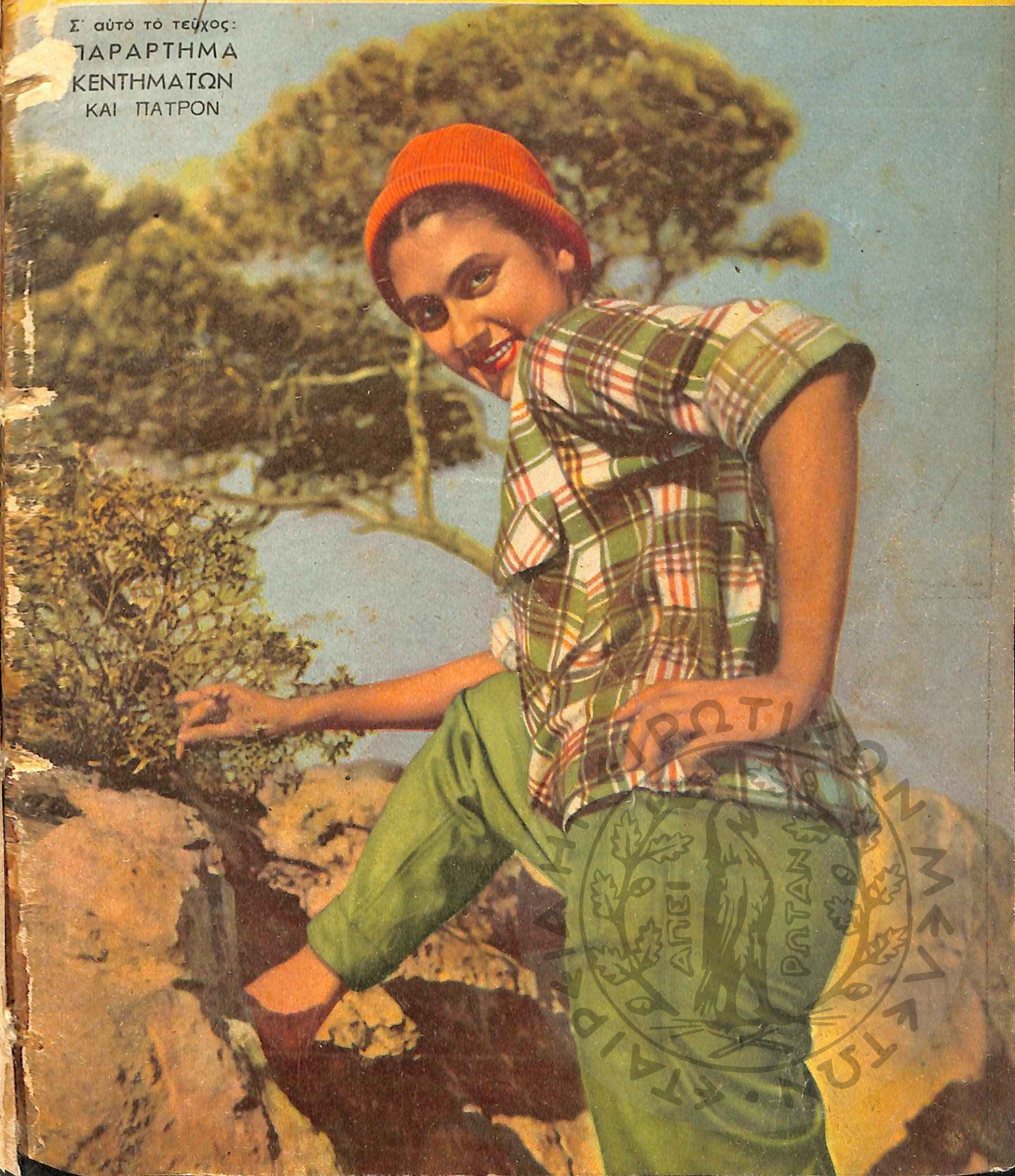

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 130 / 12.1.55

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αὐτὸ τὸ τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

ΓΟΥΝΙΝΕΣ
ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

● Αν διαθέσετε γούνινα κομμάτια ή αν διαλέξετε τα νερά μέρη από παλιές γούνες μπορείτε να φτιάξετε γαρνιτούρες διάφορες, που συνήθιζαν να φορούν παλαιότερα.

1 Γούνινο νουτίτς με μανσόν ασφού. Αν η γούνα σας είναι λίγο υπολείπεται να κάνετε μόνο τη μία πλευρά του μανσόν γούνινη, και την άλλη από άλλο ύφασμα.
2 Νεανικό και χαριτωμένο γούνινο γιακάκι. Πίσω όρθιο, γαρνιρεμένο με φιογκό.
3 Να ένας γιακάς με γούνα από φθαρμένο γούνινο πανόφορο. Απαιτεί αρκετή γούνα και στολίζει πλούσια ένα απλό παλτό.
4 Άλλος τρόπος χρησιμοποίησης μεγάλων κομματιών είναι η πελερίνα αυτή με το μανσόν. Η κουκούλα μπορεί και να μη είναι έννομη με την πελερίνα, έτσι ώστε να μπορείτε να μεταχειρισθείτε και την κάθε μία ιδιαίτερα.
5 Γούνινο γιακάς ρενάρ και μανσόνες στολίζουν με γούστο ζακετάκια ή παλτά.
6 Πλαστράν και γούνινη λωρίδα στο μανσόν. Ήραία Ι. δέα για άστρακάν ή άλλη γούνα χωρίς μακρύ τρίχωμα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ Έκδότης
Άρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Οίκον. Διευθ.: ΑΝΤ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα 1 ♦ Τηλέφ. 36-762
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555. Τηλέφ. πωλητηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΠΑΓΙΔΕΣ

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ τ' άπεραντο σαλόνι. Τί όμορφίες ήταν εκείνες, τί γκρουπ, πού θυμίζαν ζωγραφικά άριστουργήματα, τί συνδυασμοί χρωμάτων πού θα μάγευαν και τον πιο περίφημο ένδυματολόγο, τί καλλιτεχνικά κτενίσματα πού θα ζήλευε ή πιο δάσημη Παριζιάνα κομώτρια! Και πάνω άπ' όλα ή φυσική χάρη στην κίνηση, στη συνομιλία, κι εκείνη ή άνεση πού μαρτυράει την έξι την συναστροφή.

Κοσμήματα ψεύτικα; Άληθινά; Ό Θεός κι' οι φέροντες τ'ό ξέρουν — παινιδίζαν κάτω άπό τ' άργυρό φως των πολυελαίων κι' άστραφταν τά μάτια άπό την έπίγνωση της μάταιης άμύλλας.

Μά δέ μου λές, ρωτάει ένας γνωστός «έστέτ», σέ καλλιστεία δρισκόμαστε; Άς έρχοταν και καμμία άσχημη. Έπί τέλους! Τό θέαμα καταντάει άσύλληπτο, φανταστικό! Καμμία όμως άσχημη δέν ήρθε. Άκόμα κι' οι «φθινοπωρινές» κυρίες, άνέδιναν εκείνη τη θραυτά μία άναπάντεχη έπιστροφή άνοίξεως. Κι' ή ώρα κυλούσε μέσα στην πανδασία αυτή των ματιών, τη θαλπωρή της φιλοξενίας, την άναμνη του μπακαρά.

Και φρρρ... μία κουρτίνα τραβιέται παρουσιάζοντας, σά δεύτερο πεδίο δράσεως, τον πράσινο τάπητα!

Κινηματογραφική ή έντύπωσι των φρακοφορεμένων κυριών άνάμεσα στους ποικιλόχρους κάλυκες, γύρω άπ' τό μακρόστενο τραπέζι. Ορούνε τά μεταδόχαρτα, άποκαλύπτοντας τράπουλες διαλεχτές. Μοιράζονται φύσσες μεγάλες σά σαπούνια, μικρές σά πενήταράκια.

Τώρα, γύρω στον καταπράσινο τάπητα κάθονται οι ώραιές κυρίες, σάν πολύχρωμα ζωντανά λουλούδια πού του κεντούν τά κράσπεδα του. Φυσικά κάθονται και οι κύριοι.

— Μπάνκο;

— Έγώ!

Άβρά δάχτυλα παραλαμβάνουν τις όλοκαινούργιες τράπουλες, τις άνακατεύουν με δεξιοτεχνία, «κόβουν» και μοιράζουν μ' έμπειρες κινήσεις τά τραπεζοδόχαρτα. Κατακόκκινα μανικιουραρισμένα νυχάκια — έντονη χρωματική αντίθεση με τό πράσινο του τάπητος — πηγαινοέρχονται, παίρνουν χαρτιά, δίνουν φύσσες, μετρούν τά χαμένα.

ΜΑΡΙΑ ΙΩ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

ΑΘΗΝΑ
NELSON

ΚΡΑΓΙΟΝ - ΚΡΕΜΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Με τό ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ έχετε παντού ή παντοτε τό ΟΡΑΙΟΤΕΡΟ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΤΕΡΟ χείρη γιατί είναι ηγυημένον ότι δέν θάινει άκόμη άν τό άκουρίζετε

Με τήν ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ θά άποκτήσετε τό ΟΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ή όρεν ΑΠΑΛΗN έπίδερμίδα με νεανική φρεσκάδα γιατί τήν καθαρίζει άπο τά ΜΠΙΜΠΙΜΙΑ ή τις ΑΝΟΜΑΛΙΕΣ πού προκαλούνται άπο διάφορους έρεθισμούς.

ΚΡΑΓΙΟΝ ή ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ είναι τά ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ή άσυνάγωνιστα καλλυντικά της γυναικείας ύμορφίας

ΑΝΤΙΠΡ. ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ Ι. ΚΕΦΑΛΑΣ {Βασιλειού του 33}

Τό κατάστημα «ΡΥΘΜΟΣ», Βουλής 22 άπεφάσισε έπ' εύκαιρία της χειμερινής σαιζόν νά διαθέσει πολλά καλά ύφάσματα ταπειταρίας σέ πολύ φθηνές τιμές.

ΚΑΛΤΣΕΣ
ΝΑΥΛΟΝ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Αί πρώται στον
κόσμο

Van Raalte

ΣΙΑΚΑ Α.Ε. Μητροπόλεως 44β

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΜΑΝΤΩ ♦ ΖΑΚΕΤΤΕΣ ♦ ΚΑΠΕΣΔΙΑΔΟΧΟΙ
Μ. ΠΑΠΑΘΩΜΑ

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 56

«ΑΘΗΝΑ»

Τηλέφωνον: 32-389

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Ο ΘΕΙΟΣ... ΜΑΣΤΟΡΕΥΕΙ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΖΕΡΟΜ — ΖΕΡΟΜ

(Αφιερωμένο σ' αυτούς που έχουν τη μανία να μαστορεύουν)

Ο ΤΑΝ ο θεός Πότσερ βάλει στο μυαλό του να κάνει κάτι, όλο το σπίτι γίνεται άνω-κάτω.

Ο θεός Πότσερ έχει τη μανία — μανία που την έχουν πολλοί άντρες — να μαστορεύει. Καταπιάνεται με όλες τις δουλειές. Όλα τα ξέρει!

Την Πρωτοχρονιά, έφεραν δώρο ένα μεγάλο κάδρο. Η θεία έδειξε το μέρος που θα κρεμάσω τον πίνακα.

Σε παρακαλώ να μου κάνης τη χάρι να μην ανακατώνεσαι σ' αυτές τις δουλειές. Έγώ θ' αναλάβω να κρεμάσω τον πίνακα στον τοίχο.

Και ο θεός Πότσερ αναπομπάνεται. Βγάζει το σκακιάκι του και σηκώνει τα μανίκια του πουκάμισου. Μεταστρώνει την υπηρετριά να δρῇ καρδιά με γαντζό.

Μόλις εκείνη φύγει, ο θεός λέει στο γυιό του να τρέξη ξοπίσω της να την προλάβει, γιά να της θυμίση το μέγεθος των καρφιών.

Και τότε η πραγματική δουλειά άρχιζει...

Μπρίλλυ, τρέχα να μου φέρης το σφυρί... Τόμ, έσύ πήγανες να μου φέρης ένα μέτρο. Θα μου χρειαστή επίσης τρία σκάλα και μία παλιά καμπίνα... Έσύ, Τζέμ, πετάξου μία στιγμή στο κ. Γκονόλ και πές του: «Ο μπαμπάς μ' έστειλε να ρωτήσω πώς πάει το πόδι σας και με την ευκαιρία σας παρακαλεί να του δανείσετε το μέτρο σας».

Και ο θεός συνεχίζει:

Έσύ, Μαίρη, μείνε εκεί που είσαι γιατί θα χρειαστώ κάποιον να μου κρατάη τη λάμπα... Τώρα, μόλις γυρίση η υπηρετριά, θα χρειαστή να ξαναβγῇ γιά ν' αγοράση λίγο κορδόνι... Τόμ, που είναι αυτός ο Τάμ; Έλα εδώ παιδί μου, να μου δώσης το κάδρο!

Ο θεός παίρνει το κάδρο, το σηκώνει αλλά του πέφτει από τα χέρια. Η κορνίζα γυρνάει απ' τον πίνακα. Ο θεός κόβεται με το γυαλί. Τρέχει, πάνω κάτω στο σαλόνι να βρῇ το μαντήλι του. Δεν το βρίσκει, γιάτί το μαντήλι του βρίσκεται μέσα στο σκακιάκι του. Όλη η οικογένεια μπαίνει σε κίνηση. Ο θεός πάει κι έρχεται, ένοχλει τους πάντες και πέφτει σε μία πολυθρόνα άναστενάζοντας.

Τέλος πάντων, γιά τίποτα δεν κάνετε. Όλα από μένα τα περιμένετε...

Σηκώνεται. Έχει καθίσει πάνω στο σκακιάκι του. Ξεφωνίζει!

Νάτο! Πάλι εγώ το βρήκα. Πάντα εγώ είμαι εκείνος που βρίσκει όλα τα πράγματα που χάνονται.

Ύστερα από μισή ώρα, άφου του δέσανε το κομμένο δαχτυλίδι, άφου έφεραν το σφυρί, τη σκάλα, την παλιά καμπίνα, τη λάμπα, δηλ. η οικογένεια, η υπηρετριά κι η παραδουλεύτσα, μαζεύονται γύρω

του. Η μία του κρατάει τη σκάλα, η άλλη τον βοηθά ν' ανέβη. Ο ένας του δίνει τα καρφιά, ο άλλος του προσφέρει το σφυρί. Τα καρφιά όμως πέφτουν. Πρέπει να ψάξουν να τα βρουν με το κέρι.

Νάτα!

Πού στο διάβολο βρίσκεται τώρα το σφυρί. Είναι φοβερό. Έφτα άνθρωποι γύρω μου και χάσατε το σφυρί.

Το σφυρί βρίσκεται. Ο θεός όμως έχασε το σημάδι που είχε κάνει στον τοίχο με το μολύβι. Τον βοηθούν να έντοπισή το σημάδι.

Οι γνώμες είναι διάφορες. Άλλος βρίσκει ότι είναι ψηλά, άλλος χαμηλά, άλλος πλάγια. Τότε ο θεός ξαναπαίρνει το μέτρο και ξαναρχίζει τα υπερδεμένα μετρήματα.

Προσπαθούν να τον βοηθήσουν. Τον σκοτίζουν στις προσθέσεις και στις αφαιρέσεις του...

Επιτέλους, ο θεός παίρνει τη μεγάλη απόφαση. Γέρνει αριστερά μ' ένα σπάγγο στο χέρι, πρώτα που θ' απλοποιήση τα πράγματα. Γέρνει όσο μπορεί περισσότερο. Το σώμα του σχηματίζει γωνία 45 μοιρών με τη... σκάλα. Άκόμα τρεις πόντους και ο θεός...

...χάνει την ισορροπία του και γκρεμίζεται. Πάνω στα πλάτη του πιάνου που βγάζουν μία παράξενη συγχροδία:

...!...!...

Η θεία Μαρία διαμαρτύρεται γιάτί ο θεός βρίζει.

Επιτέλους ο θεός ξανα-σκαρφαλώνει στη σκάλα. Κρατάει το καρφί στ' αριστερό του χέρι και το σφυρί στο δεξί του. Με το πρώτο χτύπημα τσακίζει το δαχτυλίδι του. Ξαναβρίζει και αφήνει να πέση το σφυρί στα πόδια κάποιου από τους θεατές.

Η θεία Μαρία κάνει μερικές ειρωνικές παρατηρήσεις:

Την άλλη φορά που θα πρόκειται να κρεμάσῃς το κάδρο, να με είδοποιήσης. Θάναι ευκαιρία να πάω να δώ τη μητέρα μου και να έπιστρέψω στα σίγουρα πριν να έχης τελειώσει!

Εσείς οι γυναίκες κάνετε φασαρία με το τίποτα, λέει ο θεός.

Δεύτερο χτύπημα του σφυριού. Αυτή τη φορά μπήκε το καρφί στον τοίχο ως το κεφάλι. Γιά να βγῇ χρειάζεται να σκαφή ο τοίχος.

Ύστερ' από πολλά κατὰ τα μεσάνυχτα, ο πίνακας βρίσκεται κρεμασμένος.

Είναι λίγο στραβά θαλμένος και κρατιέται καλά. Γύρω απ' το καρφί, 50 πόντους, όλος ο τοίχος είναι ξεγδαρμένος. Όλοι έχουν ύψος πένθυμο και κουρασμένο, έκτος απ' το βείο Πότσερ.

Ορίστε! λέει με περηφάνεια, πηδώντας απ' τη σκάλα. Και να σκέπτεται κανείς ότι υπάρχουν άνθρωποι που θα φώναζαν ταπεινέρη γιά μία μικροδουλειά σαν κι' αυτή!...

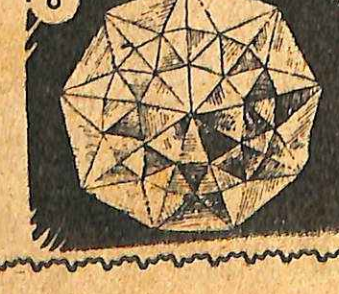
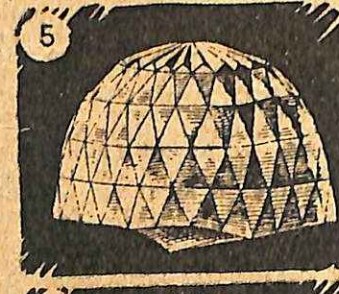
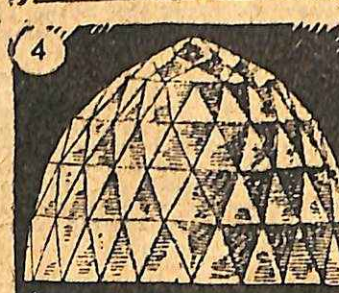
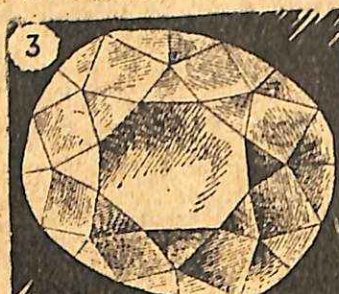
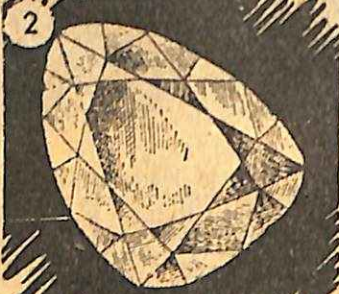
Το βάρος των πελαρίων διαμαντιών που βλέπετε εδώ στο φυσικό τους μέγεθος, έχει υπολογισθῇ σε καράτια. Μπορείτε να υπολογίσετε ότι πέντε καράτια κάνουν ένα γραμμάριο

6

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

που έγιναν διάσημα

ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΓΕΘΟΣ

Ο «Αστήρ του Νότου»

Το διαμάντι αυτό ανακαλύφθηκε στη Βραζιλία το 1853. Είναι πολύ καθαρό κι' έχει ένα ελαφρό ροζ χρώμα. Ζυγίζει 124 καράτια και ανήκει στο Κράτος της Βραζιλίας.

Το διαμάντι της Δρέσδης

Το διαμάντι αυτό, που έχει πρασινωπό χρώμα και ζυγίζει 81¼ καράτια, ανήκε άλλοτε στο βραζιλιανό Κράτος. Το διαμάντι αυτό θεωρείται από τα πιο περίφημα.

Το Στιούαρτ

Βρέθηκε στη νήσο Βόρνεο το 1787. Ζυγίζει 318 καράτια και οι ιθαγενείς πιστεύουν ότι έχει υπερκόσμια μαγική δύναμη.

Ο Μεγάλος Μογγόλος

Άκατέργαστο ζύγισε 780 καράτια. Σήμερα ζυγίζει 279 9/16 καράτια. Έχει κι' αυτό ένα ελαφρό ροδίνο χρώμα. Ο Μεγάλος Μογγόλος βρίσκεται στην Περσία.

Ο Όρλώφ

Το διαμάντι αυτό, που είναι πολύ καθαρό κι' έχει μία ελαφρότατη πρασινογάλαζη από όχρωσι, ζυγίζει 200 καράτια. Ανήκε άλλοτε στον Όρλώφ, που το χάρισε στην αυτοκράτειρα Αικατερίνη.

Ο Δούκας της Τοσκάνης

Ο Δούκας της Τοσκάνης έχει βάρος 137 καράτια και έστόλιζε άλλοτε το αυστριακό στέμμα. Σήμερα το έχει ένας ιδιώτης.

Το Ταγιέρ μου και η Ζακέτα του

Τα ταγιέρ άχρηστεύονται σχεδόν όταν άρχίσουν τα μεγαλύτερα κρύα, γιάτί οι γυναίκες δεν φορούν εύχρηστος παλτό πάνω από το ταγιέρ. Γι' αυτό η φετινή μόδα επέβαλε την άσορτι ζακέτα που φοριέται πάνω από το ταγιέρ. Έτσι δημιουργείται ένα ζεστό σύνολο που αντικαθιστά το παλτό.

1 Ζακέτα ρηχτή με κούμπες, που έπιτρέπει πλήρη έλευθερία κινήσεων. Αν μπόρῃτε θα την κάνετε βέβαια από το ίδιο το ύφασμα του ταγιέρ. Αν όμως το ταγιέρ σας είναι παλιό και θέλετε τώρα να το συμπληρώσετε με ζακέτα, βρῃτε ένα ύφασμα σε ταιριαστή απόχρωση ή σε κατάλληλη αντίθεση, γιά να δημιουργήσετε το σύνολο.

2 Η ζακέτα του ταγιέρ αυτού είναι έλευθερη, ρηχτή και δεν κουμπώνει. Γαρνίρεται με βελούδο ή και από το ύφασμά της. Μανικοκόλλησι χαμηλή και μεγάλη γιά να μη έμποδίζη το ταγιέρ, που φοράτε έσωτερικώς. Ευχάριστο κόσμημα γιά τις ζακέτες των ταγιέρ είναι και το ζαπινέ.

3 Ρηχτή ίσια ζακέτα γιά φαρδιά φούστα. Δεν έχει πολλά φάρδη. Μανικοκόλλησι και κομπομα σταυρωτό. Τσέπες και γαρντούρα φαρδύ γαζί. Οι τσάντες που συνοδεύουν τα τρία σύνολα είναι πολύ μοντέρνες. Γίνονται από πετσι ή και ύφασμα (βελούδο, καστόρι, τσόχα κ.λ.π.).

● Τρεις ώριμες γυναίκες: Η Σουλβάνα Παμπανίνι, η Ρίκα Διαλυνά και η...«Γυναίκα»!

Η ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΗ «ΣΤΑΡ» ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ

Το πέρασμα της Σουλβάνας Παμπανίνι και η διαμονή της στην Αθήνα λίγες μέρες θα μείνουν αξέχαστα σε όσους είχαν την ευκαιρία να τη δουν κι' ακόμα περισσότερο να έρθουν σ' επαφή μαζί της. Είχα την τύχη να τη δω αρκετές φορές και να περάσω μάλιστα ένα δρόμο από το γυμναστήριό της. Και στο απόγευμα αυτό μου δόθηκε η ευκαιρία να διαπιστώσω πως κάτω από την έκθαμβωτική όμορφη της κρούεται ένα ηγούμενο και πολυσύνθετο ταλέντο ένας πλούσιος εσωτερικός κόσμος.

Από την πρώτη στιγμή που την είδα στην «Πρές Κόνφερανς» στη Μ. Βρετανία ένιωσα μια έντονη προσωπικότητα να ξεκλίνεται από μια εμφάνιση μοντέρνας κοίτης. Με καταπληκτική έτοιμτητα και... κινηματογραφική ταχύτητα απαντούσε στις ερωτήσεις που πέφτουν... βροχή! Και όταν ήταν κάτι που ήθελε να τ' αποφυγή ήξερε να γλιστρήσει από χέλι από τις κακοτυχίες. Αυτό μ' έκανε να θελήσω να τη γνωρίσω από πιο κοντά. Πέτυχα ένα ιδιαίτερο ραντεβού μαζί της για τις αναγνώστρες της «Γυναίκας».

Καθισμένες στο κομψό σαλόνι της του ξενοδοχείου της Μ. Βρετανίας φλυαρήσαμε ώρες πολλές σαν δυο παλιές φίλες, γιατί η Σουλβάνα έχει το χάρισμα να σε κατακτά αμέσως. Είμαι κατενθουσιασμένη από την υποδοχή που μου έγινε εδώ αν και είμαι αρκετά κακομαθημένη από τέτοιες εκδηλώσεις. Στην Ισπανία όταν πήγα, ήμουν η μόνη ήθοποιος που προσκλήθηκε από την κόρη του Φράνκο σ' επίσημη δεξίωση παρ' όλο ότι από τη χώρα αυτή έχουν περάσει τα λαμπρότερα αστερία της διεθνούς σκηνής. Και δεν τιμήθηκαν μόνο από την επίσημη Ισπανία. Πιο θερμή υποδοχή μου έκανε το κοινό. Περίμενε κάτω από δυνατή βροχή το αεροπλάνο μου που έφθασε καθυστέρημένο. Οι εκδηλώσεις αυτές με συγκινούν αφάνταστα και νοιώθω ευγνωμοσύνη για τους θαυμαστές μου σε όλη τη γη.

Σηκώθηκε από τη θέση της και πλησίασε ένα τραπέζι. Πάνω σ' αυτό ήταν μια μισοφαγωμένη τούρτα μέσα σ' ένα δίσκο. — Τό βλέπετε αυτό το γλυκό, συνέχισε η Σουλβάνα. Μου το έστειλε ένας θαυμαστής μου από την Πόλη. 'Η επιφάνειά του είναι σαν ένα τηλεγράφημα.

μέσα στους τόσους άλλους.

— Είναι αλήθεια πως θα γυρίσετε την «Ηλέκτρα στην ό- θλη»;

— Ναι, υπάρχει μία τέτοια σκέψις και τότε τα εξωτερικά της ταινίας αυτής θα γυριστούν στην Έλλάδα.

— Όποτε θα έχουμε την ευκαιρία να σας ξαναδούμε.

— Θα ξαναδω έστω και αν δεν γίνει αυτό, γιατί αγαπήσα τον τόπο σας. Δεν διαφέρει άλλωστε πολύ από τον δικό μου. Μόλις κατέβηκα από το αεροπλάνο νόμισα πως είχα φθάσει κιόλας στην Ιταλία.

— Πέρασα στα 'Ιεροσόλυμα τα Χριστούγεννα;

— Πήγα για προσκύνημα στους Άγιους Τόπους. Είμαι καθολική. Το επιθυμούσα να πάω εκεί από καιρό. 'Ηθελα να ευχαριστήσω τον καλό Θεό για ό,τι μου έδωσε.

Είμαι πολύ θρήσκα. Κάθε τόσο αναφέρει το όνομα του Θεού και πως σ' εκείνον χρωστά την επιτυχία κι' ευτυχία της.

— Πιστεύετε στην ευτυχία; Είστε ευτυχισμένη;

— Ναι, είμαι πολύ ευτυχισμένη. Όχι γιατί έχω τώρα δόξα και πλούτη. 'Αλλά γιατί κατόρθωσα να πραγματοποιήσω το όνειρό μου να γίνω ηθοποιός και να ζω αυτό το όνειρο κάθε μέρα.

Μιλούσε και το πρόσωπό της έπαιρνε χίλιες δυο εκφράσεις. Το κορμί της έπαιρνε ένα σωρό στάσεις, ή μία πιο χαριτωμένη από την άλλη. 'Ενα πάθος καρεφτιζόταν στα όμορφα μάτια της που κάθε τόσο άστραφταν. Μια δύναμη δλο ζωής ξεχυνόταν από το λεπτεπίλετο αυτό σωματάκι, το τυλιγμένο σε μία ροζ-πάλ ρούπα που την τόνιζε ένα τυρκουάζ από μουσελίνα κασκόλ κάτω από το γιακά. Κάτι ξεστισμένες τούφες μαλλιών διαγράφονταν σε μοντέρνα έρωτηματικά πάνω στο χλωμό και διάφανο μέτωπό της.

— Σας άρεσουν οι νεορεαλιστικές ταινίες;

— Ναι, και χαίρομαι ιδιαίτερα τους ρόλους μου σ' αυτές.

— Δεν γυρίζονται πιά τα άριστουργήματα που δόξασαν την μεταπολεμική Ιταλική παραγωγή.

— Είναι αλήθεια ότι λιγότεροι οι νεορεαλιστικές ταινίες, αλλά δεν σταμάτησαν και να γυρίζονται. Τώρα τελευταία γυρίστηκε στη Ρώμη η ταινία «Εμείς οι καννίβαλοι», που είναι εξαιρετική. 'Αλλά έπρεπε να γίνουν και μερικές παραχωρήσεις στην εμπορικότητα των ταινιών για να μπορέσουν να συγκινήσουν τον πολύ κόσμο.

— Δυστυχώς το ξέρουμε αυτό, ιδιαίτερα όσοι ασχολούνται με τον κινηματογράφο. Ποιές είναι οι τελευταίες ταινίες σας;

— «Ο πύργος του Νέλ» και η «Βασίλισσα Μαργκό» του Δουμά, που γυρίστηκε ολόκληρη στο Παρίσι.

— Τι είναι εκείνο που σας συγκινεί πιο πολύ όταν βρίσκεστε στο στούντιο; — 'Η εγνεία, ή αγάπη και η αφοσίωση που μου έχει το τεχνικό προσωπικό του στούντιο. Για μένα αυτοί εί-

ναι οι φίλοι μου, οι πιο στενοί κι' αγαπημένοι. Όταν ξεφεύγα από το Παρίσι που γυρίστηκε η «Βασίλισσα Μαργκό» όλο το τεχνικό προσωπικό του στούντιο έκλαιγε!...

— Είσαθε θερμός και αίσθηματικός τύπος, αλλά και γεμάτη καλωσύνη, εν αντιθέσει με πολλές συναδέλφους σας. Πώς να μη σας αγαπούν;

— Δεν νομίζω πως κερδίζει κανείς τίποτα παίρνοντας πόνες και ταπεινώνοντας τους άλλους. 'Η αξία σε κάθε άτομο οποιοδήποτε έπαγγελμα και αν κάνει θα φανεί αργά ή γρήγορα. Με την προσπάθεια ζημιώνεται και ξεσκεπάσει την γυμνία του.

— Στη λίγη αυτή ώρα που δρισκόμαστε μαζί κατόρθωσα να με μαγέψετε. Θα θέλατε να μου πείτε το μυστικό της γοητείας σας; Θα ενδιαφέρει αυτό τις αναγνώστρες μας.

— Νομίζω πως το καλύτερο πράγμα σε μία γυναίκα είναι η απλότητά της. Να τις συστήσετε να είναι απλές και αυθόρμητες. Να διαφέρουν από μέσα τους κάθε ζήλεια, να μη ζητούν τα ακατόρθωτα στη ζωή. Τότε θα είναι ευχαριστημένες κι' ευτυχισμένες και αυτό θα καθρεφτίζεται στην όλη εμφάνισή τους.

— Κι' ό έρωτας; Τι ρόλο παίζει στη ζωή σας;

— Που να βρω καιρό για έρωτα με τόσες δουλειές;

— Μα είναι δυνατόν να με πείσετε πως με τέτοια όμορφη και τέτοια προσωπικότητα δεν είχατε κατακτήσεις;

— 'Ηταν και είναι πολλοί έρωτες μαζί μου. Μα θα έπρεπε να σας διηγηθώ όλη τη ζωή μου, για να νοιώσετε καλύτερα μερικές από τις ιστορίες αυτές.

— Δεν θα ζητούσαν τίποτα καλύτερο οι αναγνώστρες μας...

Ξαναχώθηκε στην παλαιοθόνα της κι' άρχισε την ιστορία της ζωής της, μιας ζωής όμορφης, συγκινητικής σαν παραμύθι... 'Αλλά θα την διαβάσετε στο άλλο φύλλο...

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

● 'Η Παμπανίνι φωτογραφείται με τη συνεργάτιδά της

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ «ΦΥΣΕΡΟ» ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ είναι ένας τύπος Μαιριλινμονροϊκός, αλλά σε μία μελαγχολική έκδοσή, που δίνει μία νότα πιο «συνταρακτική» στα πικάντικα θέλητρά της. 'Ο «Αντρας πάλι...» αυτός, κι' αν είναι! 'Αδρός άρσενικός τύπος, γεμάτος δύναμη και νεύρο, «μπλαζέ» του 'Ερωτος, από τους άντρες εκείνους που συγκίνησαν έντονα το Θήλυ, σ' όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη της Γης. Όπως ήταν φυσικό, η συνάντησή τους είχε το ίδιο αποτέλεσμα. Που δίνουν δυο ηλεκτρικοί πόλοι, «φορτισμένοι» έντονα με αντίθετα ρεύματα, όταν πλησιάσουν ο ένας τον άλλο: έναν ισχυρότατο ηλεκτρικό σπινθήρα, που πήρε, σχεδόν, τις διαστάσεις του κεραυνού! «Κεραυνόβολος έρωας», λοιπόν; 'Ετσι φαίνεται, να πιστεύουν. Τουλάχιστον, έτσι πιστεύει ο Άντρας. Όσο για τη Γυναίκα... — άποψη, για πρώτη φορά, μιλάει πάνω σ' αυτό το θέμα, καθώς περπατούν κι' οι δυο τους, πλάι - πλάι, αργά - αργά, μέσα στο χειμωνιάτικο πάρκο, που ανασαίνει μίαν ατμόσφαιρα άπρωςδόκητα ζεστή...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά, πολύ σιγά): 'Όποτε... αυτή είναι η δική σου γνώμη...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ζωηρά): Δεν είναι απλή γνώμη. Είμαι βέβαιος!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (αδρόστα): Τό λες με τόση σιγουριά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Γιατί να μην το πω; Είναι ένα πράγμα τόσο φανερό, ώστε δεν επιδέχεται συζήτηση...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (συλλογισμένη): Βρίσκεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κάποιο πείσμα): 'Αν βάλουμε κάτω τα γεγονότα, θα δεις, ότι και συ θα δροβής σύμφωνη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με αδιόρατη εironεία): 'Ας τα βάλουμε...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πιο πεπεισμένος): Είσαι μία γυναίκα, που —συχώρα μου τον κυνισμό—

δεν μπορεί να θεωρηθεί «πρωτάρας» από αισθηματικά ζητήματα.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πιο πεπεισμένος): Είσαι μία γυναίκα, που —κι' άφ' έτέρου η φυσική απο-

στροφή σου προς τον άπόλυτα «είσο» δρόμο, σου πλούτισαν τη ζωή με αρκετές περιπέτειες.

Είναι αλήθεια αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (χαμόγελο): 'Ας ούμας... ναι!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Σου άρεσε πάντα η ποικιλία των «παρτεναίων» και το «πολλαπλό» φλέρτ.

Κι' όμως, η δική μου περίπτωση, ήταν σταθμός στη ζωή σου! (την κυττάζει έρευνητικά).

Είναι κι' αυτό αλήθεια;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (χωρίς κανένα δισταγμό): Ναι!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φανερό ικανοποίηση): Μπήκα ξαφνικά

στη ζωή σου, σ' άρπαξα άπ' τα μαλλιά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (διακόπτει χαριτωμένα): Πρόσεχε... θα μου χαλάσεις το χτένισμά μου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (συνεχίζει):... κι' έγινε ό ένας, ό μοναδικός, εκείνος που άπορρόφησε όλα σου τα ενδιαφέροντα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά): 'Ετσι είναι...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πιο σιγά): 'Όσο για μένα... (φευγαλέος στεναγμός)... ύστερ' από τόσες και τόσες περιπέτειες, σ' όλα τα σημεία της γης, —τ' ή-

ταν να σε γνωρίσω; Κοντά σου έκμηδενίζεται η φινέτσα της Παριζιάνας, ή θερμότητα της Σπατινής, ή παρφορά της Σπανιόλας, το βαθύ πάθος της 'Ιν-

δής, ή λάβα της 'Ιταλίδας, ή αφοσίωση της Γιαπωνέζας! 'Α-

πό την πρώτη κιόλας έπαφή μαζί σου, άναψεν έντός μου

μία φωτιά πελώρια, μία άσ- γαστη κι' αδόμηστη φωτιά, μία πυρκαγιά

όλόκληρη, που τύφλα νάχη μπροστά της ό έμ-

πρησμός της Ρώμης, άπ' τον Νέρωνα! (την κυττάζει με έσ-

φική καχυποψία). Γελάς, για όλ' αυτά, που λέω;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ήρεμα, με πε-

ποίηση): Καθόλου. Μιλάς για την ίδια φωτιά, για την ίδια

πυρκαγιά, που καίει και το δικό μου στήθος!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (θριαμβευτικά): Λοιπόν; Ποιάν άλλην ά-

πόδειξι θέλεις; Τι άλλο χρειάζεται, για να σε πείσει, πως είμαστε φτιαγμένοι ό ένας για

τον άλλον, όχι μόνον προς το παρόν, αλλά για μίαν αιώνι-

τητα; Τι μας λείπει;

Τα εξώφυλλά μας

● ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ.— 'Ο καθαρός άέρας του θουνού, ή παρεία άνάμεσα στο πεύκο και στα έλατα τώρα το χειμώνα, άναγεώνουν τον οργανισμό σας και τόνωνουν την ύγεία όσο κανένα φάρμακο ή συμβούλι γιαιτρού. 'Αγαπήστε το ύπαιθρο και πηγαίνετε τακτικά εκδρομές. Δεν έχετε να χάσετε παρά το περιττό βάρος του σώματός σας. Στην εικόνα μας ή κ. Είμαρμένη Γεωργαλά, τέως πρωταθλήτρια στην κολύμβηση και φανατική φυσιολάτριά.

● ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ.— Καρέ με βιολέτες. Σας δίνουμε τη γνώια ένός καρέ με βιολέτες. Το καρέ αυτό κεντρίει σταυροβελονιά, σε τρεις διαφορετικές αποχρώσεις του μόδ και με πράσινο και κίτρινο στα φύλλα. Τα μικρά μπουμπούκια που είναι σκορπισμένα στο έσωτερικό μπουβούν μόνο στις τέσσερις γωνίες του σχεδίου, άφίνοντας έτσι το μέσον λευκό. 'Ενα πρωτότυπο σχέδιο της 'Εφης Γαβριηλίδη.

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

Με την ευκαιρία της Πρωτοχρονιάς λάβαμε ένα πλήθος άπο γράμματα άναγνωστριών μας που στέλνουν τις θερμότερες τους εύχες στο περιοδικό μας και εκδηλώνουν με ζωηρές εκφράσεις την άγάπη τους σ' αυτό. Τις ευχαριστούμε θερμότατα. 'Αλλά νομίζουμε πως δεν άρκούν άπλώς οι ευχαριστίες. Θέλοντας να ανταποκριθούμε άπόλυτα στην έκτιμησή τους, καταβαλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε ή «Γυναίκα» να γίνεται διαρκώς καλύτερη, έτσι που να διατηρή πάντα την άγάπη και την έμπιστοσύνη των άναγνωστριών της, στις όποιες άλλωστε χρωστά την ύπαρξή της. Παραθέτουμε, σαν ένα έλάχιστο δείγμα, μία έπιστολή που μας έστειλε άπό την Κεφαλονιά άναγνώστριά μας με την ύπογραφή Μαρία - Άννα:

'Αργοςτόλι, 29/12/54

'Αγαπητή «Γυναίκα»,

Εύχομαι ό Νέος Χρόνος να σου χαρίζη κάθε εύτυχία και ό,τι το έλεκτότερο και άνώτερο μπορεί. Εύχομαι να ζήσης πολλά χρόνια και ό άρσιες και πολύτιμες προσπάθειές σου να βρίσκουν την ίκανοποίησι και την έπιτυχία πάντα. 'Εγινες τό καλύτερο έγκόλπιό για κάθε 'Ελληνίδα, γιατί τη μαθαίνεις να γίνεται λειτουργός μιας Τέχνης. Την έξυμώεις της ζωντανεύεις τις καλλιτεχνικές ικανότητες που είναι κληρονομικά της φυλής μας.

'Εγινες φωτεινή πυξίδα για την κόρη, για τη σύζυγο, για τη μητέρα. Οι έλεκτοί συνεργάτες σου ξεπερνούν κάθε προσδοκία. Σε ευχαριστούμε θερμά! 'Εχε κατά νούν ότι σε άγαπάμε και εύχόμεθα να ζήσης χρόνια εύτυχισμένα. 'Εχεις βάσεις τιμίες και σταθερές και θα μεσουρανής αιώνια.

Και πάλι εύχομαι σε σενα και στους συνεργάτες σου τό Νέον 'Ετος άίσιον και εύτυχές.

Με άπειρη έκτίμησι Μαρία - Άννα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά, μελαγχολικά): Τό... φουερό!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άνατινάζεται, σαν να τόν τσίμπησε σφήκα): 'Όριστε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σχεδόν με άπόγνωση): Τό φουερό!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Είλικρινά στο λέω, δε σε καταλαβαίνω! Την άρνιέσαι την «πυρκαγιά»;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικρά): 'Η πυρκαγιά υπάρχει. Τό κακό είναι, όμως, ότι στις σχέσεις των δυο «φύλων» ή πυρκαγιά δεν είναι τό πάν.

Η, μάλλον, είναι τό λιγότερο και τό φυσικώτερο και τό πιο συνηθισμένο. 'Ανάμεσα σε κάθε ζευγάρι, όταν πρωτοσμίγν, ανάβει μία πυρκαγιά, —μικρή ή μεγάλη, άδιάφορο! Είναι ή φωνή του έρωτος! 'Εκείνο που έχει τη σημασία είναι άλλο...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φανερό κατάνηξη): Ποιό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: 'Εκείνο που θα την διατηρήσει! 'Εκείνο που θα τη φουση συνεχώς, για να την τόνωνη, να την αναζωογονή, να μην την άφή-

ση να σβήσει!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με γκριμάτσα άπορίας): Τό... φουερό, που λέγαμε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: 'Ακριδώς! Τό φουερό του έρωτος!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Και ποιό είναι αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά, αργά, με εύλάβεια, σαν να προσέχει μία λέξη ιερή): 'Η άγάπη!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παγωμένος): 'Η άγάπη;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτή είναι τό «φουερό» του έρωτος! Αυτή χρειάζεται άπαραίτητως, για να φουση την πυρκαγιά και να τη διατηρήσει μίαν όλόκληρη ζωή! 'Αλλοιώς...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαν να τάχη χαμένα): 'Αλλοιώς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άπαγοήτευσι): 'Αλλοιώς ή πυρκαγιά θα σβήσει. Είτε μόνη της, με τον καιρό, είτε γιατί θα βρε-

θούν οι κατάλληλοι «τρίτοι» να παίξουν τό ρόλο του πυροσβέ-

στου. Μία φορά, θα σβήσει! (Μεγάλη σιγή κι' έπειτα...)

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά): Και ποιός είπε, πως δεν τόχουμε και μεις τό φουερό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άπόγνωση): Δεν τόχουμε... δεν τόχουμε με...

Είναι ή προγενέστερη ζωή μας, που φανερώνει και πείθει, πως γεννηθήκαμε χωρίς αυτό τό ευλογημένο έρόδιο! (Πιο σιγά, με φωνή μουσικημένη στα δάκρυα). Κι' όταν αυτό σου λείπει, τί τά θές τ' άλλα χαρίσματα, τί τά θές τ' άλλα χαρίσματα, και τη σαγήνη και τα πικάντικα θέλητρά; Τό μυστικό της αληθινής εύτυχίας, βρίσκει-ται στο φουερό!

(Σαπνίζουν για πολλήν ώρα κι' ό δυο κι' άκούνε άπελπιμένους τον αισθηματικό ψιθύρο που ξεφύρο μέσα στα κλαδιά των δέντρων, —ένα ψιθύρο που ποτέ του δε βάχη τέλος, γιατί ποτέ του δε ύπηρε-ξε σκέτη «πυρκαγιά»!)

Αύλαία

ΧΙΟΥΜΟΡ

Μία γυναίκα στη φίλη της. — Του Γιάργου κι' έμένα μας άρέσουν τά ίδια πράματα. Μόνο που έκείνου του άρέσει να τά μαζεύη, κι' έμένα μ' άρέσει να τά ξεδεύω!

Μία κοπέλλα στη φίλη της. — Δεν μπορώ να τόν υποφέρω περισσότερο από μία ώρα. 'Υστερα, κουράζεται ν' άκούη...

Πολλοί έκατομμυριοχιοι έχουν έλκος του στομάχου. Τό πραγματικό όμως είναι ότι πολλοί, που έχουν έλκος του στομάχου, δεν είναι έκατομμυριοχιοί!

ΜΠΕΛΛΑ Μαρία

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΣΚΟΒΗ

ΔΕΝ στενοχωριόμουν πού δεν είχα βρεί ξανθο- χέιο γιά να μείνω. Τό δωμάτιο πού είχα ανακαλύψει ήταν εξαιρετικό. Ψηλότάτο, ευρύχωρο με δυό καφασωτά παράθυρα κι' ένα μπαλκόνι πού έβλεπε στη θάλασσα. Κι' όχι μονάχα στη θάλασσα. Κι' τις ροδίτικες κουρτίνες, μ' είχαν ξετραβάνει μα κι' η αύλη ήταν πραγματική παράδεισο. Στρωμένη με δύο τσαλα και γεμάτη λουλούδια και μυριστικά είχε δυό ανατολίτικες καμάρες πού στις κόγχες τους απλώσαν τις φωλιές τους τα χελιδόνια. Κι' η νοικοκυρά μου ή κυρά-Σεβαστή ήταν μια τόσο πειθαρχημένη γυναικα που καλοφτιαγμένο νεραντζάκι του κόσμου. 'Η πικρία του θυμίζει άμβροσια κι' η μυρουδιά του σ' ανασταίνει.

Όρες ατέλειωτες έστηνα την κουβίτση πολυθρόνα με τό δαντελένιο κάλυμμα πλάι στο πηγάδι και στις γλάστρες με τα φούδια και τα βασίλικά και κα θόμουν κρατώντας ένα βιβλίο στα γόνατά μου. Δεν διάβαζα όμως συνέχεια. Κιτάζα λίγες γραμμές, μια σελίδα κι' ύστερα πονειροπολούσα. Κάποτε-κάποτε έκλεινα τα μάτια και σε λίγο τα ξανάνοιγα γιά ν' αγκαλιάσω τα λουλούδια, τα χελιδόνια, το φως και την κυρά-Σεβαστή πού καθισμένη στο πλεχτό καπεδάκι κάτι έραβε, κάτι έπλεκε κι' ήταν πρόθυμη, μόλις την παρακαλούσα, να μου διηγηθεί ιστορίες του νησιού της με μια απάλη ναυου- ριστική φωνή.

Πέντε μερόνυχτα είχαν κυλήσει ακύνωτα κι' ειρηνικά. Την άλλη μέρα τ' απογεματάκι μόλις ή νοικοκυρά μου είχε σε- ρβίρει το νεραντζάκι με τόν καφέ και το κρύο νερό ή πλατείε ανατολίτικη αυλόπορτα γέμισε απ' την παρουσία μιας γυναί- κας. Μεγαλόκαρδη, γεροδεμέ- νη, άψια μελαχροινή, ήρε και στοργυλοκάθησε πλάι στην κυρά-Σεβαστή πού την καλο- δέχτηκε και της έβαλε μαξιλα- ράκι στην πλάτη της.

—Καλώς όρισστε, κυρ-για- τρέ, στο νησί μας. Σας άρε- σει;

—Πολύ! Αποκρίθηκε κυττά- ζοντας τη γυναίκα πού τράν- ταζε τη γη με τό πέρασμά της. Όχαι περάσει τα σαράντα, μα όταν την έβλεπες σάν μά- τια ξεχνούσες την άσημαντη αυτή λεπτομέρεια.

—Και βεβαίως. Σ' έλους άρέσει τό νησί μας. Δεν είν' έ- τσι, κυρά-Σεβαστή μου; 'Ι- ταλοί, Γερμανοί, 'Εγγλέζοι, 'Αμερικάνοι, Τούρκοι κι' όλες οι φυλές του 'Ισραήλ πού περά- σαν από δω είχαν απολωλαθεί

κι' από τόν τόπο κι' από τις κοπελιές του. Δεν είν' έτσι, κυρ γιατρέ μου; Τι λέτε και τό- λουοι σας;

Χαμογέλασε κι' η γυναίκα πήρε πιο πολύ θάρρος κι' έ- συνεχίσε χωρίς σταματημό. Τό παράξενο είναι πως ή λιγύλο- γη κυρά-Σεβαστή δεν θυμωσε με τα όσα μάς ξεφούρνιζε ή φι- λενάδα της. Πότε κουνούσε έ- πιδοκιμαστικά τό κεφάλι και πότε έπαινε τό ύφος πού παίρ- νουν οι γονιοί μπροστά στα ά- ταχτα παιδιά τους.

—Είσατε τό λοιπόν σύμ- φωνος. Όλες οι γυναίκες έδώ είν' όμορφες, ντραντάνες και πολύ μορφωμένες. Βεβαίως, δεν είμαστε σάν τις 'Αθηνάιες. Δεν ξέρουμε καλά ελληνικά μα ένεκα πού περάσαν από δω, ό- πως σας έπανόρα και πρω- τίστως, όλες οι φυλές του 'Ισ- ραήλ είμαστε και γλωσσιομα- νείς. 'Ιταλικά, φραντζέζικά, γερμανικά, 'εγγλέζικα, τουρκι- κά... όλες τις γλώσσες τις κα- τέχουμε. Τα ιταλικά πλέον τα γνωρίζω φαρσί. Και τ' όνομα μου άκόμη τό έκαμα ιταλικά γιάτι ένας μαρσάλλος πού με είχαν έρωτευθει μέχρι τρέλλας με φώναζε: «Ο μια Μπέλλα- Μαρία καρίσιμα». Από τότες όλοι με φωνάζουν έτσι. 'Ημου- να δα τότε πιο όμορφη από τό σημερινό. Είχα και εανθά μαλ- λιά! Τώρα είναι μαύρα γιάτι τα υπογιατίζω. Θυμάσαι βε- βαίως, κυρά-Σεβαστή, τα χρυσά μαλλιά πού είχα. Φλου- ρι-φλουρι κωσταντινάτο.

—Τα θυμάμαι, Μαρία μου, βεβαίως ή γρηά! μα σταμάτη- σε πιά γιάτι ζάλισες τόν κύ- ριο. Θέλεις να σου ψήσω καφε- δάκι; —Βεβαίως. Πρωτίστως ό- μως ψήσε και δικό σου, γιά να σου πώ, άν δα σου στείλει γραμμάκι ο γυιός σου. Γι' αυτό ήρθα δα: Γιά να πώ στον κύρ- γιατρό να ρθει να τού πώ τόν καφέ. Γιάτι εγώ πού βλέπετε, είμαι ή πρώτη καφετζού στο νησί. Είκοσι χιλιάδες παίρνω γιά να δώ τό φυτζάνι στους ξένους. Ούρά κάνουνε οι μεγα- λουσάνες της 'Αθήνας στο φτω- χικό μου. Γιά σας, ένεκα πού μένετε στή φιλενάδα μου της Σεβαστής, θα σας πάρω μονά- χα δέκα χιλιάδες. 'Αν δέ θέ- λετε τόν καφέ, εύχαρίστως να σας ρίξω τα κουκιά, τα χαρτιά ή να σας δείξω τόν μαγικό μου καθρέφτη. 'Ελάτε αύριο τ' ά- πόγευμα και σαραί κοντέντο. Βεβαίως, άσείς οι περιπο- ρωμένοι και σπουδαγμένοι κα- ταφρονάτε τα τοιαύτα πράγ- ματα ένεκα πού συζητάτε όλο περ' επιστήμης. Πρέπει όμως να γνωρίζετε καλώς αυτό πού θα σας πώ εγώ, ή Μπέλλα-Μαρία: Τό πετρωμένο φιλιν ά- δύνατον. Βεβαίως... Προσέ

την ήσυχία τόν καφέ ρουφώντας μερακλίδικα τό τσιγάρο πού της έδωσε.

Πέταξε τό τσιγάρο σε μια γλάστρα κι' άρχισε να μιλάει ενώ ή κυρά-Σεβαστή κρεμό- ταν από τα χείλη της.

Τώρα ξεγύουσα την επίδρα- ση της καφετζού άπ'αυ της. Οι ψευτιές πού της άράδισε ήταν ή μόνη παρηγοριά γιά τό γυιό της πού έλειπε στην 'Αμε- ρική και πού είχε δυό σωστά χρόνια να πάρει γράμμα του. Θα είχε άπεισπιστεί, θαχε πε- θάνει ίσως από την πίκρα, άν ή Μπέλλα-Μαρία δεν χόρταινε τη διψασμένη καρδιά της με όμορφα ψέματα. Τα έλεγε με μεγάλη πειστικότητα.

—Είναι καλά. Σε μεγάλη πόρτα μπαίνει, κάνει γιά σένα. Σου έστειλε πολλά γράμματα άλλα χάθηκαν στην πόρτα. Σου έτοιμάζει τώρα ένα δέμα τόσο μεγάλο! Τό βλέπεις πως φαίνεται μέσα στο φυτζάνι; 'Εχει ρούχα, τροφιμα, κα- φεδάκι, ζαχαράκι... τού που- λιο τό γάλα Σεβαστούλα μου. 'Όταν σου τό φέρει ο άτζέντης θα μου δώσεις κι' έμένα λίγο καφέ γιά τη δουλειά μου, έ;

—Θέλει και ρώτημα, Μαρία μου; έκαμε ή γρηούλα και τα μάτια της άστράφταν από χα- ρούμενα δάκρυα. Στάσου να σου φέρω δροσερό νεράκι.

Σηκώθηκε σα νατάν κοπελί- τσα να δώσει νερό από τό κα- νάτι πού είχε άκουμισμένο στο περβάκι τού παραθυριού. Τα μάτια της Μπέλλας-Μα- ρίας σκοτεινίσαν από λύπη και σκύβοντας σ' αυτί μου ψιθύρισε:

—'Η κακομοίρα! Δυό χρό- νια τώρα της λέω ψευτιές. 'Ο γυιός της έχει σκοτωθεί στην 'Αμερική όπως έγραβα. Θα την παρηγορώ, ώσπου να κλείσει τα μάτια της, γιάτι είναι ά- για γυναίκα... Τι όμορφο πού είναι τό νεράκι σου! Σα να- χεις δάλει μέσα άνθόνερο, χρυ- σιά μου. 'Ελα να σε φιλήσω γιάτι με άνιμένει ή πιλατεία στο σπίτι μου.

Είχε εναθροί τό γελοίο μου ύφος κι' είχε σπκωθεί όρθη τι- νάζοντας τις φούστες της.

—Γεία σου γιατρέ μου, εί- πε σε μένα. Θάρρεις βεβαίως- τα αύριο περ' τις έξη περ' τις έφτά. Τό σπίτι μου εύσκειται εις τό Μόντε Σμιθ. 'Όποιον και εαν άρωτήξεις θα σου τό δείξει. Όλοι γνωρίζουν τη Μπέλλα-Μαρία γιάτι πολλές εύκολίες και άγαθοε- ργίες σε έδω τόν κόσμον. 'Α- ριβερόντέσι σας.

Τό πετρωμένο φιλιν άδύ- νατον σιγίλεγα καθώς την άλλη μέρα άνηφόριζα γιά

τό Μόντε Σμιθ. Γιάτι πήγα- να στή καφετζού; 'Είχα κα- νένα σοβαρό λόγο; 'Οχι. Πώς όμως να περάσει κανείς τις ά- τέλειωτες ώρες της γαλήνης σ' ένα νησί άφού έχει επισκευτεί δυό και τρεις φορές κάθε άεί- οθέατο και πρωτόφαντο; Κάτι πρέπει να κάνει γιά να μη έμ- πνήσει μέσα του τό σαρακι της άνίας. 'Υστερα τό Μόντε Σμιθ με τις γκρεμισμένες κολόνες τού 'Αλλάνα και 'Ηλιου και τα ώχρορόδινα άπομεινάριά του πανάρχαιου σταδίου πού ξανά- βλεπα σ' αποζημιώνων γιά τόν χαμένο καιρό. Μα και τό σπι- τιάκι της καφετζού δεν ήταν άσχημο. 'Ενα γραφικό ρημάδι παλιού άρχοντικού με δυό κα- μαρούλες μέσα σ' έναν κήπο με κληματαριές, γιασεμιά και μπουκνιλιές. 'Ενα κοριότο- πούλο έξι δεκάδη χρόνων καθό- ταν μπροστά στην πόρτα και κεντούσε με χρωματιστά νήμα- τα. 'Ανθο, ψηλό κορμί, τορ- νευτές γάμπες και δελουδινα μάτια ανατολίτικα, τα μάτια της Μπέλλα-Μαρίας.

—Τη μοιά, θέλεις; με ρώ- τησε. Καθίστε. Λέει τόν καφέ σε δυό 'Αθηνάιες κυρίες.

Πραγματικά από τη μεσό- πορτα άκούονταν ή ήχηρή φωνή της άνακατεμένη με δυό άλλες γυναικείες φωνές. Τη ρωτούσαν κι' άποκρινόταν συνοδευόντας την κουβέντα της με ψεύτικο γέλιο.

—Μάλιστα, ευγενέστατες μου. Στις προταγές σας. Να με ξαναπισκεφθήτε να σας δώ- σω από ένα φυλαχτό. Φέρτε και τη φίλη σας να την όρμη- νέψω τί να κάνει, γιά να δέ- σει χειροτόδαρο τό πρόσωπο πού θέλει να την παρατήρει. 'Ορεδουάρ σας, ευγενέστατες μου και να σας ξαναδώ. Βε- βαίως.

Με τα τελευταία λόγια ή πόρτα άνοιξε κι' ή Μπέλλα- Μαρία ξεπροβόδιζε τις κυρίες κομπλημεντόντας τις γιά τις τουαλέτες, τα μπίζου και την πολύ άμφίβολη όμορφιά τους. 'Εκείνες είχαν καταμαγευτεί τό σο πολύ πού ή μιά, κοντά στην αυλόπορτα, άνοιξε τη τσάντα της και της πέρασε ένα εικο- σάρικο. 'Ηξερε περίφημα τη δουλιτσα της ή Μπέλλα-Μα- ρία!

—'Αι στο διάβολο. Μού βγάλαν την πίστη άνάποδα, εί- πε μόλις ξαναψήθηκε στο σπιτί. Τους πήρα βέβαια ένα κατο- στάρικο μα ξεθεώδηκα. 'Ατ,μη δουλειά. Κοτιάξεις, ιδρώνεις, μαλλιάζει ή γλώσσα σου γιά να βγάλεις ένα φράγκο... Μα- ρή Κόμησα, φώναζε της κό- ρης της, φέρε ένα χρουσαμη- λάκι και μια μαστιχίτσα στον κυρ-γιατρό. 'Υστερα βάλε τό μπρίκι γιά τόν καφέ.

'Η Κόμησα άπίθωσε μπρο- στά μου τόν δίσκο με τό κριν- νένιο πετοετάκι. 'Η μαστίχα μοσχοβολούσε και τό χρυσό δερύκοκκο γεμισμένο με μύγ- δαλο μέλωνε τό στόμα. 'Η κά- μαρη γυάλιζε από την πάστρα και τα φτωχικά έπιπλά μου μι- λούσανε. 'Ο μαυρισμένος κορ- μός με τα χρυσά κανάτια της Βηρυττού τό σφουγγάρι τό στο- λισμένο με κοράλλια, ο παλιός φωνογράφος με τό χωνί κι' ο μπουφές με τα νησιώτικα σερ- βίτσια λές κι' ήταν κρουσταλλέ- νιος καθρέφτης. Όλα κι' ό- λα! ή Μπέλλα-Μαρία φαινό- νταν σπουδαία νοικοκυρά. Μπο- ρούσε να πιεις και νερό άκόμη

από τό πάτωμα τού σπιτιού της γιάτι οι πλάκες του δεν εί- χαν ούτε μια σταλιά σκόνι.

Δεν σ' άφανε όμως να χα- ρείς τό νοικοκυριστικό τούτο άτμόσφαιρα γιάτι ή γλώσσα της πήγαινε πάλι ροδάνι. Είχε ξαπλώσει σε μια καρυδιά πια λυθρόνα κι' έβριζε όλο θυμό τις πελάτισσες πού μόλις έφυγαν κι' όλες τις πρωτεουσάινες. Τό μόνο εύτύχημα ήταν πως σήμερα δεν έπαλάδαينه πιά τό «βεβαιότατα» και τό «πρω- τίστως» κάθε λίγο και λιγάκι και δεν γαρνίριζε με άλλες έλ- ληνοκύρες και ιταλιάνικες πα- ρόλες τα λεγόμενά της. Άρχι- σε φαίνεται να με θεωρεί δικό της άνθρωπο και δεν προσπα- θούσε να μου κάνει έντύπωση. 'Αργά και πού μόο της ξε- φευγε καιιά λέξη φανταχτερή.

—Βρώμες, όλες βρώμες, κυρ γιατρέ μου. Παντρεμένη γυναι- κες, με παιδιά κι' ήρθαν να με ρωτήσουν γιά τους αγαπητι- κούς τους. 'Επιτρέπεται; Γι' αυτό πάμε κατά διαβόλου. 'Ε- τσι είναι όλες οι μεγαλοσιάνες. 'Εμεις οι φτωχές είμαστε τί- mies. Όλα κι' όλα. Τό κούτε- λο μας είναι πεντακάθαρο. 'Η- λιος, ήλιος.

Χτύπησε τό κούτελο με την παλάμη, αλλά την ίδια στιγ- μή παράτησε τό αυστηρό ύφος και χαμογέλασε δλακαίρη σ' έ- να νεαρό πού χωρίς να τόν πά- ρουμε χαμπάρι, είχε φθάσει στην πόρτα. 'Ηταν ένα συμπα- θητικό παιδί, με λερωμένα ά- πό λάδα μηχανής ρούχα, άδυ- νάτο και συμμαζεμένο. 'Η Μπέλλα-Μαρία ισηκώθηκε γιά να τόν προυπαντήσει.

—Πέρσε μέσα, Νίκο. 'Απ' έδώ ο κύριος είναι δικός μας άθροπος. Σας συνιστώ τόν άνιψό μου τόν μηχανικό, είπε σε μένα... Πήγανε, Νίκο μου, να πλυθείς και ν' αλλάξεις κι' ύστερα έρχεσαι στην παρέα μας.

Ο νεαρός εξαφανίστηκε ά- μέσως κι' ή Μπέλλα-Μαρία μου έπιστεύτηκε τό μυρτίκο.

—Δεν είναι άνιψός μου; εί- ναι; ένα όραφο παιδάκι πού τό αναθρέφω γιά τη ψυχή μου. 'Ε- δώ και τέσσερα χρόνια τόν μά- ζεψα από τό δρόμο. 'Ο γυιός μου όμως ο παλαιάνθρωπος πα- ρασηγήσε, σα να μη ξέρει τί μάνα έχει, κι' ήθελε και με μαύ- ρισε στο ξύλο μια νύχτα. Μιά δρομάδα έμεινα κατάκειτη. Τέ- τοιος είναι ο άτιμος ο κόσμος, γιατρέ μου. Δεν μπορείς να κά- νεις και κανένα καλό γιά τη ψυχή σου. 'Αμέσως σε παρα- έηγα.

—'Εχεις μεγάλο γυιό, Μπέλ- λα-Μαρία;

—'Εχω πού να μ'ήν τόν εί- χα, γιατρέ μου. Είκοσιπέντε χρονών θεριό είναι ο άτιμος. Πρώτος άχτοφόρος τού λιμα- νιού μαζί με τόν άχαίρετο τόν πατέρα του πού τόν έχά- ρισα γιάτι μεθοκοπούσε κάθε δράδυ και μου κουβαλούσε φί- λους στο σπίτι. 'Εχω και τέσ- σερα θηλυκά. 'Η μια είναι ή Κόμησα πού βλέπετε, μια άλ- λη είναι παντρεμένη μ' έναν 'Ι- ταλό στη Νάπολη και δυό πιο μικρές είναι κλεισμένες στο όρφανοτροφείο. Τι νομίζεις; Είμαι πολύ τυρανισμένη γυναι- κα εγώ. Μπορεί να γελώ και να σαχαμαρίζω μα τα τ'εγίγι- ρια μου καίγονται και μπριζι- ζονται... Σιγυρίστηκες, Νίκο; 'Ελα, κάτσε κοντά μας. Πάρε ένα ποτηράκι να πιεις και συ μαστιχίτσα. Είναι μάλομα παι

δι ο Νίκος, γιατρέ μου. Ντρο- παλός σαν κοπέλα. Κι' αληθινά ο νεαρός κοκκι- νίζει μπροστά της και ζάρωνε σα παντάρος μπροστά στον έ- πιλοχά. 'Εκανε ό,τι τόν πρό- σταζε σάν κουρδισμένη μηχανή, αλλά κατάφερε να ρίχνει κάπου-κάπου μια φλογερή μα- τιά στις γυμνές γάμπες της Κόμησας πού μου σέρβιρε τώρα χαμηλοβλεπούσα τόν κα- φέ.

—Πήγανε, μωρή ξεμυαλι- σμένη, στην κουζίνα να κυτά- ξης τό φαί, την κερανοδόλησε ή μάνα της κι' ήπιε δεύτερο ποτήρι τσουγγρίζοντας τό με- τό Νίκο. 'Εκείνος κατέβασε τα μάτια φοβισμένος κι' ούτε κου- νήθηκε πιά από τό πλάι της. 'Εμεινα άρκετη ώρα στή Μπέλλα-Μαρίας. Μού διάδα- σε τό φυτζάνι γεμίζοντας με

νάχα ή Κόμησα φορούσε τό ίδιο φουτανάκι και μιας έσέο- διρε όρθια. Οι θαλασσινοί με- ζέδες μοσχοβολούσαν και τα ποτήρια άδειάζαν κανονικά. 'Η Μπέλλα-Μαρία άκουπισμένη δλακέρη σχεδόν πάνω στο Νί- κο άρχισε να τραγουδά σεβντα κάπου-κάπου μια φλογερή μα- τιά στις γυμνές γάμπες της Κόμησας πού μου σέρβιρε τώρα χαμηλοβλεπούσα τόν κα- φέ.

—Θυρείς αυτά τα σύννεφα πού στέκουαν δουρκωμένα; είναι γεμάτα δάκρυα πού έχυσαν γιά σένα...

Ο Νίκος την σεγκοντάριζε διακριτικά φράζοντας με τό χέρι του τό έν αυτί και ρίχνον- τας φλογισμένες ματιές στην Κόμησα πού γεμίζε κελνή τη στιγμή τό ποτήρι του. 'Η μά- να δεν έπαίρνε είδηση και τό

το πιδ δυνατό της γέλιο. —Μπα, κακό χρόνο νάεις! τέτιο πράμα πήγες να κανεις μωρή; Ξέρεις γιατρέ μου, τι έπαθε; Δουλεύει πλίστρα στο νοσοκομείο κι' είχε καταφέρει να δάλει στη πάντα δέκα έκα- τομυριάκια. Τα μυρίστηκε λοι- πόν ένας μορφονιός και της έ- κανε γλυκά μάτια γιά να της τα φάει. Αυτή τόν έπίστεψε και τού τάδωσε λίγα-λίγα ώσπου της τάγλυψε όλα... έπρεπε να τό περιμένεις, μωρή. 'Ο Κω- στής είναι όμορφο παλληκάρι. 'Εσένα τη μύδα θα παντρευ- ταν; 'Εγώ πού είμαι σάν τό τριαντάφυλλο δε μπορώ να σταυρώσω άντρα κι' έσύ πού δεν κολλά μύγα πάνω σου νό- μισες πως σ' έρωτευθήκανε. Κακό χρόνο νάεις, όλλη μια φορά. —Με δρ'ηκε μιά άνανηρ

● 'Η Μπέλλα—Μα- ρία φορούσε κόκκι- νη ρομπ-ντε-σάμπρ. Πλάι της είδα ένα ψηλόν, ώριμο άντρα

Εικονογράφηση: Α. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

και φτωχή κόρη και μου πήρε την παρθενιά μου, εξακολούθη- σε τό 'Ανωυλί. Μού φαγε και τα λεφτά μου, πού λυώσανε τα χερσάκια μου από τις μπουγά- δες γιά να τα βγάλω. Και μου έταξε κάθε μέρα πως θα με στεφανώθει. 'Αγόρασα και τό υψικό φουτάνι, έφτιαξα και μυρικά παπουτσά.

Τα μάτια της έτρεχαν άστα- μάτητα. 'Ηταν ένα γυναικάκι με στραβά ποδαράκια, καμπού- ρικο και κακομοιρισμένο. Πώς τόλμησε λοιπόν να πάει άναν- τια στη μοίρα της και τάπαξε όλα γιά όλα γιά να γνωρί- σει τη γεύση της αγάπης; Τώ- ρα πού άναμετρούσε, τί έχασε φαίνεται ότι θλιβόταν πιοτερο γιά τα δέκα εκατομμύρια πα- ρά γιά την παθενιά. 'Η Μπέλ- λα-Μαρία τη σηκωσε από τό πεζούλι κι' άκούμπισε τό γυ- μνό μπράτσο της στην κακο- μοιρισμένη πλάτισσα της. Φάνταζε πλάι στη φιλενάδα της δυνατή και στερήε σάν σί- γουρο κατάφυλο.

—'Ελα, σκάσε και θάρρω αύριο να σε υπερασπιστώ, γιά- τι σε λυπάμαι. Πιέ τώρα μια μαστίχα να σου περάσει ο κα- υμός κι' όλην φορά να προσέ- χεις να μην την ξαναπάθεις. Πάρε και λίγο χταπόδι. Σκού- πισε τις μύες σου γιάτι είσαι σα μπαγιάτικο μύδι... 'Αι στο

—'Ελα, σκάσε και θάρρω αύριο να σε υπερασπιστώ, γιά- τι σε λυπάμαι. Πιέ τώρα μια μαστίχα να σου περάσει ο κα- υμός κι' όλην φορά να προσέ- χεις να μην την ξαναπάθεις. Πάρε και λίγο χταπόδι. Σκού- πισε τις μύες σου γιάτι είσαι σα μπαγιάτικο μύδι... 'Αι στο

Για όσες αγαπούν τις Ευφορίες

1 "Ίσια ρηχτή ζακέτα με μανικό-κόλληση και μεγάλο γιακά. Τα μανίκια στρουγγυλεύουν στις άκρες και κουμπώνουν. Η ζακέτα αυτή γίνεται από δελούδο κοτλέ ντυμπλισμένο ζεστό, καθώς και από άλλο κατάλληλο ζεστό ύφασμα.

2 Σχέδιο για χοντρό ύφασμα. Ο λαιμός ανεβαίνει ψηλά και ντραπάρει ελαφρά. Το ντραπέ αυτό αντικαθιστά το γιακά. Η ζακέτα συγκλίνει ελαφρά προς τα κάτω. Στο πίσω μέρος χαμηλά έχει δυο μικρές πέννες που βοηθούν στην εφαρμογή.

3 Ζακέτα καμηλό. Έχει μεγάλες τσέπες με ρεβέρ, δαλμένες λοξά. Γαρνίζονται με φαρδύ γαζί ή βελονιά. Η ζακέτα γίνεται δέβαια και από οποιοδήποτε κατάλληλο ύφασμα.

4 Ζακέτα από δελούδο ή σουετίν με ζεστή φόδρα. Γίνεται κι από γκαμπριντίνα φοδραρισμένη. Ζώνη στη μέση, τσέπες, ρεβέρ, ψηλός γιακάς. Η ζακέτα γαρνιρίζεται σχεδόν παντού με διπλά γαζιά.

5 "Υφασμα με μακρύ τρίχωμα. Η ζακέτα συγκλίνει ελαφρά προς τα κάτω και κλείνει σταυρωτά με 6 κουμπιά. Πέτα και γιακάς με μακρινές μύτες, μανσέτες φαρδιές. Τσέπες, γιακάς και μανσέτες γαρνίζονται με διπλά γαζιά ή αστέν ρελι.

6 Ζακέτα ίσια ρηχτή με πολύ χαμηλή μανικοκόλληση. Γιακάς και πέτα σχεδόν μονοκόμματα. Ο γιακάς δίνει την εντύπωση ότι χωρίζεται από τα πέτα με μια μικρή ψαλιδιά. Η ζακέτα αυτή γίνεται ωραία σε τουρνέ ή μάλλλινο με ύφανση ψαροκόκκαλο. Κουμπιά ανδρικά.

«ΔΥΡΙΟ ΣΤΙΣ 5!»

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— "Όταν ένας άντρας σε φλεχτάρη το λυμρά, το λιγώτερο που έχεις να κάνεις είναι να του ιδώσης ένα γερό... χαστούκι!

— Έτσι έλεγε συχνά της Νάντιας, η μεγαλύτερη αδελφή της, η Βέρα.

— Δώσ' του γρήγορα ένα χαστούκι, γιατί διαφορετικά θα σου ζητήσει, σε λίγο, να 'τ'ας στο σπίτι του. Και τη συνέχεια μπορείς να τη φανταστείς!

Η Νάντια είχε για τη Βέρα μια αληθινή λατρεία, αναιμική με καθαρό θαυμασμό. Όλοι, έξ' αλλού στο σπίτι έκτιμούσαν κι' υπολόγιζαν τις γνώμες της μεγάλης αδελφής, γιατί ήταν κορίτσι μυαλωμένο.

— Το βρίσκεις απαραίτητο το χαστούκι; ρώτησε δειλά η Νάντια.

— Όπως όποτε! — είπε η Βέρα. — Άκου τί σου λέω!

Η Βέρα ήταν είκοσιδύο χρονών και είχε πολλές κατακτήσεις. Γι' αυτό η Νάντια την άκουγε έκστατη και πρόσχε τις συμβουλές της.

Μα το κακό, τώρα, ήταν άλλο.

Ο Τζιανκάρλο της φερόταν ακριβώς όπως δεν θα έπρεπε να φέρεται ένας νέος με σοβάρες προθέσεις. Παρ' όλη αυτά, εκείνη ήταν έρωτευμένη μαζί του τόσο, ώστε να μη δρίσκει το κουράγιο να μιλήσει της Βέρας γι' αυτόν.

Όσπου έφθασε η μοιραία ημέρα, που ο Τζιανκάρλο, είπε της Νάντιας:

— Γιατί δεν έρχεσαι αύριο στο σπίτι μου να πάρω μαζί ένα φλυτζάνι τσάι; Έχω ένα διαμέρισμα στο πέμπτο πάτωμα μιας πολυκατοικίας, που είμαι δέβαιος πως θα σου άρσει.

Τί λέει... θάρρος!

Η Νάντια τον κούταζε σαστισμένη. Το μυαλό της, εκείνη τη στιγμή, είχε θολώσει και δεν μπορούσε να βρή μια απάντηση.

— Ωστόσο, ο νέος συνέχισε μ' ένα ύφος, που φαινόταν κάπως κυνικό:

— Λοιπόν; Τί λές, θα έρθεις; Έλπίζω ότι είσαι αρκετά έξυπνη γυναίκα ώστε να μη φο-

βάσαι, πώς πρόκειται για παγίδα!

«Το χαστούκι», σκέφτηκε η Νάντια. «Πρέπει να του δώσω ένα χαστούκι».

Αλλά φυσικά δεν τόλμησε να το κάνει. Έμεινε ακίνητη. Υστερα κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

— Έν τάξει, είπε εκείνος. Είσαι ένα πραγματικά μοντέρνο κορίτσι. Λοιπόν, αύριο στις πέντε.

*

Την άλλη μέρα στις πέντε, η Νάντια βρισκόταν στο σταθμό πρώτων βοηθειών.

— Τιποτά σοβαρό! — είπε ο γιατρός. — Έπαθε δηλητηρίαση από κάποια γλυκό που έφαγε.

— Μικρό το κακό, της είπε η Βέρα, όταν μπήκε στο θάλαμο.

Μικρό το κακό! Έκείνη περίμενε με τόση αγωνία αυτή την ώρα, για να πάει στο σπίτι του Τζιανκάρλο. Και τώρα ήρθε αυτό το άνοητο περιστατικό να της χαλάσει τα σχέδια.

Ασφαλώς ο Τζιανκάρλο δεν θα ήθελε πια να την ξαναδεί.

*

Το γράμμα το βρήκε δυο μέρες αργότερα, γυρίζοντας σπίτι της. Το άνοιξε τρέμοντας από αγωνία. Ήταν λιγολογο, μα έγραφε αυτό ακριβώς που η Νάντια όνειρευόταν: «Χρυσή μου. Είσαι το μόνο κορίτσι που φέρθηκε όπως έπρεπε. Έκανες πολύ καλά να μην ανέβεις στο διαμέρισμά μου εκείνο το απόγευμα. Δεν υπήρχε καλύτερη απόδειξη της σοβαρότητάς σου. Ένα τέτοιο ακριβώς κορίτσι ήθελα να κάνω γυναίκα μου. Τζιανκάρλο».

*

Τις ημέρες εκείνες, συζητούσαν στο σπίτι, αν έπρεπε να κάνουν μνησί του χαχαροπλάστη που είχε πουλήσει τα χαλασμένα γλυκά. Και κανείς δεν μπορούσε να καταλάβει, για ποιά λόγο η Νάντια γινόταν έξω φρενών και φώναζε ότι θα έπνιγε με τα ίδια της τα χέρια, οποιοδήποτε τόλμοσε να στείλει το χαχαροπλάστη στο δικαστήριο.

Α. ΣΑΝΤΖΙΟ

ΜΠΟΥΣΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ (Μουσείο Καΐρου)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟ

Β'

ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ • ΠΩΣ ΕΞΕΦΡΑΖΑΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ • ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ ΚΟΡΗ ΤΟΥΣ

Ο ΠΩΣ είδαμε στο προηγούμενο σημείωμά μας, οι γυναίκες στην αρχαία Αίγυπτο είχαν ίσα δικαιώματα με τους άντρες και σε ώριμες περιπτώσεις και πιο πολλά μάλιστα.

Ας δούμε τώρα τι λένε τα αρχαία αιγυπτιακά κείμενα για την κοινωνική και οικογενειακή ζωή της Αιγυπτίας. Πρώτα όμως θα εξετάσουμε το ζήτημα των ερωτικών σχέσεων. Για το ζήτημα αυτό σώθηκαν μερικά τραγούδια που μας καταστοίζουν καλά. Από τα ερωτικά αυτά τραγούδια οι ιστορικοί έβγαλαν το συμπέρασμα πως η αιγυπτιακή ερωτική ποίηση έχει τα πρωτεία μέσα στη λογοτεχνία των αρχαίων μεσογειακών λαών.

Οι ερωτευμένοι με μουσικά όργανα πήγαιναν τη νύχτα κάτω από τα παράθυρα της αγαπημένης των και τραγουδούσαν με το φλογερό πάθος της καρδιάς τους.

Από τα ερωτικά αυτά τραγούδια, που διασώθηκαν, βλέπουμε πως ήταν διάλογοι στους οποίους οι ερωτευμένοι, καλώντας ο ένας τον άλλον «αδελφή μου» και «αδελφός μου» — ή έκφρασι «αγαπημένη μου» ήταν άγνωστη στο ερωτικό λεξιλόγιό τους — έκφραζαν τα αισθήματά τους.

Σ' ένα πάπυρο στον οποίο είναι γραμμένος ένας τέτοιος ερωτικός διάλογος, ο εραστής τραγουδώντας, λέει πως περνάει με βάρκα το Νείλο για να φθάσει στη Μέμφι. Έκει θα βρή την αδελφή του (ερωμένη του), μέσα σε κήπο που θα μοσχοβολά από τα άρωματά των λουλουδιών, κάτω από κληματαριά κι' αν φιλήσει τ' ανοιχτά χείλη της αγαπημένης του θα μεθύσει κι' αν και δεν έχει πη κρασί. Ξέρει πως κοντά της είναι «σαν πολί που τρέχει στην παγίδα». Όμως η χαρά του είναι μεγάλη, το δελγίτρο είναι πιο ισχυρό από το κρασί.

Ας αντιγράψουμε όμως εδώ τα λόγια του εραστή, αν και η μετάφραση δεν μπορεί να αποδώσει το ύφος, το πάθος και τη μελωδικότητα των αιγυπτιακών στίχων. «Κατέβαινα το ρέμα έχοντας στον ώμο μου δεμάτι από καλαμιά. Θα φθάσω στην (πολιτεία) Μέμφι και θα πω στο (θεό) Φθά που είναι ο κύριος της δικαιοσύνης: «Δός μου την αδελφή μου αυτή τη νύχτα». Ο ποταμός είναι από κρασί, ο Φθά είναι τα κολάμια του, η Σεκχμέτ είναι οι λωτοί του, η Σαρέτ τα μπουμπουκία του, ο

Νεφερούμ τα λουλούδια του. Να, προβάλλει η αγγούλα. Η Μέμφι είναι πανέρι με όπασικά μπροστά στον πανώρη θεό Φθά. Θα κοιμηθώ στο σπίτι μου και θα είμαι άρωστος σ'α να με δείρανε. Οι γειτόνοι θάρθουν να με ιδούν. Τότε η αδελφή μου (=η ερωμένη μου) θάρρη μαζί τους και θα διδάξη τους γιατρούς γιατί αυτή ξέρει την αρρώστειά μου... Βλέπω την αδελφή μου νάρχεται και η καρδιά μου σκιρτά. Τα χέρια μου απλώνονται για να την αγκαλιάσουν και η καρδιά μου πηδά στο στήθος μου. Όταν την αγκαλιάζω και τα μπράτσα της μ' αγκαλιάζουν και με σφίγγουν, νομίζω πως βρίσκομαι στη χώρα των άρωμάτων. Όταν την φιλώ στο στήμα και τα χείλη της μισανοίγουν, μεθώ χωρίς να πτώ ποτό».

Μα η ερωμένη του δεν του παραδίδεται. Ο έρωτάς της είναι πλατωνικός:

«Αγαπημένη μου αδελφέ, η καρδιά μου συμπεριζείται τον έρωτά σου... και σου λέει: 'Ίδε τί έκαμα. Ήλθα να στήσω την παγίδα μου ή ίδια με το χέρι μου. Όλα τα πουλιά μαζεύονται στην Αίγυπτο γεμάτα από μύρα. Μα εκείνο που θάβει πρώτο, αρπάζει το δόλωμα, φέρνει από το Πούντ το άρωμα του και τα σουβλερά νύχια του είναι γεμάτα από άρωματικό έλξο. Ο πόθος μου για σένα είναι να το αποσπάσουμε μαζί από την παγίδα για να ακούσεις το παραποιητικό τραγούδι του πουλιού που μοσχοβολά. Τί χαρά για μένα να είσαι μαζί μου όταν θα στηνών την παγίδα μου. Η φωνή του πουλιού λέει το παράπονό του όταν πιάνεται από το δόλωμά μου. Ο έρωτάς σου με σέρνει κοντά σου και δεν είμαι ικανή να γλυτώσω από αυτόν. Θ' αναγκασθώ ν' αφήσω τα δίκτυά μου. Τί θα πω της μάνας μου, στην οποία κάθε μέρα γυρίζω φορτωμένη με τα πουλιά μου; Θά με ρωτήσει: 'Δέν έστησες παγίδα σήμερα; Κι' εγώ είμαι αιχμάλωτη στον έρωτά μου. Μόνο το φίλημα σου ζωογονεί την καρδιά μου, όταν το βρίσκω. Ω, ωραία μου φίλε, εκείνο που ποθεί η καρδιά μου είναι να γίνω η κυρία του σπιτιού σου. Αν χάσω τον έρωτά σου (τότε) είμαι νεκρή, γιατί είσαι η ζωή μου και η ύγεια μου».

Βέβαια υπήρχαν και κορίτσια που δεν μπορούσαν να συγκρατηθούν, στο γενικό όμως έπρεπε πρώτα να γίνη ο γάμος. Μόνο τα φιλά και τα χάνια απολαμβάνανε οι ερωτευμένοι. Αυτός ήταν ο κοινωνικός νόμος και δεν τον παραβαίνα.

*

Σ' άλλον πάλι πάπυρο διασώθηκαν οι συμβουλές μιάς μητέρας:

«Κόρη μου μοσχοαναδρεμμένη, ξέρω πως αγαπάς παράφορα τον αδελφό σου (=ερωμένο σου). Το βλέπω από τα μάτια σου που ένα μύθο στεφανί γύρω τους δείχνει πως αδυνατίζεις, γιατί στον κόρφο σου η ερωτική φλόγα σου καίει τα στήθια. Όμως ακούσε με, κόρη μου. Κι' εγώ, όταν ήμουν στα χρόνια σου, αγάπησα τον πατέρα σου. Κι' εκείνος σαν το δικό σου αγαπητικό με γλυκόλογα ήθελε να μου πάρη το μέλι του κορμιού μου. Δεν του έφταναν τα χάνια και τα φιλά. Ήθελε δόλω μου το κορμί να το κάνει δικό του. Μα δεν τον άφησα. Και όταν ξάμωσε ν' αγγίξη ό,τι ακριβό έχει μια παρθένα, του είπα: «Μή! Αν μ' αγαπάς κι' αν πραγματικά σκόπευες να με παντρευτείς περμένε. Θάρρη ή ώρα, που με τις εύλογιες της μεγάλης 'Ισίδας (θεάς) θα γίνη ο γάμος μας. Και τότε, μέρες και νύχτες, δικό σου θα είναι το κορμί μου. Με τα παιχνίδια μου θα σου κάνω να ζήσης όχι ώρες αλλά μέρες υπέρτατης ευτυχίας. Θάρρουφας το μέλι του κορμιού μου και θα είσαι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος της χώρας του Νείλου. Για σκέψου την πρώτη βραδυά που παντρεμένοι θα κοιμηθούμε μαζί. Τί ευτυχία, τί χαρά. Τα άρωματά των λουλουδιών θα μας μεθύσουν και εσ μη πιούμε κρασί. Τα πουλιά και τα λουλούδια θα είναι το στρώμα του κρεβατιού μας...» Ο πατέρας σου με ακούσε, και κάθε μυαλωμένος νέος ακούει τα λόγια αυτά, γιατί είναι λόγια σοφά, βγήκανε από το μυαλό των πατεράδων μας και των παπώνων μας. Κόρη μου, γράψε και εσύ τα λόγια αυτά μέσα στην καρδιά σου και μη παραστράτησης...

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΓΟΗΤΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ "ΑΣΤΕΡΕΣ" ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΩΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Η ΚΑΘΕ γυναίκα είναι και λίγο... μάγισσα! Ποιά από μιάς, δεν διαθέτει κάποιο μικρό «κόλπο» που είναι σε θέση να προκαλέσει τον έρωτα, να κάνει τον άνδρα — σύζυγο, μνηστήρα ή απλό γνώριμο — να νοιώσει ζωντανά σκιρτήματα αγάπης στην καρδιά του; Φτάνει ένα τίποτα..., μία κίνηση, μία λέξη, ένα βλέμμα...

Αν η ομορφιά αποτελεί φυσικό χάρισμα, η γοητεία, είναι κάτι που αποκτάται. Και όταν μία γυναίκα μάθει να είναι γοητευτική, μπορεί με όλο το θάρρος να αντιμετωπίσει τον έρωτα — νικήφώρα συνήθως.

Θέλοντας να διερευνήσω το θέμα αυτό, και να μάθω τα μυστικά της γοητείας και τις μεθόδους που εφαρμόζουν οι «άστερες» του κινηματογράφου και του θεάτρου μας, έκανα μία εύρυθμη έρευνα με ταξίδι αρκετών εκατοντάδων προσώπων.

Σκοπός μου ήταν όχι μόνο να αποδείξω ή αξία της γυναικείας γοητείας, αλλά και το τί, από τους άνδρες, αρέσει στις γυναίκες.

Η Φρανσουάζ «Αρνούλ, λοιπόν, η γοητευτική νεαρή Γαλλίδα στάρ, με τα άθωα μάτια και το ειρωνικό χαμόγελο, βασίζει τη γοητεία της σε τέσσερα σημεία:

«Ακουμπάτε — Σήθεν κατά τύχην — το χέρι σας στο μπράτσο του άνδρος που θέλετε να γοητεύσετε. Ακουμπάτε πολύ ελαφρά. Είναι ένα άγγιγμα, μία υπόσχεση που επιτρέπει στη δημιουργία της έλπιδας. Πρό παντός όχι δεβαιότητες! Η δεβαιότητα σκοτώνει τις πρώτες ερωτικές συγκινήσεις.

Εφαρμόστε τη μέθοδο της γαρολογίας, έστω και αν δεν έχετε ιδέαν απ' αυτήν: Κιττάτε τα γράμματα του και πέστε του ό,τι νομίζετε πως θα τον ευχαριστήσει. Θα γοητευθεί.

Η γοητεία, που άσκει ένα απαλό τραγούδι έχει θαυμασία αποτελέσματα.

Η εξέταση των γραμμών του χεριού του είναι επίσης πολύ αποτελεσματική. Ίδιως αν ακολουθήτε, με το δείκτη σας, και μ' ένα όνειροπόλο ύφος, τη γραμμή της καρδιάς του. Πέστε του: «Βλέπω ένα μεγάλο έρωτα στη ζωή σας». Υστερα, σταματήστε απότομα, σά να βλέπετε κάτι το φοβερά αποκαλυπτικό, και προσθέστε: «Δεν μπορώ να σας πω τίποτ' άλλο...»

Σε ώριμες στιγμές, να είστε ρομαντική και ιδιότροπη. Προτινέτε του ένα περίπατο με άμαξάκι. Το ρυθμικό βήμα του αλόγου σφυρηλατεί τα ερωτικά λόγια...

Η Σεσίλ Όμπερ, έξ άλλου, έχει δική της μέθοδο. «Όσο περισσότερο κάνουμε έναν άνδρα να υποφέρει, τόσο περισσότερο εξάλλος γίνεται και νοιώθει την επιθυμία να εκδικηθεί. Για να τον κάνετε να εκδηλώσει τον έρωτά του ή μάλλον την απόφασί του να σας... εκδικηθεί, φορτώνετε τον έκλεκτό σας με ένα σωρό ενοχλητικές μικροδουλειές: Παρακαλέστε τον να σας πάρη το φόρεμά σας από τη modistress, ή φορώστε

Πίσω απ' τους καπνούς του τσιγάρου, το βλέμμα του Ζαν Μορώ είναι προσηλαστικό και πολύ χαδιάρικο

Ευχάριστο, βαθιά ανδρική φωνή, παίζει επίσης το ρόλο της στην εντύπωση που κάνει ο άνδρας στη γυναίκα που αγαπά.

τον με πακέτα. Δεν υπάρχει πράγμα που να ενοχλή περισσότερο τον άνδρα, από τα πακέτα. Νοιώθει σαν τον ταύρο μπρός στο κόκκινο πανί, γίνεται έξαλλος και... επιτυγχάνετε αυτό που θέλετε.

Η Ζαν Μορώ, στη σχετική ερώτησή μου, δεν σκέφθηκε και πολύ: «Πιστεύω», απάντησε, «ότι η γοητεία βασίζεται σε τρία σημεία: τα μάτια, το στόμα και τη μύτη. Για να κάνετε έναν άνδρα να... χτυπηθεί κατάκαρδα και να νοιώσει τη διάθεσι να σας αγκαλιάσει, πρέπει να τον κυττάξετε με μάτια γεμάτα θαυμασμό και ήδυπάθεια, να ανοιγοκλείνετε τα ρουθούνια σας, και τα χείλη σας να είναι υγρά και μισανοιγμένα. Το κόλπο αυτό είναι το παλιότερο στον κόσμο και πετυχαίνει πάντοτε».

Θαυμάσιες όλες αυτές οι συμβουλές και αρκετά... εύκολες. Ας προσθέσουμε εδώ και μερικές ακόμη, συμπεράσματα συζητήσεων:

Οι άνδρες απεχθάνονται και αποφεύγουν τις γυναίκες που διαλαλούν δεξιά κι' αριστερά ότι θέλουν να παντρευτούν. Γι' αυτό πρέπει σε κάποια στιγμή, να πείτε με αδιάφορο ύφος: «Δεν είμαι φτιαγμένη για το γάμο, ...έκτος αν συναντήσω κανέναν εξαιρετικό άνθρωπο... Τότε ίσως το σκεφθώ!» Φυσικά, εκείνος θα φαντασθή αμέσως ότι αυτός είναι ο «εξαιρετικός» άνθρωπος!

Ενα σπουδαίο σημείον, επί του οποίου συμφωνούν όλες οι... γόησσες: Μη φθάνετε ποτέ στην ώρα σας σε ραντεβού. Ενα τέταρτο καθυστέρησης είναι βασικό στοιχείο γοητείας... Ο άνδρας είχε έτσι τον καιρό να σας επιθυμήσει, η καρδιά του χτύπησε πολύ, φέρει δυνατά, βλέποντας να πλησιάζουν σιλουέτες που σας έμοιαζαν. Και η εμφάνισί σας γίνεται τέλος δεκτή σαν... την ανατολή.

Ας δούμε όμως τώρα και μερικά μαθήματα ανδρικής γοητείας.

Όλες οι γυναίκες συμφωνούν πως όταν ένας άνδρας διαθέτει ωραίο αυτί, ο... μετοχές του ανεβαίνουν αμέσως στο διπλάσιο!

Οι γυναίκες αγαπούν τα λουλούδια. Μία γυναίκα προτιμά ένα μπουκέτο από ένα γέυμα, και μερικά ωραία τριαντάφυλλα αποτελούν την καλύτερη ερωτική επιστολή που μπορεί να στείλει ένας άνδρας. Αλλά χρειάζεται προσοχή και στην εμφάνισι, στον τρόπο παρουσιάσεως των λουλουδιών. Ενα και μόνο λουλούδι, ωραία παρουσιασμένο, αξίζει περισσότερο στα μάτια της γυναίκας από ένα κακοβαλμένο μπουκέτο...

Μία άλλη λεπτομέρεια που γοητεύει τη γυναίκα και της δημιουργεί ταράχη, είναι ο τρόπος που την κυττάει ο άνδρας. Ανάμεσα σε είκοσι ανδρικές φωτογραφίες που έπεδειχθησαν σε γυναίκες κάθε ηλικίας, εκείνες που τους άρεσαν περισσότερο ήταν αυτές που ο άνδρας εκάτινιζε. Η εκφρασίς του άνδρος που κυττάει τη γυναίκα καθώς κατινίζει, με το πρόσωπό του τριγυρισμένο από καπνούς, και μ' ένα ύφος γλυκό και κατακτητικό συγχρόνως, αποτελεί το πιο σταθερό επιχείρημα για την κατάκτησι μιάς γυναίκας.

Η ευχάριστη, βαθιά ανδρική φωνή, παίζει επίσης το ρόλο της στην εντύπωση που κάνει ο άνδρας στη γυναίκα που αγαπά.

Η ευχάριστη, βαθιά ανδρική φωνή, παίζει επίσης το ρόλο της στην εντύπωση που κάνει ο άνδρας στη γυναίκα που αγαπά.

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΣΑΝΤΑΛ

Το γλυκό χαμόγελο της «Μις Υφήλιος» Περριέ

— «ΕΧΩ ΛΑΒΕΙ 100 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΑΜΟΥ»

ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ «ΜΙΣ ΥΦΗΛΙΟ 1954»

«Δεν μου αρέσει πολύ να μιλώ για τον εαυτό μου, αλλά μία και με παρακαλούν, είμαι υποχρεωμένη να σας αποκαλύψω μερικές λεπτομέρειες της ζωής μου.

Εδώ και μερικές εβδομάδες, οι αγγλικές και οι γαλλικές εφημερίδες ανηγγέλιαν με μεγάλους τίτλους τους άρραβωνες μου. Και όμως, έχω δεν έχω ακούσει μ' ην παραμικρή διάθεσι να παντρευτώ! Δεν είναι καν ακόμη 20 χρονών!

Είναι αλήθεια πως από την εποχή — εδώ και ένα χρόνο — που πήρα στους ώμους μου τον τίτλο της «Μις Υφήλιος», έχω λάβει περί τις εκατό προτάσεις γάμου. Ανάμεσα στις πιο παράξενες ήταν και μία που προήρχετο από ένα κτηματία του Τέξας!... Βέβαια, ήταν αρκετά σπουδαίος κτηματίας!... «Εχω 500 κεφάλια ζώα. Ενα ράντσο με μία πισίνα από γαλάζιο μωσαϊκό. Θα μπορούσε να κάνει τον άνδρα που κυττάει τη μέρα (ο σταύλος μου έχει 40 αλόγια), και το κλίμα εδώ είναι θαυμάσιο...»

Υπήρχε επίσης ανάμεσα σ' αυτούς και ένας πριγκιπικός κύριος, ιδιοκτήτης ενός χρυσωρυχείου, ένας Ινδός πρίγκιπας, και άφθονο νεορόι, που μου έγραφαν: «Η αγάπη σας θα με βοηθήσει να

τελειώσω τις σπουδές μου!» Υπήρχαν άνθρωποι πολύ πλούσιοι, άνθρωποι πολύ φτωχοί άλλωστε, που το μυαλό τους ήταν γεμάτο ιδέες, ένας μυθιοτοριογράφος και ένας σκηνοθέτης, που είχε βρή αληθινά πρωτότυπο τρόπο για να μου κάνει την εξομολογησί του: είχε γυρίσει ένα μικρό φιλμ που είχε για τίτλο «Σ' αγαπώ!» Πολύ συγκινητικό, δε βρίσκετε;

Απάντησα σε όλους πως, κατ' αρχήν, είναι πολύ δύσκολο να παντρευτεί κανείς «δύο» άλλωστε, πολλοί παίδι και πολύ το μωσαϊκό... Ημιον 16 χρονών... με φίλησε στο μάγουλο! Βδομάδες ολοκληρώσε μετά, το σκεπτόμουν και κοκκινίζα.

Και βεβαίως, μέσα σε λίγες μέρες, η ζωή μου άλλαξε, όπως αλλάζουν οι εικόνες στον κινηματογράφο. Ήταν το καλοκαίρι του 1953. Οι γονείς μου με πήραν σε μία μικρή βίλα, στην Κιανή, Ακτή, κοντά στο Σαιν Ραφαέλ, για να περάσω τις διακοπές. Έγινε ένας διαγωνισμός ομορφιάς. Ημιον ψημένη από τον ήλιο, τα μαύρα μαλλιά μου ήταν μακριά, δεν είχαν ποτέ κοπεί. Ένας κύριος επέμεινε τόσο στη μητέρα να μ' αφήσει να μετάσχω στο διαγωνισμό, ώστε χωρίς καλά - καλά να το καταλάβω, βρέθηκα «Μις Σαιν Ραφαέλ». Δέκα μέρες αργότερα: «Μις

ταίο χρόνο «γέρασα» λιγάκι. Είναι πολλά πράγματα, αρκετά άσχημα. Με έσυραν από δεξίωσι σε δεξίωσι, είδα το όνομά μου να φιγουράρει σε φωτεινές διαφημίσεις όπου κάθε γράμμα είχε ύψος όσο το μπόι μου, και αναγκάστηκα — εγώ, που δεν είχα βγή ποτέ μόνη από το σπίτι — να χαμογελά συνεχώς στις πίστες των χορευτικών κέντρων, με τους προβολείς καρφωμένους απάνω μου!...

Πρέπει να σας αποκαλύψω κάτι: Φανταστήτε ότι πριν δυο χρόνια, ήμουν ακόμη έσωτερική σε σχολή καλογραφιών, αληθινά μοναστήρι... Όλα μου τα παιδικά και τα νεανικά χρόνια, ως την ηλικία των 18 χρονών, τα πέρασα σε σχολεία, οικοτροφεία και σχολές καλογραφιών στη Γαλλία, την Αγγλία και την Ινδοκίνα.

Καταλαβαίνετε πόσους γυμνούς διαδρόμους, πόσους μεγαλοτικούς θαλάμους, έχω ιδί στη ζωή μου! Πόσες άνοστες σούπες και πόσους πουρέδες έχω φάει, σε όλα τα πλάτη της γής, μεταξύ ενός μαθηματικού γραμματικού και μιάς διδασκαλίας αγγλικών!

Τα μαλλιά μου ήταν μακριά, χτενισμένα σε κοτσίδες. Κοκκινίζα πολύ εύκολα. Την πρώτη φορά που χόρεψα, ήμουν 18 χρονών. Φορούσα ένα απλό, ολόλευκο φόρεμα, που το είχα κεντήσει μόνη μου. Ημιαστε προσκεκλημένες, μερικές «μεγάλες» του αγγλικού καλλεγίου, όπου φοιτούσα, σ' ένα χορό. Χόρεψα ένα βάλς με το διευθυντή του καλλεγίου... αυτή ήταν όλη μου η διασκέδασι εκείνο το βράδυ! Τα αγόρια δεν μου έδωσαν μεγάλη σημασία.

Στη Σαίγκον, στην Ινδοκίνα, επεχείρησα για πρώτη φορά να με φιλήσει ένας νέος: ήταν ένας Αμερικανός αξιωματικός, πολύ ωραίο παιδί και πολύ το μωσαϊκό... Ημιον 16 χρονών... με φίλησε στο μάγουλο! Βδομάδες ολοκληρώσε μετά, το σκεπτόμουν και κοκκινίζα.

Και βεβαίως, μέσα σε λίγες μέρες, η ζωή μου άλλαξε, όπως αλλάζουν οι εικόνες στον κινηματογράφο. Ήταν το καλοκαίρι του 1953. Οι γονείς μου με πήραν σε μία μικρή βίλα, στην Κιανή, Ακτή, κοντά στο Σαιν Ραφαέλ, για να περάσω τις διακοπές. Έγινε ένας διαγωνισμός ομορφιάς. Ημιον ψημένη από τον ήλιο, τα μαύρα μαλλιά μου ήταν μακριά, δεν είχαν ποτέ κοπεί. Ένας κύριος επέμεινε τόσο στη μητέρα να μ' αφήσει να μετάσχω στο διαγωνισμό, ώστε χωρίς καλά - καλά να το καταλάβω, βρέθηκα «Μις Σαιν Ραφαέλ». Δέκα μέρες αργότερα: «Μις

Γαλλία», και μετά δεκαπέντε μέρες, «Μις Υφήλιος» στο Λονδίνο.

Και τότε άρχισαν οι περιόδες, τα συμβόλαια, οι κινηματογραφικές προτάσεις. Έπιασα ένα σωρό χώρες. Φορούσα μοντέλα των μεγάλων παρισινών ραφιών και έβλεπα παντού το όνομά μου. Έφαγα γαρίδες στην Πορτογαλία, ρεγγες στην Αγγλία, σπαγγέτο στην Ιταλία, τυριά στην Ελβετία, και «μετούσι» στο Μαρόκο. Και δεν είμαι ακόμη 20 χρονών!...

Αυτός ο νεαρός Έγγλζος για τον οποίον έγραψαν οι εφημερίδες ότι αρραβωνιαστήκαμε, είναι πολύ εύστροφος. Είναι πολυεκατομμυριούχος, και έχει ένα πύργο πάνω στον Τάμεσι. Μου είπε: «Μ' αγαπάτε; Του άπληθησα: «Σας αγαπά πολύ!» Τι θα γίνει παρακάτω, δεν ξέρω... Όπως σας είπα όμως και στην αρχή, για την ώρα δεν έχω διάθεσι να παντρευτώ. Όταν όμως διενεργούμαι, ονειρεύομαι κάποιον που θα του άρεση η ίδια μουσική που άρέσει σε μένα... που θα σκέπτεται τα ίδια πράγματα με μένα... που θα καταλαβαίνει τις επιθυμίες μου πριν ακόμη τις πω... που, στο Μεσαίωνα, θα ήταν ένας περιπατώντας ιππότης, πάλι σ' ένα κατάλευκο άλογο. Έχω διαβάσει πολλά μυθιστορήματα, θα σκεφθήτε ίσως...

Μα δεν είμαι μόνο μία κοπέλλα με ρομαντικές σκέψεις: οι αντιλήψεις μου άλλαξαν αρκετά από τότε που μου έκοψαν τα μαλλιά (θα τον εκδικηθώ κάποια μέρα αυτόν τον Παριζιάνο κομμωτή, που με απέκοιμισε με τα ωραία του λόγια και μου έκοψε τις μακριές κοτσίδες μου!).

Από τότε που ανέλαψα τη δημοσιογραφία, λατρεύω αυτή τη δουλειά. Ενα άλλο από τα όνειρά μου είναι να σχεδιάζω και να ζωγραφίζω. Θα ήθελα όμως να ταξιδέψω και πολύ.

Τώρα, με τη συντροφιά του γάμου μου και του κόκορά μου, ασχολούμαι με την κεραμουργική διακόσμηση.

Σας παρακαλώ πολύ, αφήστε με ακόμη λίγον καιρό ελεύθερη, να σκεπταίμαι αυτά που ονειρεύονται όλες οι κοπέλες της ηλικίας μου.

ΝΤΕΝΙΖ ΠΕΡΡΙΕ

φιά του γάμου μου και του κόκορά μου, ασχολούμαι με την κεραμουργική διακόσμηση.

Σας παρακαλώ πολύ, αφήστε με ακόμη λίγον καιρό ελεύθερη, να σκεπταίμαι αυτά που ονειρεύονται όλες οι κοπέλες της ηλικίας μου.

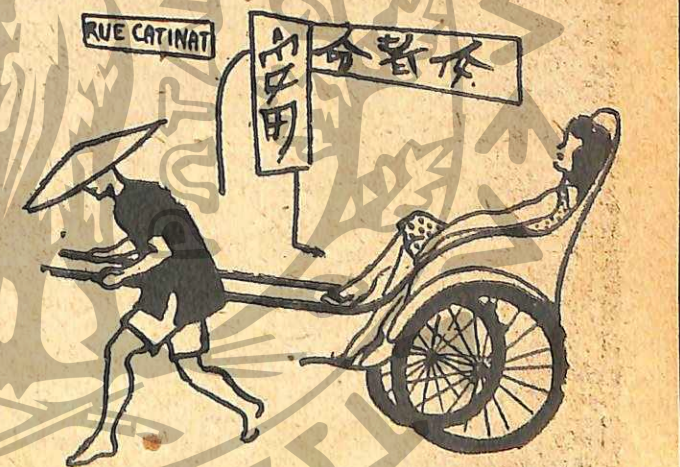
ΝΤΕΝΙΖ ΠΕΡΡΙΕ

1 Ήμουν 17 χρονών, με κοτσίδες, και κλειστή ποδιά. Έβλεπα τη ζωή από τις γρίλιες μιάς σχολής καλογραφιών: ήταν το 1952.

2 Οκτώβριος 1954: Άλλαξα την ποδιά της οικοτροφής με τα φορέματα των μεγαλύτερων Παρισινών ραφιών. Τόσο πολλοί άνδρες μου λένε πως είμαι όμορφη, που κοιτεύω να το πιστέψω κι' εγώ...

3 Έζησα τέσσερα χρόνια σε μία σχολή καλογραφιών στο Λονδίνο. Καμμία φορά τις Κυριακές βγαίναμε καμμία βόλτα με τα «πούς - πούλ». Ο μπαμπάς ήταν μόνιμος αξιωματικός του γαλλικού στρατού.

ΑΠΟ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΣΗΜΕΡΑ Σάββατο, είναι η ημέρα που είμαι ελεύθερη από το απόγευμα από τη δουλειά μου — την Κυριακή, βλέπετε, δε δγαίνουν οι απόγευματινές εφημερίδες. (Πρέπει να σας εξηγήσω ότι, αν και παντρεμένη εξακολουθώ πάντα να εργάζομαι στην εφημερίδα μου, δεδομένου ότι χωρίς και το δικό μου μισθό, είναι αδύνατον να βγάλουμε πέρα, να συμπληρώσουμε το νοικοκυριό μας, και ν' αποκτήσουμε και παιδί. "Αλλάστε, αγαπώ και τη δουλειά μου, σας όμοιολογώ μάλιστα πως την αγαπώ περισσότερο από το νοικοκυριό — αυτό μεταξύ μας, έ;). Λοιπόν, σήμερα τις δουλειές του σπιτιού, αποφάσισα να κάνω μία βόλτα στα μαγαζιά, κυρίως στα μαγαζιά που πωλούν «θρίκιάκα είδη», και να θυμά-

σω εκεί όλες τις κανούργιες και πάνσοφες επινοήσεις που έχουν κατασκευασθή, για να διευκολύνουν τη νοικοκυρά στο πολύπλοκο και κουραστικό έργο της. Μέρους που είναι, τα μαγαζιά είναι γεμάτα από χίλια-δύο καινούργια και δειλα-στικώτατα είδη, που αποτελούσαν άλλοτε το όνειρο της νοικοκυράς και που σήμερα έγιναν πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που τη βλέπεις στις βιτρίνες και στους πάγκους των καταστημάτων, τη θαυμάζεις και, η πληρώνεις και παίρνεις μαζί σου ό,τι απ'αυτήν μπορείς, ή, αν δεν έχεις την οικονομική ευχέρεια που χρειάζεται, γυρίζεις σπίτι σου και... κάνεις με τη φαντασία σου όνειρα για το πως και πότε θα την αποκτήσεις κι' εσύ, στο δικό σου σπίτι...

Δυστυχώς, το τελευταίο α-

τό συνέβη και σε μένα. Γύρισα το βράδυ σπίτι μου, μαγεμένη από τα όσα είδα. Τα ξανάφερα στο μυαλό μου, και σας περιγράφω εδώ μερικά απ' αυτά, δέχαι ότι θα σας δώσω την ίδια χαρά με τη σκέψη πως άργα ή γρήγορα, όλα αυτά τα θαυμάσια κατασκευάσματα θα φθάσουν και στην Ελλάδα, και στο σπίτι σας—πράγμα που σας εύχομαι ειλικρινά, όπως το εύχομαι και στον έαυτό μου...

Εγώ λοιπόν, από τα όσα είδα, αν μπορούσα, θα αγόραζα άμεσα, το «ντίς-πώσερ» τόν... π λ ο σ τ η τ ώ ν π ι ά τ ω ν, (1) μία καταπληκτική δούρτσα, στερεωμένη στην άκρη ενός μικρού σωλήνος, και η οποία πλένει ή ξεβγάζει τα πιάτα. Το σκαπουν—σκόνη, ή η σκόνη καθαρισμού που χρησιμοποιείται για το πλύσιμο των πιάτων, τοποθετείται μέσα στο χερούλι της δούρτσας, ενώ η άκρη του σωλήνος στερεώνεται στη βρύση. Άρκει τότε να πατήσετε ένα κουμπί: το νερό που τρέχει από τη βρύση ανακατεύεται με τη σκόνη και, βγαίνει με πίεση από τη δούρτσα. Δε σας μένει παρά να τρίψετε με αυτήν τα λερωμένα πιάτα σας για να καθαρίσουν. "Αν σταματήσετε να πατάτε το κουμπί, το νερό τρέχει πιά κα θαρό, για ξεβγάλμα!...

Όσο για το σκούπισμα των πιάτων, ούτε συζητήσι! Με το ένα χέρι συνεχίζετε το ξεβγάλμα, ενώ με το άλλο τοποθετείτε τα πιάτα σας στο πλαστικό σ τ ρ α γ γ ι χ τ ή ρ ι (2) που είναι κρεμασμένο στον τοίχο. Έκει μέσα, τα πάντα στραγγίζουν και στεγνώνουν ταχύτατα, και χωρίς κόπο...

Το κουτί του νοικοκυριού (4) είναι μία ακόμη θαυμάσια επινοήσις, που επιτρέπει στη νοικοκυρά, ή στην υπηρέστια, να μεταφέρει από δωμάτιο σε δωμάτιο δούρτσες, ξεσκονόπανα, αλοιφές καθαρισμού, και όλα τα απαραίτητα για την περιποίησι του δωματίου είδη.

Ένας νέος, απλούστατος τύπος μηχανής για τα χορτάκια (3), επιτρέπει στη νοικοκυρά να κόβη με τη μεγαλύτερη ευκολία και ταχύτητα τα κάθε είδους χορτάκια, σε ομοιόμορφα κομμάτια, χωρίς να χρειάζεται να καταφύγει σε μαχαίρι ή σε άλλες, πιο πολύπλοκες μηχανές.

Πρακτικώτατη και εξαιρετικά εξυπηρετική είναι αυτή η β α σ ι ς γ ι α τ ό η λ ε κ τ ρ ι κ ό σ ί δ ε ρ ο (6) που αποτελείται από μία ξύλινη βάση πασμένη με μία μεταλλική επιφάνεια. Το σύνολο βιδώνεται στον τοίχο, σε κατάλληλο μέρος, και εκεί τοποθετείτε το σίδερο μετά τη χρήση.

Προτιμάτε τη σάλτσα που θα ρίξετε πάνω από το φαγητό σας—τα μακαρόνια, το πιλάφι, το ψητό—να είναι με πάχος ή χωρίς πάχος; Ανάλογα με τα γούστα σας, ή σ α λ τ σ ι ε ρ α (5)—τελευταία λέξις, ξεχωρίζει από το ένα μέρος το πάχος, και από την άλλη την άπαχη σάλτσα! Αυτό γίνεται χάρις σ' ένα δεύτερο στόμα, ή σωλήνα του οποίου ξεκινά από τον πυθμένα της σάλτας. Έτσι, από τη μία μεριά σερβίρεται το πάχος, που πάντα επιπλέει, και από την άλλη ή άπαχη σάλτσα.

Ένα νέο στεγνώτηρι των ρούχων (7), είναι από τα πράγματα που επιθυμώ φοβερά να αποκτήσω. Το στεγνωτήριο αυτό στερεώνεται μονίμως πάνω σε ένα σώμα καλοριφέρ και τα ρούχα στεγνώνουν εκεί ταχύτατα. Ύστερα, όταν δεν το χρειάζεστε πιά, μπορείτε να το σκρώσετε και να το διπλώσετε πίσω από το σώμα...

Αυτά, και άλλα πολλά παρόμοια είδη θαύμασα σήμερα το απόγευμα αγαπητέ μου φίλε. Τα θαύμασα, τα εξέλεψα, και θα αφιερώσω όλες μου τις προσπάθειες στο να αποκτήσω κάποιο περισσεύμα ή μηνιαίο προϋπολογισμό μου, ώστε να μπορέσω, με τον καιρό, να ιδώ μερικά από τα δεινρά μου να γίνουνται πραγματικότητας...

ΛΙΑΗ

ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

● 'Ο 'Αλφόνσος ο σοφός, βασιλιάς της 'Αραγωνίας, έλεγε ότι για να ταιριάξη ένα άντρουνο πρέπει ο άντρας να είναι κουφός και η γυναίκα τυφλή!

● Ρώτησαν κάποτε το Μίλτωνα για ποιο λόγο σε μερικές χώρες ένας βασιλιάς μπορεί να στεφθή σε ηλικία δεκαεσσάρων ετών, ενώ δεν του επιτρέπεται να παντρευτή παρά όταν γίνει δεκαοχτώ. «Γιατί είναι δυσκολώτερο να διοικήσῃ κανείς μία γυναίκα, παρά ένα βασίλειο», απάντησε ο περίφημος Άγγλος ποιητής.

● 'Ο Γάλλος ποιητής Φοντενέλ είχε ένα άδελφό παπα που έπινε πολύ. Όταν λοιπόν τον ρωτούσαν τί κάνει ο άδελφός του, ο Φοντενέλ απαντούσε: «Το πρωί λέει τη λειτουργία και το βράδυ δεν... ξέρει τί λέει!»

● Ένας Πέρσης τύραννος έγραψε κάποτε στο βασιλέα της Σπάρτης Λύσανδρο: «Εάν μπώ στην Ελλάδα θα κάψω τα πάντα». Ο Λύσανδρος άρκέστηκε να του απαντήσει με μία μόνο λέξι: «Εάν».

● Πραγματικός σνόνμπ είναι εκείνος που ντρέπεται να ομολογήσῃ ότι βαρύνεται όταν βαρύνεται και ότι διασκεδάζει όταν διασκεδάζῃ.

● Μή φέρεσαι στον πλησίον σου όπως θα ήθελες να σου φερθούν εσένα. Ίσως να έχῃ διαφορετικά γούστα.

● 'Η πείρα είναι ένα πολύτιμο έφόδιο στη ζωή. Το κακό είναι πως την αποκτάς, όταν πιά χάσῃς τα πάντα κι' έτσι δεν έχεις ευκαιρία να τη νοσηματοποιήσῃς.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ

● Στη σελίδα αυτή βλέπετε μία μικρή γκαρνταρόμπα νέας γυναίκας. Όταν έχετε τα βασικά αυτά κομμάτια μπορείτε να είσθε ήσυχη ότι διαθέτετε ό,τι πρέπει για να παρουσιάσθε καλοντυμένη και αξιοπρεπή. Από κει και πέρα προσθέτετε πιά ό,τι θέλετε ανάλογα με τις ειδικές ανάγκες και οικονομικές δυνατότητες σας.

1 Ρηχτή ζακέτα αρκετά μακριά. Φοριέται ως ζακέτα, αλλά αντικαθιστά συγχρόνως και το πρωινό παλτό. Γίνεται από ντυβελαιν ή άλλο ύφασμα μαλακό και ζεστό με κνουδι. Μπορεί να γίνει κόκκινη, πράσινη μπλε κλπ., πάντως μονόχρωμη, ώστε να φοριέται και τ' απόγευμα αν θελήσετε. Γιατί αν την κάνετε π.χ. σκωτσέζικη θα την σκληρώσετε αποκλειστικά με τα σπόρ. Από κάτω φοριέται στενή φούστα με την οποία μπορείτε να αλλάξετε μπλουζάκια. 'Η φούστα συμφέρει να γίνει στο χρώμα της ζακέτας, όποτε θα εμφανίση «σύνολο». Δεν είναι ανάγκη όμως να γίνει φυσικά και από το ίδιο ύφασμα. Κανέτε την π.χ. ντρα στο ίδιο χρώμα.

2 Ντέ - πιές, μπλουζα - φούστα χωριστές, ώστε να συνδυάζονται αναλόγως, συγχρόνως δε να αποτελούν «μονοκόμματο» άνετο φορεματάκι για πρωί και απόγευμα αντί να κάνετε απ' το ίδιο ύφασμα. Εκτός αν θα κάνετε άλλο χρώμα τη φούστα κι' άλλο τη μπλουζα.

3 Παλτό άμπιγέ. Θα γίνει μαύρο ή σε σκούρο χρώμα. 4 Φορεμα σπόρ φανελλένιο ή ζερεσέ σε ίσια γραμμή. Πολύ χρήσιμο και πρακτικό. Γκρι ή σε χρώμα ζωφό.

5 Φορεμα απόγευματινό που φοριέται και σε μικρές βραδυές, γιορτές κ.λπ. από ντρα σατινέ, δελούδο, ή από κατάλληλο μαλινάκι. Χρωματισμός σκούρος. 6 Φορεμα για πάστου, χορούς κ. λ.π. Από φαιή μονόχρωμα ώστε να του δίνετε διάφορες όψεις, τότε με λουλούδια και ντραπέζώνη, τότε με κοσμήματα κλπ. Σάρπα δελουδινη συμπληρώνει.

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

θιμή μυσουβιά απ' άγιοκέρι κ' εσταζαν απ' τ' α κρια παχειά δάκρυα κίτρινα σ' α χολή απ' ανω στην κάσσα και στο τραπέζι κ' ως πού να πέσουν πάγωναν άπανωτά και γίνονταν κάτι κρεμαστές πλεξούδες; δάκρυα κοκκαλισμένα...

Κλαγκ - πλιάτς! Έκοιμη το κανάτι γεμάτο νερό πούσπαρ' ή θειά Έλέγκω έξω απ' την πόρτα την ώρα που σήκωναν το λείψανο μεσ' απ' τους γαλάζιους άχνους του λιβανιού...

Μέσα σ'ε Μαρτιάτικα σύννεφα σκόνες, (τ'ό έρετε δ'α πώς το Μάρτη στην Άθινα παντρεύει' ο άνεμος με τη σκόνη και μέρα νύχτα έχουνε φρενιασμένο κυνηγητό από δρόμο σ'ε δρόμο, από σπιτιού άγκωνή σ' άγκωνή, χωρίς να τους κόψι τη ένα παρά για τον κόσμο που τους βλέπει, και θγαίνουν απ' την πολιτεία και παίρνουν τους μεγάλους δρόμους τους έξοχικούς ως πέρα στα δουνά και στη θάλασσα κάτω!) μέσα σ'ε τέτοια ζωντανά σύννεφα σκόνες που τα δυνάστευε, περίτρομα απ' την ίδια τους λαχτάρα, ή ποθερή όρμη τ' άνέμου, άνέβαινε το μούρο ανθρώπινο μπουλούκι τη λεωφόρο Συγγρού... και τα έξαπτερύγια πηγαιναν πλαγιστά ενάντια του άνέμου ίδια κατάρτια κροαίου... και τα ζωντανά σύννεφα, σ'ε πού τ' άνάδευε άνίκητη φρένα, πηγαιναν μεζι με τη συνοδεία των ανθρώπων που περπατούσαν να πάνε στο μαντροπερίδολο του Χάρου, λες και τους σπράχνανε να πάν πιο γλήγορα, γιατί Χάρος και γάμος τους ήταν ένα...

Τού Νίκου πού πένανγαν τα μάτια, απ' τον άνεμο και τη σκόνη, ή από δάκρυα πού δεν είχε κλάψει... Έκει πού τον πηγαιναν οι φίλοι κι ο άέρας τον έσπρωχνε από πίσω μεζι της νεκρής τ'ό φέρετρο, άισθανότανε σ'α μία συνέχεια της ζωής που πέρρισε με την πεθαιμένη, αυτός οσθός, κι αυτή η εζαπλωμένη — ζωντανός και νεκρή! — πάντα αυτός οσθός, κι αυτή η κοιτάμενη — ήθελε δεν ήθελε... ό πώς στη ζωή, έτσι και τώρα στο θάνατο! Γύρισε πίσω να δ'η τη Λιόλια: πηγαινε κλαμένη, βαστώντας τ'ό ξενο καπέλλο με τα δυο της τα χέρια, κι αυτή μεζι σπρωγμένη πίσω από τ'ό φέρετρο απ' την ίδια δύναμη και κατάρια... και κοντά της έσπερνε ή θειά Έλέγκω τα γεροντικά της πόδια... Γύριζε ο άνεμος κοιμιά φορά κ' έσπερνε πίσω τη φαλιμωδία έκειναυ με τ'ό δειμένο μάτι, πούμηνε στον ποιο άψηλό τονό και μ'όλη τη δύναμη της μύτης του, για να τονέ βουβάνη τον άλλο φαλτη... τού φάνηκε πώς έψελνε, όλοένα: «Δόξα σοι ο Θεός! Δόξα σοι ο Θεός!» και πώς μ'ε αυτό ήθελε να π'η σαν από μέρος του: «Δόξα τ'ό Θεό!»

Ο άνεμος έμπαινε κάτω απ' τ' άσπρα φελόνια των παπιάδων και τα φούσκωνε... και τ' άναποδογύριζε άποπάνω απ' τα καλυμαύχια τους και τους κομκουλωνε... κι έτρεχαν κάθε τόσο έκεινοι πούβρουναν άποπίσω να πιάσουν τ' άνεμιστά πανιά σ'α φλόκου να τα κατεβάσουν: ίδιοι μακαράδες με σεντόνια τού φάνηκαν τού Νίκου άξαφνα οι παπιάδες και του τούρβε να γελάση δυνατά... Καθός έδβαιναν απ' τη λεωφόρο Συγγρού, πέσανε σ'ε μία σειρά

άμαξες κλειστές πού γύριζαν απ' άλλη κηδεία. Στάθηκαν τ' άμαξία να προσπεράση τ'ό λείψανο της Βεργινίας: από μέσ' απ' τ' άμαξία κυτταζαν κλαμένα μάτια και χέρια σηκώθηκαν και κάμινε σταυρούς κ' έδγαλαν καπέλλα για τη Βεργινία του! Τότε τούρβαν τα δάκρυα τού Νίκου κ' έκλαψε με παιδιακίσιο άναφυλλιτό πού τού τάραξε όλο τ'ό κορμί, γιατί συλλογίστηκε πώς έχασε τη γυναίκα του πού τη λυπούνταν κ' οι έένοι μες τ' άμαξία: αλήθεια ήτονε σπουδαίο πράμα να χάση κανείς τη γυναίκα του!

—Μην κάνης έτσι, κοτζάμ άντρας! τού είπε ο φίλος του ο Ντίνος, πού τον είχε πιάσει τώρα αυτός στη θέσι τού Περικλή.

Κι ο μάστορας απ' την άλλη μεριά τού λέει:

—Αυτή τώρα πιά γλύτωσε κι ήσυχασε... σάματις πού θα πάμε κι' έμεις! Δέ λες καλά πού δέ σ' άφησε κάνα παιδί, νάχης ντράβαλα στο κεφάλι σου!

Η κάσσα της Βεργινίας πηγαινε τον άνήφορο μπροστά, ξεμακρ'α απ' τη συνοδεία... ο άνεμος της ξεμάλλιαζε τα κόκκινα μαλλιά της... ή σκόνη τη δούσε φούχτες - φούχτες στο νε κρικό της πρόσωπο και της τ'ό φιλούσε... ή φωνή τού ψάλτη με τόνα μάτι έκανε δρόμο για τον έρχομό της...

Ός πού να πάνε στην έκκλησία τού νεκροταφείου τα μάτια τού Νίκου είχανε στεγνώσει, γιατί τον κύτταζαν κ' οι γυναίκες!

—Τ'ό καμένο τ'ό παιδί! Έλεγε μία γριά μ' ένα μαντήλι στο κεφάλι σ'ε μία χοντρή μεσόκοπη, άτυχο πού ήτονε να πάρη άρρωστη γυναίκα, παιδί πράμα!

—Άμ, τούχε ριχτή αυτή, Θεός σ'αχωρέ' τη ψυχή της! κι απ'ε αυτός δεν τόχε σκοπό για σ'εφάνι! τονέ μπλέκανε βλέψεις των ανθρώπων... αυτή φαινόταν από παντοτεινά φιλόρωστη. Μου τόπε έμένα ή Ευρυδίκη ή καπέλλου πού ήτανε φιλενάδες. —Ποιός τα λείει αυτά, πετάχτηκε άποπίσω τους μ'αν έλ λη, μία κιτρινιάρα με καπέλλο: Έγώ σ'ας λέω πώς δέ θα πέθαινε ή σ'αχωρεμένη μήτε σ'ε δέκα χρόνια μέσα, μόνο την έφαγε το μαράζι.

—Πού δεν έκανε παιδί; έ; τ'όχα άκουστά κι αυτό.

—Τι παιδί και ξεπαίδι! παιδιά έχει το Βρεφοκομείο όσα θέλεις... ο λόγος είναι για τ'ό κορίτσι...

—Γιά ποιά κορίτσι λένε; γύρισε πίσω της και ρώτησε μυστικά μία πού πηγαινε μπροστά κ' είχε τ' αυτιά της πίσω, μία στεγγη και λιγνή σ'α στεκα μπιλιάρδου.

—Από μικρή κι από κοντή να φοβάσαι, είπε ή πλαϊνή αυτήνης πού πρωτομύλησε.

—Γιά τη Λιόλια δ'α λένε, κρυφολάλησε ή χοντρή, άπαντώντας στην έρώτηση της στέκας.

—Άμ' δεν τάδελτε φαρρείς ή μακαρίτισσα! είπε δυνατά ή κιτρινιάρα, αυτή έσκασε απ' τ'ό κακό της...

Πιό πέρα ή Μπιμπίκα έλεγε στη γυναίκα τού μπακάλη:

—Αυτή σου είν' από 'κεινες: ο Θεός να φυλάη τ' άντράγυνα!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στ'ό επόμενα

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ ΑΥΞΗΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ 1954

Ο χρόνος πού πέρασε παρουσίασε άισθητή ανάπτυξη τού αθλητισμού γυναικών, στην Ελλάδα. Από στοιχεία πού συγκεντρώσαμε από τις διάφορες αθλητικές αρχές, γίνεται φανερό ότι αύξηθηκε σημαντικά ο αριθμός των κοριτσιών πού επιδίδονται στα σπόρ, στον τόπο μας. Μέσα στο τελευταίο χρόνο ο αριθμός των αθλητριών των έγγεγραμμένων στίς Όμοσπονδίες, διαφόρων αθλημάτων, παρουσιάζει αύξησι, μεταξύ 25 και 50%.

Από τ'ό άλλο μέρος μεγάλωσε το ενδιαφέρον των φιλάθλων για τις αθλούμενες Έλληνίδες. Σ' όλα τα σπόρ γυναικών οι θεαταί ήταν περισσότεροι τ'ό 1954 από τα προηγούμενα χρόνια. Ιδιαίτερα αύξηθηκε ο αριθμός των φιλάθλων σ'ε άγώνες μπάσκετ γυναικών και κολυμβήσεως.

Για πρώτη φορά στη χώρα μας, γηπέδα μπάσκετ παρουσιάστηκαν μικρά, για τη διεξαγωγή άγώνων γυναικών. Στο γηπέδο τού Τσίτωνος, έκλεισαν οι πόρτες όταν διεξήγοντο σημαντικά μάτς, για τ'ό πρωτάθλημα γυναικών.

Στον αθλητισμό στίβου, καινούργιες αθλήτριες παρουσιάστηκαν. Όμως γενικά, ο αριθμός των κοριτσιών πού αγωνίζονται στο τρέξιμο, στα άλματα και τις ρίψεις θα πρέπει ακόμα να αύξηθ'η. Τα αγωνίσματα στίβου έχουν παράδοσι, για την Ελλάδα. Περισσότερα κορίτσια θα πρέπει να γυμνάζονται.

Ο Πανιώνιος παρουσίασε τη καλύτερη έργασία στον αθλητισμό στίβου. Ακολουθεί ο Πανελλήνιος και από τα σχολεία πολλές αθλήτριες τού Αμερικανικού Κολλεγίου πήραν μέρος στους άγώνες. Σωματεία πού είχαν άλλοτε καλά τμήματα γυναικών όπως ο Α. Ο. Κηφισιάς, ο Α. Ο. Παλαιού Φαλήρου και ο Παναθηναϊκός, άπουσίαν από τους άγώνες τού 1954.

Αντίθετα σημαντική ήταν ή αύξησι τού αριθμού των αθλητριών μπάσκετ. Καινούργιες ομάδες παρουσιάστηκαν — όπως ή «Αργώ» — και μερικοί σύλλογοι έανασηματίσαν ομάδες γυναικών, όπως ο «Τσίτων». Από τ'ό άλλο μέρος αύξηθηκε ο αριθμός των αθλητριών, κάθε συλλόγου, χωριστά. Από την άποψη αυτή, το Σπόρτιγκ, ο Παναθηναϊκός, ο Τρίτων έδειξαν καλή έργασία. Τα πειραϊκά σωματεία Ολυμπιακός και Πειραϊκός αντίθετα, δεν αύξησαν τον αριθμό των αθλητριών.

Αύξησι σημειώθηκε και στίς έρετίες. Περισσότερα κορίτσια επιδίδονται, τώρα στη κωπηλασία, σ'ας Άθήνας και τον Πειραιά. Δυστυχώς ή Θεσσαλονίκη, πού ήταν άλλοτε τ'ό κέντρο της κωπηλασίας γυναικών, υστέρησε τ'ό 1954.

Στη κολυμβήσι πέρασε, τ'ό 50%, ο αριθμός των νέων αθλητριών. Έκατοντάδες μικρά κορίτσια προστέθηκαν στίς παλιές κολυμβήτριες, τον τελευταίο χρόνο. Και ή αύξησι αυτή δεν παρουσιάθηκε μονάχα στο Κέντρο, αλλά και στίς περισσότερες επαρχιακές πόλεις, ιδιαίτερα στη Πάτρα και τ'ό Βόλο.

Αύξηθηκε ακόμα σημαντικά ο αριθμός των κοριτσιών πού επιδίδονται στα χειμερινά σπόρ. Τέλος περισσότερες γυναίκες άδηναν τώρα αυτοκίνητο.

Στ'ό τέλος και τ'ό σκοποβολή, δεν σημειώθηκε πρόοδος.

Οι σύλλογοι πού κέρδισαν τα πρωταθλήματα, στα κυριότερα αθλήματα γυναικών, τ'ό 1954 είναι:

Αθλητισμός στίβου: ο Πα-

νιώνιος Γ. Σ. Μπάσκετ - μπ'ολ: ο Α. Ο. Σπόρτιγκ, Κολυμβήσι: ο Α. Ο. Παλ. Φαλήρου, Κωπηλασία: ο Όμιλος Έρετών.
Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ

Η Έλλη Καλφοπούλου, παλαιά αθλήτρια μπάσκετ τού Τσίτωνος και ο Ζάκ Νικολαΐδης, παλαιός παίκτης μπάσκετ τού Παναθηναϊκού και της Έθνικης ομάδος, παντρεύθηκαν. Η Έλλη και ο Ζάκ, γνωρίστηκαν στα γηπέδα τού μπάσκετ, πριν τρία χρόνια. Αργότερα ο Ζάκ έφυγε για τον Καναδά όπου συμπλήρωσε τις σπουδές του. Όταν γύρισε έαναδούκε την Έλλη και άποφάσισαν να παντρευτούν.

Η Έλλη είναι μία από τις ωραιότερες αθλήτριες πού πέρασαν από τα γηπέδα τού μπάσκετ και ο Ζάκ, ένας από τους πιο συμπθεσις, και αγαπητούς Έλληνες αθλητάς.

Η ΛΙΛΗ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ ΣΕ ΑΓΩΝΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Η καλύτερη κολυμβήτρια πού άνέδειξε ή Έλλάς, ή Λιλή Χατζηαργυρή, σήμερα κυρία Σπηλιωτάκη, βρίσκεται τώρα, στην Άθήνα, έπειτα από άρκετα χρόνια άπουσία στο έξωτερικό. Η Χατζηαργυρή, πού έξακολουθεί να κατέχη τα περισσότερα έλληνικά ρεκόρ κολυμβήσεως γυναικών, πέρασε τώρα σ'ε άλλο σπόρ. Στους έφετεινους άγώνες τού αυτοκινητιστικού ράλλυ τού Μόντε Κάρλο, θα μετάσχη μεζι τον άνδρα της, στη διαδρομή Άθηνών — Μόντε Κάρλο. Η έκκίνησης από τας Άθήνας, θα γίνει τη Δευτέρα 17 Ιανουαρίου. Έτσι ή Λιλή Χατζηαργυρή Σπηλιωτάκη, άφου άνεδείχθη πρώτη σ'ε ένα έθλημα γυναικών, διεκδικεί τώρα τα πρωτεία και σ'ε άλλο.

ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΣΕΤΕ

Στη Νέα Υόρκη, οι σύζυγοι πού ύστερα από μερικους μήνες πρόκειται να γίνουν πατέρες, στέλνουν στους φίλους τους μία σχετική άγγελία, με την οποίαν και τους προτείνουν σ'οίχημα ενός δολλαρίου σχετικά με τ'ό ποιά θα είναι τ'ό γένος τού παιδιού πού θα γεννηθ'η. Τη μέρα της γεννήσεως, οι νικηταί κερδίζουν από μισό δολλάριο ο καθένας. Τα υπόλοιπα μένουν στον πατέρα, και διατίθενται για τ'α έξοδα τού τοκετού!...

Στίς Ένωμένες Πολιτείες ύπάρχουν:

—Γκουβερνάντες για σκυλιά (σκυλ—άγωγοί).

—Ειδικές γυναίκες —θουρβοποισι, οι οποίες στέλνονται από τις κινηματογραφικές εταιρείες για να δημιουργούν θόρυβο και να παρενοχλούν τις συγκεντρώσεις των διαφόρων γυναικείων οργανώσεων, πού τόσο τις τρέμουν οι παραγωγοί.

—Δοκιμαστίριες — περιπατήτριες, πού αναλαμβάνουν να φορούν επί ένα διάστημα τα καινούργια παπούτσια πού λανθάρουν τα εργοστάσια ύποδηματοποιίας, κλπ.

ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΒΕΛΟΥΔΟ

1 Βελούδινη άμπιγιέ τσάντα. Τ'ό χέρι είναι από στριμμένο χοντρό μεταξωτό κορδόνι. Η τσάντα αυτή συνοδεύει οποιοδήποτε άμπιγιέ εμφάνισι άπόγευμα και βράδυ.

2 Εύκολο φόρεμα σ'ε στενή γραμμή με πιέτα πίσω. Η μέση άνεβαίνει ψηλά και καταλήγει σ'ε στρογγυλό κόψιμο μπρός και πίσω. Ό υπόλοιπος μπουστας κόβεται ζαπινέ. Πάτ με ψευτικό κουμπωμα (ή και αληθινό). Γαρνίρεται με γούνα ή με δελούδο, κατά προτίμησι.

3 Φόρεμα με φούστα άνετη. Τ'ό φάρδος δίνεται με άτράκτιστες κουφοπίτες. Ό μπουστας κατεβαίνει χαμηλά. Ό γιακάς γίνεται από σατέν ή από δελούδο.

4 Σχέδιο για άμπιγιέ φόρεμα. Άν δεν πηγαίνη τ'ό ντραπέ γύρω από τους γοφούς, μπορείτε φυσικά να τ'ό παραλείψετε ή και κάνετε τη φούστα ν' αρχίξη από τη μέση, όποτε θα φορέσετε τότε ένα κανονικό ζωνάκι.

5 Άλλο άμπιγιέ φόρεμα με ραφή έμπρός και πίσω. Έξασφαλίζει άωρα γραμμή. Ζώνη ντραπέ σατέν. Τ'ό κολιέ άσαρτι με τ'ό χρώμα της ζωής είναι μία φειτηνή ιδέα. Άν σας άρέση μπορείτε να την υιοθετήσετε.

6 Βελούρ - κοτλέ. Ίσια γραμμή με τις ρίγες δολμένες προς την καθετη κατεύθυνσι. Στα τσεπάκια και την πάτ είναι όριζόντιες. Πίσω νωμίτης και έλαφρή σούρα κάτω από τ'ό νωμίτη. Τ'ό καπέλο θα είναι μικρό άσαρτι.

7 Βελούδινο ταγιέρ ρηχτό. Η φούστα έχει κουφοπίτα πίσω. Η ζακέτα μανικοκόλλησι κάπως χαμηλή και σταυρωτό κουμπωμα.

8 Τσάντα σπόρ από βελούρ - κοτλέ ή σκέτο δελούδο με άωριες γαρνιτούρες από δέρμα.

Το νέο κτίριο του Μαιευτηρίου και της Σχολής Μαιών (γωνία λεωφόρου Κηφισίας και οδού Λαοδικείας), του οποίου τα έγκαινα έγιναν υπό των Βασιλέων μας, με κάθε επισημότητα.

ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

ΤΟ ΝΕΟ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ»

ΤΗΝ Τετάρτη, 16 Δεκεμβρίου, στις 9.20' το πρωί, ένα ανθρώπινο πλασματάκι ήρθε στον κόσμο, έγκαινιάζοντας με τη γέννησή του τον καινούργιο ναό της Μητρότητας, το μαιευτήριο «Αλεξάνδρα».

Ήταν το κρισταλάκι της Αικατερίνης και του Έμμανουήλ Αντωνίου. Η εύτυχισμένη μητέρα, μετά τον τοκετό της, μεταφέρθηκε σ' έναν από τους αναρίθμητους θαλάμους του νοσοκομείου και έπασσε το πρώτο από τα 200 κρεβάτια του.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ θαύμα το καινούργιο μαιευτήριο. Ένας τεράστιος λευκός οικοδομικός όγκος, με τέσσερα πατώματα, στη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας. Η είσοδος του από την οδό Λαοδικείας. Στο προαύλιό του μια γλυπτική σύνθεση πάνω σε μαυρο μάρμαρο, που συμβολίζει τη Μητρότητα. Έργο του καλλιτέχνη Ν. Σοφιάλακη. Ύστερα αρχίζει ένας ατέλειωτος λαβύρινθος σε ύψος, σε βάθος, σε πλάτος. Ένας λαβύρινθος, όμως, στον οποίο δε μπορείς να χαθείς γιατί παντού, στους διαδρόμους, έξω από τις αίθουσες, στα διάφορα τμήματα, υπάρχουν λεπτομερείς οδηγίες, ενώ μικρά δελτά σου δείχνουν την κατεύθυνση που πρέπει ν' ακολουθήσεις. Θα κάνεις όμως ήσυχια. Σου το υπενθυμίζει η δροκώς μία νοσοκόμος, που φέρνει χαρακτηριστικά το δαχτυλίδι της στο στήμα. Είναι μία χρωματιστή εικόνα πάνω σε γυαλί που βρίσκεται κρεμασμένη σε όλους τους διαδρόμους. Δε μπορείς να μιλάς δυνατά, ούτε να κάνεις θόρυβο. Είναι ένας ναός εδώ και πρέπει να σε βεβαιώνει την ιερότητά του. Ένας ναός, στον οποίον πραγματοποιείται η πιο μεγάλη πράξις

να μπητε από την κεντρική εισοδο, θα δите την ανάγλυφη προτομή της πριγκίπισσας Αλεξάνδρας, κόρης του Γεωργίου Α' και της Όλγας. Στη μνήμη της είναι αφιερωμένο το νοσοκομείο. Η πριγκίπισσα Αλεξάνδρα είχε παντρευτεί το Μεγάλο Δούκα Παύλο της Ρωσίας. Καί πέθανε το 1891, σε ηλικία 22 ετών, στη Μόσχα, πάνω στον τοκετό. Τότε απέφασθη να ιδρυθεί ένα μαιευτήριο που να φέρη τ'ονόμα της. Για να πραγματοποιηθεί αυτή η απόφαση, χρειάστηκαν 63 χρόνια! Δεν είναι και λίγα. Το σημερινό πάντως αποτέλεσμα είναι τέτοιο, που μπορεί να μας κάνει να ξεχάσουμε το μισό αιώνα που πέρασε έτσι, καθώς και το στίγμα εκείνο του Δημοσίου Μαιευτηρίου, που, ως τις αρχές του πολέμου, στεγαζόταν σ' ένα έντελως ακατάλληλο οίκημα της οδού Ακαδημίας.

Το νοσοκομείο είναι και μαιευτικό και γυναικολογικό, ο δε επιστημονικός τεχνικός εξοπλισμός του, είναι άρτιος. Τα τελευταία μέσα διατίθενται για τον πιο ασφαλή και ανώδυνο τοκετό, καθώς και για κάθε γυναικολογική επέμβαση ή θεραπεία. Στο νοσοκομείο στεγάζεται επίσης και η Μαιευτική και Γυναικολογική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών για την άσκηση των φοιτητών και την ειδίκευση των ιατρών. Υπάρχουν δύο αίθουσες τοκετών, τέσσερα χειρουργεία και πολλά εργαστήρια. Επίσης ειδικό τμήμα για την επιστημονική έρευνα με πειραματόζωα. Προσεχώς το μαιευτήριο θα εφοδιασθεί και με ραδιενεργό κοβάλτιο, για τη θεραπεία του καρκίνου. Εδωκίμια γιατροί περίπου, όλων των ειδικοτήτων, αποτελούν το επιστημονικό του προσωπικό. Σε λίγο το μαιευτήριο θα αποκτήση και αμφιθέατρο, όπου θα γίνονται επιστημονικές συγκεντρώσεις, διαλέξεις και ανακοινώσεις. Φιλοδοξία εκείνων που το διευθύνουν είναι, να το κάνουν διεθνές επιστημονικό κέντρο.

ΑΥΤΟ το χαρούμενο και άνετο περιβάλλον το νοιώθει η γυναίκα άμέσως μόλις περάσει το τμήμα καταγραφής και εξετάσεως επίτοκων. Όραιοι καναπέδες με σούστες της προσφέρονται για να μη περιμένει όρθια. Δεξιά και αριστερά της αίθουσας αναμονής, υπάρχουν δύο μεγάλοι παραστατικοί πίνακες, καλλιτεχνικά φτιαγμένοι, μέσα σε φωτισμένες βιτρίνες. Στον ένα δίνονται οδηγίες για τη νεαρή μητέρα. Πώς πρέπει να θηλάσει το μωρό της, κατά ποιόν τρόπο, ώστε να εξασφαλίση την απαραίτητη καθαριότητα και κάθε πόσες ώρες. Πώς πρέπει να το κρατά, πώς να το πλύνει, πώς να το φασκίωνει κι' να σωρο χρησιμοποιεί οδηγίες. Κι' όλα αυτά με εικόνες. Στον άλλο πίνακα, πάλι με εικόνες, επισημαίνονται οι κίνδυνοι που διατρέχει μία γυναίκα, αν, αντί να καταφύγει σε γιατρό ή σε επιστήμονα, ζητήσει τη συνδρομή εμπειρικής γυναίκας, για να φέρη στον κόσμο το παιδί της ή για να της κάνουν άλλες επεμβάσεις. Ο μεγαλύτερος και συχνότερος κίνδυνος απ' αυτές της ανεπιστημονικής ιστορίας, είναι ο καρκίνος. Στην αίθουσα αναμονής υπάρχει ακόμα ένα μεγάλο, από το οποίο θα μεταδίδεται μουσική για την ψυχαγωγία των γυναικών που θα περιμένουν, γιατροί δε, θα κάνουν όμιλίες γύρω από θέματα που αφορούν την επίτοκο και τη νέα μητέρα.

ΟΛΛΕΣ οι καινοτομίες στο καινούργιο μαιευτήριο. Μία όμως προκαλεί περισσότερο το ενδιαφέρον: η Τράπεζα Γάλακτος. Τίποτα δε μπορεί ν' αντικαταστήσει το μητρικό γάλα. Πολλές όμως μητέρες δεν έχουν καθόλου. Άλλες, αντίθετα, έχουν πολύ. Να δώσουν λοιπόν εκείνες που έχουν περισσευούμενο σε κείνες που δεν έχουν καθόλου. Κι' αυτό να γίνεται άνωμα. Έδώ η μεσολάβηση της Τράπεζας θα παίρνει με ειδικά μηχανήματα-θηλαστήρες το γάλα από τις γυναίκες που τους περισσεύει θα το διατηρή και θα το δίνει στα μωρά που οι μητέρες τους δεν έχουν ή δεν έχουν αρκετό γάλα.

Μία άλλη ενδιαφέρουσα καινοτομία που δεν είχε το παλαιό Δημοσίο Μαιευτήριο, είναι το Τμήμα Προώρων. Πολλά μωρά γεννιούνται νωρίτερα απ' ότι πρέπει ή γεννιούνται με πολύ μικρό βάρος. Αυτά έχουν ανάγκη από μία ειδική μεταχείριση για να διατηρηθούν στη ζωή. Τα βάζουν λοιπόν, ώσπου να δυναμώσουν, σε ειδικές «γυάλες», τις λεγόμενες θερμοκοιτίδες, μέσα στις οποίες διατηρείται σταθερή μία ώριμη υγρασία και θερμοκρασία. Τέ-

ΚΑΙ μία μικρή διακοπή για να πούμε το ιστορικό του μαιευτηρίου αυτού, γιατί μόλις

τοια θερμοκήπια για μωρά, το μαιευτήριο διαθέτει τέσσερα.

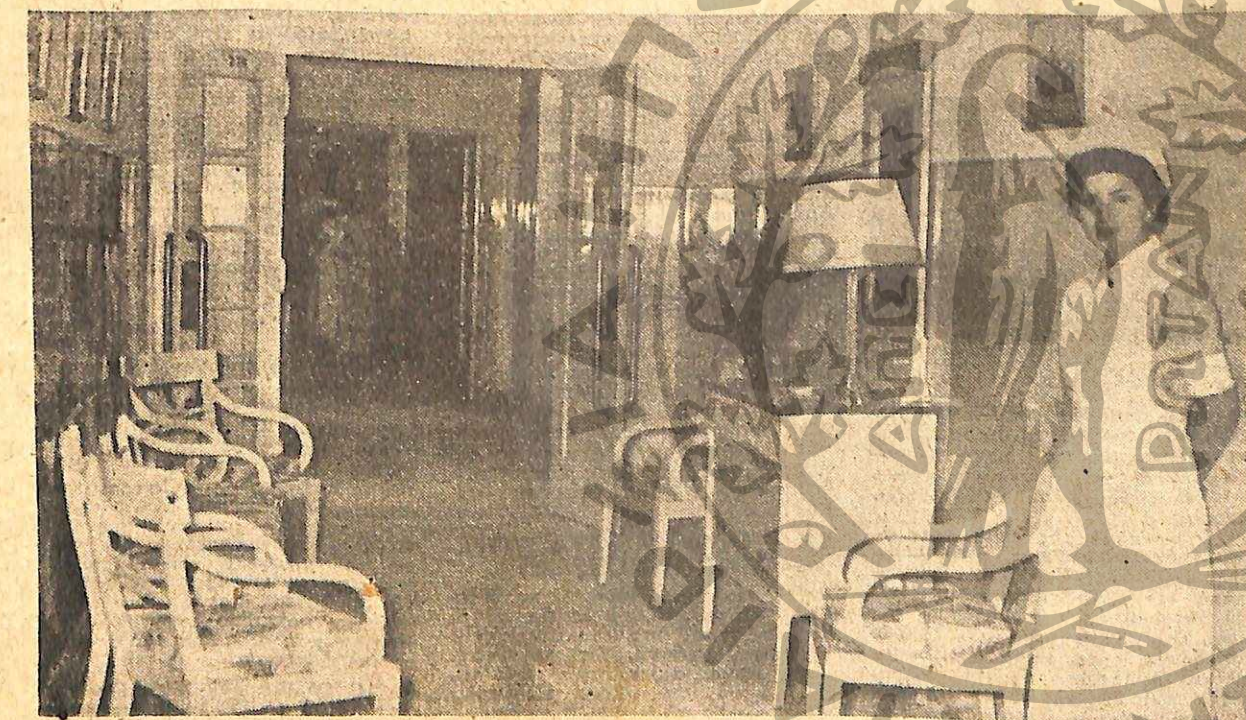
Το μαιευτήριο έχει επίσης Τράπεζα Αίματος, που είναι ιδιαίτερα απαραίτητη σε ένα τέτοιο νοσοκομείο, όπου οι αιμορραγίες δεν είναι ασυνήθιστο πράγμα.

ΠΩΣ είπαμε και στην αρχή, το μαιευτήριο διαθέτει 200 κρεβάτια. Τα δύο τρίτα από αυτά προορίζονται για τις άπορες γυναίκες. Κι' αυτό είναι το σπουδαίο. Κάθε φτωχή γυναίκα, θα μπορεί στο μαιευτήριο να φέρη στον κόσμο το παιδί της μέσα σ' ένα χαρούμενο, πολιτισμένο και σχεδόν πολυτελές περιβάλλον. Οι θάλαμοι με τα δώδεκα κρεβάτια της γ' θέσεως, είναι εξαιρετικοί. Κι' αν η κατάσταση μιας γυναίκας επιβάλλει απόλυτη ήσυχία, υπάρχει σε κάθε τμήμα ένα μοναχικό δωμάτιο γι' αυτές τις περιπτώσεις. Οι άπορες γυναίκες, καταθέτουν πιστοποιητικό απόρίας και δεν πληρώνουν τίποτα. Όπως βεβαιώνουν οι διευθύνοντες το νοσοκομείο, υπάρχουν εκατό κρεβάτια περισσότερα απ' όσα απαιτούν οι σχετικές ανάγκες. Το μαιευτήριο διαθέτει επίσης 7 κρεβάτια Α' θέσεως (μικρό διαμέρισμα με σαλονάκι και μπάνιο), 10 κρεβάτια ΑΒ' (1 κρεβάτι σε κάθε δωμάτιο), 8 κρεβάτια ΒΑ' (2 κρεβάτια σε κάθε δωμάτιο) και 48 κρεβάτια ΒΒ' θέσεως (3 κρεβάτια σε κάθε δωμάτιο). Οι τιμές τους είναι ανάλογες με των άλλων νοσοκομείων.

ΑΛΛΑ δεν είναι ανάγκη να μπη σ'αν ασθενής μία γυναίκα στο μαιευτήριο για να της γίνει ή τυχόν θεραπεία που της χρειάζεται. Το «Αλεξάνδρα» έχει και πλήρη εξωτερική Ιατρεία με τέλει εξοπλισμό σε επιστημονικά τεχνικά μέσα. Τα Ιατρεία αυτά είναι: Γυναικολο-

Επάνω: Μαθήτριες της Σχολής Παισιώνουν την προτομή της βασίλισσας Φρειδερίκης.

Κάτω: "Ομορφη «γωνιά» από το έσωτερικό του Μαιευτηρίου

γικό, Ουρολογικό, Διαγνωστικό Στερώσεως, Ορμονοθεραπείας κ.α.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ του μαιευτηρίου: Επιστημονικός διευθυντής είναι ο καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Ν. Λούρος. Διοικητικός διευθυντής ο κ. Αχιλλεύς Ορεστίδης. Γενικός Γραμματέας ο κ. Σ. Ζουρβιάδης. Διευθύνουσα αδελφή η δ. Άννα Βαγιωνή.

Το επιστημονικό προσωπικό εξ' άλλου είναι άρτιώτατο, αποτελείται δε από δεκάδες ιατρούς όλων των ειδικοτήτων. Οι Ιατροί πλαισιώνονται από ικανότατο νοσοκομειακό προσωπικό. Πενήντα μαιές τους παρα-

στέκουν. Προϊστάμενες αδελφές είναι η Ειρήνη Δανδάλου, η Χαρίκλεια Σπυρούλια, η Θωμαΐς Χριστοδουλάκη, η Ζωή Σπαθαράκη, η Ίωάννα Κανδύλη, η Αικατερίνη Νικολοπούλου, η Κυριακούλα Σαπουνάκη και η Δήμητρα Χίναρη.

Το νοσοκομείο έχει επίσης άφθονο βοηθητικό προσωπικό που εργάζεται στα τελειότερα πλυντήριά του, μαγειρεία του κ.λ.π.

ΤΑΝ πάτε να επισκεφθείτε μια συγγενή σας ή μια φίλη σας στο μαιευτήριο και θέλετε κάτι να της πάρετε; Λουλούδια, λόγου χάριν, ή φρούτα ή κανένα μωρουδιακό,

μη φροντίσετε να τ' αγοράσετε από πρίν. Το μαιευτήριο διαθέτει ένα μικρό κατάστημα, το «Ανθοπωλείο», όπως λέγεται, κατά το πρότυπο ξένων νοσοκομείων. Βρίσκεται άριστα από την είσοδο και είναι καλλιτεχνικά φτιαγμένο. Το διευθύνει μία επιτροπή από κυρίες, με επικεφαλής την κ. Ειρήνη Πατά, κόρη του πρωθυπουργού κ. Πατάνου. Το ανθοπωλείο έχει είδη τουαλέτας, παιχνιδάκια και ρουχαλάκια για μωρά, φρούτα και λουλούδια. Με τα κέρδη του «Ανθοπωλείου» θα ενισχύονται άπορες γυναίκες κατά την έξοδο τους από το μαιευτήριο.

ΣΤΗ βορεινή πτέρυγα του μαιευτηρίου στεγάζεται η «Σχολή Μαιών Βασιλίσσας Φρειδερίκης». Τη διευθύνει η δ. Βαγιωνή, με προϊστάμενη την κ. Χαρίκλεια Σπυρούλια. Η Σχολή έχει 150 μαθήτριες, ή δε φοιτήτριες σ' αυτή είναι τριετής. Το ίδιο χαρούμενο, πολιτισμένο και άνετο περιβάλλον και εδώ. Η αίθουσα διδασκαλίας, ή αίθουσα ψυχαγωγίας και αναπαύσεως, ή τραπεζαρία, τα υπνοδωμάτια, είναι όλα μία χαρά των ματιών.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ δ. Βαγιωνή μόλις γύρισε από μία πολύμηνη μετεκπαίδευση στην Ελβετία.

—Τι να σας πώ, μάς εδήλωσε, όταν είδα το νοσοκομείο της Γενεύης και της Λωζάνης και θυμήθηκα τα δικά μας, μ' έπιασε μαύρη απελπισία. Εκεί, τα νοσοκομεία είναι παλάτια. Παρηγορήθηκα όμως όταν γύρισα και είδα το καινούργιο μαιευτήριό μας. Είναι μία πολύ μεγάλη πρόοδος για τη χώρα μας βεβαίως.

Και πραγματικά, το μαιευτήριο «Αλεξάνδρα» αποτελεί κατά γενική ομολογία, σταθμό στον τομέα της νοσοκομειακής και Ιατρικής περιθαλψίας.

ΚΑΤΙ ΘΑ ΜΑΘΕΤΕ

• Τί κοινόν υπάρχει μεταξύ του Αμαζονίου, του απέραντου ποταμού της Βραζιλίας και των υπερήφανων Αμαζόνων, για τις οποίες ο θρύλος λέει ότι έκοβαν τον δεξιο μαστό για να χειρίζονται ευκολότερα το τόξο;

Ο Ισπανός Φραγκίσκο ντε Ορεάνα, το 1500, ξεκίνησε από τον Ειρηνικό, πέρασε την οροσειρά των Άνδεων, έφθασε στο Νάπο, παραπόταμο του Μαράντον και, για να φτιάξει ένα κανό, χρησιμοποίησε «τα καρφία των πετάλων των σκοτωμένων αλόγων του και για καλαφάτισμα, τα κουρέλια των ρούχων των νεκρών συναδέλφων του». Μετά απ' αυτό διέπλεψε με το μονόξυλό του μίαν απόσταση 4.000 χιλιομέτρων και κατάρθωσε να επίσημη πιάρ' όλες τις θαλάσσιες παγίδες που έσπησε στο δρόμο του ο άνθρωπος και η φύσις. Όταν έφθασε στον Ατλαντικό έδωσε στον ποταμό το όνομα Ρίο ντε λας Αμαζόνες.

Μέσα στο παραλήρημα του πυρετού, όταν είχε πιά σωθή, από τα δηλητηριασμένα τόξα, ήρθαν στη μνήμη του οι Αμαζόνες, έτσι όπως τις γνώρισε ίσως η αρχαιότητα, αλλά ποτέ τα τροπικά δάση.

ΛΟΥΣΥ ΜΑΡΛΟΥΟΥ

Η Λούσυ Μαρλούου δεν χρειάστηκε να ταξιδέψει για να φτάσει στη χώρα των ονείρων όπως είναι για πολλά κορίτσια το Χόλλυγουντ. Γεννήθηκε εκεί κι έτσι ο παραδεισένιος δροσισμός μπροστά της, δεν ήταν δύσκολο δε για μια κοπέλλα με τα δικά της χαρίσματα, να τον κατακτήσει.

Μικρούλα είχε αρρωστήσει βαρύνει κι όταν έγινε καλά θέλησε να γίνει νοσοκόμος γιατί ήλθε τις αδελφές που την περιποιήθηκαν στο νοσοκομείο. Μα για να γίνει αυτό, έπρεπε να σπουδάσει και να φοιτήσει σε κάποιο κολλέγιο. Στο κολλέγιο έβιναν θεατρικές παραστάσεις. Σε μία απ'

αυτές η όμορφη Λούσυ πρωταγωνίστησε στο γνωστό θεατρικό έργο «Πένκ, καρδούλα μου» κι αυτό την έκανε ν' αλλάξει γνώμη και ν' ακολουθήσει καλλιτεχνική καριέρα.

Ο πατέρας της είναι ένας από τους καλύτερους αρχιτέκτονες του Λος Άντζελες και ο θείος της υπήρξε δημαρχος εκεί. Η επιρροή τους τη βοήθησε να κάνει την αρχή και μετά βρήκε το δρόμο της. Τώρα έχει υπογράψει συμβόλαιο με την Κολούμπια και θα τη δούμε σε μία έγκυρη ταινία Σινεμάσκοπ μαζί με την Τζάννιτ Λη, την Μπέτυ Γκάρρετ και τον Τζακ Κάρσον.

Η ΕΒΔΟΜΗ ΤΕΧΝΗ

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ ΤΗΝ ΑΥΓΗ

Ποιν εθάρση ο Στιούαρτ Γκρέντλερ στο Λονδίνο, όπου είχε προηγηθεί η γυναίκα του τρεις μήνες πριν απ' αυτόν, της έστειλε ένα τηλεγράφημα μία μέρα, λέγοντας: «Μη μου τηλεφωνήσεις πια σε παρακαλώ». Η Τζην νόμισε πως θάαγόταν γρηγορώτερα να τη βοη, αλλά είδε ότι έπαιρνε γράμματα που της ανέφερε ότι θ' άργουσε ακόμη. Όταν μετά δυο μήνες συναντήθηκαν τον ρώτησε γιατί δεν ήθελε να της τηλεφωνή. Εκείνος της εξήγησε ότι έκανε λάθος στον υπολογισμό της ώρας και πάντοτε τον ζυγνύσε το τηλεφώνημά της στις 3 το πρωί ώρα Χόλλυγουντ!

ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Από τρεις που ήταν υποψήφιος για το ρόλο της Μαρίας Μαγδαληνής, έγιναν τώρα τέσσερες. Στις Νικολ Μωρέ, Τζία Σκάλα και Μύριαμ Βερμπέκ προσετέθη τώρα και η Τζούς Βαν Ντέβρις, μπαλαρίνα των μπαλέτων του Μαρκσιού Ντέ Κουέβας. Αλλά αντί να είναι θανάσιμοι έχθροι, δεν είναι καν αντίζητες μεταξύ τους, μα πραγματικές φίλες. Κάθε μερα δίδουν εξετάσεις στους παραγωγούς μπροστά και δοκιμάζονται για το ρόλο. Ακόμη και το κοστούμι που φορούν στη δοκιμή το διάλεξαν με τη συμβουλή όλων. Η Γαλλίδα Νικολ Μωρέ, φορά μία κλασική τουνικ ανοικτή κίτρινη της Μύριαμ Βερμπέκ είναι άσπρη, ενώ της Σκάλα έχει το χρώμα του ροδάκινου και αφαίνει τον ένα της ώμο ακάλυπτο. Η Τζούς Βαν Ντέβρις ήθελε ένα πιο πολυτελές κοστούμι αλλά αναγκάστηκε κι αυτή να συμβαδίσει με την απλότητα των άλλων. Πάντως, απ' όλες αυτές μόνο η Γαλλίδα Νικολ Μωρέ κάρθωσε να κλάψει φυσικά και η πλάστιγγα έγειρε υπέρ αυτής.

Έχουν ακόμη μία πολύ σκληρή δοκιμασία να υποστούν κι ύστερα απ' αυτήν θα εκλεγεί οριστικά ποιά θα έσαρκώσει την περίφημη εταίρα που έγινε μετά αγία, έστω κι αν οι παραγωγοί στο τέλος δεν ευχαριστηθούν απ' αυτές και δώσουν το ρόλο σε καμμία Αμερικανίδα.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΜΠΕΤ-ΤΥ ΧΑΤΤΟΝ

Η Μπέτυ Χάττον είναι ίσως μία από τις πιο έκκεντρικές στάρ του Χόλλυγουντ. Τελευταία εδολώσε πως επειδή ήθελε να προστατεύσει αυτή τη φορά τη συγκυτική ευτυχία της, θα άπεσέρετο απ' τη σκηνή και την οδόν οριστικά. Έτσι την τελευταία βραδυά της εμφανίσως της σ' ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα του Λας Βέγκας, οι θεαταί την άναγκασαν να δη 12 φορές στη σκηνή, επειδή ήταν βέβαιο πως την χειροκροτούσαν για τελευταία φορά. Πέρασαν ένδεκα μέρες... και τότε άρρώστησε ξαφνικά ο καλλιτέχνης που τη διαδέχθηκε στο κέντρο. Η διευθυνσις κι οι θαυμαστές της, την παρεκάλεσαν να επανέλθ. Εκείνη δέχθηκε ύστερα από αρκετούς δισταγμούς. Κατόπιν άμολόγησε πως εκείνο που την έκανε να αναθεωρήσει την άποψή της ήταν πως πήρε 4 κιλά στις 11 μέρες της άργίας της!

ΤΑ ΚΑΤΟΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

Η Μαίριλυν Μονρόε κατήλθε πάλι πάνοπλος στο στίβο, μετά την άναρωσι της από την έγχειση που υπέστη. Και κάνοντας το δρόμο της. Τώρα έχει υπογράψει συμβόλαιο με την Κολούμπια και θα τη δούμε σε μία έγκυρη ταινία Σινεμάσκοπ μαζί με την Τζάννιτ Λη, την Μπέτυ Γκάρρετ και τον Τζακ Κάρσον.

Χόρσεε ένα όλόκληρο βράδυ μαζί του και η νοσοκόμος της άπεκάλυψε πως ο «Βασίλης» της έστειλε κάθε μέρα κατακόκκινα τριαντάφυλλα. Φυσικά η Μαίριλυν δεν άφησε όλα αυτά τα «ντοκουμέντα» άνεκμετάλλευτα! Όλος ο κόσμος τώρα μιλά για το είδύλιό της.

ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Εκτός από την Πιέρ «Αντζελι, που πανδρεύτηκε τον Βικ Ντάμον, για την οποία γάφουμε παρκατάω, πολλοί άλλοι γάμοι έγιναν στο Χόλλυγουντ τις γιορτές, όπως και διαζύγια.

Η Βέρα Έλλεν πανδρεύτηκε τον Βίκτορ Ρότσιλντ κι έπειδή είχαν γνωριστεί σ' ένα γήπεδο του τένις, την επομένη του γάμου τους, στις 8 το πρωί, κατέβηκαν με τις ρακέτες στο τερσιν!

Ο γάμος του Μόλτον Μπόρντο με τη Ζοζάν Μαριανί, δεν έχει οριστεί ακόμη. Στην πραγματικότητα δεν ξέρει κανείς αν όλη αυτή η ιστορία είναι μία φάσας, διαφημιστικό κόλπο ή ένας μεγάλος έρωτας.

Η «Αδα Γκάρντνερ δεν χώρισε ακόμη από τον Φράνκ Σινάτρα, γιατί δεν είχε, καθώς λέει, καίρι διαζεύγιο για τη διαδικασία. Άλλωστε, προς το παρόν, τουλάχιστον δεν της χρειάζεται η έλευθερία της.

Πιο βιαστική απ' αυτήν, η Έλινορ Πάρκερ πήρε διαζύγιο μέσα σε όκτώ μέρες από τον κινηματογραφιστή Μπερτ Φορντλομπ, και πρόκειται να πανδρευτεί το ζωγράφο Πώλ Κλεβάν.

Ο Τάυρον Πάουερ είναι όμως άνένδοτος και ζητά με ύφος προσδεδημένου συζύγου το διαζύγιο του από τη Λίνα Κρίστιαν, η οποία σταμάτησε να φλερτάση με τον Έντμοντ Πέρντομ και ζητά να συμφιλιωθεί.

Ο Γκάρντ Κούπερ, αντίθετα, σταμάτησε να μιλά για διαζύγιο και γιώρτασε μαζί με τη γυναίκα του και την κόρη του τα Χριστούγεννα.

Η Μαρί Μάκ Ντόναλντ, χώρισε από τον άνδρα της Χάρισον Κάρλ «Βασίλη των παπουτσιών». (Πόσα άραγε ζευγάρια παπούτσια να είχε στην κατοχή της όσο ήταν «βασίλισσα»!) Άλλά μετά 11 μέρες συμφιλιώθηκε μαζί του και τώρα περνούν το δεύτερο μήνα του μέλιτος.

Η Πιέρ «Αντζελι, πανδρεύτηκε τον Βικ Ντάμον, στην έκκλησία του Άγ. Τιμοθέου του Λος Άτζελες. Κατά τη διάρκεια της τελετής η μητέρα της έλασε, συνεχώς ενώ η άδελφή της Μαρίτζα Παβάν ήταν παρώνυμος. Άνάμεσα στους διάσημους... άπόντας ήταν — ποιος άλλος; — ο Κίρκ Ντάγκλας. Άφου πέρασαν λίγες μέρες μόνοι τους στο Λας Βέγκας, οι δυο σύζυγοι επείστρεψαν στη δουλειά τους. Ο μόν Βικ Ντάμον έφυγε για μία περιοδεία τραγουδιού κι η Πιέρ «Αντζελι γύρισε στο στούντιο, όπου πάσκει να έσαρκώσει τη «Μόνα Λίζα» στην ταινία «Ιστορία του Μιχαήλ Άγγελου».

Ο Όρσον Γουέλλες θα γυρίσει την «Κιβωτό του Νόε» και για πρωταγωνιστή του διάλεξε τη Μπριτζίτ Φασέ, την οποία γνώρισε πριν δυο χρόνια στις Κάννες και που είχε κάνει εξαιρετική εντύπωση.

Η Όλβια ντέ Χάβιλλαντ θα παντρευτεί το Γάλλο δημοσιογράφο Πιέρ Γκαλλάντ, στις άρχές του χρόνου.

Γιατί; Πώς; ΒΗΧΕΤΕ;

ΣΚΕΦΘΗΚΑΤΕ ποτέ ποιος είναι ο «μηχανισμός» που προκαλεί το βήχα; Τον κάθε είδους βήχα, που όπως λέει και η λαϊκή παροιμία «ο βήχας και ο έρωτας δεν κρύβονται», είναι πάντοτε φανερός και ένοχλητικός; Το βήχα που μπορεί να είναι ένα «τίποτα», ένας άπλος έρεθισμός από

σκόνη ή κρύο, αλλά και κάτι σοβαρό, κάτι που είδοποιεί πολλές φορές, για μία πάθηση που μπορεί να έχει την αρχή της στα πιο ποικίλα και άπομακρυσμένα όργανα; Σήμερα έλατε να δούμε το «μηχανισμό του» και άλλοτε θα παρακολουθήσουμε τα πιο πιθανά νοσήματα που τον προκαλούν.

Δεξιά επάνω: ΟΙ ΖΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΗΧΑ

Όλες οι περιοχές της τραχείας και των βρόγχων δεν είναι το ίδιο ευπαθείς: υπάρχουν ζώνες όπου ο έρεθισμός των βλεννογόνων προκαλεί ασφαλέστερα το βήχα. Οι ζώνες αυτές είναι: επάνω, ο φάρυγξ και η περιοχή του λάρυγγος που δρiscεται κάτω από τη γλωττίδα. Σ τ ο κέντρο ν, το σημείον όπου η τραχεία αρτηρία χωρίζεται στα δύο για να εξυπηρετήσει τους δύο πνεύμονες. Κάτω, οι μεγάλοι βρόγχοι.

1 ΟΙ ΤΡΙΕΙΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΕΣ ΑΦΟΡΜΕΣ ΤΟΥ ΒΗΧΑ: ΣΚΟΝΗ ΚΑΙ ΚΑΠΝΟΣ...

Η σκόνη και ο καπνός είναι σοβαρώτατες άφορμες που προκαλούν το βήχα: τα μόριά τους φθάνουν ως τις ευπαθείς ζώνες της τραχείας και των βρόγχων και τις έρεθίζουν. Αυτός είναι και ο λόγος που οι μεγάλοι καπνισταί βήχουν και πολύ.

2... ΟΙ ΕΚΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΒΡΟΧΩΝ

Οι εκκρίσεις αυτές έρεθίζοντας το έσωτερικό των βρόγχων προκαλούν την «αντίδραση» (το βήχα), που έχει σκοπό να τις διώξει προς τα έξω. Ο βήχας που προκαλείται από τον καπνό, τη σκόνη και τις εκκρίσεις, ονομάζεται τελικός βήχας: προορισμός του είναι να βγάλει έξω από τον οργανισμό τις άφορμες του έρεθισμού. Γι' αυτό, δεν πρέπει να προσπαθούμε να κόσουμε το βήχα αυτόν με διάφορα γιατρικά, παρά μόνο όταν παρατείνεται πολύ, και τότε μόνο με άδηγιές του γιατρού.

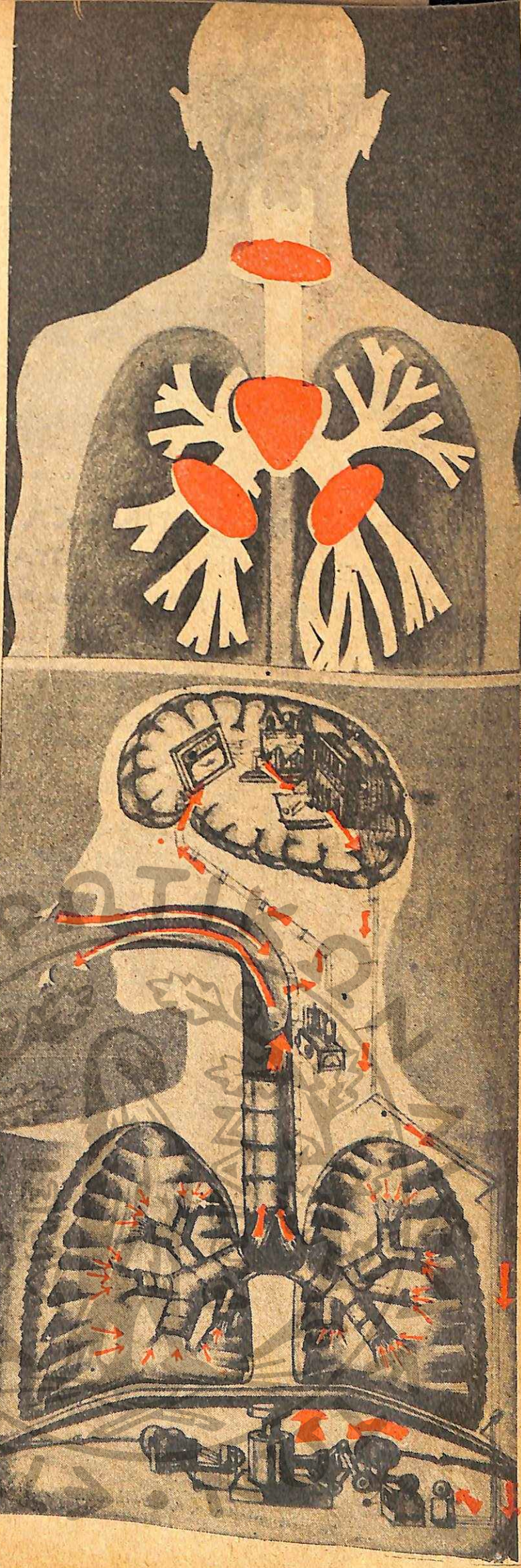

3...ΚΑΙ Ο ΕΡΕΘΙΣΤΙΚΟΣ

Ο βήχας αυτός προκαλείται από τον έρεθισμό της βλεννογόνου του αναπνευστικού δένδρου, και μερικές φορές (λόγω γειτνιάσεως) του ατμοφάρυγγος. Αντίθετα προς τον «τελικό» βήχα, ο βήχας αυτός που προκαλείται από έρεθισμό των βλεννογόνων πρέπει να φροντίζουμε να σταματά, με διάφορα γιατρικά, δεδομένου ότι δεν ώφειλε σε τίποτα και κουράζει τον άρρωστο.

Δεξιά κάτω: Ο ΒΗΧΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙ

Ο βήχας προκαλείται πάντοτε από ένα έρεθισμό της βλεννογόνου της τραχείας ή των βρόγχων. Ίδου ένα παράδειγμα, παραπλεύρως: μία σκόνη (λευκό φτερό, στην εικόνα) εισάγεται στον οργανισμό με την εισπνοή. Προσκολλάται στα τοιχώματα της τραχείας, που τα έρεθίζει. Ο έρεθισμός αυτός γίνεται αντιληπτός από τα ευαίσθητα νευρά, τα οποία είναι διεσπαρμένα κατά μήκος ολόκληρου του σωλήνος της τραχείας και άποτελούν το σύστημα σημάσεως κινδύνου, και μεταδίδεται άμέσως στον εγκέφαλο. Εκείνος, μέσω διαφόρων διαβιβάσεων και σταθμών (τα μικρά κόκκινα βέλη δείχνουν, στο σχήμα, τη διαδρομή του νευρικού ύγρου), στέλνει μία διαταγή στους μύς οι οποίοι κανονίζουν την άναπνοή. Οι τελευταίοι αυτοί συσπώνται άπότομα (ιδιαίτερα το διάφραγμα, που φαίνεται στο κάτω μέρος της εικόνας). Η βίαιη αυτή σύσπασις, που γίνεται τμηματικά, δημιουργεί ένα δυνατό ρεύμα άερος το οποίο δώχνει προς τα έξω το μόρ'ο της σκόνης, την άφορμή δηλαδή που επρόκαλεσε τον έρεθισμό.

ΡΕΝΟΥΑΡ: «Η κυρία Σαρπαντιέ και τα παιδιά της».

Ο ΖΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΡΕΝΟΥΑΡ

Του Άγγλου συγγραφέως και κριτικού Μάλκολμ ΒΩΝ

ΟΤΑΝ οί επίσκοπες του «Μετροπόλιταν Μιούζιουμ» της Νέας Υόρκης μπαίνουν στη μεγάλη τετράγωνη αίθουσα του δευτέρου πατώματος, όλοι τους κοιτάζονται, και το πρόσωπό τους φωτίζεται από ένα χαμόγελο. Γιατί εκεί βρίσκεται κρεμασμένος ο περίφημος πίνακας «Η κυρία Σαρπαντιέ και τα παιδιά της», του Αλβούστου Ρενουάρ. Στον πίνακα αυτόν, διαστάσεων 1 μ. 80 επί 1 μ. 50, ο μεγάλος αυτός Γάλλος ζωγράφος μοιάζει να έχει συγκεντρώσει όλη του την τέχνη και όλη του την εμπνευσή. Το έργο αυτό του πληρώθηκε 1000 φράγκα, και ως τη μέρα εκείνη κανένα άλλο έργο του δεν είχε πληρωθεί τόσο ακριβά. Έχοντας στα χέρια του το «σημαντικό» αυτό ποσό, στο όποιο προσέθεσαν συντάματα και άλλα 750 φράγκα που πληρώθηκαν για τρία άλλα μικρότερα πορτρέτα της οικογένειας Σαρπαντιέ, ο ζωγράφος απέφασε να δαπανήσει λίγο τις συνθήκες της ζωής του. Νόηκας λοιπόν, με 100 φράγκα το μήνα, ένα μικρό σπίτι στο κέντρο της καλλιτεχνικής γειτονιάς, της Μονμάρτρης, αγόρασε σωληνάρια με μπογιές, μερικά έπιπλα και ένα καινούργιο κοστούμι. Και σκέφθηκε χαρούμενα: «Αν έ-ξαικόλουνται έτσι τα πράγματα, θα μπορέσω να προσφέρω στον εαυτό μου την πολυτέλεια μιας συζύγου!»

Και πράγματι, στο ζήτημα αυτό, είχε πρόχειρο αυτό που του χρειαζόταν: μια χαριτωμένη μικρή μοδίστριά, με γοητευτικές ματιές, ένα φατίνο και βελούδινο δέρμα, και τεράστια γαλανά μάτια, που τον άγαπούσε σε σημείο να θυσιάσει πρόθυμα τα πάντα για να ζήσει κοντά του και να μοιραστεί τη μοιραία ζωή του. Όταν γεννήθηκε, ο Ρενουάρ έμοιαζε προσωρινά να ζήσει στωικά. Σε ηλικία 13 ετών καθόσον έδειχνε ήδη τις καλλιτεχνικές τάσεις του, νευρίζοντας τα

περιθώρια των βιβλίων του με εκπληκτικά σχέδια, οι γονείς του τον απέσυραν από το σχολείο και τον έβαλαν μαθητευόμενο σ' έναν κατασκευαστή πορσελάνης. Εκεί, ο Ρενουάρ ζωγράφιζε πάνω σε πιάτα και σουπιέρες τα πιο ποικίλα διακοσμητικά σχέδια, από την κλασική λουλουδένια γιρλάντα ως το προφίλ της αυτοκρατορικής Ευγενίας! Τέσσερα χρόνια αργότερα, το εργοστάσιο έκλεισε. Και ο Ρενουάρ, για να ζήσει, δρέθηκε υποχρεωμένος να κάνει διάφορες άλλες εργασίες. Ζωγράφιζε δένδρες, παρβόν, κι εικόνες αγίων, που του τις πληρώναν 5 φράγκα το κεφάλι! Με την ταρπία αυτήν όμως όταν ο Ρενουάρ κατόρθωσε να εξοικονομήσει αρκετά χρήματα για να παρακολουθήσει μαθήματα, είχε πιά φθάσει σε ηλικία 21 χρονών και ήταν σχεδόν αγράμματος.

Τα μαθήματα που πήρε ο Ρενουάρ στην «Ακαδημία Καλών Τεχνών» τον δόνησαν σημαντικά στη μελλοντική του εξέλιξη, δίνοντάς του τις βάσεις του σχεδίου και τα άλλα στοιχεία που αγνοούσε. Αυτές τις βάσεις μόνο συνεκράτησε ο Ρενουάρ, και τις χρησιμοποίησε κοπτόν για να ζωγραφίσει με τον πρωτότυπο και εντελώς δικό του τρόπο, που επρόκειτο να αναταράξει τους καθιερωμένους κανόνες της ζωγραφικής, στην Ευρώπη και την Αμερική.

Ο Ρενουάρ δε μεταχειρίστηκε ποτέ τα γκριζωπά χρώματα και τις σκιές που ήταν τότε της μόδας. Προτιμούσε τα λαμπρά, εύθυμα χρώματα, τα κόκκινα, τα ζωπα μπλε, τα χτυπητά κίτρινα και τα πράσινα. Όποιο κι' αν ήταν το θέμα του, τοπίο, νεκρή φύσις, ή πορτρέτο, προτιμούσε πάντα να τα εργάζεται στο υπαίθρο. Κανείς όμως δε μπορεί να πει τι θα είχε απογίνει ο Ρενουάρ, αν δεν είχε παρουσιάσει το πορτρέτο της κυρίας Σαρπαντιέ και των παιδιών της. Από τη στιγμή που έβα-

λε την υπογραφή του κάτω από τον πίνακα αυτόν, μια σειρά από εύτυχη γεγονότα ξεπήδησαν στη ζωή του.

Η κυρία Σαρπαντιέ ήταν γυμναστική από τους πλουσιότερους Παρισινούς εκδότες, και όλοι έσπευδαν στις δεξιώσεις της. Κρέμασε το σαλόνι της, εμπρός στα μάτια των διασημών και των πλουσίων ανθρώπων που σύχναζαν στο σπίτι της: του Ζολά, του Φλωμπέρ, του Μωπασάν, του Μαλαρμέ, του Γκουκούρ, και άλλων.

Σαφηνικά, οι παραγγελίες πορτρέτων άρχισαν να φθάνουν στο Ρενουάρ ή μία μετά την άλλη. Και του επέτρεψαν να μπορέσει να εργασθεί χωρίς σκοτούρες στα αριστουργήματά του, που επρόκειτο να τον κάνουν διάσημο, περισσότερο ακόμη και από τα πορτρέτα του: λουλούδια κατάφωτα από τον ήλιο, τοπία, θαυμάσια γυμνά, πρόσωπα ή γκρουπ λουόμενα από το φως. Χρειάστηκε όμως να δουλέψει τρία ολόκληρα χρόνια, για να μπορέσει να παντρευτεί τη μικρή μοδίστριά του!...

Κατά πάσαν πιθανότητα, οι νεανικές καμπύλες της αγαπημένης του ήταν εκείνες που ενέπνευσαν στο Ρενουάρ το γυναικείο ιδεώδες του. Είναι χαρακτηριστικό πως σε όλο του το έργο ενοχλούμε διαρκώς αυτόν τον ίδιο τύπο γυναικίας—μιάς γυναίκας γελής, με σάρκα σφιχτή γεμάτη καμπυλωτότητα, με το δέρμα ψημένο από τον ήλιο, με φαρδείς γοφούς, και με πλούσιο στήθος. Δηλαδή τον κλασικό τύπο της «γυναίκας—μητέρας» που, κάτω από το πινέλο του καλλιτέχνη, έγινε το σύμβολο της υγείας και της γονιμότητας.

Οι Ρενουάρ απέκτησαν τρία παιδιά και η εύτυχισμένη απόλαυση του σπιτιού τους που ήταν πάντα γεμάτη γέλια, που ήταν πάντα καλλιτεχνική, που ήταν πάντα πινάκων με θαυμάσια σειρά πινάκων με σκηνές από την οικογενειακή ζωή. Στους πίνακες αυτούς, που ξεχειλίζουν από χαρά, μας δείχνει τους γιους του να μπαίνουν να τρώνε, να παίζουν, να διαβάζουν, να γράφουν, να κάνουν χίλια—δύο πράγματα με τα μικρά χέρια τους, πράγματα που κανένας άλλος ζωγράφος δε μπορούσε να αποδώσει με τόσο τεχνική και ζωντάνια.

Τα πάντα είναι χαμογελαστά στο θαυμάσιο έργο του Ρενουάρ. Η χαρά αυτή ξεπηδάει τόσο από το πορτρέτο της κυρίας Σαρπαντιέ και των παιδιών της, όσο και από τα λουλούδια, από τα φώτα τοπία του. Δε διακρίνεις κανείς πούθενά την αντανάκλαση των δυστυχισμένων ημερών της ζωής του, όταν πεινούσε, ούτε των δυσκολιών χρόνων που χρειαζόταν να περάσει, για να ανεβεί τη δύσκολη ανηφόρα της φήμης.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του, παρόλ' αυτά που του ρευματισμούς, ζητούσε και του έδωσαν ένα πινέλο στο παραμορφωμένο χέρι του. Άλλα ούτε και αυτό λιγοστεύε διόλου τη χαρά που ένοιωθε για τη ζωή. Και ως τον τελευταίο του πίνακα, που τον ζωγράφισε το 1919, δεν άφησε ποτέ την τέχνη του να σκιασθεί από την παράσημη σκιά λύπης και στενοχωρίας.

ΜΑΛΚΟΛΜ ΒΩΝ

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ

Τα αυτιά σας μιλούν...

ΕΙΝΑΙ μεγάλη η ποικιλία των αυτιών και η μορφή τους αποτελεί ένα από τα ασφαλέστερα σημεία ανάγνωσης ενός ατόμου—και επομένως πολύτιμο βοηθό των Ξγκληματολογικών υπηρεσιών. Έσείς όμως δεν προσέχετε βέβαια να μεταβληθείτε ποτέ σε... ντεκτιβ! Γι' αυτό, θα περιορισθούμε να σας δώσουμε έδω τους τέσσερις πιο κοινούς τύπους αυτιών:

1 Όποιοςδήποτε και αν είναι το σχήμα τους, τα ίδια αυτιά, των οποίων δηλαδή η βάση και η κορυφή βρίσκονται στην ίδια κατακόρυφη γραμμή, δείχνουν χαρακτήρα προικισμένο με θάρρος και ψυχραιμία.

2 Μη απεπιτίξετε αν τα αυτιά σας είναι αρκετά μεγάλα, φαρδιά, και εύκαμπτα. Αυτό δείχνει ότι έχετε φυσικό και ψυχικό θάρρος, και ότι είστε ευαίσθητοι.

Προσόντα, δηλαδή, που αντισταθμίζουν με το παραπάνω τη μικρή «αδικία» που σας έκανε η φύσις, από αισθητικής πλευράς.

3 Τα πολύ μικρά αυτιά (συγκριτικά με το υπόλοιπο μέρος του προσώπου) είναι ίσως πολύ ωραία. Προσοχή, όμως! Η κατοχή τους συμβαίνει συνήθως να είναι έγωιστρια και να βάζει τον εαυτό της μπροστά από κάθε τί άλλο.

Εδώ βλέπουμε, πως η καλίσθητη εμφάνισή των αυτιών, δημιουργεί... κινδύνους από απόψεως χαρακτήρος!

4 Αυτιά στρογγυλά, που είναι «χαρηνισμένα» σε όλο σχεδόν το μήκος της περιφέρειας των με ένα λεπτό «μπτόρ», αποκαλύπτουν αγάπη προς τη μουσική και ταλέντο στην εκτέλεσή της.

Σ' αυτή την περίπτωση έχουμε ακριβώς εκείνο, που ο κόσμος το λέει: «μουσικό αυτί».

...άλλα και τα λακκάκια

Τα λακκάκια στο πρόσωπο αποτελούν κατά κανόνα χαρακτηριστικό προσώπου με πνευματικότητα, και με κλίση προς τις καλές τέχνες.

1 Ένα λακκάκι στο κέντρο του πηγουνιού, αποτελεί χαρακτηριστικό ενός πνευματώδους χαρακτήρος, μιας καλλιτεχνικής ψυχοσυνθεσεως, και συνήθως μιας ιδιαίτερης κλίσεως προς τη μουσική, τη φιλολογία, τη ζωγραφική.

2 Όταν βρίσκονται στις άκρες του στόματος ή στα μάγουλα, τα λακκάκια αποκαλύπτουν ότι ο...ιδιοκτήτης τους είναι άτομο πολύ εύθυμο, πνευματώδες, και αγαπά τις καλές τέχνες.

3 Αν τα λακκάκια στα μάγουλα έχουν επίμηκες σχήμα, ο κάτοχος των συνδυάζει τα χαρακτηριστικά των δύο προηγούμενων περιπτώσεων, αλλά ο χαρακτήρας του είναι ακόμη πιο ευαίσθητος και σοβαρός.

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΡΟΣΣΙΝΙ

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΛΟΦΑΓΑΣ ΚΑΙ ΛΑΙΜΑΡΓΟΣ

Αίγιοι θα ξέρουν ότι ο Ροσσίνι, ο συνθέτης της τόσο ζωηρής όσο κι' ευχάριστης μουσικής, ήταν από τους πιο γνωστούς καλοφαγάδες της εποχής του. Όμως αυτός ο χαρακτηρισμός (του καλοφαγά) δεν αποδίδει όλη την αλήθεια. Γιατί ο μεγάλος αυτός μουσουργός ήταν και σπουδαίος γαστρονόμος, ήξερε όσο κανείς άλλος τα καλύτερα φαγητά, είδη και—το κυριότερο—«συνέθετε» ο ίδιος, εκτός από τις σοβαρές ή κωμικές όπερές του, και συνταγές φαγητών του δικού του γούστου και της εμπνευσέως του.

«Ό,τι είναι ο έρωτας για την ψυχή, έλεγε ο Ροσσίνι, είναι η όρεξη για το κομμάτι. Το στομάχι είναι ο μάστρος που διευθύνει τη μεγάλη ορχήστρα της ακράτητης και ασυμμετρικής όρεξής μας. Το φαί λοιπόν, ο έρωτας, το τραγούδι και η χώνεψη είναι οι τέσσερις πράξεις της κωμικής όπερας που είναι η ζωή μας».

Μερικά μικρά γεγονότα από τη ζωή του περιφημού μουσικοσυνθέτη δείχνουν το τί ήταν ο δημιουργός του «Κουρέα της Σεβίλλης»:

Όταν ο Ροσσίνι ζούσε στο Παρίσι, κάποιος φίλος του, ο Λαβινιάκ, του φέρνει συχνά μια ντουζίνα γευστικώτατες παχειές σαρδέλλες, τις ονομαστές σαρδέλλες του κόλπου της Γασκώνης. Ο Ροσσίνι μία από αυτές τις μέρες—Σάββατο—πήρε το Λαβινιάκ ιδιαίτερα.

—Δεν ξέρω, φίλε, τούπε, πως να σ' ευχαριστήσω. Όμως...θέλω από μέρους σου άλλη μία χάρι: Μη ξαναστείλεις Σάββατο—όπως σήμερα, που δεχομαι φίλους—τις σαρδέλλες, γιατί θα πρέπει να τις παρουσιάσω κι' αυτές στους άλλους... Δεν κρίνεις κι' εσύ ότι είναι κρίμα να σκορπίω αυτά τα υπέροχα ψάρια; Βέβαια... σαν καλός συζυγός που είμαι, θα προσφέρω στη γυναίκα μου μία σαρδέλλα. Όμως τις άλλες έντεκα πρέπει να τις τρώω εγώ «με περισυλλογή», χωρίς παρέα και όμιλίες, γιατί μόνο έτσι καταλαβαίνει κανείς το ωραίο πράμα που δοκιμάζει...

Τα μακαρόνια του Παρισιού, στο όποιο ο Ροσσίνι έζησε παραπολλά χρόνια, δεν τον ικανοποιούσαν. Ο συνθέτης αποζητούσε γνήσια ναπολιτανικά μακαρόνια. Μία μέρα ένας φίλος του, ο Μισότ, ήθελε και τον Ροσσίνι να ανελάσει στο Παρίσι κάποιον Κανεδάρι, που έφερνε μακαρόνια από την Ιταλία.

Ο Ροσσίνι έτρεξε εύθυσ με το φίλο και τον βρήκε. Στο μαγαζί του Κανεδάρι ο Ροσσίνι πήρε στα χέρια του μερικά μακαρόνια να τα κυτάξει. Όμως έχασε άμεσα όλο του το κέφι.

—Αυτά, είπε, δεν είναι ναπολιτανικά μακαρόνια.
—Είναι... δεβαίωσε ο άλλος.

—Δεν είναι ούτε από κανένα άλλο μέρος της Ιταλίας, επέμεινε ο Ροσσίνι.

—Εσύ, φώναξε ο Κανεδάρι, πώς μιλάς έτσι, χωρίς να τα δοκιμάσης; Χρόνια τώρα μου τα στέλνουν από τη Νεάπολη κατευθείαν.

Ο Ροσσίνι τον κύταξε με σουφρωμένα φρύδια.

—Δεν είναι ιταλικά μακαρόνια, είπε ήρεμα.

Διέκοψε τη μακαρονοσυζήτηση κι' έφυγε χωρίς να πάρη. Πέρασαν μερικές μέρες, όταν ο Μισότ συνάντησε τυχαίως τον Κανεδάρι.

—Ξέρεις, τον ρώτησε, ποιός ήταν ο πατριώτης σου με τον όποιο συζητούσες για τα μακαρόνια; Ήταν ο Ροσσίνι.

—Ροσσίνι... Ροσσίνι..., πρόφερε ο καταστηματάρχης.

Ο κόσμος χαλούσε τότε σ' όλη την Ευρώπη για το μεγάλο μουσικοσυνθέτη. Βασίλεις κι' αυτοκράτορες (ο Ναπολέων Γ') του απέδιδαν τιμές μονάρχου, λές κι' ήταν όμοιός τους.

Όμως—όσο κι' αν φαίνεται αυτό άπίστευτο για ένα άνθρωπο από την Ιταλία—ο έμπορος δεν ήταν «μουσοτραφής» κι' ούτε είχε ακούσει καν τ' όνομα του μεγάλου μαέστρου.

Είναι, εξήγησε ο Μισότ, ο μουσικοσυνθέτης Ροσσίνι, ο μεγάλος Ροσσίνι.

—Δεν έχω ακούσει..., ώμολόγησε με ειλικρίνεια ο Κανεδάρι. Όμως, αν κρίνω από τη συζητηση που είχα μαζί του, είναι άνθρωπος διαβολεμένος. Δε

μπορέσα να τον γελάσω. Άν ξερή και τη μουσική τόσο καλά, όσο και τα μακαρόνια, τότε θα φτιάχνε έργα σπουδαία... Ο Ροσσίνι, όταν ο φίλος του, του μετέφερε τη στιχομυθία που είχε με τον Ιταλό καταστηματάρχη, γέλασε πολύ με την τελευταία παρατήρησή του Κανεδάρι και το συσχετισμό της καλής μουσικής του με τα γνήσια ιταλικά μακαρόνια.

Είχε γνωρίσει το Βάγκνερ και είχαν αρκετές σχέσεις. Όμως ο Ροσσίνι δεν ήταν θαυμαστής της μουσικής του Γερμανού συνθέτη. Γι' αυτό σε κάποιο γεύμα, που ήρθε ο λόγος για το Βάγκνερ ανάμεσα στους καλεσμένους, ο Ροσσίνι άκουσε χαμογελώντας σαρκαστικά έναν Ιταλό διευθυντή ορχήστρας (Ναπολιτάνο), τον Καραφά, που τονίζε ύμνους για τη μουσική του Βάγκνερ.

Στο τραπέζι ο Ροσσίνι δρέθηκε πλάι και εμπρός στον Καραφά και σκέφθηκε να τον...τιμωρήσει. Όταν οι υπηρέτες πρόβαλαν με τους πελώριους δίσκους όπου φάνταζαν μεγαλοπρεπέστατα ψάρια κι' επλησίασαν το Ροσσίνι, αυτός άρπαξε στα χέρια του το μεγάλο κουτάλι και το πηρούνι και ανέλαβε ο ίδιος να σερβίρει και το φίλο. Πήρε λοιπόν κι' έδωσε πρώτα στο πιάτο του σάλτσα. Έπειτα ξανάδαλε σάλτσα. Και έβαλε για τρίτη φορά σάλτσα.

—Πρόσεξε..., του είπε σιγά ο Καραφά. Ψάρι δε μούβαλες διόλου.
—Μπά!..., έκανε σαρκαστικά ο Ροσσίνι. Αλήθεια, θέλεις και ψάρι! Νόμιμα, καθώς είχα ακούσει τα προηγούμενα λόγια σου, ότι...δε χρειαζόσουν Γιατί σάλτσα, χωρίς ψάρι, είναι ακρδώς η μουσική του Βάγκνερ, που τόσο σου άρεσει...

Είναι χαρακτηριστικό το γράμμα που ο Ροσσίνι έστειλε το έτος 1815 στην πριματόνα «Αντζέλικα Κολμπράν» (που αργότερα έγινε γυναικά του) για να της αναγγείλει την επιτυχία που σημείωσε ο «Κουρέας της Σεβίλλης». Γιατί ο Ροσσίνι σ' αυτό το γράμμα, στο τέλος του, έκδηλυνόταν γαστρονόμος. Περισσότερα έγραφε για μια «πικάντικη» όπως την ονόμαζε, σαλάτα δικής του εμπνευσέως, παρά για τον «Κουρέα της Σεβίλλης».

ΑΛΕΞ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗΣ

Ο ΑΝΔΡΑΣ, Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

«ΤΑ ΓΑΜΙΚΑ ΣΥΜΦΩΝΑ»

ΤΑ «Γαμικά συμφωνά» αφορούν τις περισσότερες σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου. Είναι συμφωνίες μεταξύ αυτών δηλαδή συμβάσεις δια των οποίων καθορίζονται περιουσιακές φύσεως ζητήσεις που προκύπτουν από τον γάμο. Έαν π.χ. η γυναίκα πρόκειται να διατηρήσει δική της (ξέωποικο) περιουσία κινητή ή ακίνητη είναι δυνατόν να οριστεί δα του γαμικού συμφώνου ότι ο άνδρας θα διαχειρίζεται την περιουσία αυτή κατά τον αλφα ή βήτα τρόπο. Οτι θα εξασφαλίσει τα έσοδα ή ότι θα διατηρήσει τον τρόπο τα έσοδα της περιουσίας αυτής, ότι μέρος των ενοικωμάτων τούτων θα προορίζεται για ώριμα νεαράς της οικογένειας κ.λ.π.

Τα γαμικά συμφωνά για να έχουν κύρος, δηλαδή για να υποχρεώσουν τους συζύγους, πρέπει να γίνουν δια συμβολα ογραφικού έγγραφου από τον γάμο. Μετά την τέλεση του γάμου δεν επιτρέπεται

να γίνει γαμικό συμφωνά ο λόγος της απαγορεύσεως αυτής είναι ενόπτος. Πριν απ' τον γάμο ή θέλουν των συζύγων είναι ανεπιτήρητη, μετά τον γάμο όμως κατά κανόνα ο ένας συζυγός υποκύπτει στην θέληση του άλλου, συνεπώς αν υπογραφεί ένα γαμικό συμφωνά κατά τη διάρκεια του γάμου είναι πολύ πιθανό να είναι περιεχόμενο συμφωνά με την επιθυμία του ενός ή του άλλου.

Τα γαμικά συμφωνά καταρτίζονται μόνον δια συμβολα ογραφικού έγγραφου...

σχέσεις μεταξύ των συζύγων μόνον κατά την διάρκεια του γάμου. Μετά την τέλεση του γάμου επιτρέπεται να μεταβληθεί υπό ωρισμένες προϋποθέσεις το γαμικό συμφωνά. Μεταβολή των όρων του γαμικού συμφώνου μετά την τέλεση του γάμου επιτρέπεται δια συμφωνίας των συζύγων ενώπιον συμβολα ογράφου κατόπιν αδείας του δικαστηρίου. Έννοείται ότι η μεταβολή του γαμικού συμφώνου πρέπει να αποφασισθεί με απόφαση των συζύγων... δηλαδή να ρυθμίζονται τα λεπτομέρεια αυτού κι' όχι να αποτελεί στην ουσία κατάργησις του συμφώνου και κατάρτις νέου, διότι όπως είδαμε, συνταξίς γαμικού συμφώνου κατά τη διάρκεια του γάμου απαγορεύεται. Έαν τώρα δύο συζύγοι που έχουν ο καθένας ατομική περιουσία ήλθαν εις γάμον χωρίς να ρυθμίσουν με γαμικό συμφωνά τις περιουσιακές τους σχέσεις κατά τη διάρκεια του γάμου, γίνεται το ερώτημα

πως θα ενεργήσουν οι συζύγοι αυτοί όταν παρουσιασθή ένα ζήτημα περιουσιακής φύσεως. Στην περίπτωση αυτή δεν ένομε παρά να εξετάσουμε εις ποιόν εκ των συζύγων ανήκει η περιουσία την οποία αφορά το ζήτημα που δημιουργήθηκε. Έάν αφορά την ατομική (ξέωποικο) περιουσία της γυναίκας, μόνη αυτή έχει την ικανότητα ε' όσον εννοείται είναι έλληνη, να ενεργήσῃ, δηλαδή να παρήκει την περιουσία αυτή, να λάβῃ τα κατάλληλα μέτρα κ.λ.π. Έάν π.χ. ένα κλέπτεδο της συζύγου το κατέλαβε αυθαίρετως κάποιος τρίτος, μόνη η συζυγός, χωρίς να ρωτήσει κανένα, έχει δικαίωμα να ενεργήσει σχετική αγωγή προς προστασίαν της. Έάν το οικέπτεδο, τούτο ανήκει εις τον άνδρα, μόνος ο άνδρας ενεργεί σχετικώς. Δηλαδή όταν δεν υπάρχει γαμικό συμφωνά, ο καθ' ένας των συζύγων διαχειρίζεται όπως θέλει την περιουσία του χωρίς να παρρησιάζεται από τον άλλον. Τούτο διότι κατά την έλληνικήν νομοθεσίαν «ο γάμος ουδεμίαν επάγει μεταβολήν εις την περιουσίαν των συζύγων».

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ANNE MARIE SELINKO ΣΗΜΕΡΑ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ!

Σύγχρονο αισθηματικό μυθιστόρημα

6ον Τότε νοιώθει το στόμα του Σβέν. Εκείνος ακουμπάει το στόμα του απότομα, και τα χείλη της Τέζι του παραδίδονται.

Βγαίνοντας από το σκοτάδι, φθάνουν στα κόκκινα και κιτρινα φώτα. Η Κάρεν, ο Τζών, ο Γκάου και η Μπέτσου είναι εκεί. Περιμένουν το μικρό τραίνο χαμογελώντας ευγενικά. Η Τέζι και ο Σβέν καθότανι ο ένας πλάι στον άλλον, αλύγιστοι και αδιάφοροι.

— Κάρεν, τί διασκεδαστικό που είναι! φωνάζει ο Σβέν.

Η Κάρεν του κάνει ένα χαρούμενο νόημα με το κεφάλι. Δεν είναι πιά θυμωμένη που ο Σβέν ανέβηκε στα ρούσικα θούνα χωρίς αυτήν· δεν είναι δικός της ο Σβέν; Ο Σβέν την πλησιάζει και δίνει πιά προσοχή στην Τέζι.

Η Τέζι καταβαίνει πολύ πιο άργα· διευθυντής προς την έξοδο σαν σε όνειρο. Ένα μικρό χαμόγελο είναι ζωγραφισμένο στα χείλη της.

— Ήταν ωραία; ρωτάει ο Τζών με ύφος πατρικό.

— Δε ξέρω, λέει η Τέζι ασημένια. Ήταν μάλλον άστεια.

— Πότε λοιπόν θα παντρευτήτε; ρωτάει η Κάρεν κυττάζοντας τον Τζών. Δεν ενδιαφέρεται για την Τέζι.

— Τέζι, πότε θέλεις να παντρευτείς; ρωτάει ο Τζών.

Η Τέζι λέει πως της είναι αδιάφορο πότε θα παντρευτούν· άς όριση αυτός την ημερομηνία. Ο Σβέν όμως είναι καθιστός. Ναι, είναι ίσως θαυμάσιο πράγμα να είσαι έρωτευμένη και να παντρεύεσαι τον Τζών.

— Πότε θα παντρευτήτε, έσείς κι' ο Σβέν; θέλει να μάθη.

— Σε τρεις εβδομάδες, λέει η Κάρεν.

Εκείνο το βράδυ, ο Τζών κοιμάται στης Τέζι για πρώτη φορά. Δεν είναι τίποτα γι' αυτό προηγουμένως. Μα όταν η Τέζι δασκεύει την πόρτα του σπιτιού, ο Τζών γλυστράει ξοπίσω της. Η Τέζι ανεβαίνει αργά τη σκάλα, ο Τζών την ακολουθεί και δε λέει τίποτα.

Η Τέζι θα ήθελε να το πη καί το ευγενικό, μα τίποτα δεν της έρχεται στο μυαλό. Νοιώθει ότι θα ήθελε πολύ να μείνει μόνη αυτή τη στιγμή και να κλείσει καλά τις διπλές κουρτίνες για να είναι σκοτεινά, έντελώς σκοτεινά, κι' ότι θα ήθελε να κοιμηθεί και να μη σκέπτεται τίποτα...

Μα ο Τζών θέλει να περάσει τη νύχτα σπίτι μου, κι' αυτό είναι έντελώς κανονικό, αφού πρόκειται να παντρευτούν. Θα είναι πολύ ευχάριστη στιγμή που θα έχω για σύζυγο έναν ωραίο "Αμερικάνο κι' ένα καινούργιο σπίτι. Είμαι πολύ ευχαριστη-

Μετάφρασι ΑΛ. ΚΑΡΡΕΡ

μέν, φυσικά, όλα είναι θαυμάσια.

Πρέπει να γράψω στη γιαγιά στη Βιέννη ότι ξαναπαντρεύομαι, σκέπτεται η Τέζι. Σήμερα είναι η πρώτη νύχτα του γάμου μας. Όταν είδα τον Τζών για πρώτη φορά, δε σκέφθηκα την παντρεία. Μ' άρεσε μονάχα, και μάλιστα για μία στιγμή μ' άρεσε πολύ.

Βρίσκονται μπροστά στην πόρτα του διαμερίσματος της Τέζι· η Τέζι ανοίγει, είναι πολύ ευχάριστο που ξαναπαντρεύομαι, σκέπτεται.

— Θέλεις να φας κάτι. Τζών;

Μα ο Τζών δε θέλει να φά, ο Τζών θέλει να φιλήσει.

Τραβάει την Τέζι πάνω του και τη φιλάει, φιλάει τα κλειστά μάτια της Τέζι και το κλειστό της στόμα· το φέρεμά της είναι κομψωμένο από πίσω, ο Τζών γυρεύει διαστικά τα κουμπιά.

Η Τέζι του ξεγλυστράει, πηγαίνει στη μικρή κρεβατοκάμαρα και βγάζει από το ντιβάνι τα πολύχρωμα μαξιλάρια, τραβάει το σκέπασμα του ντιβανιού κι' αρχίζει να μεταβάλλει το πράσινο λινόβελι σε κρεβάτι. Στο μεταξύ ο Τζών τα έχασε όλα και παίζει με το ραδιόφωνο. Οι περισσότεροι αντρες ξεχνούν τα πάντα όταν υπάρχει κοντά τους ένα ραδιόφωνο. Ο Τζών αναζητεί τους πιο μακρινούς σταθμούς, δεν καταφέρνει τίποτα· το ραδιόφωνο κάνει σαν πολυβάλο...

— Θα με βάλουν από το σπίτι αν κάνης τόσο θόρυβο τη νύχτα, λέει η Τέζι.

— Δεν πειράζει, θα φύγωμε για την Αμερική, λέει ο Τζών. Πότε θα πάμε στη δημοarchία για να ρωτήσουμε για το γάμο μας;

— Πήγαμε έσυ αύριο, μάθε τις διατυπώσεις και κανόνισε μία μέρα με τον υπάλληλο. Θέλεις καφέ;

— Όχι, δε θέλω καφέ, λέει ο Τζών και γίνεται μία μικρή σιωπή.

Ο Τζών ψάχνει να βρη το δρόμο για τη μικρή κρεβατοκάμαρα, μα η Τέζι μένει καθιστή στην πολυθρόνα, καπνίζει ένα τσιγάρο και τον κυττάει αψηφιστικά. Ο Τζών δε βρίσκει το δρόμο της διπλανής κάμαρας.

Ξαφνικά, η Τέζι σηκώνεται. — Μπορείς να κάνης ένα ντους στο δωμάτιο του μπάνιου, δηλαδή αν θέλεις να κάνης ντους, λέει η Τέζι, μηπερδονοντας τα λόγια της και χαμογελώντας με απελπισία, σαν ένα παιδί που θα ήθελε να πετύχει στις εξετάσεις και δε βρίσκει πιά τις απαντήσεις.

Το δωμάτιο του μπάνιου τη σώζει. Ο Τζών εξοφανίζεται

στο δωμάτιο του μπάνιου και η Τέζι παίρνει από το συρτάρι του κομμού της το πιο ωροφό, νυχτικό της, είναι ακόμα ολοκαίνουργιο, ανοιχτό κιτρινο, με μικρά μπλε λουλουδάκια, και έντελώς διαφανές. Το έχει φυλάξει για καμιά μεγάλη περίπτωση. Τώρα παρουσιάστηκε η μεγάλη περίπτωση, είναι σήμερα η δεύτερη νύχτα του γάμου της.

Κλείνει έντελώς τις κουρτίνες στη μικρή κρεβατοκάμαρα. Πρέπει να είναι σκοτεινά, σβύνει και το φως. Τώρα είναι πιασκα σκοτάδι, η Τέζι χώνεται κάτω από τη μεγάλη κουβέρτα.

Η πόρτα ανοίγει είναι ο Τζών.

Η αλήθεια είναι πως είναι σκοτεινά, μα η Τέζι δεν κλείνει γι' αυτό λιγότερο τα μάτια της. Τώρα ο Τζών θα είναι κοντά της σε μία στιγμή.

— Θ' ανοίξω τις κουρτίνες, οι φωτεινές νύχτες είναι τόσο ενδιαφέρουσες, λέει ο Τζών, προσπαθώντας ν' ανοίξη τις κουρτίνες.

Η Τέζι κλείνει τα μάτια της με όλη της τη δύναμη. Θα είναι όλα πολύ ωραία, μπορεί κανείς να ξεχάσει τα πάντα, παντρεύεται κι' ίσως να είναι πολύ ευτυχισμένη.

Υπάρχουν στιγμές όπου τα ξεχνάει κανείς όλα κι' όπου δε μπορεί να καταλάβει αν είναι ευτυχισμένος ή όχι. Είναι στιγμές όπως τα ρούσικα θούνα· σε πετάνε στο κενό και σε ξαριχνούν στο κενό. Ζής, ζής, ζής... Ο Τζών κοιμάται. Άνασαι με ύψος ίκανοποιημένο, το αριστερό του χέρι είναι αφημένο πάνω στην όμο της Τέζι. Αυτή, από την πλευρά της, δεν είναι ευχαριστημένη που οι κουρτίνες είναι ανοιχτές και μέσα στο δωμάτιο. Δε μπορεί πού η φωτεινή νύχτα μπναινει μια κοιμηθεί όταν βλέπει το πρασινωπό φέγγος τ' ουρανού. Οι σκέψεις της κινούνται προς όλες τις κατευθύνσεις.

Πρέπει να γράψω στη γιαγιά, αρχίζει πάλι να σκέπτεται. Και μου χρειάζεται ένα καινούργιο φόρεμα για το γάμο, ίσως ένα μαύρο φόρεμα μο νοκόμματο. Όχι το μαύρο είναι πολύ πένθιμο και σοβαρό. Τότε γκρι ανοιχτό. Θα γίνη γυναικά ενός διασημου Αμερικανού δημοσιογράφου. Του Σβέν ασφαλώς του φάνηκε παράξενο που με παντρεύεται ένας διάσημος άντρας. Έξ άλλου δεν έδωσα θάρρος εγώ στον Τζών. Πάντα σε παντρεύεται ένας άντρας στον οποίο δεν έδωσα θάρρος. Εκείνη τη στιγμή δεν ήμουν πιά εγώ.

Δεν πρέπει να ξεχάσω να γράψω στη γιαγιά· και γιατί όχι τώρα;... Σίγα, η Τέζι τραβιέται στην άκρη. Το αριστερό χέρι του Τζών γλυστράει από τον ώμο της· όχι, δεν κατάλαβε τίποτα ο Τζών· σιγά, η Τέζι καταβαίνει από το ντιβάνι. Ύστερα σταματάει μία στιγμή μπροστά στον αποκοιμισμένο Τζών. Μια γυναίκα νοιώθει πάντα τρυφερότητα για τους άντρες που κοιμούνται. Τώρα είναι πολύ εύκολο να γράψει στη γιαγιά της.

Η Τέζι πηγαίνει στο διπλανό δωμάτιο. Πόσο θαυμάσιο νυχτικό! Οι άνδρες ποτέ δεν προσέχουν. Τη νύχτα του γάμου θάπρεπε κανείς να φοράει παιδικό νυχτικό.

Δύο ώρες αργότερα, η Τέζι κάθεται σε μία πολυθρόνα στην τράπεζα του καφενείου «Όπερα» και κυττάει τ' αυτοκίνητα που πρέπει να κάνουν το γύρο της πλατείας Κόνγκενς. Νωρίς πια είναι με τους κανονισμούς της τροχαίας. Στη μέση της πλατείας, υπάρχει λίγο γρασιδί και μία λουρίδα με δροσανίδες. Η Τέζι κυττάει τ' αυτοκίνητα και τις όρτανσες και περιμένει τον Τζών. Θέλουν να πάρουν εδώ μαζί το πρωινό τους.

Ο Τζών έρχεται με την ευχάριστη ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του. Απαίζει άμεσως τον κατάλογο.

— Διάλεξες τίποτα, Τέζι; — Όχι, περιμένα.

Σπρώχνει τον κατάλογο προς την Τέζι, κι' η Τέζι αρχίζει να τον μελετά.

— Πήγες στη δημοarchία και ρώτησες για τις διατυπώσεις; λέει χωρίς να σηκώσει τα μάτια της. — Ναι, από κει έρχομαι. Τι θα φας; — Φράουλες· δεν πεινώ. Ω ρισες την ημέρα; — Γκασόν, μία φράουλε για την κυρία, και για μένα ένα ρομπιφ με σως ταρτάρ. Καλά. Λοιπόν, ντάριλινγκ...

Ο Τζών σκύβει προς την Τέζι το πρόσωπό του, που ακτινοβολεί από χαρά: — Θα παντρευτούμε την Τρίτη, σε τρεις εβδομάδες. Είσαι ευχαριστημένη;

Η Τέζι δε βρίσκει απάντηση. Έχει στηλωμένα τα μάτια της πάνω στον Τζών, και κουννεί το κεφάλι της. Θάκαι λάθος, δεν άκουσε καλά. Δε μπορεί ωστόσο να παντρευτεί την ίδια μέρα... — Είναι η πό κοντινή ημερομηνία, ντάριλινγκ. Σήμερα έχουμε Δευτέρα. Ο υπάλληλος μου είπε ότι η γνωστοποίηση του γάμου μας πρέπει να δημοσιευτεί τρεις εβδομάδες νωρίτερα. Ω! ραίτ, πρέπει να πάμε στη δημοarchία σε τρεις εβδομάδες αύριο. Θα μας παντρεύουν το μεσημέρι, αγγλικά, όπως λήτσα, στη μικρή αίθουσα πλάι στη μεγάλη.

Τα λόγια αυτά φθάνουν στην Τέζι σαν από πολύ μακριά· ακούει μονάχα τον ήχο τους και δεν τα καταλαβαίνει. Θάβηλε να πη να διαλέξουν μιά άλλη μέρα, μα δεν έχει ξαφνικά τη δύναμη.

Ο Τζών έχει πέσει στο ρομπιφ του και είναι ευχαριστημένος απ' όλα.

— Γιατί δεν τρώς τις φράουλες σου, ντάριλινγκ; — Τότε μονάχα η Τέζι αντίλαμ βάνεται ότι το πιάτο με τις φράουλες είναι μπροστά της.

— Δεν πεινώ καθόλου, άπαντάει. Δε μου λές, σ' άρεσει το γκρι ανοιχτό; Θα πάω τώρα ν' αγοράσω το υαγμα για το φόρεμα του γάμου.

— Ωραία, λέει ο Τζών, με γεμάτο το στόμα.

Τρώει ήσυχα τις φράουλες της Τέζι.

— Πάντα ήθελα η άρραβωνιαστικιά μου να φοράει ανοιχτό γκρι φόρεμα. Γκασόν, ο λογαριασμός! Έλα, Τέζι, θα πάμε να διαλέξουμε το ύαγμα.

Είσαι ευτυχισμένη; — Πάντα ήθελα η άρραβωνιαστικιά μου να φοράει ανοιχτό γκρι φόρεμα. Γκασόν, ο λογαριασμός! Έλα, Τέζι, θα πάμε να διαλέξουμε το ύαγμα.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζούσε με τον Σβέν: προτού φθάσουν οι προσκεκλημένοι κανείς ένας καλό ταξίδο στο γάμο.

Είμαι μία παλιά συνήθεια από τον καιρό που ζού

ΚΛΩΝΤΚΟΓΚΑΝ

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΟΡΕΙΒΑΤΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

● Η Κλώντ φωτογραφείται κατά τη διάρκεια μιας από τις αναριθμητές εξορμήσεις της, προς κατακτάση των άπροσιτων κορυφογραμμών.

Σε ηλικία 35 ετών, η Κλώντ Κογκαν, η μικροκαμωμένη αυτή Γαλιίδα είναι η καλύτερη ορειβάτισ του κόσμου, η μονή γυναίκα που έχει ξεπεράσει σε ανάρριξη το ύψος των 7.135 μέτρων, (όσο είναι μια κορυφή των Ιμαλαίων στην οποία έφθασε το 1953) και που έπλησισε τις 8.320 μέτρα, όπου απέτυχε να φθάσει τον Νοέμβριο του 1954!

Η Κλώντ είναι μια αληθινή περιέργη περιπτώση γυναίκας που, ενώ στην καθημερινή ζωή είναι αδύναμη και αρρωστική, όταν βρεθεί... στα ύψη ξαναβρίσκει την υγεία της. Αναστήματος μόλις 1 μ. 50, και με βάρος 45 κιλών, η Κλώντ Κογκαν δείχνει, εν τούτοις, έπαινα στο δούλο, όπως και στη ζωή της, μια εκπληκτική επιμονή και αντοχή. Αλλά το πρόσωπό της, με τα χλωμά χαρακτηριστικά, εκφράζει πάντα μια βαθιά μελαγχολία. Γιατί, η νέα αυτή γυναίκα είχε, πριν δυο χρόνια, το ατύχημα να χάσει τον άνδρα της, που τόσο τον αγαπούσε...

Από πολύ μικρή ηλικία, η Κλώντ έδειχνε πως ήταν φτιαγμένη μάλλον για αγόρι, παρά για κορίτσι. Στο σχολείο, έπαιζε πάντα τα παιχνίδια των αγοριών και αγαπούσε τις μακρινές εκδρομές στο δάσος. Όταν όμως μεγάλωσε, από τα 15 της χρόνια ως τα 21, απογοητώθηκε με τη ραπτική εργασία για να δοθεί τη θέση της που δεν είχε οικονομική άνεση.

Κάποια μέρα όμως, το 1940, μερικοί φίλοι της την πήραν μαζί τους, σε μιά βραδινή εκδρομή. Από τη μέρα εκείνη, χρονολογείται το πάθος της Κλώντ για το δούλο. Κατά τη διάρκεια του πολέμου, η Κλώντ εργάστηκε και

πάλι στη ραπτική, ως «πρεμιέρα» σε ένα μεγάλο ατελεί στη Νίκαια. Τότε, σε μια Κυριακή, ορειβατική εκδρομή, γνωρίστηκε με τον Ζωρζ Κογκαν, που σε λίγο έγινε άντρας της.

Οι δυο νέοι άρχισαν να επιδιώκουν μαζί στο αγαπημένο τους σπορ, και ανέβηκαν, τη μία με τη άλλη, όλες τις κορυφές των Άλπεων. Ύστερα, ώργανωσαν την πρώτη αναρρίχηση στην Κορδιλλιέρα των Άνδεων, στο Περού. Και τότε, για πώλη φορά, μια γυναίκα ανέβηκε ψηλότερα από τα 6.000 μέτρα, στην κορυφή του Κουντατζάρου.

Τον επόμενο Δεκέμβριο όμως, το 1951, ο Ζωρζ πέθανε ξαφνικά. Ύστερα απ' αυτό, η Κλώντ ωρκίστηκε στη μνήμη του άνδρος ης πως θα συνέχιζε το αγαπημένο του σπορ. Και, κάθε χρόνο, παίρνει μέρος σε μια εξερευνητική αποστολή, και ανεβαίνει όλο και πιο ψηλά. Στις 5 Αυγούστου 1952, έφθασε στην κορυφή του Σαλκανίας, πάλι στην Κορδιλλιέρα. Στις 28 Αυγούστου του 1953 μαζί με τον συμπατριώτη της Μπερνάρ Πιέρ, αναρρίχθηκε σε μιάν απάτητη κορυφή των Ιμαλαίων, το Νάν, σε ύψος 7.135 μέτρων. Και έπειτα, λίγο έλειψε για να φθάσει στην κορυφή του Τσό - Γιο, στα 8.320 μέτρα.

Η μικροκαμωμένη αυτή γυναίκα όμως, που αξίζει στο δούλο όσο και ένας αθλητικός άντρας, δεν παύει ποτέ να είναι γυναίκα. Όταν ξεκινά, παίρνει πάντα μαζί της τη λίμα των... των της, τα βαζα με τις κόρες, και τον καθαρό της. Στο λαιμό φορεί πάντα ένα μενταγιόν με τη φωτογραφία του άνδρος της, και στο χέρι της λάμπουν οι δυο δέρες, που τις έχει κολλήσει μαζί...

μάτια μισόκλειστα, το τσιγάρο στο στόμα.

—Είναι εντελώς μεθυσμένος, λέει η Τέζι αντί για καλωσόρισμα.

—'Εντελώς μεθυσμένος, λέει ο Σβέν.

—Σας ζητώ συγγνώμη, κύρια μου, σκέφθηκα... μα ο Σβέν ήθελε ναρθο όπωρδήποτε τρανολίξει ο γιατρός 'Ααγκαρντ και χοροπηδάει στενωχωμένος γύρω από τον Σβέν. 'Ανοιγοκλείνει αδιάκοπα τα μάτια του, κι έχει κάτι μάτια που λάμπουν από χαρά, και πνίγει το γέλιο του, σά νόθε να πη κάτι το τρομερά σόκιν. Μα δε λέει τίποτα το σόκιν.

—'Ημας στο 'Αμπα-σαντέρ... χί! χί! χί! τα κοπανίσουμε, και τότε ο Σβέν μου είπε: θα πάμε στην Τέζι. Ναι, ο Σβέν το είπε αυτό και... χί! χί! χί! και τότε ας τη λερώσαμε.

—Περάστε, παρακαλώ, στο σαλόνι, λέει η Τέζι.

Κατόπι αντιλαμβάνεται ότι ο μπαμπάς Νίλσεν είναι κιόλας... εϊ. 'Η πονηρή ευχαρίστησι που νοιώθει κάνει το λαιμό της να περάσει. Το ότι ο Σβέν πρόκειται να συναντήσει τον πεθερό του στο σαλόνι της τα μεσάνυχτα, το ότι ο γερο Νίλσεν πρόκειται να συναντήσει τα μεσάνυχτα το γαμπρό του, αυτό είναι τρομερά διασκεδαστικό.

—'Ελα λοιπόν, Σβέν, πέρασε στο σαλόνι, επιμένει η Τέζι ευγενικά ανοίγοντας, εντελώς την πόρτα και απλώνοντας τον Σβέν στο σαλόνι.

Μέσα στο σαλόνι σιωπή θανάτου απλώνεται.

—Μπορώ να σας παρουσιάσω τον Σβέν Πούλσεν, και το γιατρό 'Ααγκαρντ, τον τρομερό οδοντογιάτρο μου, αρχίζει η Τέζι.

—'Ο Σβέν ήπια πολύ για να μπορεί να κυττά τους ανθρώπους. Δίνει χειραψίες. Φθάνει επίσης μπροστά στο μπαμπά Νίλσεν.

—'Η άρραβωνιαστικιά σας μου είπε ότι θέλατε να πάτε σε μιά συναυλία, παρατηρεί ο μπαμπάς Νίλσεν πασχίζοντας να μείνι σοβαρός.

—'Αλήθεια; μουρμουρίζει ο Σβέν. Και θέλει να προχωρήσει με ξαφνικά στρέφεται προς τον μπαμπά Νίλσεν. Του φαίνεται πως γνωρίζει αυτή τη φωνή. Σκύβει ελαφρά, τραβάζει το διευθυντή τσιγκού προς τη λάμπα και τον κυττάει στη φάτσα.

—Μα είναι πολύ ευγενικό που κάνεις επίσκεψες στη γυναίκα μου, λέει.

Δεν είναι καθόλου στενωχωρημένος. Χτυπάει μάλιστα το γέρο Νίλσεν στον ώμο.

—Χοριτωμένη γυναίκα, αυτή η Τέζι, έτσι;

—'Ο Σβέν, με το τσιγάρο πάντα στο στόμα, τα μαλλιά ανάκατα, είναι κυρίαρχος της καταστάσεως. Οι άλλοι γύρω του είναι εντελώς αδιάφοροι, κι είναι πολύ ευχάριστο περθε ο Σβέν.

—Τέζι, κάνε μου έ.α. πολύ δυνατό καφέ! της φωνάζει ο Σβέν και καθεται κοντά στην Ούλλα. Ούλλα, είσαι υπέροχη απόψε! 'Α! μα νά η Μπέτσυ!

Μπέτσυ πότε θα πάμε πάλι με ριπάτο; Πρέπει να πάμε με μέρα μαζί στο...

—'Η φωνή του Σβέν γίνεται σοδαρή.

—'Ερχομαι από την πόλι, Τέζι. Κουβέντισσα με μερικούς 'Είνα καφέ φάνταστα δυνα-

τό. Γευίζει ένα φλυτζάνι του τσαγιού και ο Σβέν καταβάζει μονορούφι το μαύρο υγρό.

—Μαύρο καφέ σε φλυτζάνι του τσαγιού, όπως άλλοτε λέει ο Σβέν κυττάοντας την Τέζι.

—Ναι, όπως άλλοτε, λέει η Τέζι χαμογελώντας.

Και σπρώχνει τον οδοντογιάτρο να καθήσει σε μιά πολυθρόνα. 'Ο οδοντογιάτρος εξακολουθεί να γελάει πνιχτά. 'Η Τέζι δε μπορεί να υποφέρει άλλο το γέλιο του γιατρού 'Ααγκαρντ. 'Ο λαιμός μου πρέπει να είναι πολύ πρισμένος, σκέπτεται, δε θέλω να μιλήσω άλλο και δε θέλω να σκεφθώ. 'Ο Τζών ερχεται προς το μέρος μου, δε θέλω...

—Τέζι, ντάρλινγκ, πόσο είσαι χλωμή!

—'Ιδέα σου είναι, Τζών; αίσθανομαι πολύ καλά.

Είναι μιά πολύ όμορφη βραδιά κι η Τέζι σκέπτεται: να ξεπλύνω, να ήσυχάσω και να μην ακούω πιά τίποτα! 'Αν εξακολουθώ να κυκλοφορώ εδώ, θα πέσω χάμα τόσο άσχημα αισθάνομαι. 'Αν όμως ξεπλύνω στο νιβάρι της πλυνίνας κάμαρας, ο Τζών θα έρθει να κάσση κοντά μου. Θέλω να ξεπλύνω κάπου που νάχη ήσυχια. Το δωμάτιο του μπάνιου! Ναι, το δωμάτιο του μπάνιου. Θα ξεπλύνω μέσα στη μπανιέρα και θα κοιμηθώ. Κάνει δροσιά εκεί.

—'Η Τέζι είναι ξεπλωμένη μέσα στην άδεια μπανιέρα. Τεντώνεται και σιάχνει με προσοχή το κανιούργιο της φόρεμα. Καλά. Νά μη μιλή! Νά μη καταπιή!

—'Η φωνή του Σβέν: —Τέζι, τί σου συμβαίνει;

—'Αφσέ με ήσυχη και μην ανιάδης το φός. Θέλω να μείνω μόνη.

—'Η Τέζι ανοίγει έπειτα από μιά στιγμή τα μάτια της και βλέπει ένα μικρό κόκκινο σημείο: ένα τσιγάρο μέσα στο σκοτάδι.

—Σβέν.

—Ναι.

—Τί κάνεις ακόμα εδώ;

—Καθόμαι πάνω στο καλάθι με τα βρώμικα ρούχα και καπνίζω ένα τσιγάρο.

—Μα δε μπορεί να μιλήσω, Σβέν.

—Σιωπή.

—Σβέν;

—Ναι.

—Δεν είσαι πιά μεθυσμένος;

—'Οχι, δεν υπάρχει γυναίκα που να φτιάχνει τόσο δυνατό καφέ, όπως εσύ.

—'Η Τέζι δεν έχει τίποτα να παρατηρήσει. Νοιώθει ξαφνικά την ανάγκη να κουβεντιάσει με τον Σβέν. Είναι τόσο όμορφα να μην έχω φως κι ο Σβέν να βρίσκεται κοντά της. Τώρα, θα μπορούσε να πη ένα σωρό πράγματα χωρίς να θλέπη το πρόσωπό του Σβέν.

—Πες μου, Σβέν, γιατί ήρθες;

—'Ημουν με τον 'Ααγκαρντ. Είχα καιρό να πω έ.α. έτσι. Και τότε σε σκέφθηκα...

—'Α! καλά! λέει η Τέζι γρήγορα.

—'Ενας Θεός έφει γιατί τα λόγια του Σβέν την κάνουν να πονάει.

—'Η φωνή του Σβέν γίνεται σοδαρή.

—'Ερχομαι από την πόλι, Τέζι. Κουβέντισσα με μερικούς

δουλευτα στο 'Αμπα-σαν-τέρ. 'Η κατάσταση χειροτερεύει στην Ευρώπη. Ξέρω πως είσαι μιά μικρή ανόητη κι ότι σκέπτεσαι με την καρδιά σου κι όχι με το μυαλό σου. Φανού λογική μιά φορά στη ζωή σου και φύγε αύριο για την 'Αμερική με τον Τζών! 'Ηρθα για να' στο πώ. Με καταλαβαίνεις;

—Ναι, λέει η Τέζι. Πιθανόν να έχω δίκιο. Μα έχουν χειροτερεύει πολύ τα πράγματα;

—Ναι, άκου...

Μα η Τέζι δεν ακούει άλλο. Είναι μιά μικρή ανόητη. Το μυαλό της δε λειτουργεί καθόλου. Το κεφάλι της πονάει. 'Εχει μονάχα την εντύπωση ότι ο Σβέν θέλει να φύγει αυτή.

—Μ' ακούς, Τέζι;

—'Οχι.

—Νά μιλήσω του Τζών Κοάβεν; Πρέπει να φύγω μόνη αν ο Τζών, λόγω της δουλειάς του, είναι αναγκασμένος να μείνει στην Ευρώπη. Είναι πολεμικός ανταποκριτής!

—Ναι, ναι, μουρμουρίζει η Τέζι. Λίγο την ενδιαφέρει τι μπορεί να πη ακόμα ο Σβέν.

—'Ο Σβέν την απομακρύνει οριστικά.

—Καίει το πρόσωπό σου, λέει ο Σβέν ήρεμα. 'Εχεις πυρετό. Και λέει γελώντας: Μπούμισ, είσαι άπαισία. Μου φόρτωσε στην πλάτη όλους τους Νίλσεν. Κάτσε ήσυχα. Δεν είπες στη γρή Νίλσεν ότι δεν πρέπει να μ' αφήνουν μόνο κι ότι μ' άρεσει πολύ η όπερα; Μπούμισ είσαι ένα πρώτης τάξεως παληκορίτσι. Σήμερα, η γρή μου ωμολόγησε ότι εσύ της έδωσες αυτές τις συμβουλές κι ήρθα για να σε μαλώσω. Καλά! τώρα είσαι καλύτερα, έτσι; Και τώρα θα

Καθώς μιλάει ο λαιμός της πονάει πολύ.

—'Εχεις δίκιο. Σου ζητώ συγγνώμη που δεν το σκεφθηκα, λέει ο Σβέν μέσα στο σκοτάδι.

—'Η Τέζι δε μπορεί να δει το

Μαζί με την όμορφιά της κάθε γυναίκα πρέπει να προσέχη και τη φωνή της. Ποσο άσχημα κτυπάει μία βαρειά φωνή σε ένα φινό και ντελικάτο πρόσωπο.

Για να διατήρηση τον απαλό τόνο ή φωνή σας, σας συμβουλεύουμε το σιγαρέττο που καπνίζετε να είναι όσο το δυνατόν ελαφρό χωρίς θεοβίως και να είναι άγευστο και συνεπώς να σας άφαιρη την απόλαυσι του καπνίσματος.

Το σιγαρέττο πολυτελείας 'Αριστα Ματσάγγου είναι το ιδεώδες γιατί είναι πολύ ελαφρό και

συνάμα το πιο γευστικό σιγαρέττο.

—'Οχι, όχι, σε παρακαλώ. Φοβάμαι πολύ τον πόλεμο.

—Δεν πρέπει να φοβάσαι, πρέπει να πας στην 'Αμερική. 'Η μήπως δε θέλεις να πας στην 'Αμερική;

Τα τελευταία λόγια τα πρόφερε σε τόνο ολότελα αδιάφορο. 'Ο Σβέν μιλάει σιγά και σε τόνο αντικειμενικό.

—'Οχι, φωνάζει η Τέζι και γρήγορα βαζει το χέρι της επάνω στο στόμα της.

—'Ω, Μπούμισ! λέει η φωνή μέσα στο σκοτάδι.

—'Ο τόνος δεν είναι καθόλου αντικειμενικός αλλά εκφράζει εκπληξη! η Τέζι νοιώθει το χέρι του Σβέν πάνω στο πρόσωπό της, το χέρι άγγίζει τα μαλλιά της, της χαϊδεύει το μάγουλο.

—Καίει το πρόσωπό σου, λέει ο Σβέν ήρεμα. 'Εχεις πυρετό. Και λέει γελώντας: Μπούμισ, είσαι άπαισία. Μου φόρτωσε στην πλάτη όλους τους Νίλσεν. Κάτσε ήσυχα. Δεν είπες στη γρή Νίλσεν ότι δεν πρέπει να μ' αφήνουν μόνο κι ότι μ' άρεσει πολύ η όπερα; Μπούμισ είσαι ένα πρώτης τάξεως παληκορίτσι. Σήμερα, η γρή μου ωμολόγησε ότι εσύ της έδωσες αυτές τις συμβουλές κι ήρθα για να σε μαλώσω. Καλά! τώρα είσαι καλύτερα, έτσι; Και τώρα θα

—'Αντίο, Ούλλα! 'Αντίο, κύριε Νίλσεν, σας ευχαριστώ που ήρθατε. 'Αντίο γιατρέ, αντίο Μπέτσυ και Γκάρι, αντίο Τζών.

—'Οχι, ο Τζών δεν πρέπει να φύγει ακόμα.

—Τζών! Μιά στιγμή, Τζών! 'Ακούει την ίδια της τη φωνή σά να ερχεται από πολύ μακριά. Είναι πραγματικά άστοχο όταν έχεις πυρετό! ο έαυτός σου σου φαίνεται σά ξένος. Δε μπορείς να σκεφθής τίποτα, σου χρειάζονται όλες σου οι δυνάμεις για να μιλήσεις καθαρά και για να δεις τα λόγια σου. Πρέπει να κανονίση ακόμα κάτι με τον Τζών. Όταν τον κανονίση, θα μπορούσε επιτέλους να πείσει στο κρεβάτι και να είναι άρρωστη για τ' άλληβια.

—Μπορώ να κάνω ακόμα κάτι για σένα, ντάρλινγκ; ρωτάει ο Τζών με πολύ γλυκεία φωνή.

—'Ο διάβολος έφει γιατί τον περισσότερο καιρό παίρνει αυτή τη φωνή όταν μιλάει, και η γλυκεία φωνή του Τζών την έξοργίζει τελευταία.

—'Οχι, ευχαριστώ. 'Οχι. 'Ηθελα μονάχα να σου ζητήσω να πας αύριο στη δημαρχία και, σε παρακαλώ να πης πως δε θα γίνη ο γάμος μας, έτσι;

—Ντάρλινγκ, έχεις πυρετό, πήγαινε γρήγορα στο κρεβάτι! Θέλεις να σου κάνω τσάι;

—Σε παρακαλώ μη στενοχωριέσαι και μη θυμώνεις, προτιμώ να μη σε παντρευτώ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

πάρης μιά άσπιρίνη και θα πας στο κρεβάτι! Κι' αύριο, ο γερο Σβέν θα σου αγοράση πολυ ώραία φορέματα για να πας στην 'Αμερική, για να δεις ο κόσμος πόσο όμορφη είσαι, Μπούμισ. Θα γίνης μιά μεγάλη κυρία και θα παντρευτής το συμπαθέστατο Τζών Κράβεν.

—'Οχι, όχι, σε παρακαλώ. Δε θέλεις φορέματα από το γερο Σβέν; Είδα ένα πα-νωφόρι από λούτρ, και...

—'Ω! ναι, θα ήθελα πολλά φορέματα. Μα για τον Τζών μιλούσα. Πες μου, Σβέν, πρέπει να...

—'Η πόρτα ανοίγει διάπλατα. Κάποιος ανάδει το φός. 'Η Τέζι είναι κουλουριασμένη μέσα στην άδεια μπανιέρα. Το πρόσωπό της είναι άσπρο σαν τον τοίχο. Τα μάτια της λάμπουν από τον πυρετό. 'Ο Σβέν κάθεται στην άκρη της μπανιέρας και κρατάει την Τέζι στην αγκαλιά του.

Το δωμάτιο του μπάνιου γεμίζει ξαφνικά κόσμο.

—'Ακούθας; ο Σβέν κρατάει την Τέζι στην αγκαλιά του.

—'Η Τέζι είχε εξαφανισθή, σκέφθηκα μήπως τυχόν δεν είναι καλά, λέει η Ούλλα στενωχωρημένη.

—Τέζι, δεν αισθάνεσαι καλά; ρωτάει ο Τζών.

—'Η φωνή του είναι πολύ ασπρη.

—'Εχει πυρετό, λέει ο Σβέν σηκώνοντας την Τέζι από την μπανιέρα.

—'Αφσέ, μπορώ να σταθώ στα πόδια μου, λέει η Τέζι μόλο που αισθάνεται πολύ άσχημα.

—'Υστερα δίνει μηχανικά το χέρι της στους προσκεκλημένους της για να τους αποχαιρετήσει.

—'Αντίο, Ούλλα! 'Αντίο, κύριε Νίλσεν, σας ευχαριστώ που ήρθατε. 'Αντίο γιατρέ, αντίο Μπέτσυ και Γκάρι, αντίο Τζών.

—'Οχι, ο Τζών δεν πρέπει να φύγει ακόμα.

—Τζών! Μιά στιγμή, Τζών! 'Ακούει την ίδια της τη φωνή σά να ερχεται από πολύ μακριά. Είναι πραγματικά άστοχο όταν έχεις πυρετό! ο έαυτός σου σου φαίνεται σά ξένος. Δε μπορείς να σκεφθής τίποτα, σου χρειάζονται όλες σου οι δυνάμεις για να μιλήσεις καθαρά και για να δεις τα λόγια σου. Πρέπει να κανονίση ακόμα κάτι με τον Τζών. Όταν τον κανονίση, θα μπορούσε επιτέλους να πείσει στο κρεβάτι και να είναι άρρωστη για τ' άλληβια.

—Μπορώ να κάνω ακόμα κάτι για σένα, ντάρλινγκ; ρωτάει ο Τζών με πολύ γλυκεία φωνή.

—'Ο διάβολος έφει γιατί τον περισσότερο καιρό παίρνει αυτή τη φωνή όταν μιλάει, και η γλυκεία φωνή του Τζών την έξοργίζει τελευταία.

—'Οχι, ευχαριστώ. 'Οχι. 'Ηθελα μονάχα να σου ζητήσω να πας αύριο στη δημαρχία και, σε παρακαλώ να πης πως δε θα γίνη ο γάμος μας, έτσι;

—Ντάρλινγκ, έχεις πυρετό, πήγαινε γρήγορα στο κρεβάτι! Θέλεις να σου κάνω τσάι;

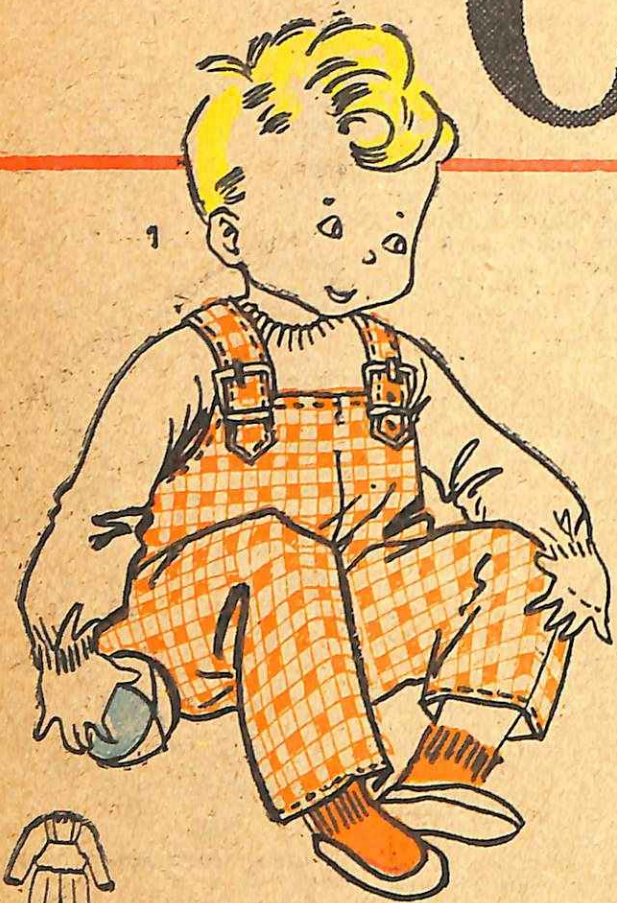
—Σε παρακαλώ μη στενοχωριέσαι και μη θυμώνεις, προτιμώ να μη σε παντρευτώ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

Ό,τι

ταυριάζει στα παιδιά

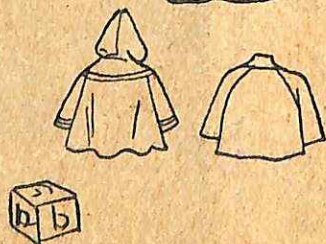

1 'Η φόρμα αυτή είναι ιδιαίτερος χρήσιμη για τα παιδιά, ιδίως για τα μικρότερα, που λερώνουν τα ρούχα τους παίζοντας. Φοριέται πάνω από ό,τιδήποτε και επιτρέπει στο παιδί να κυλιέται ελεύθερα στο χαλί και στο πάτωμα. Μπορείτε να την κάνετε φανελλένια, αν θέλετε, να του κρατάει και ζέστη. 'Αν την χρειάζεστε όμως μόνο για προφύλαξη των ρούχων κάνετε την από αλατζά, δίμητο, ήμιλινο κ.λ.π., οπότε μπορείτε κάλλιστα να την μεταχειρίζεστε τόσο το χειμώνα όσο και το καλοκαίρι. Πολύ πρακτική.

2 Φορεματάκι μάλλινο με σφηκοφωλή στο νωμίτη. Κέντημα με μαργαρίτες.

3 Το παλτουδάκι αυτό είναι τόσο για κοριτσάκι, όσο και για αγοράκι. 'Εχει νωμίτη με διπλό γαζί. 'Η κουκούλα του κουμπώνει κάτω από το γιαντάκι.

4 Παλτουδάκι γι' αγόρια και κορίτσια. Σχέδιο για χοντρό χνουδωτό ύφασμα (ή με μακρυά τρίχα). Κόψιμο ρεγκλάν. Το κουμπιά είναι κοκκάλινα.

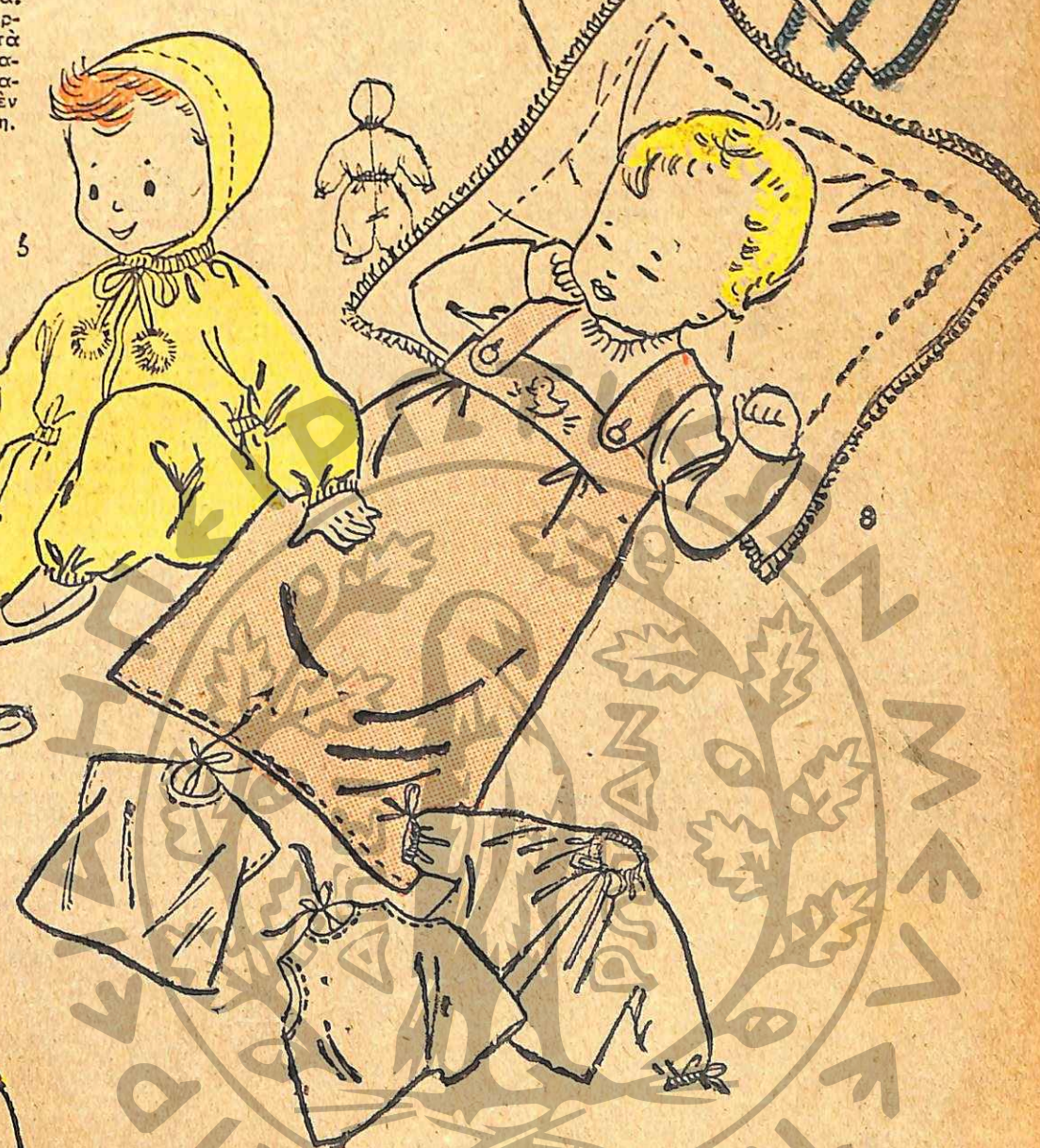
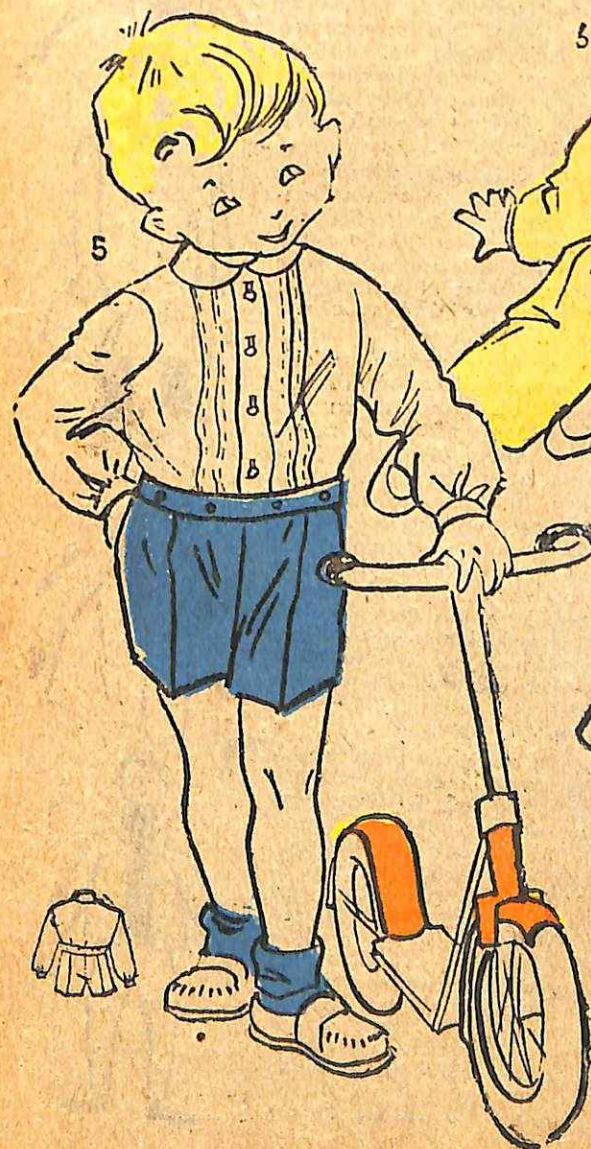

5 Κλασσικό σύνολο παντελονάκι - μπλουζάκι, για αγόρι. Το πουκάμισο κουμπώνει στο παντελονάκι. Μπορεί να γίνει μεταξωτό με δελουδίνο παντελόνι. ή από λεπτή άσπρη φανελλίτσα με μάλλινο παντελόνι μπλέ ή γκρι από ντρά (ή άλλου είδους μάλλινο κατάλληλο). 'Αν θέλετε το σύνολο πρόχειρο κάνετε το όλο φανελλένιο ή από ζεστό μαλακό μαλλινάκι.

6 Μονοκόμματο «έσκιμό». Φοριέται από ενός έτους έως τεσσάρων. Γίνεται σε ζεστή φανελλα. Για μεγαλύτερα παιδιά μπορείτε να το κάνετε και σε αδιάβροχο φοδραρισμένο ζεστό. Πίσω λάστιχο περαστικό που φτάνει έως τα πλάγια εμπρός. Μπροστά κουμπωμα ή μεγάλο έκλαϊρ. 'Η κουκούλα γίνεται χωριστή κουμπωτή.

7 Φόρεμα μακρύ για μωρά. Κατάλληλο και για βαφτιστικό αν το κάνετε από μεταξωτό ύφασμα. 'Αν δεν το θέλετε για βαφτιστικό θα το κάνετε από φανελλίτσα (σκέτη ή έμπριμ) για να κρατάει ζέστη.

8 «Φόρεμα - σακκούλα» για πολύ μωρά. 'Η σακκούλα πρέπει να είναι αρκετά φαρδιά, ώστε να κουβιά μέσα το παιδί τα πόδια του ελεύθερα. Πολύ πρακτική, γιατί χρησιμεύει συγχρόνως και για σκέπασμα. 'Όσο και να κουβιάται το παιδί δεν κινδυνεύει να ξεσκεπαστεί και να κρυώσει.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙΑ

ΕΥΘΥΜΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΚΑΘΕ Κυριακή απόγευμα μία επιτροπή από 5 μικρά παιδιά, 6 έως 12 ετών, κάνει τους ακροατές του αμερικανικού ραδιοφωνικού δικτύου να γελούν με την καρδιά τους. Σας δίνουμε εδώ μερικά δείγματα του χαριτωμένου παιδικού τους πνεύματος, όπως τα εκδηλώνουν μπροστά στο μικρόφωνο, απαντώντας σε χίλιες - δυο απορίες και ερωτήματα ακροατών.

— Όλη νύχτα, είμαι υποχρεωμένη να σηκώνομαι για να δώσω στη μικρή κόρη μου να πιη νερό, γιατί διψάει. Τι με συμβουλεύετε να κάνω; ρωτά μία μητέρα.

— Να τη βάψετε να κοιμάται μέσα στο μπάνιο!...

— Κάθε φορά που στέλνω τ' αγοράκι μου σε κάποια δουλειά, χάνεται. Τι πρέπει να κάνω;

— Αφίνετε το να χάνεται. Δεν είδατε τί έβριζε ο Χριστόφορος Κολόμβος όταν έχασε το δρόμο του;

— Μία μητέρα μιλά για τη λαίμαργιά της παιδαγωγού.

— Τρώει ό,τιδήποτε βρή μέσα στο ψυγείο.

— Μη αφήνετε παρά μόνο κοσμήματα στο ψυγείο και, όταν βγαίνετε, παίρνετε μαζί σας το άνοιχτήρι!

— Θέλω ν' αποκτήσω ένα σκυλί, αλλά η μαμά δεν θέλει.

— Δεν έκανες καλά τη δουλειά σου. Ζήτησε της να σου δώσει ένα μικρό αδελφάκι. Ασφαλώς θα προτίμησε να σου πάρει το σκύλο.

— Το αγοράκι μου δεν ένοιωθε κανένα τρόπο να πλένεται πρώτα και μετά. Λέει πως είναι άπλοος κόπος. Τι να κάνω;

— Να πλένεις το πρόσωπό σου μόνο το μισό πρόσωπο, και το ένα χέρι. Και το πρώτο το άλλο μισό πρόσωπο και το άλλο χέρι.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΕ «ΑΝΩΤΕΡΕΣ»

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ...

ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ Ο ΣΕΡ ΕΗΜΠΡΑΧΑΜΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 1 Ιανουάριος. — Ένας εξέχων Άγγλος επιστήμων, ο σερ Άντολφ Εμπραχάμς, εδδησίευσε στο Λονδίνο, μία μελέτη στην οποία συγκρίνει τον άνθρωπο με τη γυναίκα. Σα βιολόγος, σαν ψυχολόγος και σα φιλόσοφος ακόμη, ο γάλλος Εμπραχάμς, συγκρίνει την αξία των δύο φύλων. Και τα συμπεράσματά του, μπορεί να πη πως είναι θριαμβευτικά για το γυναικείο φύλο. «Η γυναίκα είναι κατώτερον όν», έγραφε άλλοτε ο Τέννισον. Ο Σερ Άντολφ Εμπραχάμς όμως, γιαντρός στο νοσοκομείο του Ουέστμινστερ, προπύτανης της Ιατρικής Σχολής, καθηγητής στα Πανεπιστήμια του Λίδερπουλ, του Καίμπριτζ και του Λονδίνου, Ιατρικός σύμβουλος της ολυμπιακής ομάδας της Άγγλιας, πρόεδρος της Βρετανικής Ένώσεως Αθλητικών και Ιατρικών Σωματείων, δεν συμφωνεί με την πανάρχαια αυτή θεωρία. Αποδεικνύει ότι η κατώτερη της γυναίκας στο φυσικό και το διανοητικό επίπεδο, δεν είναι παρά μία προκατάληψη, η κατή το φαινομενικό. Σε πολλά σημεία, κατά τη γνώμη του, η γυναίκα είναι ίση, και συχνά και ανώτερη, από τον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος και η γυναίκα αλληλοσυμπληρώνονται, γράφει ο σερ Άντολφ. Είναι διαφορετικοί εκ κατασκευής. Η γυναίκα έχει προορισμό να αναπτύξει στον κόλπο της και να θρέψει ένα παιδί, πράγμα που μοιραία την τοποθετεί σε μειονεκτική θέση έναντι του ανδρός, ο οποίος είναι απηλλαγμένος από τη λειτουργία αυτή.

Οι κρυφές δυνατότητες της γυναίκας είναι καταπληκτικές.

Αν συγκριθώ με βάση το βάρος, η γυναίκα δεν διαθέτει παρά τα δύο τρίτα της μυικής δύναμεις του ανδρός. Άλλα οι κρυφές δυνατότητες της είναι καταπληκτικές. Η αντοχή που έχουν ώριμες γυναίκες, τους επιτρέπει να πραγματοποιούν άποτελέσματα που απαιτούν τεράστια φυσική αντοχή. Υπάρχουν, π.χ., γυναίκες που περνούν τη Μάχη κολυμπώντας ή αναστατώνται στις απόκριμες κορυφές του Έβερεστ και των Άνδεων. Εξ άλλου, η βιολογική ανωτερότητα των γυναικών δεν συζητείται. Ζούν, κατά μέσον όρον, περισσότερο από τους άνδρες. Υπόκεινται πολύ δυσκολότερα και πολύ λιγότερο στις ασθένειες της καρδιάς και τους κακοήθεις όγκους. Υπάρχουν πολύ περισσότεροι κωφάλοι και ήλθιοι άνδρες, από ό,τι γυναίκες. Το «αδύνατο» φύλο υπομένει καλύτερα τους φυσικούς πόνους και κρώνει λιγότερο.

Ετσι, η φυσική κατωτερότητα των γυναικών είναι μόνο φαινομενική. Και στο ηθικό πεδίο όμως, συμβαίνει το ίδιο. Οι γυναίκες, π.χ., έχουν λιγότερη λογική, αλλά περισσότερη διαίσθηση από τους άνδρες. Αν δεν κάνουν πολύ καλούς συλλογισμούς, αυτό οφείλεται σε ένα είδος έκτης ασθήσεως που διαθέτουν, και που τις βοηθά να διακρίνουν απ' ευθείας αυτό που πρέπει να κάνουν, χωρίς να χρειάζεται να προσφύγουν στη λογική του εγκεφάλου των.

Από τη μελέτη του γυναικείου πνεύματος, ο σερ Άντολφ διαπιστώνει και υπενθυμίζει συγχρόνως ότι οι γυναίκες δεν έχουν επιτυχία ως τα σήμερα στις δημιουργικές δραστηριότητες. Δεν υπάρχουν γυναίκες που να έχουν αναδείξει μεταξύ των «μεγάλων» καλλιτεχνών της ζωγραφικής, της γλυπτικής, της λογοτεχνίας, της μουσικής, της αρχιτεκτονικής. Ούτε και μεταξύ των ιδρυτών ή των «μεγάλων πατέρων» των διαφόρων εκκλησιών. Αντίθετα όμως, οι γυναίκες αναδεικνύονται και συχνά ξεπερνούν τους άνδρες στους ρόλους που είναι δεκτικοί: στην ηθοποιία, τη μουσική...

Όταν μία γυναίκα συμβεί να διακριθεί στο στέρεώμα μιας τέχνης, μιας επιστήμης, κατά κανόνα θα έχει συνεργασθεί με κάποιον άντρα, ο οποίος εργάστηκε πα-

ράλληλα με αυτήν και ετόνωσε τις προσπάθειές της. Ο δρ Εμπραχάμς, φέρνει σαν παράδειγμα την κυρία Κιουρί, που υπήρξε η ένδοξη συνεργάτις του συζύγου της.

Στο σημείο αυτό, ο σερ Άντολφ κάνει και μία αληθινά περίεργη παρατήρηση: Οι γυναίκες είναι θαυμάσιες μαγείρισσες και, στο σπιτικό τους, εκείνες ασχολούνται με την ειδικότητα αυτήν. Όταν όμως πρόκειται για μεγαλύτερες κουζίνες — ανάκτορα, ξενοδοχεία, εστιατόρια κ.λπ. — όταν η μαγειρική φθάσει σε «βιομηχανικό» επίπεδο και ξεφύγει από την οικιακή σφαίρα, ...την αναλαμβάνουν πάντοτε οι άνδρες. Και αυτό γιατί η γυναίκα κατά κανόνα τουλάχιστον, υστερεί στην οργανωτικότητα...

● Έχει την έννοια του συγκεκριμένου...

Περισσότερο από τον άνδρα η γυναίκα έχει πρακτικό πνεύμα και την έννοια του συγκεκριμένου. Όταν ένα παιδί κλαίει, ο άνδρας αρχίζει να αναζητά το γιατί. Η γυναίκα προσπαθεί άμεσα να το καθησυχάσει.

Η αντοχή της γυναίκας στον πόνο και στη στενοχώρια, η ικανότητα που έχουν οι γυναίκες να αντιμετωπίζουν μία δυστυχία ή μία καταστροφή, το θάρρος τους μπροστά στο θάνατο, είναι όλα στοιχεία ενεργητικά στη στήλη των προσόντων τους. Και η ικανότητα της προσαρμογής τους είναι επίσης αξιοθαύμαστη.

Ετσι, αν στο φυσικό και το διανοητικό επίπεδο οι γυναίκες διαθέτουν διαφορετικά, αλλά όχι κατώτερα, όπλα από τους άνδρες, η σύγκριση μπορεί να συνεχισθεί σε άλλα επίπεδα. Ο δρ Εμπραχάμς πιστεύει, π.χ., ότι στον τομέα του πάθους οι γυναίκες υπερέχουν αναμφισβήτητα επί των ανδρών. Και, αν αποφασίσουν να γίνουν... εγκληματίες, ξεπερνούν κατά πολύ τους άνδρες στην αγριότητα.

Άλλα και στο σεξουαλικό επίπεδο οι γυναίκες μπορούν να φθάσουν σε... δυσθεώρητα ύψη. Οι πιο θερμές γυναίκες, βεβαιώνει ο δρ Εμπραχάμς, έχουν σεξουαλικό «δυναμικό» κατά πολύ ανώτερο από τους πιο θερμούς άνδρες. Άλλα οι πιο ψυχρές γυναίκες είναι πιο ψυχρές από τους πιο αδιάφορους άνδρες...

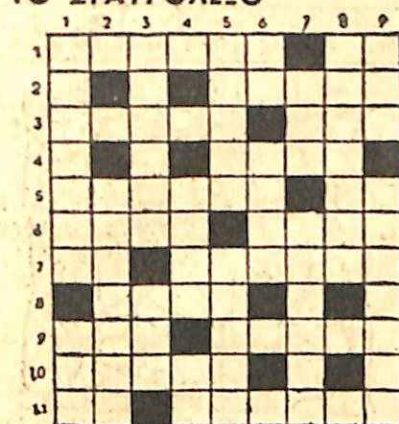
Ο Άγγλος επιστήμων καταλήγει στο συμπέρασμα ότι αν οι γυναίκες, σε πολλούς τομείς εξακολουθούν να εμφανίζονται κατώτερες από τους άνδρες, παρά την προοδευτική χειραφέτησή τους, αυτό δεν αποτελεί ίσως συνέπεια μίας πραγματικής κατωτερότητας. Είναι ίσως απλά το αποτέλεσμα της επίταξης των γυναικών στους άνδρες, υπόταξης των γυναικών στους άνδρες. Ο κόσμος έχει ουσιαστικά οργανωθεί από τον άνδρα και γι' αυτόν άνδρα. Για τις γυναίκες διεφυλάχθη πάντα μία θέση βοηθού. Βέβαια, οι πόλεμοι και οι οικονομικές κρίσεις ανάγκασαν τους άνδρες να παραχωρήσουν στις γυναίκες μία σχετική ανεξαρτησία. Άλλα απέχουμε ακόμη πολύ από την αληθινή, την πλήρη ισότητα.

Πραγματικά, είναι αδύνατον μέσα σε λίγα χρόνια να εξαφανισθούν τα αποτελέσματα μιας ιεραρχικής τάξεως η οποία επί αιώνες ολόκληρους εκυβέρνησε τον κόσμο. Η γυναίκα γεννιέται, ακόμη και σήμερα, με ένα σύμπλεγμα κατωτερότητας. Και δ-λη της η στάσις και η συμπεριφορά — πονηρία, εικόνα αδυναμίας, κοκεταρίας, επιπολαιότητα — προέρχονται από την αδυναμία της να σφυρηλατήσει τα δικά της για να καταπολεμήσει τον άνδρα, του οποίου ηγλείει την ελευθερία και την ενεργητική και δημιουργική ζωή. Χωρίς να το θέλει, χωρίς να το καταλαβαίνει, περιφρονεί και υποβιβάζει το φύλο της. Πόσος καιρός θα χρειαστεί τάχα για να απαλλαγεί από τις έμφυτες πιά τάσεις αυτές;

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞ

Οριζοντίως:

- 1) Ένα από τα πιο γνωστά θεατρικά έργα του Όσκαρ Ουάιλντ — Άρθρον.
- 2) Υμνήθηκε από τον Όμφο.
- 3) Κάτι που αντικρύζουν με δέος οι γυναίκες — Ρήμα άγνωστο στους τυφλούς.
- 4) Έλληνικό δούλο.
- 5) Δεν μπορεί παρά να ναι Γαλιανέζοι — Άρθρον.
- 6) Παλιά νοτιοαμερικανική φυλή — Ντροπή.
- 7) Δίφθογγος — Ιταλική πόλις ή γνωστή Έλληνίδα ήθοποιός.
- 8) Καπέλο που δεν φοριέται πιά.
- 9) Πρόθεσις — Φτηνή ύφασμα.
- 10) Καταλαβαίνω.
- 11) Αρχαίον όμοτικόν — Μάρκα σιγαρέτων.

Κ α θ έ τ ω ς :

- 1) Η βασίλισσα ενός ανήσυχου κράτους — Αρνηκόν.
- 2) Πικρή και τοξική ουσία των φύλλων του φυτού κνήκος με αντιπυρετικές ιδιότητες.
- 3) Διάσημος Γάλλος ζωγράφος που η ζωή του ήταν το θέμα μίας μεγάλης κινηματογραφικής επιτυχίας — Στρατάρχης του Ναπολέοντος.
- 4) Ασιατικό νησί — Λέγεται και σουρβιά.
- 5) Κανείς δεν θέλει να το προκαλέσει — Ο άντρας της Ανδρομάχης.
- 6) Θεός των Φοινίκων — Επίζηλος περιοχή της Εύρωπης.
- 7) Νησί του Αιγαίου — Το έπαιμο όνομα του κοκκοβιού.
- 8) Δεν φαίνεται.
- 9) Η δεύτερη γυναίκα του Αθάμαντος — Γυναικείον όνομα.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Την εποχή που ο Αϊνστάιν έδιδασκε ακόμη, και είχε πολλούς μαθητές, ένας Αμερικανός δημοσιογράφος τον ρώτησε ποιά ήταν τα θέματα που προτιμούσαν να ακούν οι μαθηταί του.

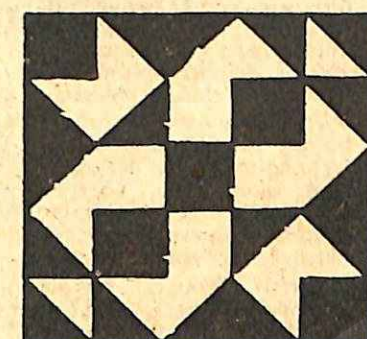
—Να σας πώ, απήντησεν ο μεγάλος φιλόσοφος και μαθηματικός, οι μισοί απ' αυτούς προτιμούν τα μαθηματικά, το 1/4 τη φυσική, και το 1/7 τη φιλοσοφία. Απομένουν 3 κοπέλλες, οι οποίες, για να αποφεύγουν το μελλοντικό συναγωνισμό, έχουν διαλέξει η καθεμία διαφορετικόν τομέα μελέτης. Πόσους μαθητάς συνολικά είχε ο Αϊνστάιν;

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΑΪΦΕΛ

Τόν γνωρίζετε, τουλάχιστον από τις φωτογραφίες και τόν κινηματογράφο. Μπορείτε όμως τάχα, να απαντήσετε στις ακόλουθες ερωτήσεις;

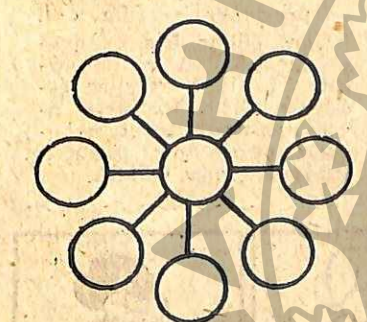
1. Ο κατασκευαστής του, ο Γουσταύος Αΐφελ, ήταν Έλβετός; Γερμανός; Γάλλος;
2. Πόσον καιρό διήρκεσε η κατασκευή του; 6 χρόνια, 30 μήνες; 17 χρόνια;
3. Πόσοι εργάτες χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του; 250, 1800; 35.000;
4. Πόσοι απ' αυτούς σκοτώθηκαν; 1; 7; 19;
5. Πόσο έστράχισε, σε χρυσά φράγκα; 7,5 εκατομμύρια; 24 εκατομμύρια; 107 εκατομμύρια;
6. Ποιός έδωσε τα χρήματα αυτά; Το κράτος; Ο Αΐφελ; Μία ομάδα μετόχων;
7. Το ποσόν αυτό εισεπράχθη εκ νέου από τα έσοδα της εκμεταλλεύσεως του πύργου μέσα σε πόσο διάστημα; 6 μήνες; 3 χρόνια; 10 χρόνια;

ΜΑΥΡΟ Ή ΑΣΠΡΟ;

Παρατηρήστε προσεκτικά το σχέδιο αυτό, χωρίς να μετρήσετε τίποτα, και απαντήστε στο ερώτημα: Ποιά επιφάνεια είναι πιο μεγάλη, η άσπρη ή η μαύρη;

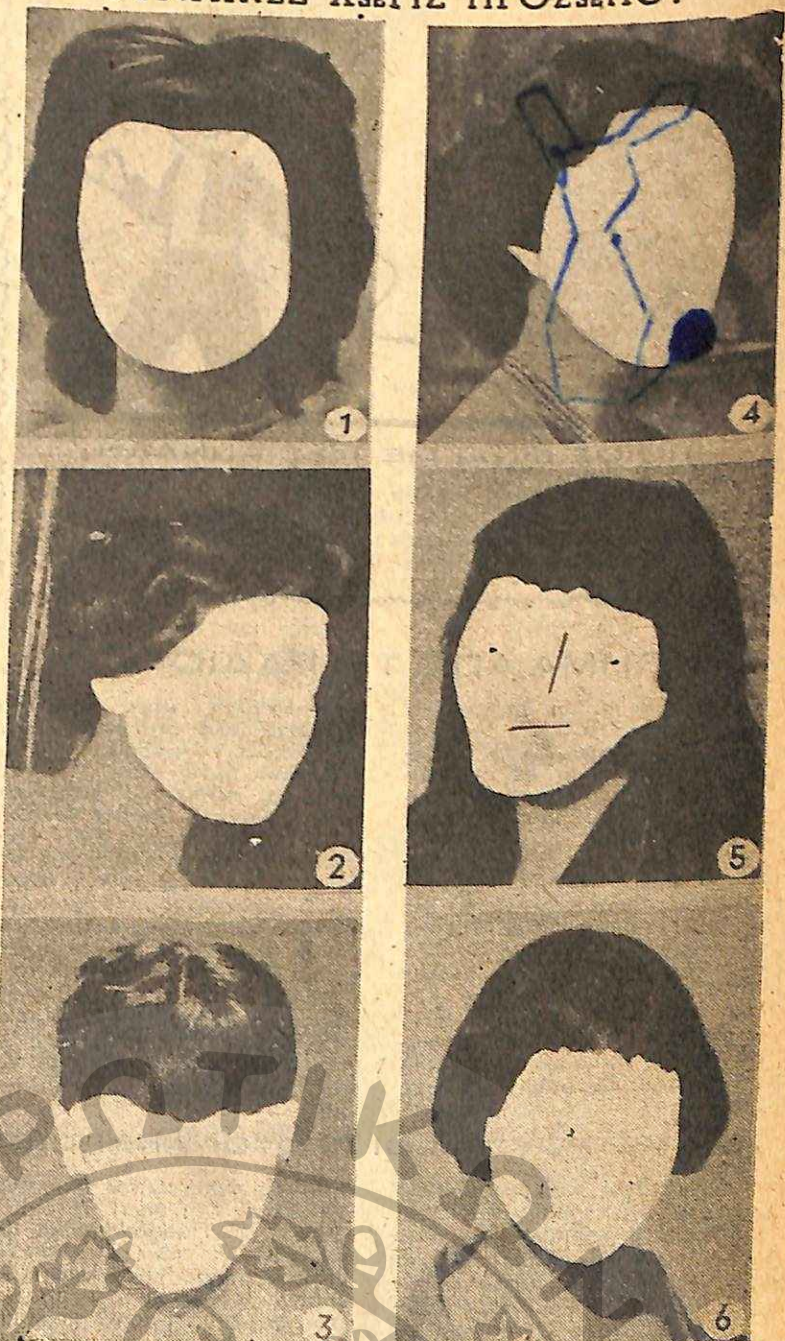
ΚΥΚΛΟΙ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ο καθένας από τους κύκλους αυτούς προορίζεται να δεχθώ ένα από τους μονοψήφους αριθμούς (1 έως 9). Πώς πρέπει να τοποθετηθούν οι αριθμοί αυτοί, για να εξαχθεί το ίδιο άθροισμα, 18, από την πρόσθεσι των 3 αριθμών που βρίσκονται τοποθετημένοι σε κάθε ευθεία;

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 66

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΩΠΟ!

Μόλις αλλάξετε καμιά φορά χτένισμα, όλοι οι γνωστοί σας αρχίζουν να σας λένε: «Για κύτταξε!... Πώς άλλαξε!... Άλλος άνθρωπος έγινες!... Τρόμαξα να σε γνωρίσω!...» Το χτένισμά σας αποτελεί πραγματικά μέρος του εαυτού σας, της προσωπικότητάς σας και, αυτό και μόνο, αρκεί για να σας αναγνωρίσει ένας άνθρωπος με παρατηρητικότητα. Για να αντιληφθώτε εάν έχετε και σείς παρατηρητικότητα, ιδού οι φωτογραφίες 6 χτενισμάτων, που όλα ανήκουν σε γυναίκες τις οποίες καθημερινά σχεδόν βλέπετε στις εφημερίδες, στον κινηματογράφο, στα περιοδικά... Πρέπει να είσθε ικανή να αναγνωρίσετε άμεσα τουλάχιστον τις 4 απ' αυτές. Αν δεν το καταφέρετε, θα πη πως ζήτε ασφαλώς... στα σύννεφα.

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

Το πολιορκημένο φρούριο είχε τρόφιμα για να τραφούν 1500 άνδρες επί 8 μήνες. Ο διοικητής αποφασίζει να αυξήσει τη φρουρά με 300 ανδρούς και λέει: «Παρά την αύξηση του αριθμού των ανδρών, πρέπει τα τρόφιμα μας να αρκούν για 10 μήνες. Θα περιορίσουμε τη μερίδα του καθενός!» Κατά τι ποσοστόν πρέπει να ελαττωθώ η μερίδα των ανδρών, ώστε να αρκεί για όλους η τροφοδοσία;

ΣΚΕΦΟΝΤΕ ΚΑΛΑ!

Θα βρήτε εδώ δυο ομάδες λέξεων και αριθμών. Για καθεμία απ' αυτές, τίθεται ένα ερώτημα. Προσπαθήστε να απαντήσετε:

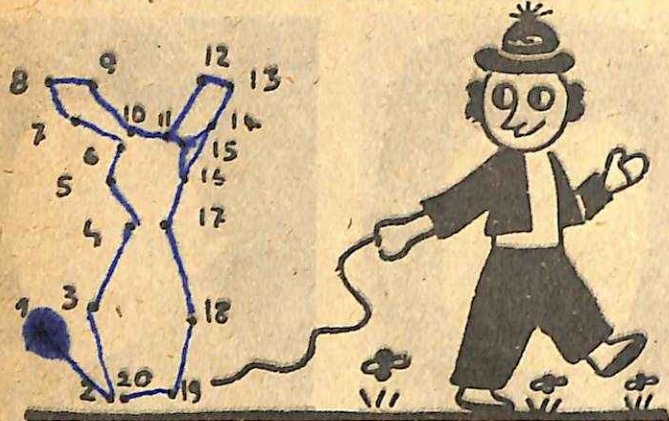
α) Μία από τις λέξεις αυτές διαφέρει από τις άλλες. Ποιά; Και γιατί;

Τσακάλι. Βόδι. Γαϊδαρός. Σκύλος. Ποντικός. Γάτος.

β) Οι αριθμοί αυτοί έχουν μία κοινή σημασία. Ποιά είναι η σημασία αυτή;

24. 12. 365. 7. 60.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ;

Ο Γιαννάκης βγήκε περίπατο στην εξοχή. Δεν είναι όμως μόνος. Κάποιοι τον ακολουθεί. Ποιος; Α, πρέπει να κοιτάξετε λίγο για να το μάθετε. Ένώστε τους αριθμούς από το 1 έως το 20 και θα παρουσιασθή μπροστά σας.

ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Στην Αυστραλία υπάρχει το πιο αλλόκοτο σχολείο του κόσμου. Το σχολείο αυτό δεν έχει διδάκτριο, ο δε καθηγητής διδάσκει από ένα... ραδιοφωνικό σταθμό. Το «σχολείο» για το οποίο μιλάμε, βρίσκεται στο κεντρικό τμήμα της Αυστραλίας, όπου υπάρχουν τεράστιες έρημες εκτάσεις. Τα παιδιά που διαμένουν στα άγροκτηματα θα έπρεπε να διαγυρουν κάθε μέρα εκατοντάδες χιλιόμετρα για να πάνε στο πιο κοντινό σχολείο. Γι' αυτό η κυβέρνηση εφάρμοσε το σύστημα της παραδόσεως από το ραδιοφώνον. Οι μαθηταί, στη

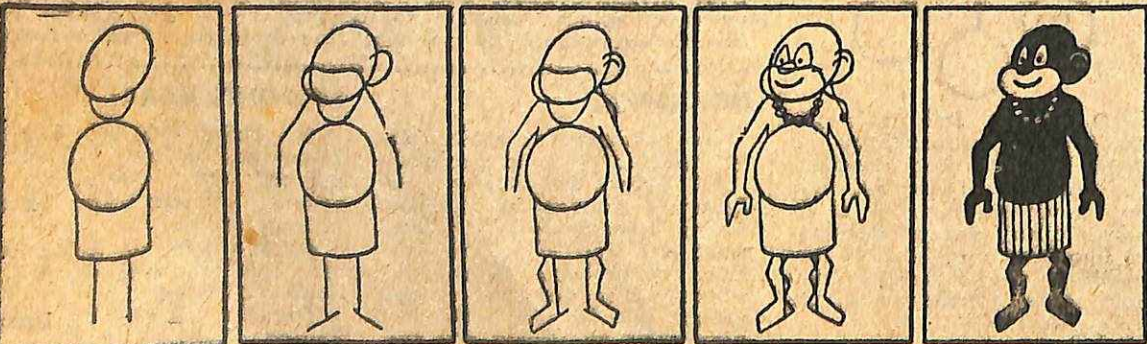
συγκεκριμένη ώρα, κάθονται μπροστά στο ραδιοφώνον τους και ακούνε το μάθημα. Το πιο περίφημο όμως είναι ότι μπορούν να κάνουν κι' ερωτήσεις στον καθηγητή, αν δεν καταλάβουν τίποτα, γιατί είναι έφοδιασμένοι και μ' ένα μικρό πομπό. Τώρα πως τους... σπώνει ο καθηγητής στο μάθημα; Απλούστατα, τους εξετάζει με τον πομπό. Με τον ίδιο τρόπο μπορεί και σημειώνει και τις... απουσίες. Το μόνο που δεν μπορεί να ελέγξει, είναι αν προσέχουν ή όχι οι μαθηταί. Άλλα γι' αυτό φροντίζουν οι γονείς των μαθητών.

ΠΩΣ ΜΕΤΡΟΥΣΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Οι αριθμοί παίζουν μεγάλο ρόλο στη ζωή μας. Χάρης σ' αυτούς η ανθρωπότητα μπόρεσε να λύσει τεράστια προβλήματα. Ποιά όμως ανακάλυψε τους αριθμούς; Λένε οι Άραβες, 'Υπάρχει μάλιστα κι' η αραβική γραφή των αριθμών που χρησιμοποιούμε συνηθέστατα.

Στην πραγματικότητα όμως, οι Άραβες πήραν τους αριθμούς από τους 'Ινδούς. Αυτοί τους ανακάλυψαν πρώτοι. Πριν όμως από αυτή την ανακάλυψη, πώς μέτρησαν οι άνθρωποι; Απλούστατα, χρησιμοποιούσαν

δνόματα πραγμάτων που ήταν μοναδικά στη φύση ή δυο ή τρία κ.λ.π. Παραδείγματος χάρι, για να πουν ένα έλεγαν «ήλιος» ή «φεγγάρι» γιατί δεν υπάρχει δεύτερος ήλιος ή δεύτερο φεγγάρι. Για να πουν δυο έλεγαν «μάτια» γιατί πάντα τα μάτια αποτελούν ζευγάρι. Για το τρία υπήρχε κάποια δυσκολία, μα στο τέλος βρήκαν κάτι που είναι τρία πάντα: τα νύχια της στρουθοκαμήλου. Για το 4 και για το 5 ήταν πιο εύκολο: τα «ζώα» έχουν τέσσερα πόδια και τα «χέρια» έχουν πέντε δάχτυλα.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΜΕ ΑΠΛΟ ΤΡΟΠΟ ΕΝΑΝ ΑΡΑΠΗ!

Νομίζετε πως είναι δύσκολο να ζωγραφίσει κανείς. Αρχίστε από τα απλά σχήματα και ολοκληρώστε ένα άραπη. Όπως βλέπετε όμως δεν είναι κληρώστε κατόπι την εικόνα που βλέπετε εδώ.

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

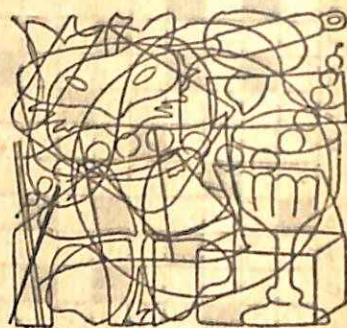
Η ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ

Η Κλεοπάτρα ήταν μία περίφημη για την ομορφιά της, βασίλισσα της Αιγύπτου. Όταν τη γνώρισε ο Ρωμαίος στρατηγός Μάρκος Αντώνιος, την εθαύμασε τόσο πολύ, ώστε για να την κάνει γυναίκα του της προσέφερε ως δώρον διάφορες χώρες που είχε κατακτήσει ή πατρίδα του, όπως την 'Ιουδαία, την Κύπρο κ.ά. Αυτό όμως εδημιούργησε εξέγερση στη Ρώμη. Οι Ρωμαίοι δεν ανέχτηκαν αυτές τις πράξεις.

Ένας παλιός φίλος του Μάρκου Αντωνίου, ο 'Οκτάβιος, του κήρυξε τον πόλεμο. Αμέσως ο Μάρκος Αντώνιος ετοιμάστηκε να τον αντιμετωπίσει. Συγκέντρωσε στόλο και

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Οι λύσεις στη σελίδα 66

ΚΑΒΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Δέκα τέσσερα αντικείμενα υπάρχουν σ' αυτό το καβαλιστικό σχέδιο. Μπορείτε να τα βρείτε; Προσέξτε όμως, θα τα αναζητήσετε μόνο με τα μάτια σας, χωρίς να χρησιμοποιήσετε μολύβι ή άλλο αντικείμενο.

Ξέρετε όμως, τι σημαίνει καβαλιστικό; Μυστηριώδες. Προέρχεται από την εβραϊκή λέξη «καβάλα» που ήταν μία μυστηριώδης διδασκαλία.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Βρείτε τον τρόπο να διαβάσετε την παρακάτω επιγραφή:

I	K	P	T
E	A	E	N
P	K	X	E
E	E	O	P
T	A	T	O
P	A	S	I
A	P	I	L
K	A	A	L
I	P	K	A
A	I	E	K

ΑΙΝΙΓΜΑ

Δύο νότες κι' ένα γράμμα κάνουν πόλι εν τώ ἔμα.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Το πρώτο μου είναι πρόθεσις, Το δεύτερό μου πόλις. Κι' έχω θός της ανθρωπότητας Το συνολό μου ὅλης.

ΤΙ ΕΙΜΑΙ;

Είμαι άσπρο σαν τυρί και τυρί δεν είμαι.
Έχω φύλλα σαν δεντρί και δεντρί δεν είμαι.
Έχω ποντίκι ούρα και ποντίκος δεν είμαι.
Τί είμαι;

ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Ο είσπρακτορ ενός παρισινού λεωφορείου εισέπραξε 570 φράγκα από 24 επιβάτες. Άλλοι απ' αυτούς είχαν πάρει εισιτήρια των 15 φράγκων, και άλλοι των 30 φράγκων, ανάλογα με τη διαδρομή που διήλυσαν. Πόσοι από τους 24 επιβάτες είχαν πληρώσει εισιτήρια των 30 φράγκων;

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΤΖΟΥ - ΤΖΟΥ

Εικονογραφημένο ανάγνωσμα περιπετειών

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ : Μεταξύ των θαλασσινών που συχνάζουν στα λιμάνια του Ειρηνικού, διαβίβεται πως στο νησί Τζου - Τζου υπάρχουν θαυμάσια μαργαριτάρια αλλά και μυστηριώδη όντα που επιτίθενται κι' εξαφανίζουν όσους φθάνουν εκεί. Ο Ντόν, ένας

τολμηρός θαλασσινός, μαζί με το βοηθό του, τον Κόκο, φθάνει στο νησί για να ψαρέψουν μαργαριτάρια. Οι ιθαγενείς δύτες του όμως εξαφανίζονται μέσα στη θάλασσα, και οι δυο άνδρες ψάχνουν τώρα για να βρουν τα ίχνη τους...

— Κόκο, νομίζω πως αυτό θα μας βοηθήσει στις έρευνές μας...

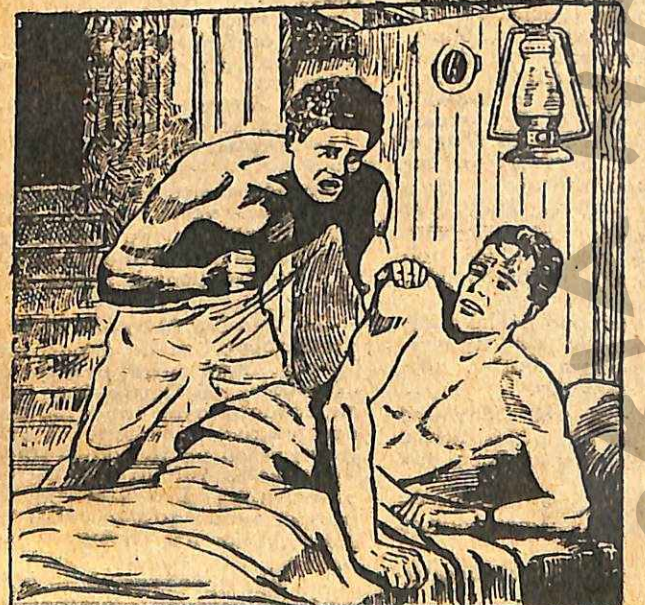
3ον — Ο Ντόν πλησίασε στο βυθό, τράβηξε με δύναμη το βέλος, το ξεριζώσε από την άμμο όπου ήταν χωμένο, και ακολούθως πάντα από τον πιστό Κόκο που κύταζε φοβισμένος τριγύρω, βγήκε ολόταχως στην επιφάνεια για να αναπνεύσει. Από πίσω του αναδύθηκε και ο εύκιντος Ιθαγενής.

— Κόκο, του είπε ο Ντόν αφού πήρε μια βαθιά αναπνοή, νομίζω πως βρήκαμε ένα σημείο

που θα μας βοηθήσει στις έρευνές μας. 'Ας ανεβούμε πάνω στο πλοίο να εξετάσουμε καλύτερα το βέλος αυτό...

Πραγματικά, ο ένας μετά τον άλλον οι δυο άνδρες αναοριχθήκαν στο «Χρυσό Πουλί» από την ανεμοσκάλα που κρέμονταν στη μπάντα του. Όταν βρέθηκαν στο κατάστρωμα, ο νεαρός αλλά τολμηρός καπετάνιος εξέτασε με προσοχή το ατσάλινο βέλος που κρατούσε στο χέρι.

— Περίεργο πράμα,

Ένα ζωντό σκούνητωνα στον ὦμο τὸν ξύπνησε...

Κόκο, είπε. Το βέλος αυτό δεν είναι διόλου σκουνητμένο, και έχει ακόμη επάνω του λάδια, πράγμα που σημαίνει ότι δεν βρισκόταν εκεί πολύ καιρό. Και έχω μία ιδέα πως η άτασενία αυτή βέργα θα έχη σχέση με τη μυστηριώδη εξαφάνιση των ανθρώπων μας!...

— Άλήθεια, αφέντη Ντόν; είπε γουρλώνοντας τα ξύπνια αλλά και εκπληκτα μάτια του ο πιστός Ιθαγενής. Και τί θα κάνουμε τώρα;

— Τώρα δεν μπορούμε να κάνουμε πιά τίποτα, γιατί νυχτώνει. Θα μείνουμε όμως εδώ, και θα φυλάξουμε βάρδεια καθένας με τη σειρά του, ενώ ο άλλος θα κοιμάται. Έτσι δεν κινδυνεύουμε να μας συμβή ό,τιδήποτε μέσα στη νύχτα. Έσθ'κανε την πρώτη βάρδεια, να ξεκουραστώ λιγάκι εγώ, και ύστερα ξύπνησε με...

Είχε περάσει κάπου μία ώρα από τη στιγμή που ο Ντόν είχε αποκοιμηθεί στην κουκέτα του, όταν ένα ζωπό ακούνηγμα στον ὦμο τὸν ξύπνησε. 'Αν ασκήθηκε, και είδε από πάνω του τον Κόκο που του μιλούσε ζωπό:

— Αφέντη! Αφέντη Ντόν! Έλα γρήγορα άπάνω!

— Τί είναι, Κόκο; Τί συμβαίνει;

Χωρίς να απαντήσει, ο Κόκο ανέβηκε διαστρικά στο κατάστρωμα και ζύγωσε στην κουπαστή της πρόμνης, ακολουθούμενος από το Ντόν. Εκεί, με το χέρι δείξε ένα σημείο μέσα στα γαλήνια, διάφανα νερά, ενώ το τρομαγμένο βλέμμα του στρέφονταν ερωτηματικά προς τον καπετάνιο του.

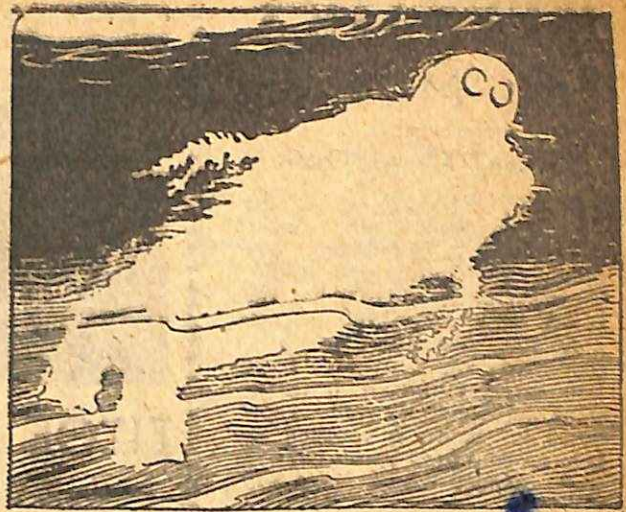
— Κύττα, αφέντη, κύττα! 'Ο δαίμονας του νησιού!... 'Ο Τζού-Τζού!... 'Εκεί, κοντά στο βυθό!... 'Ερχεται κατά πάνω μας!... Χαθήκαμε...

Ανήσυχος, ο Ντόν έσκυψε και κίνησε πάνω από την κουπαστή, και κύτταζε έρευνητικά τα νερά, ενώ από το στόμα του έβγαине μία φωνή γεμάτη έκπληξη:

— Τί... τί είναι πάνω αυτό;

Σχίζοντας τα σκοτεινά νερά, που μόλις τα φωτίζε το απαλό φώς του φεγγαριού, μία παράξενη και ακαθόριστη σε σχήμα λαμπερή μορφή προχωρούσε τώρα κατά μήκος του πλοίου, ανάδιδοντας ένα μυστηριώδες φως που γεμίζει τα γύρω νερά με φωσφορίζουσες ανταύγειες...

Χωρίς να χάσει καιρό, ο Ντόν τράβηξε το πιστόλι του και, σκοπεύοντας τη μυστηριώδη φωτεινή σιλουέτα που προχωρούσε μέσα στο νερό, έριξε καταπάνω της τρεις σφαίρες, τη μία μετά την άλλη!

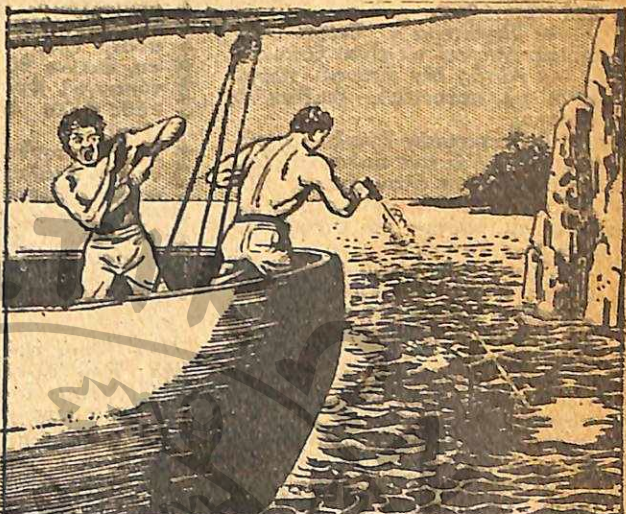
Μία παράξενη φωτεινή μορφή έσχιζε τα νερά.

— Αφέντη, δεν μπορείς να σκοτώσης το κακό δαίμόνιο με το πιστόλι!; Είπε δίπλα του ο Κόκο.

— Δεν είναι κακό δαίμόνιο, Κόκο, μη φοβάσαι! Είναι κάποιο κόλπο που μας κάνουν για να μας τρομάξουν. Τέτοια πράγματα δεν τα κάνουν οι δαίμονες, αλλά οι άνθρωποι! Μά, μη φοβάσαι! 'Οποιοι και ναταν αυτός, οι σφαίρες μου θα τὸν τρώαζαν άρκετά...

άλλαξαν βάρδεια, και ο Κόκο φύλαξε με τη σειρά του σκοπός, ενώ ο Ντόν ξεκουραζόταν στην κουκέτα του. 'Η ύποληπτη νύχτα κύλησε έτσι, ήσυχα, χωρίς να παρουσιασθή πια το παραμικρό ύποπτο σημάδι στη θάλασσα...

Όταν έφτασε το πρωί, ο Ντόν ετοιμάστηκε να βάλει σε εφαρμογή το σχέδιο που είχε από βράδυ καταστρώσει στο μυαλό του. Χάρης σ' αυτό, υπολόγιζε πως θα

... Έριξε τρεις σφαίρες στη φωτεινή μορφή.

— Δεν μπορεί, αφέντη Ντόν, να μείνει άνθρωπος τόσο πολύ μέσα στο νερό!

— Μπορεί, Κόκο, μπορεί, αν είναι όπως το φαντάζομαι. Και έτσι έζηγείται και το μυστήριο της εξαφάνισως των δυτών μας. Πήγαινε τώρα κοιμήσου!

Και ο Κόκο πλάγιασε να ξεκουραστή, συλλογισμένος. Τί ήταν τάχα αυτό το μακρύ σκούνητο, αυτή η παράξενη μορφή που φωσφόριζε μέσα στα νερά; Τί έννοιασε ο αφέντης του με όσα του είχε πει;

Μ' αυτές τις σκέψεις, ο Κόκο αποκοιμήθηκε, ενώ ο Ντόν φύλαγε σκοπός στο κατάστρωμα. Άργότερα, οι δυο άνδρες

μπορούσε να συλλάβει και να εξοντώσει μία για πάντα τον «κακό δαίμονα» του νησιού Τζου - Τζου, και να λύση το μυστήριο της εξαφάνισως των δυτών του.

Αφού έκανε τις απαραίτητες προετοιμασίες και δεδαλώθηκε πως το πιστόλι του βρισκόταν στη ζώνη του, γεμάτο, έδεσε στη μέση του Κόκο την άκρη ενός λεπτού αλλά μακρού σχοινιού, ενώ ο πιστός Ιθαγενής τον κύτταζε με άπορία. Γιατί τάχα τὸν έδενε έτσι ο αφέντης του; Μηπως είχε σκοπό να τον ρίξει μόνο του στη θάλασσα, στα χέρια των κακών δαίμόνων;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ του Μακάο

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ άρχισε με μία φωτογραφία που βρήκε στο δρόμο ο Πασκουάλε ένα δρόμο, γυρίζοντας στο πλοίο. Τη σήκωσε, την κούταξε και την έβαλε στην τσέπη του σακκακιού του. Δεν ήξερε κι' ο ίδιος γιατί την κράτησε. Ίσως του έκανε εντύπωση η καταπληκτική όμορφη του κοριτσιού κι' εκείνη η τρυφερή αφέριση που ήταν γραμμένη στο πίσω μέρος: «Δική σου για πάντα».

Όταν οι υπόλοιποι του πληρώματος γύρισαν στο πλοίο, βρήκαν τον Πασκουάλε ξαπλωμένο, στη στενή κουκέτα του. Εκείνος δεν κουνήθηκε. Έκανε πώς κοιμόταν. Βαρύτατα τα έβουθα γέλια των άλλων και τις κοροϊδίες τους, παρ' όλο που δεν τον ένοχλούσαν πια όπως στην αρχή. Είχε συνηθίσει σ' αυτά, όπως είχε συνηθίσει στον ήχο της θάλασσας.

— Αυτός εδώ, θα έκανε καλύτερα να γίνει καλόγερος!, είπε γελώντας ο Ρομπέρτο. Ούτε κρασί, ούτε ξενύχτι, ούτε γυναίκες.

— Γυναίκες!, μουρμούρισε περιφρονητικά ο Λούι, ο λοστρόμος. Και ποιά θα πήγαινε μαζί του; Με τέτοια μάγτρα που έχει, τον βλέπεις τη νύχτα και τρομάζει.

— Σιγάwater!, έκανε κάποιος. Μπορεί να είναι ξύπνιος.

— Αυτός δεν ξυπνάει τώρα, ούτε με κανονιές!, ξανάπε ο πρώτος.

Ο Πασκουάλε έσφιξε τα μάτια του κι' έμεινε ακίνητος. Δεν κινήθηκε ούτε όταν άκουσε τον Μπράντο να λησέ κάποιον να ψάξει τις τσέπες του σακκακιού του για τσιγάρα.

Έγινε μία μικρή σιωπή, ύστερα ακούστηκε ένα επίφωνμα και σε λίγο όλο το πλήρωμα ξέσπασε σ' ένα εξάλλο ενθουσιασμό.

Ο Πασκουάλε ανακάθισε στο κρεβάτι και κούταξε τους συντρόφους του.

— Τι συμβαίνει; ρώτησε με φωνή αδιάφορη.

Οι φωνές σταμάτησαν μονομιώς. Τα μάτια όλων στράφηκαν επάνω του. Εκείνος πήδηξε από την κουκέτα, πήρε το σακκάκι του κι' έψαξε τις τσέπες.

— Ποιός έχει τη φωτογραφία; φώναξε άγρια.

Ο Μπράντο του την έδωσε με δισταγμό.

— Έσυ; ψιθύρισε.

— Ύστερα άρχισαν να πέφτουν βροχή οι ερωτήσεις:

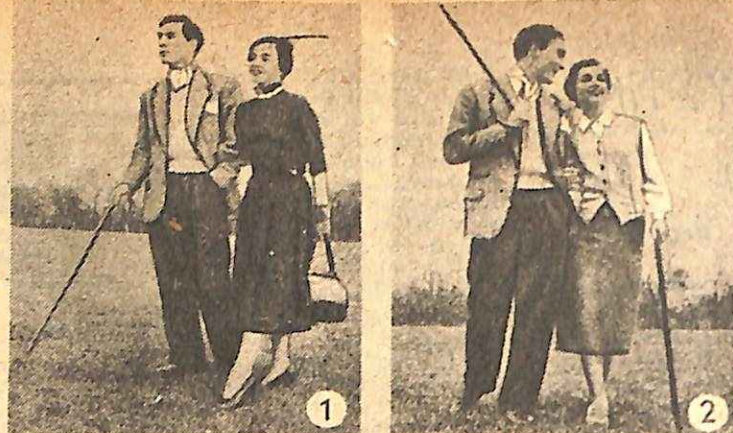
— Ποιά είναι; Από πού; Πώς μπόρεσε κι' έκανε να σε κούταξει μία τέτοια γυναίκα;

Ο Πασκουάλε έρριξε μία ματιά στο άγνωστο κορίτσι που του χαμογελούσε μέσα από το χαρτί. Είχε πράγματι μία όμορφη που σταματούσε την ανάπνοή.

Ύστερα με κίνησι αδιάφορη, ξανάβαλε τη φωτογραφία στην τσέπη του.

Από την ημέρα εκείνη ο Πασκουάλε, ανέθηκε πολύ στην εκτίμηση του πληρώματος.

— Βέβαια, έλεγαν, είχες δικό να μην έρχεσαι μαζί μας. Όποιος γνωρίσει μία τέτοια γυναίκα...

ΕΙΣΘΕ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΚΟΡΙΤΣΙ;

Όταν λέμε «αυτή είναι σπουδαία κορίτσι!» ξέρουμε τι εννοούμε. Είναι όμως δύσκολο να το εξηγήσει κανείς, τι σημαίνει αυτό το «σπουδαίο κορίτσι». Μπορείτε να είσθε μία νέα γοητευτική, κομψή, έξυπνη, μορφωμένη, καλή νοκομική κ.λ.π. κ.λ.π., αλλά να μην είσθε «σπουδαία κορίτσι». Δηλαδή, ένα κορίτσι γεμάτο ζωή και απλότητα, που δε δημιουργεί ιστορίες για το παραμικρό ζήτημα, και που δεν κάνει πιο δύσκολη τη ζωή εκείνων που βρίσκονται κοντά της. Με άλλα λόγια, για να προσπαθήσουμε να το εξηγήσουμε μονολογικά, ένα σπουδαίο κορίτσι είναι ένα κορίτσι που «ξεκουράζει», δηλαδή το αντίθετο μιας γυναίκας με προβλήματα, με αξιώσεις και μέ... περιπλοκές!

1 'Η «περίπλοκη» κοπέλλα φορεί παπούτσια με ψηλό τακούνι, φόρεμα για... επισκέψεις, άμυγιε καπέλακι και τσάντα, διάφανες κάλτσες. Ύστερα από πέντε λεπτά περίπου θα άρχισι τη γκρίνια, γιατί εκείνος την ηγαίνει στους εξοχικούς δρόμους όπου εκείνη... δεν μπορεί να περπατήσει. Θα άρχισι να παραπονιέται ότι πονούν τα πόδια της, εκείνος θα νευρίαση, εκείνη θα τον αποκαλέσει τύραννο! Φυσικά, η συνέχεια κάθε άλλο παρά ευχάριστη είναι...

2 'Η σπουδαία κοπέλλα έχει ντυθεί ανάλογα με την περίπτωση: άνετα χαμηλότακτα παπούτσια, γερές κάλτσες, το κεφάλι ξεκουφωτό — ή προφυλαγμένο μ' ένα άπλο

μαντήλι — γενικά μία άμφισι σπόρ και απλή. Με την κοπέλλα αυτή, ούτε προβλήματα δημιουργούνται, ούτε καυγάδες ανάδουν. Όταν βρίσκεται κανείς μαζί της, ένα μόνο πράγμα σκέπτεται: τη χαρά που του δίνει η συντροφιά της.

3 'Η μία φόρεσε το μεγάλο

βελοδύνο καπέλλο της, εξαιρετικά κομψό και μοντέρνο. Βέβαια, το έκανε για να τον τιμήσει, να γίνει όμορφη, για χάρι του. 'Αλλά μ' αυτό έδειξε, συγχρόνως, και τον έντονο εγωισμό της. Οι άλλοι; Δεν τη νοιάζει εκείνη αν βλέπουν ή όχι. 'Αλλά αυτό μπορεί να δημιουργήσει διαμαρτυρίες, καυγάδες, φωνές και χίλια - δυο άλλα πράγματα, ενοχλητικά για τον καθαλιερό της.

4 'Η άλλη σκέφθηκε λογικώς πώς ένα μικρό καπέλακι είναι το ένδοξο κείμενο κάλυμμα σ' ένα θέαμα, γιατί δεν ενοχλεί κανέναν. 'Εξ άλλου, και από την πλευρά της κομψότητας ακόμη, ένα μικρό καπέλο είναι αυτό που ταιριάζει σε μία καλλιτεχνική συγκέντρωση, σ' ένα θέαμα. Και η σκέψις της κοπέλλας αυτής δείχνει την ευγένειά της και τη διάθεσι να φανή ευχάριστη γύρω της.

Και τώρα, δεσποινίς μου, βγάλετε μόνοες σας το συμπέρασμα: 'Απλή και ξεκουραστική έχετε όλες τις πιθανότητες να γνωρίσετε την ευτυχία. Περίπλοκη και κουραστική, μη εκπληκτική δέπντας τους θαυμαστάς σας να διαδέχονται ο ένας τον άλλον και ν' απομακρύνονται ολόταχως, μόλις... γνωρίσουν λίγο καλύτερα! Διορθώθηκε, σκεφθήτε λίγο περισσότερο τους άλλους και κάπως λιγότερο τον εαυτό σας.

— 'Από πού είναι, Πασκουάλε; Πού τη γνώρισες;

— Ύστερα από μεγάλη πίεσι ο Πασκουάλε αναγκάστηκε να φτιάξει μία φανταστική ιστορία. Την είχε γνωρίσει στο Μακάο, που είχαν σταματήσει δυο μήνες για επιδιόρθωση.

— Όταν περάσαμε καμιά φορά από κεί θα μάς τη γνώρισης, Πασκουάλε;

— Βέβαια, βέβαια!

Ευτυχώς, που από το μακρινό εκείνο λιμάνι δεν περνούσε ποτέ το καράβι τους.

Κι' όμως, έντελως αναπάντεχα, ένα πρωινό, πήραν εντολή να ξεκινήσουν για το Μακάο, το μυστηριώδες ξωτικό λιμάνι που έκρυβε την άτυχη αγάπημένη του Πασκουάλε.

Ένα αληθινά πανδαιμόνιο υποδέχτηκε την είδησι. Οι ναύτες φώναζαν, γελούσαν, έκαναν σαν τρελλοί από τον ένθουσιασμό τους. 'Η όμορφη γυναίκα είχε εξάψει όλων τη φαντασία. 'Η-

ταν κάτι σαν ένα γενικό πάθος που είχε φουντώσει μέσα τους τις σκληρές νύχτες που κυλούσαν άργα ανάμεσα στον ούρανο και στη θάλασσα.

Τέλος, ένα βράδυ, έφθασαν στο Μακάο.

Όλη τη νύχτα κανείς δεν έκλεισε μάτι και την άλλη μέρα το πρωί, ολόκληρο το πλήρωμα

περίμενε τον Πασκουάλε να κατέβη από το καράβι. Εκείνος νύχθηκε αμίλητος, σκοτεινός, έβαλε την καλύτερή του φορεσιά, και βγήκε. Πίσω του καμμία δεκαριά δήματα μακρύτερα, ακολουθούσε ολόκληρο το τσούρμιο του πληρώματος. 'Ο Πασκουάλε τάχυνε το βήμα.

Ένα ταξι πέρασε από μπροστά του. Το σταμάτησε, μπήκε μέσα, κι' ανέπνευσε με ανακούφισι. 'Εστρίψαν σ' ένα στενό, ύστερα σ' ένα άλλο, μα εξαφνα ο Πασκουάλε αντίληφθηκε ότι τον παρακολουθούσαν.

— Βγες στη λεωφόρο, διέταξε τον σωφείο, και τρέξε όσο μπορείς πιο γρήγορα. Θα σου πληρώσω διπλή τη διαδρομή.

— 'Ο σωφείο υπάκουσε.

— Πιο γρήγορα... Πιο γρήγορα... συνέχισε με αγωνία. Θα σε πληρώσω διπλά, τριπλά! Πιο γρήγορα.

— 'Ο άνθρωπος που ώδηγοῦσε κάτι πήγε να πη, μα η σκέψις του παραπανίσιου κέρδους, τον σταμάτησε.

— Τώρα στρίψε δεξιά, τώρα αριστερά, μην ελαττώνεις την ταχύτητα.

— Θα σκοτωθούμε!, διαμαρτυρήθηκε ο σωφείο.

— Δεν θα σκοτωθούμε. Νό, αυτό είναι το πορτοφόλι μου.

Είναι όλα δικά σου! Βλέπεις; Φτάνει να ξεφύγουμε απ' αυτούς που μάς κυνηγούν.

— 'Ο σωφείο έρριξε μία λοξή ματιά στο φουσκωμένο πορτοφόλι του ναυτή και πάτησε το γκαζί.

— Στρίψε πάλι δεξιά.

— 'Αχ, αυτή η καταραμένη φωτογραφία! Την έβαλε από την τσέπη του, την κούταξε με μίσος κι' ύστερα την έσφιξε άγρια στη φούχτα του.

— Στρίψε πάλι... Πρόσεχε... Μη...

Το αυτοκίνητο γλίστρησε, έκανε δυο - τρεις τούμπες σαν ένα κουρέλι που το παίρνει ο άνεμος και σταμάτησε αναποδογυρισμένο μερικά μέτρα πιο κάτω.

Σε λίγο ένα άλλο αυτοκίνητο σταματοῦσε στην άκρη του δρόμου. 'Από μέσα βγήκαν οι σύντροφοι του Πασκουάλε. Μόλις έφθασαν στον τόπο του δυστυχήματος, βρήκαν τον άτυχο ναυτή νεκρό με το κρανίο σπασμένο κάτω από τα σίδερα του αυτοκινήτου. Στο χέρι του έσφιγγε ακόμη τσαλακωμένη τη φωτογραφία του άγνωστου κοριτσιού.

— Δεν πρόφθασε να τη δει!, ψιθύρισε κάποιος χαμηλόφωνα.

— Δέν θα σκοτωθούμε. Νό, αυτό είναι το πορτοφόλι μου.

ΛΕΟΝΙ ΑΡΤΙΛΛΙ

ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ GYMNO MONTELO

Η Σελίλ Ντορμόν εξομολογείται

Η εργασία του γυμνού μοντέλου είναι μία από τις αρχαιότερες απασχολήσεις στον κόσμο — και μία από τις πιο παρεξηγημένες. Είμαι ένα μοντέλο που ποζάρω στις σχολές Καλών Τεχνών για τις τάξεις της ζωγραφικής και της γλυπτικής, και δεν έχω ούτε τον καιρό, ούτε τη διάθεσι να επιδοθώ στα... βακχικά δρώγια που συχνά η κοινή γνώμη συνδυάζει, στο μυαλό της, με το επαγγελματία μου.

Οι ώρες εργασίας είναι πολλές και η δουλειά είναι εξαιρετικά κουραστική. Είναι λοιπόν εκπληκτικό το ότι αναζητώ τη μοναξιά, την ξεκουρασι και τον ύπνο τις ελεύθερες ώρες μου.

Μία άλλη εσφαλμένη εντύπωση είναι ότι ένα μοντέλο πρέπει να έχη το χαμόγελο της Μόνα — Λίζα και το σώμα της 'Αφροδίτης της Μήλου. Αυτό δεν είναι σωστό. Η όμορφιά είναι δευτερεύων παράγων. Ένα πρόσωπο και ένα σώμα με έκφρασι, είναι πολύ πιο σημαντικά, και βοηθούν πολύ περισσότερο στην εξασφάλισι εργασίας.

Αλλά η πιο χρήσιμη ιδιότης ενός μοντέλου είναι η ακρίβεια. Οι Σχολές Καλών Τεχνών μου δρίζουν τις πόδες πολλές μέρες ναυρίτερα. 'Αν τυχόν αμελούσα να παρουσιάσω την ώρα που πρέπει, θα έχανα ασφαλώς κάθε ελπίδα για μελλοντική συνέχισι της εργασίας μου στις Σχολές.

Ένα καλό μοντέλο πρέπει να έχη γόνιμο μυαλό. Καθημερινά ποζάρω για κάθε είδους έργα, ακίνητη και αμίλητη, επί εξη ως επτά ώρες. 'Αν δεν έχη κανείς άφθονα θέματα να σκεφθή στο μυαλό του, οι ώρες θα του φαίνονταν ατέλειωτες και το μούδιασμα του σώματος αναπόφευκτο.

Η φυσική άντοχη είναι βασική και απαραίτητη προϋπόθεσις εργασίας. Οι μακρές ώρες της πόζας σε μία όριστη στάσι κάνουν συχνά και το πιο γερό μοντέλο να νοιώση αδυναμία. Μουδιάσματα και κράμπες αποτελούν απαραίτητο τμήμα της εργασίας. 'Αλλά το συναίσθημα ότι αποτελούν το βασικό μέρος της δημιουργικής εργασίας κάνει τους πόνους και τις άλλες ανάλογες ενοχλήσεις να μαλακώνουν πολύ.

Το ποζάρισμα για ένα επαγγελματία καλλιτέχνη, δημιουργεί αληθινά συγκλονιστικά συναισθήματα. 'Η εργασία γίνεται κάτι το έντελως προσωπικό. Νοιώθω βαθύτατο δέος να με κυριεύη, με τη σκέψι ότι η εικόνα ή το άγαλμα για τα οποία ποζάρω, θα έπι-

ζήσουν ίσως πολλά χρόνια μετά το δικό μου θάνατο.

Μία άλλη ευχάριστη πλευρά του επαγγέλματος είναι η ποικιλία των πόλων που επισκέπτεται ένα μοντέλο για τη δουλειά του. Μου συμβαίνει συχνά να επισκέπτωμαι, μέσα σε μία έβδομάδα, καλλιτεχνικές σχολές που βρίσκονται σε εξη διάφορες επαρχιακές πόλεις...

Η δουλειά μου είναι μία από τις λίγες στις οποίες άνδρες και γυναίκες πληρώνονται το ίδιο. 'Αποτέλεσμα αυτού είναι ένας άμοιβαίος σεβασμός και μία φιλία μεταξύ των επαγγελματιών των δύο φύλων. 'Ανάμεσα στους άνδρες που εργάζονται ως μοντέλα, πολύ σπάνια υπάρχουν τύποι θηλυπρεπείς. Συνήθως, τα μοντέλα είναι μποξέρ και παλαιστές, ήθοποι, ενώ άλλοι ποζάρουν μόνο και μόνο γιατί τους αρέσει η ελευθερία της ζωής και η ατμόσφαιρα του καλλιτεχνικού κόσμου. Πρέπει όμως όλοι τους να είναι γεροδεμένοι και καλοκαρδιάσιμοι. Οι καλλιτέχνες της 'Αρχαίας 'Ελλάδας χρησιμοποιοῦσαν για μοντέλα τους τους αθλητάς των 'Ολυμπιακών 'Αγώνων.

Η άμοιβή ενός μοντέλου σήμερα βρίσκεται γύρω στα 4 με 4,5 σελινία (16 — 18 δραχμές), την ώρα. Φυσικά όμως, δεν έχει κανείς συνεχώς δουλειά. 'Εγω τουλάχιστον, ποτέ δεν μπορώ να είμαι σίγουρη ότι θα έχω «κλεισμένη» ολόκληρη τη μέρα μου. 'Εξ άλλου, είναι και οι διακοπές των Σχολών. Στις διακοπές των Χριστουγέννων, ενώ εργαζομαι σαν έκτακτη ταχυδρομική διακομής στα κρατικά ταχυδρομεία, αλλά οι καλοκαιρινές διακοπές μου δημιουργούν συνήθως πολύ σοβαρό πρόβλημα.

Οι άποδοχές των μοντέλων λίγο-πολύ αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων 100 χρόνων. Το 1872, οι καλλιτέχνες πλήρωναν τα μοντέλα 1,5 σελινί την ώρα. Τριάντα χρόνια αργότερα, η τιμή εξακολουθούσε να είναι γύρω στα 2 σελινία την ώρα — αλλά η αγοράστική τους αξία ήταν, νομίζω, πολύ πιο μεγάλη απ' ό,τι είναι σήμερα η αγοράστική αξία των 4,5 σελινίων.

Εκτός όμως από τις ανησυχίες για το οικονομικό μέλλον μου, έχω επίσης πώς, όσο περισσότερα χρόνια εργαζομαι και όση περισσότερη πείρα αποκτώ, τόσο... μειώνεται η αξία μου. 'Η τέχνη είναι άστατη, βλέπετε. Γρήγορα γυρίζει πρὸς τα νέα πρόσωπα, τις καινούργιες σιλουέτες. Και γι' αυτό το λόγο, τα μοντέλα δεν μένουν στο επαγγελματία παρά για λίγα μόνο χρόνια.

Δεν υπάρχει πιο συγκινητικό θέαμα από εκείνο των παλιών μοντέλων, που μαινοβογούνται διαρκώς στις Σχολές Καλών Τεχνών, με την ελπίδα πως θα εξασφαλίσουν κάποια πόζα...

ΣΕΛΙΛ ΝΤΟΡΜΟΝ

Παρ' όλο το βα-

κατόν διπλά της, δέχτηκε να συμπτυχθώ στο ήμισυ, για να βάλω το κορίτσι τα πακέτα του, κι' ο άλλος με τις έφημερίδες και τα περιοδικά, έχασε ξαφνικά το ενδιαφέρον του για την ανάγνισι και τα πρόσφερε όλα στην άγνωστη δεσποινίδα για να μη πλήξη κατά τη διάρκεια του ταξιδιού.

Και η άνοιξιτική ήλιοςτιδα μοίραζε αφέριες τα πολυτίμα χαμόγελά της.

Εντελώς αναπάντεχα όμως η πόρτα ξανάνοιξε και ξαναφάνηκε η πληθωρική σιλουέτα της ήλικιωμένης κυρίας.

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

ΟΙ 6 ΙΠΠΟΤΕΣ

ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ τραγικό έφευγε για τη Γενεύη στις δύο παρά τέταρτο. 'Από τη μιάμιση ήμουν κι' όλες καθισμένες στη θέσι μου, λίγο βαρύν από το αποχαιρετιστήριο γεύμα στο σπίτι του προϊστάμενου, και αρκετά νυσταγμένος από μερικά ποτηράκια κρασί. Είχα όμως τέσσερις δολοκλήρες ώρες διαδρομής, και μπορούσα να απολαύσω ένα ωραιότατο μεσημεριανό ύπνο. Κούταξα τους πέντε συνταξιδιώτες μου. Είχαν την ίδια έκφρασι νύστας κι' έμένα, εκτός ενός που ήταν βυθισμένος στο διάβασμα των έφημερίδων του.

Ακριβώς την ώρα εκείνη, άνοιξε η πόρτα του κουπέ και μπήκε μέσα μία χοντρή πενηντάρα κυρία, φορτωμένη με πακέτα, τσάντες και βαλίτσες. Κούταξε με απογοήτευσι τις κατελιγμένες θέσεις, ύστερα έμιας ένανέναν, αλλά κανείς, φυσικά, δεν ήταν τόσο ιππότης για να προσφέρει τη θέσι του. 'Η ηλικιωμένη κυρία μάζεψε πάλι τα μπαγιάτσια της και βγήκε από τα διαμερίσματα.

Δεν είχαν περάσει ούτε πέντε λεπτά και η πόρτα ξανάνοιξε.

Αυτή τη φορά ήταν μία χρυσή ήλιοςτιδα, ήταν ο γαλάζιος άπριλιτικός ούρανος, ήταν τα άσπια χιόνια των 'Αλπεων.

Παρ' όλο το βα-

κατόν διπλά της, δέχτηκε να συμπτυχθώ στο ήμισυ, για να βάλω το κορίτσι τα πακέτα του, κι' ο άλλος με τις έφημερίδες και τα περιοδικά, έχασε ξαφνικά το ενδιαφέρον του για την ανάγνισι και τα πρόσφερε όλα στην άγνωστη δεσποινίδα για να μη πλήξη κατά τη διάρκεια του ταξιδιού.

Και η άνοιξιτική ήλιοςτιδα μοίραζε αφέριες τα πολυτίμα χαμόγελά της.

Εντελώς αναπάντεχα όμως η πόρτα ξανάνοιξε και ξαναφάνηκε η πληθωρική σιλουέτα της ήλικιωμένης κυρίας.

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

— 'Ελάτε, θεία! φώναξε με ενθουσιασμό. Βλέπετε σας βρήκα θέσι. Την καλύτερη θέσι του κουπέ, σας την προσφέρουν αυτοί οι ευγενικοί κύριοι!

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΣΤΗΘΟΣ ΜΕ 5 ΚΙΝΗΣΕΙΣ

1. Επαλωμένη μπρούμυτα, με ανασπινόμενα τα πόδια και το επάνω μέρος του θώρακος, τοποθετήστε ένα χέρι επάνω στο δεξί και κατόπιν το δεξί επάνω στο αριστερό, με αρκετά γρήγορο ρυθμό (επαναλάβετε 20 φορές). Εκουράστε για λίγο — ακουμπώντας τα — το κεφάλι και τα πόδια, και κατόπιν αναλάβετε την ίδια θέση, αλλά με τα μπράτσα ανοιγμένα, και με το επάνω μέρος του κορμού και το κεφάλι ανασπινόμενα όσο το δυνατόν περισσότερο. Κάνετε, χωρίς να διακόψετε διόλου, 10 μικρές κινήσεις περιφοράς των χεριών, από μπρος προς τα πίσω, και κατόπιν χωρίς να σταματήσετε, άλλες 10 κινήσεις από πίσω προς τα εμπρός (επαναλάβετε 20 φορές).

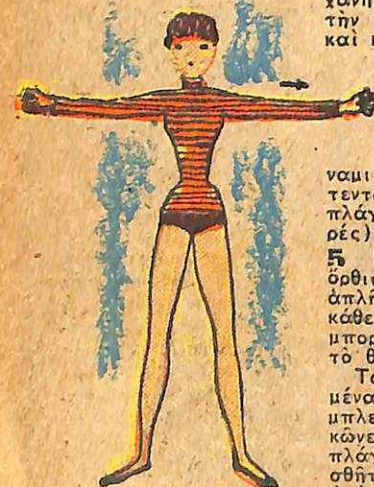
2. Όρθια, με τον κορμό ίσιο, τα πόδια ελαφρά ανοιχτά, και τα χέρια σφιγμένα σε γροθιές — στη σύμπτυξη (στον ώμο). Τεντώστε το ένα χέρι προς τα πάνω, όσο μπορείτε ψηλότερα, με τα δάχτυλα τεντωμένα, να, να να προσπαθήτε να φθάσετε το ταβάνι. Έξακολουθήστε την προσπάθεια επί μερικά δευτερόλεπτα, και κατόπιν ξαναφέρετε το χέρι στον ώμο. Επαναλάβετε την ίδια κίνηση με το άλλο χέρι (10 φορές).

3. Όρθια, με τον κορμό ίσιο, τα πόδια στη διάσταση, τα χέρια κατά μήκος του σώματος. Φέρετε με όλη την προσπάθεια το ένα μπράτσο προς τα επάνω — από μπρος — και τεντώστε το όσο μπορείτε προς τα πίσω. Κατόπιν, καθώς θα το κατεβάσετε, ανασπινώστε το άλλο χέρι. Κάνετε την κίνηση γρήγορα και χωρίς να κόψετε (20 φορές).

4. Για την άσκηση αυτή χρειάζεστε ένα ελαστικό που να είναι αρκετά ισχυρό, ώστε να παρέχουν μια σοβαρή αντίσταση, στην προσπάθεια που θα καταβάλουν οι μύες των χεριών σας.

5. Σταθείτε όρθια, με τα πόδια στη διάσταση. Κρατήστε με τα δύο χέρια το μηχανήμα πίσω από την πλάτη σας, και κατόπιν ανοίξτε αργά τα χέρια, δάζοντάς τους όσο το δυνατόν πιο πολύ, ώστε να τα τεντώσετε πλάγια (10 φορές).

6. Καθισμένη ή όρθια, κάνετε την απλή αυτή κίνηση κάθε φορά που μπορείτε — ή που το θυμάστε.

7. Τα χέρια ενωμένα, τα δάχτυλα μπλεγμένα, οι αγκώνες προς τα πλάγια. Φαντασθήτε ότι έχετε ανάμεσα στα χέρια σας κάποιο αντικείμενο που θέλετε να το σπάσετε, να το λυώσετε. Προσπαθήστε! Διατηρήστε την προσπάθεια σας επί μερικά λεπτά, και κατόπιν χαλαρώστε τους μύες σας. Επαναλαμβάνετε την απλή αυτή άσκηση όσο συχνά μπορείτε. Και είναι τόσο πολύ εύκολο να γίνει οπουδήποτε.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ

1. ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ: Έχετε πάντοτε έτοιμες μικρές κομπρέσες από βαμβάκι. Χύστε πάνω στο βαμβάκι μερικές σταγόνες λωσίων για ντεμακιγιάζ και καθαρίστε το πρόσωπό σας, προσέχοντας ώστε να μη «τσαλακώνετε» το δέρμα (2 λεπτά).

2. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ «ΦΟΝ» — ΝΤΕ — ΤΕΝ: Χρησιμοποιήστε κατά προτίμηση ένα υγρό φόν-ντε-ντέν, που απλώνεται πολύ γρήγορα. Βάλετε μερικές σταγόνες στο σαγόνι, τα μάγουλα, τη μύτη και το μέτωπο. Απλώστε το φόν-ντε-ντέν με καλονικίες κινήσεις, από κάτω προς τα πάνω (2 λεπτά).

3. ΡΟΥΖ ΣΤΑ ΜΑΓΟΥΛΑ: Βάλετε μια ιδέα ρουζ στις κορυφές των ηλών των παρειών. Προσπαθήστε, μια για πάντα, να καθορίσετε σε ποιά ακριβώς σημείο του προσώπου σας να απλώνετε το ρουζ. Απλώστε το και ισομοιάστε το πολύ προσεκτικά με τις άκρες των δακτύλων. Που-

δραρισθήτε από πάνω (3 λεπτά).

4. ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ: Καθαρίζετε τα φρύδια σας μόνον από κάτω για να τονισθεί η καμπύλη τους. Βουρτσίζετε τα, βαζοντας επάνω μια ιδέα βαζελίνης, και κατόπιν βαψετε τα μάτια σας. Στο εξωτερικό του ματιού, χαράξετε κατά μήκος του χείλους των βλεφάρων μια πολύ ελαφριά γραμμή με το μολύβι, που στην άκρη θα γυρίσει λίγο προς τα επάνω. Αλείψτε στα βλεφάρά σας ελάχιστη απ' την ειδική μπογιά... κρέμα, στις βλεφαρίδες μια ιδέα «μασκαρά», για να γυαλίζουν (5 λεπτά).

5. ΤΑ ΧΕΙΛΗ: Πρέπει να τα έχετε πουδράρει μαζί με το πρόσωπο. Έτσι το κοκκινάει θα πιάνει καλύτερα επάνω. Προτιμάτε να βάψετε τα χείλη σας με πινέλο. Σχεδιάστε πρώτα με πολλή προσοχή την εξωτερική του γραμμή, με πιο σκούρο ρουζ. Κατόπιν, γεμίστε το εσωτερικό με ρουζ πιο ανοιχτό (3 λεπτά).

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ

9. ο τελευταίος απλούς αριθμός, περιέχει όλους τους προηγούμενους.

9. η ένα πολλαπλάσιο του 9 επιτυγχάνεται πάντοτε αν κάνουμε την άσκηση μεταξύ ενός οποιουδήποτε αριθμού και του αριθμού που σχηματίζεται αν αντιστρέψουμε τη σειρά των ψηφίων του. Π.χ. ο αριθμός 21. Τον αντιστρέφουμε κι έχουμε τον 12. Τον αφαιρούμε από τον προηγούμενο και παίρνουμε: 9.

9 X 123456789 = 1.111.111.101.

9 είναι ο γεωμετρικός α-

ριθμός, το σημείον, ή ευθεία, ή περιφέρεια, ο κύκλος, η γωνία, το τρίγωνο, το πολύγωνο, το πολυέδρον, ή σφαίρα.

9 είναι ο μηχανικός όρος: η δύναμις, ο αριθμός, ή γραμμή, ή επιφάνεια, το στερεό, το διάστημα, ή ταχύτης, ο χρόνος, ή κίνησις.

9 Μούσες: Καλλιόπη, Κύρην, Πολύμνια, Τερψιχόρη, Κλειώ, Μελπομένη, Έρατώ, Εὐτέρπη, Θάλεια.

9 ανοίγματα στο ανθρώπινο σώμα που οι Ινδοί τα ονομάζουν «Η Πολιτεία με τις ενιά πύλες».

9 μήνες χρειάζονται για να εξελιχθεί και να ολοκληρωθεί το ανθρώπινο έμβρυο, μέσα στη μήτρα της μητέρας του.

9 φορές ένεφανίσθη ο Κύριος Ήμων Ήσους Χριστός στους μαθητάς και τους αποστόλους του, μετά την Ανάστασί Του εκ νεκρών. Και την...

9η ώρα ανέφνησε απάνω στο Σταυρό του Μαρτυρίου το «Ηλί, Ηλί Λαζαράς».

9 είναι ο αριθμός του άνωτέρου ανθρώπου. Οι πεντηκονταετηρίδες του 9 είναι οι αριθμοί που δείχνουν την εξέλιξη της ευφυΐας και, επειδή ξεκινούν από το 1, που είναι σύμβολο του νοητισμού του εγωισμού, το 9 είναι η κορυφή της τελειότητας.

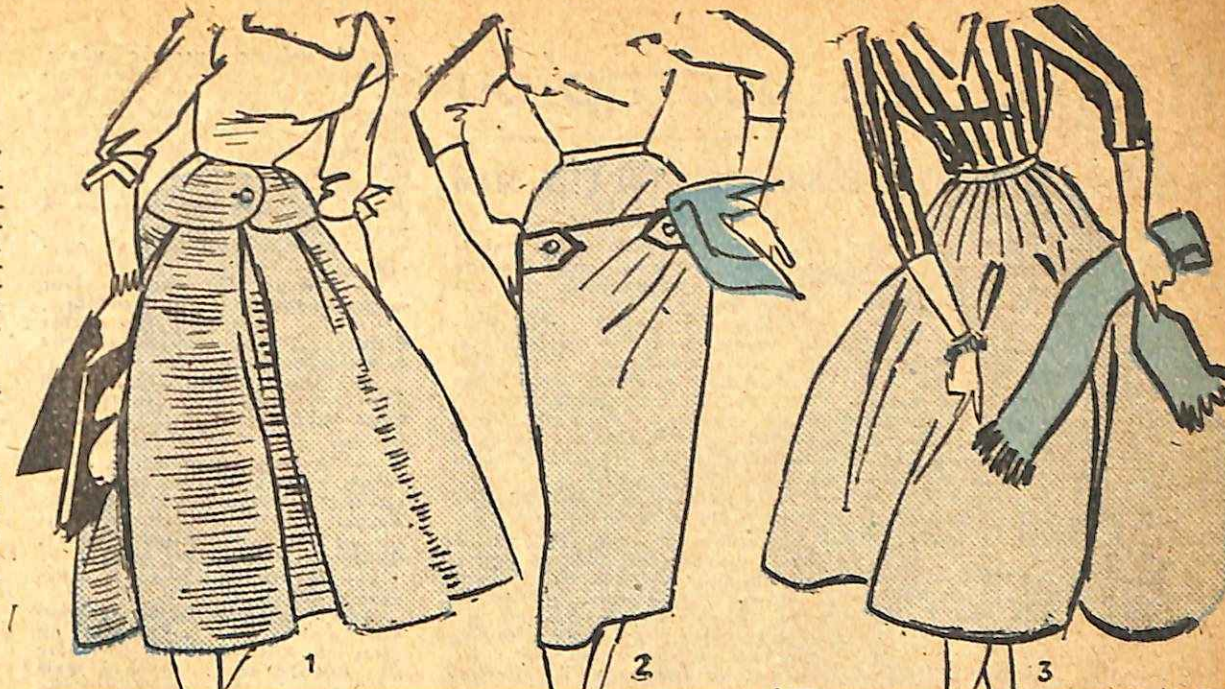
9 ημέρες μετά το θάνατο γίνεται από τους συγγενείς του νεκρού το πρώτο μνημόσυνο, που είναι κοινώς γνωστό με την έκφρασι: «τά εννιάμερα».

ΜΟΔΑ ΤΟΥ 55 ΦΟΥΣΤΕΣ

1. Φούστα για δελούφ - κοτλέ. Έχει άμπισμάν που αγκαλιάζει τους γοφούς μ' ένα κουμπί. Όπου χρειάζεται καλύτερη εφαρμογή κάνετε πένες. Η φούστα έχει ελεύθερες κουφόπιτες και οι ρίγες του δελούφου είναι βαλμένες οριζόντιες παντού ή οριζόντιες στο άμπισμάν και ίσιες σε όλη την υπόλοιπη φούστα.

2. Φούστα μάλλινη στενή. Τρέπες υπογραμμισμένες με πάτ.

3. Φούστα φαρδιά από λεπτό ντόρ, λαπέν, ζερσεύ ή άλλο μαλλινάκι. Σχηματίζει εφαρμοστό άμπισμάν με φιλές νερόβι, που στολίζουν τη φούστα, διευθύνοντας συγχρόνως και τα φάρδη. Μικρή σάρπα άσορτι με τη φούστα.

ΜΟΔΑ ΤΟΥ 55 ΠΑΛΤΑ ΤΡΟΥΑ - ΚΑΡ

Πολύ της μόδας. Θα τα φοράτε με στενή φούστα, θα σας εξυπηρετήσουν και την ανοιξιά ακόμη.

4. Υφασμα «γκαμπαρνίνε». Κόψιμο ραγκλάν, γραμμή ανδρική ίσια, μανίκι φαρδύ, τσέπες σχιστές οριζ. Όλο το παλτό γαννίρεται με μεγάλες βελόνες.

5. Τρούα κάρ παλτό από τουήντ. Γιακάς — λουρίδα απλικέ, τσέπες με ρεδέρ. Το παλτό έχει κόψιμο κιμονό και συγκλίνει ελαφρά όσο προχωρεί προς τα κάτω. Γαννίρεται όμορφα με διπλά γιαξιά.

6. Τρούα - κάρ σε γραμμή έντελως σπέρ. Το κόψιμο των μπροστινών αφήνει κάτω ανοίγμα στις ραφές. Οι τσέπες κόβονται οριζόντιες στα πλάγια φύλλα του μπροστινού. Το παλτό έχει μεγάλο γιακά με πέτα και ρεδέρ. Γαννίρεται με φαρδιά βελονιά.

ΜΟΔΑ ΤΟΥ 55 ΜΑΚΡΥ ΣΟΥΕΙΕΡ

Το μακρύ σουέιερ επιβάλλεται όλο και περισσότερο. Ανάμεσα στις διάφορες ποικιλίες του θα διαλέξετε αυτές που ταιριάζουν στον τύπο σας.

7. Σουέιερ που πηγαίνει σχεδόν σε όλες. Κόψιμο κιμονό, πάτ στο λαιμό και κουμπωμά με πάτ στο μανίκι. Γίνεται από ζερσεύ ή και από το υφασμα του φορέματός σας, όποτε έχετε ένα ντε - πιές.

8. Σουέιερ άμπιγνέ από ντόρ σατινέ ή ζερσεύ (αν είναι μαύρο). Αν είναι και η φούστα ίδια χρώμα, έχετε αμέσως ένα άμπιγνέ φόρεμα.

9. Σουέιερ από δελούφ κοτλέ, ζερσεύ, ή μαλλινάκι ριγέ. Έχει μαλακή γραμμή και ιδιάιτες ψαλίδες στο κάτω μέρος που ταιριάζουν με την ψαλιδιά του λαιμού. Ανάλογα με το υφασμα και το χρώμα που θα διαλέξετε θα το φοράτε ως άμπιγνέ ή σπέρ.

Η βίλα του μυστηρίου

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ - ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΖΑ ΟΥΛΜ

14^{ον}

Η καρδιά της Νάτ άρχισε να χτυπά πιο γρήγορα, η φωνή της όμως ήταν πάντοτε συγκρατημένη.

— Μην είσαι ανόητος, Φρίν. Αναπαύσου, ακριβώς όπως και ο Βάλ. Κι όμως δεν σ' έφερα εδώ για ν' άρσεις στους άλλους, σ' έφερα για τον εαυτό μου μονάχα. Σου το θυμίζω, αν το ξεχάσεις!

Προχτές μου είπες πως μ' έφερες αγία να γνωριστούμε καλύτερα» Φρίν.

— Γνωρίζαστε αρκετά. Νάτ, θέλεις να γίνης γυναίκα μου;

Η πρόταση ήρθε τόσο απάντησε, που την πρώτη στιγμή στάθηκε η αναπνοή της. Και μετά της ήρθε η επιθυμία να ξεσπάσει ένα δυνατό γέλιο, τόσο τρομερό ειρωνία της τύχης ήταν! «Αυτά. Όταν ήρθε εδώ, δε ληστούσε τίποτ' άλλο στον κόσμο, παρά ν' ακούση τα λόγια αυτά. Αυτά ήταν η έλπιό της, γι' αυτά παρακαλούσε το Θεό από τα βάθη της ψυχής της. Και τώρα που τ' άκουσε, δεν αισθανόταν τίποτα σχεδόν. Της φαινόταν σά να κτύπαζε από την άλλη μεριά ενός σκαπτικού και να έβλεπε όλα τα πράγματα μικρά και άσημαντα.

— Λοιπόν Νάτ; ρώτησε ανυπόμονα ο Φρίν.

Η φωνή του της φάνηκε σαν κάποιου ξένου.

— Βρίσκω πως είχες δίκιο, Φρίν. Πρέπει να γνωριστούμε άμεσα καλύτερα.

— Ποιος σου έβαλε τέτοιες ιδέες στο μυαλό σου; Ο Κλάρκ Τζών;

— Σ' ο ίδιος το είπες. Προχτές στο αυτοκίνητό.

— Από τότε έχουν περάσει ημέρες. Τώρα γνωρίζαστε πια.

— Γνωρίζαστε και προηγουμένως, είπε ήσυχα η Νάτ. Τί έγινε με σένα και με την Μέγκ απόψε;

Ο νέος της έριξε μια θυμωμένη ματιά, ώστόσο αποφάσισε ν' απαντήσει.

— Τίποτα σπουδαίο. Μά δε μπορώ να παντρευτώ τη Μέγκ αφού είμαι φτωχός, όπως λέει ο Βάλ.

— Ενώ μένεις μπορείς...

Δεν πρέπει να το λές αυτό, Νάτ... σ' είσαι αλλοιώτικη από τη Μέγκ. Σ' εργάζεσαι για να ζήσης, και δε θα είχες αντίρρηση γι' α' ζωή που μπορώ να σου προσφέρω: ένα μικρό σπίτι, και κάπου κάπου καμμία διασκέδαση. Δε θα είναι και τόσο άσχημα, τί λές, Νάτ;

Θα ήταν το παράδεισο — πριν ακόμη από μια εβδομάδα. Μά τώρα — γιατί ο νους της πήγε ξαφνικά στη Σαββατοκύριακο με τα σύνορα της ζωοφυκικής και με κάποιον κοντά της, που την αγαπούσε και σκεπτόταν όπως αυτή;

— Πρέπει να γνωριστούμε καλύτερα, πριν αποφασίσουμε, Φρίν. Ξαναλέγε με σταθερότητα.

XXIV

Απ' όλους όσοι κάθονταν στο Γκλέμπ Χάουζ, ο Βαλεντίν φαινόταν ο πιο ενεργητικός, ο πιο δραστήριος, καθώς πλησιάζαν τα γενέθλια του Φρίν. Έκανε διαρκώς σχέδια και ήταν ακούραστος στις προετοιμασίες.

Παρηγγύει διάλεκτα φαγητά στα καλύτερα εστιατόρια και άγκαλιάζει μια όρεξη. Μιλούσε από το πρωί ως το βράδυ για τη γιορτή χωρίς να προσέχει πως ούτε ο Φρίν ούτε η Νάτ συμμετείχαν τον ενθουσιασμό συμμερίζονταν τον ενθουσιασμό του. Τη Νάτ πίεζε πάντα μια δυά κάτι θα γινόταν και στην δικιά κατάρτασι που βρισκόταν ο Φρίν, όλα του φαινόταν

αδιάφορα. Ωστόσο η Νάτ πρόσεβε πως ο νέος παρατηρούσε κρυφά και προσεκτικά τον πατοί του.

Τότε, μία από τις τελευταίες νύχτες προ της γιορτής, έγινε κάτι παράξενο: Η Νάτ ξεπετάχτηκε ξαφνικά στον ύπνο της, νομίζοντας πως άκουσε τη φωνή του Φρίν. Ανακάθισε στο κρεβάτι με τεντωμένη την προσοχή της. Ναι!... άκουσε πάλι καθαρά: Νάτ!... Νάτ!

Και η φωνή της φάνηκε πως έρχόταν κάτω από το κάλ.

Ζαλισμένη ακόμη από τον ύπνο, τρομαγμένη από το ξαφνικό ξύπνημα, άπλωσε το χέρι της ν' άναψη τη λάμπρα του κομοδίνου. Άλλα αυτή δεν άναβε.

Θα γάλασε η λάμπα, συλλογίστηκε, έτρεξε στην πόρτα και γύρισε το διακόπτη. Το δωμάτιο έμεινε σκοτεινό.

— Νάτ! ακούστηκε, πάλι η φωνή, κάπως πιο αδύνατη τώρα.

— Ό, έπρεπε να πάς στο Φρίν! Έπρεπε να τρέξω άμέσως. Το φως της σελήνης ήταν αρκετό, για να μωρέσει να βρή τη ρόμπα της. Γλίστρησε στις παντοφλές της και βρήκε στο διάδρομο. Κι' εδώ ήταν κατασκήντα. Προχώρησε, στάθηκε έξω από τη μισάνοιχτη πόρτα του Φρίν και φώναξε δυνατά.

— Φρίν! Φρίν!

Καμμία απάντηση. «Αν ήταν στο δωμάτιο, θα την είχε ακούσει. Η Νάτ ήξερε τώρα το σίτι και μπορούσε να κατεβή χωρίς φως. Άρχισε λοιπόν να κατεβαίνει τις σκάλες... και ξαφνικά έσκυψε μπροστά και έπεσε. Η τελευταία της σκέψη, πριν χάση τις αισθήσεις της, ήταν: κάτι τεντωμένο πάνω στα σκαλιά...

Όταν συνήρθε, ήταν στο κρεβάτι της. Το συμπαθητικό πρόσωπο του γιατρού Χένρυ έσκυβε πάνω της.

— Α, μπράβο! είπε χαμογελώντας. Πέσατε για γαλά, Νάτ! Η νέα προσπάθησε ν' αναστηκωθ.

— Τί συνέβη; είπε. Ο Φρίν μου φώναξε.

Ο Βαλεντίν φορώντας μια κοκκινωπή ρόμπα, πλησίασε από το βάθος.

— Όνειρο θα είδατε, Νάτ, γιατί ο Φρίν δε μπορούσε να σας φωνάξει. Κοιμάται.

— Ναι και πολύ βαθειά μάλιστα, γιατί δεν ξύπνησε μ' όλη τη φασαρία. Πηγα τώρα δα στην καμπίνα του και τον είδα στο κρεβάτι του.

— Είμαι βέβαιη πως με φώναξε, ξαναπαί με πείσμα η Νάτ. Ένοιωθα άρρωστη και αδύνατη, και ο δεξιός της άστράγαλος άρρισε να πονή.

— Ό, το πόδι μου!

— Το στραμπουλίσατε. Δεν είναι τίποτα σοβαρό, πρέπει ό-

μως να μείνατε μερικές μέρες στο κρεβάτι, είπε ο δόκτορ Χένρυ. Όποσδήποτε θα σας συμβούλευα να μείνατε στο κρεβάτι, για ν' αναπαυήτε. Χτυπήσεις το κεφάλι σας, καθώς πέφτατε και γερά μάλιστα. Μά είσατε τυχερή, γιατί μπορεί να παθαίνοτε εγκέφαλική διαταραχή — ή τίποτε ακόμα χειρότερο.

— Άλλαξη μπορούσα να σκοτωθώ.

— Βέβαια. Τα σκαλιά είναι πολύ γλυστερά και το σκοτάδι...

— Το ηλεκτρικό είχε πάθει βλάβη... άτυχία και αϊδιό, είπε ο Βαλεντίν με γλυκειά φωνή.

— Όμως πάνω στα σκαλιά ήταν κάτι απλωμένο. Το αισθανθήκα καλά, τη στιγμή που έπεφτα.

— Αγαπητό μου παιδί, τί ανασία! Έκαμε ο Βαλεντίν κουνώντας το κεφάλι του. Έτρεξα άμέσως, όταν άκουσα το πέσιμο μα δεν είδα τίποτα τέτοιο... θα ξανακυττάω πάλι όμως.

— Μη κάνετε τον κόπο, φιθύρισε η Νάτ.

Τώρα ασφαλώς δε θα βρισκόταν τίποτα εκεί. Ωστόσο θα μπορούσε να δρικήσθ... Ποιος την φώναζε τότε, αφού ο Φρίν κοιμόταν; Ο δόκτορ Χένρυ της είπε πως ήταν τυχερή που γλύτωσε. Μπορούσε να χτυπήσει δυνατά και να σκοτωθ... και τότε θα νόμιζαν όλοι πως ήταν τυχαίο δυστύχημα. Όχι... ένοιωσε μια βεβαιότητα φριχτή πως δεν ήταν τυχαίο. Δεν είχε καμμία αποδείξη, αλλά κάποιος μέσα στο σπίτι δοκίμασε να τη σκοτώσει. Για τρίτη φορά... Και θα δοκίμαζε ακόμη.

Ο γιατρός έδεσε το πόδι της και είπε πως... θα ξαναπερνούσε αύριο να τη δει. Ο Βαλεντίν τον συνάδευσε ως έξω και μετά γύρισε κοντά της.

— Αγαπημένη μου Νάτ, τί τρομερό είναι αυτό που έγινε! Δε μπορώ να σας πω πόσο λυπάμαι...

Η Νάτ έβαλε όλα της τα δυνατά να γυρίση το κεφάλι της και να τον κυττάει. Τα νεύρα της ήταν εν τάξει, αλλά η ιδέα ότι βρισκόταν εκείνη την ώρα μόνη με τον άνθρωπο που προσπαθούσε να τη δολοφονήσει, της έφερνε ανατριχίλα. Έχωσε τα νύχια στις παλάμες της, για να εμποδίσθ, με το φυσικό πόνο, το χτύπημα των δοντιών της.

— Δεν είναι τίποτα, κυρία Βαλεντίν. Αύριο το πρωί θα είμαι εντελώς καλά.

— Τί ευτυχία να ζήτ ε ακόμη για να δите το αύριο πρωί! είπε ο Βαλεντίν με την ήσυχη φωνή του.

Φαινόταν πως είμαι έφτά-ψυχη, όπως οι γάτες, απάντησε η Νάτ, ενώ την ίδια στιγμή συλλογίζονταν: «Τρεις φορές ως τώρα τη γλυτύσωσα».

Σας ξαναλέω, αγαπημένη μου Νάτ, πόσο το επεισόδιο αυτό μ' έχει συγκινήσει! Έρεπε βέβαια τί αισθάνομαι για σας...

Ακούοντάς τον η Νάτ δε μπόρεσε να υποφέρει άλλο. Γύρισε το κεφάλι της προς τον τοίχο και ψιθύρισε.

— Αύριο θαμαι καλά.

— Μη ξεχάσετε να πάρετε το

υπνωτικό που σας άφησε ο γιατρός. Η θέλετε καλύτερα λίγο κονιάκ...

— Όχι, ευχαριστώ. Θα πάρω το υπνωτικό, αν χρειαστώ.

Δε θαρρε να έπι τούτος. Η Νάτ καθόρθωσε να μείνη νυχθαιμη. Η λογική της έλεγε ότι προς το παρόν ο Βάλ δεν θα επιχειρούσε τίποτα εναντίον της. Γιατί όλες οι απόπειρές του ως τώρα, είχαν φανή σαν τυχαία ατυχήματα. Και κανένα ατύχημα δε θα μπορούσε να συμβή σ' έναν που ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι με στραμπουλισμένο τον αστραγάλο.

Μολαταύτα και αυτή η παρουσία του ήταν άπαιστο πράγμα μέσα στο σιωπηλό σπίτι.

Επί τούτους ο Βάλ σηκώθηκε κι' έφυγε.

Η Νάτ δεν πήρε το υπνωτικό. Δεν τόλμησε.

Επείκει να δει τον Κλάρκ, συλλογίστηκε. Αυτός θα έβλεπε τι πρέπει να κάνουμε... ποιος όμως με φώναζε; Μου φάνηκε πως ήταν η φωνή του Φρίν, καθώς ήμουνα μισκοιμισμένη... μα τώρα θυμάμαι πως είχε κάτι το ξένο αυτή η φωνή, κι' ως έρχόταν από μακριά...

Τέλος μπόρεσε ν' αποκοιμηθ και ξύπνησε, όταν η Μπέρτα της έφερε το πρόγευμά της.

Φοβήθηκε πολύ, δεσποινίς, όταν ο κυριος μου είπε το ατύχημά σας.

Δεν είμαι βέβαιη πως ήταν ατύχημα. Μπέρτα, απάντησε άσφα η Νάτ.

Δεν ήταν ατύχημα, μίς; Έκαμε η Μπέρτα. Ο κυριος μου είπε...

Σταμάτησε και την κύτταξε με μάτια γεμάτα τρόμο.

— Νομίζω πως κάποιος τέντωσε ένα σπάγγω ή μια στερη κλωστή στη σκάλα, για να παραπατήσω και να πέσω. Το ίδιο πρόσωπο που έδουσε το διακόπτη του ηλεκτρικού. Φαίνεται, Μπέρτα, πως κάποιος θέλησε να με σκοτώσει.

Τί συμβαίνει με τη σκάλα; ρώτησε ο Φρίν από την πόρτα.

Η Νάτ δεν ήξερε πόση ώρα ήταν εκεί κι' άκουσε. Τώρα όμως ο νέος μπήκε γρήγορος στο κρεβάτι. Κάθισε κι' έφτασε στο κρεβάτι. Φορούσε μια ρόμπα ριγώτη πάνω από τις πυτζάμες κατ, ά-

Η Μπέρτα ψιθύρισε κατ, άφισε το δίσκο και έφυγε διαστεικν. Ήταν εκπληκτικό πόσο γρήγορα μπορούσε να κινή το χοντρό της σώμα.

— Στή θέσι σας δε θα μιλούσα για... για παραισθήσεις... πως κάτι δηλαδή ήταν τεντωμένο πάνω από τη σκάλα. Φυσικά αυτό είναι ανόησια και ο κόσμος θα μπορούσε να σκεφθ ότι το λογικό σας είναι ελαφρά ταρταγμένο. Το έχετε ξαναπαθεί κι' άλλη φορά αυτό, αν δεν απατάμαι.

— Ένοιωσα την εγκέφαλική διαταραχή ύστερα από το σιδηροδρομικό δυστύχημα;

Ο Βαλεντίν χαμογέλασε.

Και τις παραισθήσεις που είχατε, κατόπιν. Πρεβούρα, αγαπητή μου, και περαστικά.

Πώς τα ήξερε όλ' αυτά ο Βαλεντίν; Ασφαλώς είχε κάνει έρευνες και είχε μάθει όλα τα σχετικά με την κατάσταση και την κατάσταση της στην αστυνομία. Αν ήξερε τουλάχιστον που ήταν ο Κλάρκ! Τί θα μπορούσε όμως να κάνει κι' αυτός; Το πολύ — πολύ να τη συμβουλεύει να φύγη από το Γκλέμπ Χάουζ. Και ακριβώς, αυτό δεν ήθελε. Περισσότερο παρά ποτέ ήταν αποφασισμένη να μείνει.

— Έχω ακόμη τέσσερις ζωές, είπε μέσα της, αφού παραδέχτηκα πως είμαι έφτάψυχη.

Και προσπάθησε να χαμογελάσει.

XXV

Μία μέρα ήρθε η Μέγκ να τη δει.

— Ήθελα νάρθω προηγουμένα... είπες στη Νάτ, αλλά...

Σήκωσε ελαφρά τους ώμους της και σιωπώσε.

— Η δεξιόσ' σας ήταν πολύ ώραία, έκαμε γελαστή η Νάτ.

— Όχι ακριβώς, αλλά... κατ'ι' αυτόν δεν είναι εν τάξει. Είναι εντελώς αλλοιώτικος από προηγουμένα... Κι' επείκει αυτή η ιστορία με τα λεφτά μου.

— Έχεις τίποτα νεώτερο;

Ο νέος κούνησε το κεφάλι.

Δε θέλει να μιλήση γι' αυτό και έπιμένει να περιμένω ως την ημέρα των γενεθλίων μου. Ακριβέστερα μάλιστα μετ' α την ημέρα των γενεθλίων μου.

Και — ην ετοιμμένη το πρωί, μου είπες, να πάω στο γραφείο του για να μου τα εξηγήσει όλα.

Φαίνεται πως δεν έχει καιρό ως τότε — φροντίζει για τους καλεσμένους του.

Στο διαβόλο με τους καλεσμένους του! Ξέσπασε ο νέος.

Δεν έχω την όρεξη τους!

Και η Νάτ είχε την ίδια γνώμη. Αυή όμως δε θαρρε αν μόνον το πόρτο, όπως ο Φρίν, αλλά είχε και τη διαίσθησι πως θα γινόταν κάτι φοβερό εκείνη τη βραδιά.

Δεν λέει στον πατριό σου να το — αίσση;

Τού τόπα. Μά δε θέλει ν' ακούση τίποτα. Κάνει σά να μην είχε ξαναγίνει πόρτο άλλη φορά. Και τώρα φαντάστηκε πως πρέπει έμεις οι δυο ν' αναζητούμε τα πυροσβεστήματα στο πλαίσιο πάνω από τους δρόνους.

— Είναι ένα είδος φυσικής σκηνής, όπου κοντά όμως σ' ο σπύτι, έγινε συλλογισμένη η Νάτ. Πάντως έπιζω ως τότε να μπορώ κουτσα — στραβά να περπατώ.

— Τί είπες ο γιατρός;

— Πως σε μερικές μέρες θαμαι καλά. Να χορέψω όμως άποκλείεται.

Καυμενούλα, είπε με λύπη ο Φρίν και της φίλησε το χέρι.

Ο Βαλεντίν ξαναφάνηκε πριν από το γραφείο του με ευνυχώς δεν έμεινε πολύ. Είπε όμως κάτι που άπασχόλησε πολύ την Νάτ αργότερα.

— Τί θέσι σας δε θα μιλούσα για... για παραισθήσεις... πως κάτι δηλαδή ήταν τεντωμένο πάνω από τη σκάλα. Φυσικά αυτό είναι ανόησια και ο κόσμος θα μπορούσε να σκεφθ ότι το λογικό σας είναι ελαφρά ταρταγμένο. Το έχετε ξαναπαθεί κι' άλλη φορά αυτό, αν δεν απατάμαι.

— Ένοιωσα την εγκέφαλική διαταραχή ύστερα από το σιδηροδρομικό δυστύχημα;

Ο Βαλεντίν χαμογέλασε.

Και τις παραισθήσεις που είχατε, κατόπιν. Πρεβούρα, αγαπητή μου, και περαστικά.

Πώς τα ήξερε όλ' αυτά ο Βαλεντίν; Ασφαλώς είχε κάνει έρευνες και είχε μάθει όλα τα σχετικά με την κατάσταση και την κατάσταση της στην αστυνομία. Αν ήξερε τουλάχιστον που ήταν ο Κλάρκ! Τί θα μπορούσε όμως να κάνει κι' αυτός; Το πολύ — πολύ να τη συμβουλεύει να φύγη από το Γκλέμπ Χάουζ. Και ακριβώς, αυτό δεν ήθελε. Περισσότερο παρά ποτέ ήταν αποφασισμένη να μείνει.

— Έχω ακόμη τέσσερις ζωές, είπε μέσα της, αφού παραδέχτηκα πως είμαι έφτάψυχη.

Και προσπάθησε να χαμογελάσει.

XXV

Μία μέρα ήρθε η Μέγκ να τη δει.

— Ήθελα νάρθω προηγουμένα... είπες στη Νάτ, αλλά...

Σήκωσε ελαφρά τους ώμους της και σιωπώσε.

— Η δεξιόσ' σας ήταν πολύ ώραία, έκαμε γελαστή η Νάτ.

— Όχι ακριβώς, αλλά... κατ'ι' αυτόν δεν είναι εν τάξει. Είναι εντελώς αλλοιώτικος από προηγουμένα... Κι' επείκει αυτή η ιστορία με τα λεφτά μου.

— Έχεις τίποτα νεώτερο;

Ο νέος κούνησε το κεφάλι.

Δε θέλει να μιλήση γι' αυτό και έπιμένει να περιμένω ως την ημέρα των γενεθλίων μου. Ακριβέστερα μάλιστα μετ' α την ημέρα των γενεθλίων μου.

Και — ην ετοιμμένη το πρωί, μου είπες, να πάω στο γραφείο του για να μου τα εξηγήσει όλα.

Φαίνεται πως δεν έχει καιρό ως τότε — φροντίζει για τους καλεσμένους του.

Στο διαβόλο με τους καλεσμένους του! Ξέσπασε ο νέος.

Δεν έχω την όρεξη τους!

Και η Νάτ είχε την ίδια γνώμη. Αυή όμως δε θαρρε αν μόνον το πόρτο, όπως ο Φρίν, αλλά είχε και τη διαίσθησι πως θα γινόταν κάτι φοβερό εκείνη τη βραδιά.

Δεν λέει στον πατριό σου να το — αίσση;

Τού τόπα. Μά δε θέλει ν' ακούση τίποτα. Κάνει σά να μην είχε ξαναγίνει πόρτο άλλη φορά. Και τώρα φαντάστηκε πως πρέπει έμεις οι δυο ν' αναζητούμε τα πυροσβεστήματα στο πλαίσιο πάνω από τους δρόνους.

— Είναι ένα είδος φυσικής σκηνής, όπου κοντά όμως σ' ο σπύτι, έγινε συλλογισμένη η Νάτ. Πάντως έπιζω ως τότε να μπορώ κουτσα — στραβά να περπατώ.

— Τί είπες ο γιατρός;

— Πως σε μερικές μέρες θαμαι καλά. Να χορέψω όμως άποκλείεται.

Καυμενούλα, είπε με λύπη ο Φρίν και της φίλησε το χέρι.

Ο Βαλεντίν ξαναφάνηκε πριν από το γραφείο του με ευνυχώς δεν έμεινε πολύ. Είπε όμως κάτι που άπασχόλησε πολύ την Νάτ αργότερα.

— Τί θέσι σας δε θα μιλούσα για... για παραισθήσεις... πως κάτι δηλαδή ήταν τεντωμένο πάνω από τη σκάλα. Φυσικά αυτό είναι ανόησια και ο κόσμος θα μπορούσε να σκεφθ ότι το λογικό σας είναι ελαφρά ταρταγμένο. Το έχετε ξαναπαθεί κι' άλλη φορά αυτό, αν δεν απατάμαι.

— Ένοιωσα την εγκέφαλική διαταραχή ύστερα από το σιδηροδρομικό δυστύχημα;

Ο Βαλεντίν χαμογέλασε.

Και τις παραισθήσεις που είχατε, κατόπιν. Πρεβούρα, αγαπητή μου, και περαστικά.

Πώς τα ήξερε όλ' αυτά ο Βαλεντίν; Ασφαλώς είχε κάνει έρευνες και είχε μάθει όλα τα σχετικά με την κατάσταση και την κατάσταση της στην αστυνομία. Αν ήξερε τουλάχιστον που ήταν ο Κλάρκ! Τί θα μπορούσε όμως να κάνει κι' αυτός; Το πολύ — πολύ να τη συμβουλεύει να φύγη από το Γκλέμπ Χάουζ. Και ακριβώς, αυτό δεν ήθελε. Περισσότερο παρά ποτέ ήταν αποφασισμένη να μείνει.

— Έχω ακόμη τέσσερις ζωές, είπε μέσα της, αφού παραδέχτηκα πως είμαι έφτάψυχη.

Και προσπάθησε να χαμογελάσει.

XXV

Μία μέρα ήρθε η Μέγκ να τη δει.

— Ήθελα νάρθω προηγουμένα... είπες στη Νάτ, αλλά...

Σήκωσε ελαφρά τους ώμους της και σιωπώσε.

— Η δεξιόσ' σας ήταν πολύ ώραία, έκαμε γελαστή η Νάτ.

— Όχι ακριβώς, αλλά... κατ'ι' αυτόν δεν είναι εν τάξει. Είναι εντελώς αλλοιώτικος από προηγουμένα... Κι' επείκει αυτή η ιστορία με τα λεφτά μου.

— Έχεις τίποτα νεώτερο;

Ο νέος κούνησε το κεφάλι.

Δε θέλει να μιλήση γι' αυτό και έπιμένει να περιμένω ως την ημέρα των γενεθλίων μου. Ακριβέστερα μάλιστα μετ' α την ημέρα των γενεθλίων μου.

Και — ην ετοιμμένη το πρωί, μου είπες, να πάω στο γραφείο του για να μου τα εξηγήσει όλα.

Φαίνεται πως δεν έχει καιρό ως τότε — φροντίζει για τους καλεσμένους του.

Στο διαβόλο με τους καλεσμένους του! Ξέσπασε ο νέος.

Δεν έχω την όρεξη τους!

Και η Νάτ είχε την ίδια γνώμη. Αυή όμως δε θαρρε αν μόνον το πόρτο, όπως ο Φρίν, αλλά είχε και τη διαίσθησι πως θα γινόταν κάτι φοβερό εκείνη τη βραδιά.

Δεν λέει στον πατριό σου να το — αίσση;

Τού τόπα. Μά δε θέλει ν' ακούση τίποτα. Κάνει σά να μην είχε ξαναγίνει πόρτο άλλη φορά. Και τώρα φαντάστηκε πως πρέπει έμεις οι δυο ν' αναζητούμε τα πυροσβεστήματα στο πλαίσιο πάνω από τους δρόνους.

— Είναι ένα είδος φυσικής σκηνής, όπου κοντά όμως σ' ο σπύτι, έγινε συλλογισμένη η Νάτ. Πάντως έπιζω ως τότε να μπορώ κουτσα — στραβά να περπατώ.

— Τί είπες ο γιατρός;

— Πως σε μερικές μέρες θαμαι καλά. Να χορέψω όμως άποκλείεται.

Καυμενούλα, είπε με λύπη ο Φρίν και της φίλησε το χέρι.

Ο Βαλεντίν ξαναφάνηκε πριν από το γραφείο του με ευνυχώς δεν έμεινε πολύ. Είπε όμως κάτι που άπασχόλησε πολύ την Νάτ αργότερα.

— Τί θέσι σας δε θα μιλούσα για... για παραισθήσεις... πως κάτι δηλαδή ήταν τεντωμένο πάνω από τη σκάλα. Φυσικά αυτό είναι ανόησια και ο κόσμος θα μπορούσε να σκεφθ ότι το λογικό σας είναι ελαφρά ταρταγμένο. Το έχετε ξαναπαθεί κι' άλλη φορά αυτό, αν δεν απατάμαι.

— Ένοιωσα την εγκέφαλική διαταραχή ύστερα από το σιδηροδρομικό δυστύχημα;

Ο Βαλεντίν χαμογέλασε.

Και τις παραισθήσεις που είχατε, κατόπιν. Πρεβούρα, αγαπητή μου, και περαστικά.

Πώς τα ήξερε όλ' αυτά ο Βαλεντίν; Ασφαλώς είχε κάνει έρευνες και είχε μάθει όλα τα σχετικά με την κατάσταση και την κατάσταση της στην αστυνομία. Αν ήξερε τουλάχιστον που ήταν ο Κλάρκ! Τί θα μπορούσε όμως να κάνει κι' αυτός; Το πολύ — πολύ να τη συμβουλεύει να φύγη από το Γκλέμπ Χάουζ. Και ακριβώς, αυτό δεν ήθελε. Περισσότερο παρά ποτέ ήταν αποφασισμένη να μείνει.

— Έχω ακόμη τέσσερις ζωές, είπε μέσα της, αφού παραδέχτηκα πως είμαι έφτάψυχη.

Και προσπάθησε να χαμογελάσει.

XXV

Μία μέρα ήρθε η Μέγκ να τη δει.

— Ήθελα νάρθω προηγουμένα... είπες στη Νάτ, αλλά...

Σήκωσε ελαφρά τους ώμους της και σιωπώσε.

63

ΜΟΔΑ

ΓΙΑΣΕΜΙ.— Θερμότητα σας εύχαριστη για τα καλά σας λόγια και χαίρομαι που σας εξυπηρέτησα. Σας εύχομαι και ένα ένα καλό χρόνο.

«ΕΛΠΙΖΟΥΣΑ».— Πολύ καλή η ιδέα σας για το βελούδο κοτλέ. Αυτό συνιστούν άλλωστε όλοι οι ειδικοί της μόδας για τις πολύ ψηλές. Πολύ της μόδας είναι το μαρόν χρώμα, μπορείτε να το συνδυέσετε με διάφορα άχρουντα σε ανοιχτότερες αποχρώσεις «καμίνι-λαζαρί», μπλέ, κίτρινο και την ανοίξει με ασπρά. Είναι η τελευταία λέξη στη χρωματική κλίμακα. Μπορείτε, όμως, και να το κάνετε πράσινο, κόκκινο ή μπλέ. Το γκρι αν σας άρεση εξακολουθεί να είναι στη μόδα.

ΓΕΝΟΒΕΦΑ Κ.— Να κάνετε ένα φόρεμα μπλε που είναι της μόδας. Μπορείτε να κάνετε επίσης και άλλο χρώμα σκούρο αν το προτιμάτε. Πάντως, το μούρο πολύ σας πάει με όλα. Για τη μπλούζα και το ζακέτακι να κάνετε οπωσδήποτε μια μαύρη φούστα. Θα αποκτήσετε έτσι ένα δεύτερο σύνολο, που θα

σας χρησιμεύσει πολύ. 'Αργότερα άλλωστε θα την φοράτε και με άλλες μπλούζες και έτσι θα αλλάξετε. Κάνετε και μια σάφια αν μπορείτε, από μαύρο βελούδο, να τη φοράτε με όλες σας τις άμυγλες εμφανίσεις. Το ζακέτακι είναι για τις λίγο λιγότερο άμυγλες. Τη μαύρη ζορέζα να τη μεταποιήσετε. Μαντήλι φοριέται με τη γούνα που λέτε. Γάντια τα συνθησμένα και να τα βγάλετε μέσα.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ

ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ.— Δεν είναι ντροπή ν' απελπίζεται ένα κορίτσι στην ηλικία σου; Τώρα είσαι πάνω στην άνθιση των νεύων σου και φοβάσαι μήπως δεν αγαπηθείς; Μην ανησυχείς κι αυτό θα γίνει εκεί που δεν το περιμένεις. 'Υστερα έχεις όλη σου πώς άσχημα κορίτσα δεν υπάρχουν στην εποχή μας. Προσπάθησε να βελτιώσεις όσο μπορείς την εμφάνισή σου. Η «Γυναίκα» θα σε βοηθήσει γι' αυτό. Τα άλλα θάρσυν' μόνο τους. Πρόσεξε μόνο να μην έρωτες τον πρώτο που θα σου πη πως σ' αγαπά για να μη κλάψεις άρ-

Οι ρυτίδες είναι ο άμεσος κίνος έχθος της γυναικείας ομορφιάς.

Κι όμως, για το κακό αυτό, πολλές φορές, είμαστε υπεύθυνοι εμείς οι ίδιες. Η παραμελημένη περιποίηση, του δέρματος του προσώπου, η έλλειψη υγιεινών φροντίδων και κυρίως η χρησιμοποίηση ακατάλληλων καλλυντικών, έχουν ως αποτέλεσμα την κόπωση της επιδερμίδος και το πρόσωπο γέρσισμα αυτής.

Τα ακριβή μέσα τα πιο φημισμένα καλλυντικά, είναι ικανά να δώσουν, ανεπαρκώς, που ζή σε διαφορετικές κλιματικές συνθήκες. Τα καλλυντικά, π.χ., που παρασκευάζονται για υγρό ή πολύ κρύα κλίματα, κουράζουν την επιδερμίδα των γυναικών, των μεσογειακών χωρών. Και αντίθετως...

Γι' αυτό μεγάλο μυστικό, για τη διατήρησή της ομορφιάς και της φρεσκάδας του δέρματος, είναι να μεταχειρίζεστε καλλυντικά φτιαγμένα για το κλίμα μας.

Αλλοίως το δέρμα κουράζεται και τσακίζει. Σιγά-σιγά δε «απαίρει» και αδιακωνείται από ρυτίδες. Εύτυχος η βιολογία, η σύγχρονη αισθητική και η ΖΙΝΝΙΑ, η οποία παρακολουθεί κάθε εξέλιξη, προλαμβάνοντας σήμερα κάθε αισθητική ζημία. 'Αρκεί οι γυναίκες που ζουν σε κλίματα θερμά όπως το δικό μας, της Αιγύπτου, της Συρίας και του Λιβάνου και των άλλων χωρών της Μέσης 'Ανατολής, όπου κυκλοφορούν τα προϊόντα ΖΙΝΝΙΑ, που είναι σχεδόν ίδια, να προσέχουν τη βασική αυτή λεπτομέρεια και να προτιμούν κα-

λύτερα απ' όλα τ' άλλα καλλυντικά, τα προϊόντα ΖΙΝΝΙΑ.

Η μάσκα ΖΙΝΝΙΑ παρασκευάζεται όχι μόνο τα καλλυντικά της εμπιστοσύνης, αλλά και τα εκλεκτά καταλλήλα καλλυντικά, μελετημένα ειδικώς για τις θερμές χώρες. Πολυάριθμοι επιτελούν, ειδικών εμπειριών επιστημόνων, μελετά επί μακρόν σειρές των τριών άναγκες της απαιτήσεως της κάθε επιδερμίδος, εν συνδυασμό με τις λιματολογικές συνθήκες έκαστης χώρας όπου κυκλοφορούν τα προϊόντα της.

Με αποτέλεσμα την απόλυτον επιτυχία! 'Επίσης πρώτη και μόνη η ΖΙΝΝΙΑ επέτυνε την προσημνίαν της φυσικής μετάξης στα καλλυντικά, πράγμα, ως γνωστόν, που εξασφαλίζει στην επιδερμίδα υγεία και νεανική δροσρότητα.

Αι έρευναι για τη χρησιμοποίηση των πλεονεκτημάτων της μετάξης, στα καλλυντικά, έχουν άρρισις από πολλών ετών στην Εύρωπην και την 'Αμερική.

Αντιμετωπίσθηκαν δε τεράστιες δυσχέρειες μέχρι της επιτυχίας. Και η ΖΙΝΝΙΑ δεν έφεισθη επιστημονικών κόπων και δαπανών προκειμένου να εξασφαλίσει το προϊόν της, το οποίο χρησιμοποιήσεως της φυσικής μετάξης στα καλλυντικά. Για ανταμωθή δε έχει σύμμετρα την ικανοποίησιν εκατοντάδων, γιλιάρων γυναικών που χρησιμοποιούν τα καλλυντικά τόσο στη χώρα μας, όσο και στα εξωτερικά, όπου τα καλλυντικά ΖΙΝΝΙΑ κυκλοφορούν εύρυτατα.

ZINNIA

γότερα για τον έρωτα που τόσο ποθείς τώρα.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ.— 'Η στάσι του μετά το τηλεφώνημά σου με κάνει να πιστέψω πως ο άνθρωπος αυτός δεν σ' αγαπά όσο νομίζεις. Μπορεί να μην καταλάβει η νύξερη το δικό σου αίσθημα γι' αυτόν κι αυτό τον κολακεύει και δείχνει αυτό το περίεργο ενδιαφέρον. 'Οποιοι αγαπά, φέρει διαφορετικά όσο δέλος και να είναι, τώρα μάλιστα που το ζήτησες εσύ. Θα σε συμβούλευα ν' αλλάξεις στάσι. Να δείξεις αδιαφορία και ψυχρότητα. 'Ισως αυτό να φέρη κάποιο αποτέλεσμα. Σ' εύχαστώ θερμά για τις εύχες σου κι' εύχομαι ο καινούργιος χρόνος να σου φέρη αυτό που ποθείς.

ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ.— Εύχαστώ πολύ για τις εύχες σου για το περιοδικό και για μένα. Τέτοια γράμματα σαν το δικό σου, μας γεμίζουν χαρά κι' ικανοποίησι πως ανταποκρινόμαστε στις προσδοκίες των αναγνωστών μας. Η ΜΥΡΤΩ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΑΝ Κ. Π.— 'Η διαθήκη ρυθμίζει την τύχη της περιουσίας εκείνου ο οποίος την συντάσσει δια τον μετά τον θάνατον αυτού χρόνον, δηλαδή δεν επιφέρει μεταβίβασι της περιουσίας εφ' όσον ζή το πρόσωπο που συντάσσει την διαθήκη. Νομίζω ότι δεν είναι ανάγκη να συντάξετε διαθήκη. Πάντως, είτε συντάξετε διαθήκη είτε όχι, δεν κινδυνεύετε να μείνετε στο δρόμο. Το σπίτι είναι γραμμένο στο όνομά σας, είναι δηλ. δικό σας. Κινδυνός να δροθήτε στο δρόμο υπάρχει εάν μεταβιβάσετε στο γιο σας το σπίτι από τώρα, δηλ. δια πράξεως εν ζωή (με πωλητήριο). Μόνο στην περίπτωση αυτή είναι πιθανόν να συμβή αυτό που φο-

βάστε και τούτο, διότι ο υίός σας, λόγω της καταστάσεως που είναι ενδεχόμενο να πεθάνη πριν από σας, όποτε μετά το θάνατόν του η περιουσία αυτή θα περιέλθω (έγγονοι σας) και στη συνέχεια του (αν δεν ζήν παιδί θα περιέλθω κατά το 1/2 στη σύζυγό του και κατά το άλλο 1/2 σε σας).

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΓΗΣ

ΝΟΤΑ.—Θα τοποθετήσετε στο δικό κουρτίνα σε δυο φύλλα. Γράψτε μου τη διεύθυνσίν σας να σας απαντήσω ιδιαιτέρως ή τηλεφωνήσετε 82-699 ώρα 3—5 μ.μ.

Κ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΜΑΡΙΛΥΝ.— Μπορείτε ν' αποταχίσετε σ' ένα από τα μεγάλα στούντιο, όπως είναι των Φίνος Φίλμς, της 'Ανσελδος ή των Μήλας Φίλμς. Δεν έχετε δικήν για ό,τι γράφετε για τις σχολές. Είναι αλήθεια πως δεν δημιουργούν ταλέντο, αλλά το βοηθούν να εκδηλωθή και να εξελιχθή.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΛΙΝΓΓΙΟΕΛ. ΒΑΛΑΩΡΙΟΥ 12

Μ. ΛΟΥΓΙΖΙΟΥ - ΑΜΠΑΖΟ Ειδικώς εκπαιδευθείσα εις Παρισίους δια την περιποίησην προσώπου - δερμάτος. Μασάζ, ρυτίδες, φακίδες, παχυσαρκία. Δένεται εις το ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΟΝΗΣ. 'Α-γίου Κωνσταντίνου αρ. 14.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Κ. Π. ΛΑΡΙΣΑ.— Πέντε ημέρες προ της αναμενόμενης περιόδου να κάνετε 3—4 ένεσεις 'Εστροπρόλ επί τριήνην, όσον αφορά το τελικό υτοαίσθημα της περιόδου δεν είναι σε όλες τις γυναίκες το ίδιο. 'Εξαρτάται από τον οργανισμό έκαστης. Πάντως, στην ηλικία σας αρχίζουν οι ανωμαλίες αυτές.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΝΕΑ Μ. Γ.— Στην πρώτη ερώτησιν να μείω ότι θα σας ωφέλησαν αν κάνατε λίγες ένεσεις 3—4 ένεσεις των 10.000 μονάδων θυλάκινος (Φεμινόρμ, 'Οδομολ ή 'Οδοταϊκίλιν) άμέσως μετά την περίοδο και 5—6 ημέρες προ της περιόδου 3 ένεσεις προλόντων ή Λουτόρμ ή Λουτόλ των 5 μιλ. Στη δεύτερη ερώτησιν σας, υπάχει μια φλεγμονή και από αυτή είναι οι νοσηλίες που έχετε, μπορείτε να κάνετε τοπική καθαριότητα με διάλυσι δοξικού όξος και έσωτερικώς με πόντες 2—3 ταμπλέτες Σοβεντόλ.

Ι. Α. Σ.— 'Η σαλπιγγοοσάφια μας δείχνει, εάν υπάρχει διαβάθμις των σαλπιγγων μόνον. Αυτό είναι ένα από τα μεγάλα εμπίδια στην τεκνοποίησιν, αλλά όχι πάντοτε το μοναδικό. Στη δική σας υπόθεσι πρόκειται περί υποτασίας, γι' αυτό έχετε ανάγκη έρευνης για τις όρμονες και ανωλόνες θα καθορίσθω ή θεραπεία σας με όρμονες.

Ν. Α.— Μπορείτε αφοδώς να κάνετε τις πλύσεις με διάλυσιν ιωδίου, έπίσης δια το δεύτερον ζήτημα σας συνιστώ να κάνετε 3—4 ένεσεις των 25 μιλ. 'Αρσενόρμ ή τεστοδρόν.

ΕΛΙΖΑΜΠΕΤ Α.— Πρέπει να συνεχίσετε τη θεραπεία με αυτά τα φάρμακα και να κάνετε κολλητικές πλύσεις με δεινό περιεχόμενο ή και με διάλυσιν ιωδίου. 'Επίσης γίνεται θεραπεία και με σκόνη ειδική δια τον κόλπον χωρυσμικήν, αλλά αυτή μπορεί να γίνη μόνον υπό τού ίατρον. 'Οσο γι' το ζήτημα της κύσεως, εφ' όσον διαπιστώθω, θα σταματήσει τη θεραπεία και θα περισιρήσθω στην εξωτερική μόνον καθαριότητα.

ΠΥΡΝΕΛΛΑ.— Πρέπει οπωσδήποτε να διακόψετε τις συνθήσεις αυτές και το καλύτερο φάρμακο είναι ο γάμος.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Μ. Π. ΜΙΚΡΗ ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ.— Δεν βλέπω το λόγο γιατί να ντρέπεστε να πάτε σε ψυχίατρον και να του πητε αυτά που μου γράφετε. Διότι στον ψυχίατρο θα έρθετε πλήρη κατανόησι για τα ζήτηματά αυτά, που σας απασχολούν. Πρέπει όμως να έρετε ότι αυτά που σκέπτεσθε σεις, συμβαίνουν και σε άλλα κορίτσια της ηλικίας σας. Βέβαια, ένας καλός και κατάλληλος γάμος θα φέρη την διαλότητα στη ζωή σας, αλλά δεν υπάρχει και όια. 'Εχετε ακόμα καιρό. Πάντως, πρέπει να ησυχάσετε διως διόλου και να παύσετε να νομίζετε τον εαυτόν σας άφροστο. 'Αλλά παράλληλα θα μπορούσατε να κάνετε και μερικές ένεσεις Κασιμπρομίνης, οι οποίες θα σας κάνουν καλό και στα σπυρία σας και στα νεύρα σας.

Ε. Α. ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ.— Με ρωτάτε να σας πω αν ο υίός σας θα γίνη με τα ηλεκτροσόκ, καλά ή όχι. Το ηλεκτροσόκ είναι μόνον ένα νεύροτο σκρόν όπλο στα χέρια του ψυχιάτρον για τη θεραπεία μερικών ψυχοπαθειών και ιδίως της καταθλιπτικής ψυχονεύρωσεως, αλλά δεν αποτρέπει και πανάκεια για τη θεραπεία όλων των ψυχοπαθειών. 'Επομένως χωρίς να εξετάσω τον υιό σας δεν μπορώ να σας πω ούτε αν είναι απαραίτητο να του γίνουν ηλεκτροσόκ, αλλά δε περισσότερο αν ύ-

πάρχουν έλπίδες να γίνη καλά. 'Εκτός του ηλεκτροσόκ στη νευροψυχιατρική διαθέτουμε και πολλά άλλα θεραπευτικά μέσα. 'Επειτα καθώς νομίζετε ότι αν ο υίός σας εισαχθώ στο ψυχιατρείο δεν θα γίνη η απαιτούμενη θεραπεία και ότι θα τον κακομεταχειρισθώ. 'Αν κατά την κρίσιν του ψυχιάτρον έχει ανάγκη νοσηλείας εις νευρο-ψυχιατρική κλινική και εφ' όσον δεν έχετε τα οικονομικά μέσα να τον εισαγάγετε σε ιδιωτική νευρολογική κλινική, πρέπει άδιστακτα να φροντίσετε να τον τοποθετήσετε σε κανένα ψυχιατρείο. Πρέπει να έρετε ότι τα ψυχιατρεία μας εργάζονται πολύ εύσυνείδητα και έχουν πολύ καλούς επιστημόνας, ώστε να εισθε ήσυχη ότι θα έφαρμασθώ και στο παιδί σας ή θεραπεία που του χρειάζεται, άοκει να μπορέσετε να εξασφαλίσετε κρεβάτι σε ψυχιατρείο, γιατί δεν είναι και τόσο εύκολα πράμα.

ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ.— Αυτό που επάθεται λέγεται παραλυσία του προσώπου. Συνήθως οφείλεται σε ψύει του προσώπου νεύρου. Βέβαια, αν το αφήσετε έτσι χωρίς θεραπεία, θα μείνετε παραμορφωμένη στο πρόσωπο, γιατί το στόμα σας θα μείνη στραβό, θα τρέχουν τα σάλια σας και το μάτι σας δεν θα κλείνη. 'Αλλά μη τρομάξετε, γιατί η παραλυσία του προσώπου εκ φύσεως συνήθως κατόπιν καταλλήλου θεραπείας, υποχωρεί. Σας συνιστώ να πάτε σε αρμόδιο νευρολόγον, ο οποίος θα σας κάνει μερικές διαβηρμίες, γαλβανικών, φωτόλουτρα, μασάζ και ό,τι άλλο κρίνη αυτός και θα γίνετε καλά. 'Οσο ναίτερα κάνετε τη θεραπεία σας, τόσο καλύτερα για σας.

ΔΑΦΝΗ Π. Α.— Λέγοντας επιληψία, έννοούμε ένα σύνολο συμπτωμάτων μιας άρρωστειας, την οποία δεν ξέρουμε και πρέπει να αποκαλύψουμε. 'Αλλαγή πρέπει να βρούμε σε ποιά αίτια οφείλεται η επιληψία. Διότι εκτός από τον αλκοολισμό των γονέων και τις άλλες κληρονομικές αίτιες, και τα σκουλήκια ακόμα και οι ταινίες και γενικά όλα τα παράσιτα που βρίσκονται στα κόπρανα, μπορούν να δώσουν επιληπτικές κρίσεις. 'Επίσης όταν υπάρχουν διαφορές τοξικές καταστάσεις, όπως και όταν οι ένδοκρινείς αδένες δεν λειτουργούν κανονικά και η περίοδος είναι ανώμαλη, τότε μπορούν και πάλι να παρουσιασθώ επιληπτικές κρίσεις. 'Αλλά όλα αυτά πρέπει να εξετασθώ και να αντιμετωπισθώ επιστημονικά. Διότι όταν βρεθί η αίτια, η επιληψία θεραπεύεται. 'Αν όμως δε βρεθί, τότε ο επιληπτικός είναι υποχρεωμένος επί πολλά έτη να παίρνη τα γνωστά σε όλους αντιεπιληπτικά φάρμακα.

'Υπάρχει σωρεία εξ αυτών, παλαιά και νέα. 'Ολα έχουν δοκιμαστή. 'Ολα είναι καλά βοηθητικά. 'Αλλά το καλύτερο φάρμακο της επιληψίας παραμένει πάντοτε το Γκαρντενάλ. Δεν αρκεί όμως να παίρνη κανείς το φάρμακο αυτό, πρέπει και να έρεον να ρυθμίζη τις δόσεις ανάλογα με τις περιπτώσεις. 'Επειτα, πολλοί δεν γνωρίζουν ότι το Γκαρντενάλ έχει το σοβαρό μειονέκτημα που προσωπικώς έμελίσσασε μεγάλη κλίμακα στα ψυχιατρεία της Γαλλίας. Το Γκαρντενάλ κατευνάζει μόνον τις επιληπτικές κρίσεις, αλλά διεγείρει το χαρακτήρα του ανθρώπου και τον κάνει περισσότερο δύστροπο. Σημειώσετε ότι ο επιληπτικός είναι ήδη, λόγω της άσθενείας του, ιδιότροπος και το Γκαρντενάλ τον κάνει ακόμα πιο ιδιότροπο. Για την αντιμετώπισιν του μειονεκτήματος αυτού, δίνω πάντοτε το Γκαρντενάλ, εν συνδυασμό με βρωμιούχα και συγκεκριμένα με Μπρομιούρ ντε ποτάσιου. Το ζήτημα είναι να δοθώ εν συνδυασμό τα δύο αυτά φάρμακα και

σε κατάλληλες δόσεις. Κατ' έρεαία δε διαστήματα, να αντικαθίσταται το Γκαρντενάλ για λίγες μέρες, με ένα από τ' άλλα αντιεπιληπτικά φάρμακα. 'Εάν έχετε ανωμαλίες της περιόδου σας κάθε μήνα να κάνετε 6 ένεσεις Προλόντων των 10.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ANNAN ΡΟ-ΙΔΗ.— Τηλεφωνήστε μου στο 28.497 το απόγευμα 4—7, για να σας δώσω τις πληροφορίες που μου ζητάτε. Δυστυχώς δεν μπορώ να σας δώσω όνοματα κ.λ.π. που μου ζητάτε από εδώ.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ.— Το ΑΚΤ και η ΚΟΡΤΙΖΟΝΗ σας έδωσαν, είναι δέδαιο. Μη χάνετε το θάρρος σας, θα γίνετε καλά. Πρέπει όμως να έχετε υπομονή και αισιοδοξία. Γράψτε μου τη διεύθυνσίν σας να σας απαντήσω λεπτομερώς. Πρέπει να κάμνετε μια συστηματική κουρά. 'Εν τώ μεταξύ, παίρνετε συχνά τα μεσοδιαστήματα 'Επατοφερρίνη και κάμνετε μερικές ένεσεις Κάλτσιου με 'Ασκορμίνη φορτίσσια. Γράψτε μου περίοδο κ.λ.π. και στείλτε μου ό,τι εξετάσεις έχετε κάνει, αν έχετε κάνει.

Δ. Π. Πειραιά.— Παίρνετε κάθε μήνα επί 10 ημέρες Πνευσεντίνη 3 κουταλάκια του γλυκού την ημέρα και παστίλιες γραμμόβιτα για το λαιμό. Για τη δυσκολιότητα συχνά Σελλάδε και Φρουκτοζάλ μετά το φαγητό.

ΛΙΑΝΗ Π.— Παίρνετε συχνά,

μία εβδομάδα και μία δχι, ΘΕΟΜΠΙΤΑΛ 3 χαπάκια την ημέρα. 'Επίσης 'Ιοντ - Κάλτσιου - Σαλιθινη, δυο χαπάκια την ημέρα, έναλλαξ με το προηγούμενο. Στο παιδί σας δώστε ΑΝΤΕΚΑΛΤΣΙΝΗ και ΕΠΑΤΟΦΕΡΙΝΗ ως τονωτικά, έναλλαξ επίσης. Μετράτε συχνά την πίεσίν σας. Δεν έχετε σοβαρό δαδμό αρτηριοσκλήρωσεως.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.— Γιατί τόση στενοχωρία για μικροπράγματα; 'Η Χολατροπίνη, 2 χαπάκια μετά το φαγητό μεσημέρι - βράδυ, άρεκα συχνά θα σας κάνει πολύ καλό ως χολεγόνο και αντιπαρασιωδίκον. Παίρνετε συχνά Ε-ΒΙΤ, επί 2—3 μήνες, 3 χαπάκια την ημέρα. Το ΚΟΚΥΤΟΛ είναι καλό για το παιδί σας. Δίνετε του 15—20 σταγόνες κάθε τρεις ώρες συνεχώς. 'Οπως βλέπω, δεν πρόκειται και για πολύ έντονο κοκκίτιον.

ΞΑΝΘΟΥΛΑ.— Δεν έχετε κανένα φόβο, εξακολουθήστε ό,τι κάνετε και συστήστε στη φίλη σας να πηγαίνει τακτικά στον όδοντογιάτρον της. Λίγες ένεσεις ασκορμίνης φορτίσσια και συχνά επατοφερρίνη, θα δυνάμωναν γενικά τον οργανισμό της και θα τη βοηθούσαν.

Δρ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ.ΚΕΖΙΡΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - Τηλ. 55-638

4 ερόκχηρα ΠΛΕΚΤΑ
βέ δωρον εργαβία

αποδίδει η ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΗ

PASSAP M201

Τυπ 2600

Πλέκει το πλεκτό, όπως με το χέρι, δηλαδή το πλεκτό ΞΕ-ΠΛΕΚΕΤΑΙ και πάλι. Πλέκει και χονδρά και ψιλά νήματα σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΣ 'Η ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

ΑΘΗΝΑΙ: ΘΩΜ. ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ - ΝΙΚΗΣ 21 ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΒΕΡΡΟΙ: Ν. ΛΙΟΛΙΟΣ
ΒΟΛΟΣ: Ι. ΞΕΝΑΚΗΣ, όδός 'Ερμού 214
ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Η. ΜΠΕΜΠΗΣ, όδός Χρυστού Εύθυμίου.
ΚΡΗΤΗ: Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ, όδός 1821, αρ. 14
ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, 'Υψηλάντου 88.
ΚΕΡΚΥΡΑ: Ν. Β. ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ο.Ε.

NIVEA του υπννου

Διαθέσατε όλιγα λεπτά δια την περιποίησιν του προσώπου σας με κρέμα NIVEA

NIVEA CREME

Η κρέμα NIVEA δια της EUCERIT που περιέχει, ενεργεί επί του δερμάτος καθ' όλην την νύκτα. Με την καθημερινήν περιποίησιν του προσώπου σας με κρέμα NIVEA το δέρμα διατηρείται τρυφερό, δροσερό και νεανικό.

Ζητείτε το μπλέ κουτί των 10, 20 και 50 γρμ. ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 47)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο ριζοντίως:

1) ΣΑΛΩΝΗ — ΑΙ 2) ΙΑΙ-
ΟΝ 3) ΡΥΤΙΣ — ΟΡΩ 4) ΟΣ-
ΣΑ 5) ΓΚΕΙΣΑ — ΤΑ 6) ΙΝ-
ΚΑ — ΑΓΟΣ 7) ΑΙ — ΒΕΡΟ-
ΝΗ 8) ΚΛΑΚ 9) ΔΙΑ — ΤΣΙ-
ΤΙ 10) ΕΝΝΩ 11) ΝΗ — Α-
ΡΙΣΤΑ.

Καθέτως:

1) ΣΟΡΑΓΙΑ — ΔΕΝ 2)
ΚΝΙΚΙΝΗ 3) ΛΩΤΡΕΚ — ΛΑΝ
4) ΙΑΒΑ — ΟΑ 5) ΜΙΣΟΣ —
ΕΚΤΩΡ 6) ΗΛ — ΣΑΡ 7) Ι-
ΟΣ — ΓΩΒΙΟΣ 8) ΑΟΡΑΤΟΝ
9) ΙΝΩ — ΑΣΗΜΙΝΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΩ-
ΠΟ!

Όπως βλέπετε στην εικόνα
μας, είναι πράγματι όλες πολύ
γνωστά πρόσωπα: 1) Άννα Μα-
νιάνη, 2) Ωντρεύ Χέμπουρν,
3) Ζυλιέτ Τρεκό, 4) Ίνγκριντ
Μπεργκμαν, 5) Πριγκίπισσα
Μαργαρίτα, 6) Λέσλι Κάρν.

ΚΥΚΛΟΙ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

2
1 1 3
5-9-4
6 1 8
7

Ίδω! πώς πρέπει να τοποθε-
τηθούν οι αριθμοί!

ΜΑΥΡΟ Ή ΑΣΠΡΟ;

Η μαύρη επιφάνεια είναι η
μεγαλύτερη...

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

28 (14+7+4 αγόρια + 3 κο-
ρίτσια).

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

Η μερίδα πρέπει να ελαττω-
θώ κατά το ένα τρίτον. Υπά-
ρουν άρχικά 1.500X8X30=360.
000 ημερησίες μερίδες. Αυτές
μπορούν να θρέψουν 1.800 άν-
δρες επί 360.000: 1.800=200
μέρες. Επίθυμια όμως του δι-
αιτητού είναι τα τρόφιμα να
αρκούν για 300 μέρες (10 μή-
νες). Άρα η ημερησία μερίδα
πρέπει να είναι 200/300 ή 2/3.

ΣΚΕΦΘΗΤΕ ΚΑΛΑ!

α) Η λέξη «δόδι» είναι η
μόνη που δεν έχει μέσα το γράμ-
μα σίγμα.
β) Είναι όλοι μονάδες μετρή-
σεως χρόνου.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ Α-Ι-ΦΕΛ

1) Γάλλος, 2) 30 μήνες, 3)
250 εργάτες, 4) Ένας μόνο, 5)
7,5 εκατομμύρια, 6) Ο Αίφελ,
7) Σε 6 μήνες.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευ-
ματικών παιχνιδιών

ΚΑΒΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

1) Ποτήρι, 2) Κουτί, 3) Πε-
ριδέραιο, 4) Τετράφυλλο τριφύλ-
λι, 5) Κα:σαρόλα, 6) Βιβλίο,
7) Γαλλική σημαία, 8) Κεφαλί
γάτας, 9) Μήλο, 10) Μπαλα,
11) Βελόνα με κλωστή, 12)
Σπιτάκι σκύλου.

-ΤΙ ΕΙΜΑΙ;

Το ραπανάκι.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Διάβολος.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Λα-μύ-α.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Κάλλιο πέντε και στο χέρι
παρα δέκα και καρτέρει.

ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

14 επιβάται. "Αν όλοι είχαν
πληρώσει από 15 φρ., η είσπρα-
ξις θα ήταν 15X24=360 φρ.,
δηλαδή 570-360=210 φρ. λι-
γότερα. Κάθε εισιτήριο των 30
φράγκων αποδίδει 15 φράγκα
περισσότερο. Επομένως υπήρχαν
210:15=14 θέσεις των 30 φρ.

Ζανδριά η
μεταχρυσή..

Μπορείτε να λούζετε τα μαλ-
λιά σας με το κατάλληλο
Σαμπουάν TETE-NOIRE. Αυτό
θα τα διατηρήσει στο φυσικό
τους χρώμα και σχήμα. Το γνή-
σιο Σαμπουάν "Τέτ-Νουάρ",
με τα βιολογικά του συστατι-
κά θ' απαλλάξη τα μαλλιά από
κάθε θλαβερό επίχρυσμα, θα
τ' αποστειρώσει και θα
τους δώσει εξαιρετική
γυαλάδα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΜΕ ΕΠΙΜΟΝΗ
ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΣΑΜΠΟΥΑΝ

TETE-NOIRE
Φακελλοί - Φιάλαι - Κρέμα

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Βρεφολόγος-Παιδίατρος.
Δέχεται 8-11 και 4-6
Τηλέφ. 610.880 Όμηρου 5.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από
13-26 Ιανουαρίου για αυτές που γεννήθηκαν
στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30
Μαρτίου): Αφαιρώντας και
προσθέτοντας βρίσκεται το
αποτέλεσμα. Έχετε ένα τυ-
χερό χρώμα: το κίτρινο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτί-
ου — 9 Απριλίου): Στον ί-
διο δρόμο θα βρείτε την ολο-
κληρωσι. Προσοχή όμως, να
μη ξεφύγετε από αυτό το
δρόμο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 19
Απριλίου): Ένα αίνιγμα
που η λύση του βρίσκεται έ-
ξω από τον έαυτό σας.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 30
Απριλίου): Πολλές δυσκολί-
ες κι εμπόδια μπάνουν ξα-
φικά στο δρόμο σας, μα δεν
πρέπει να χάσετε το θάρρος
σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10
Μαΐου): Ένα ξεσπασμα χα-
ράς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20
Μαΐου): Διάβει για χαρά,
μα δε θα υπάρξει κανένας ίδι-
αίτερος λόγος.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31
Μαΐου): Έχετε σταθερή την
πεποίθησι για την επιτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10
Ιουνίου): Όλο σας το εί-
ναι, από την κορυφή ως τα
πόδια, θα συγκλονισθή από
μια δυνατή συγκίνησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22
Ιουνίου): Χρησιμοποιώντας
το υποδεκάμετρο δεν θα βρη-
τε ποτέ αυτό που θέλετε.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνί-
ου — 1 Ιουλίου): Προχωρή-
τε με περισκεψι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11
Ιουλίου): Δεν πρέπει να έ-
πιμένετε περισσότερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22
Ιουλίου): Συσσωρεύουν τ αι-
καινούργια γεγονότα που έ-
χουν διαφορετική το καθένα
ύφη.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλί-
ου — 1 Αυγούστου): Δεν θα
είναι παιχνίδι, αλλά κάτι το
σοβαρό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Αύ-
γουστου): Κάτι έρχεται και
κάτι φεύγει. Κάτι κερδίζετε
και κάτι χάνετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αύ-
γουστου): Θα πείτε: θαύμα!

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγού-
στου — 2 Σεπτεμβρίου): Θα
γίνετε η πρωταγωνίστρια μι-
ας έντονης και ζωηρής σκη-
νης.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Σε-
πτεμβρίου): Μια σκέψι, παρ-
'όλ' αυτά, δεν σας αφήνει ή-
συχ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22
Σεπτεμβρίου): Δεν μπορεί
νι γίνει αλλοίως, όσο κι αν
το επιθυμείτε.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμ-
βρίου — 1 Οκτωβρίου): Ε-
πανερχοσθε στη βάση σας για
να ξεκινήσετε πάλι προς το
πέραλος της χίμαιρας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 12 Οκ-
τωβρίου): Όλα τα πρά-
γματα δεν μπορούν να μπουν
στην ίδια γραμμή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Οκ-
τωβρίου): Τιποτα δεν απο-
κλείεται. Πρέπει να αισιοδο-
ήτε.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Οκτω-
βρίου — 2 Νοεμβρίου): Το
προτιμά:ερο που έχετε να κά-
νετε είναι ν' αφήσετε τις άμ-
φιταλαντεύσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Νο-
εμβρίου): Λίγη μελαγχολία,
μα θα είναι φυσικό επακόλου-
θο της μεγάλης χαράς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21
Νοεμβρίου): Αποφύγετε αυ-
τό το δεκαπενθήμερο ν' ανα-
λάβετε κάθε υποχρέωσι.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμ-
βρίου — 1 Δεκεμβρίου): Αλ-
λάστε σούλο γρήγορα. Η ση-
μερινή ταχτική δεν σας ωφέ-
λει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 11 Δε-
κεμβρίου): Κάθε νύχτα την
ακολουθεί η ημέρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Δε-
κεμβρίου): Ο καλύτερος δι-
κτυσας του κόσμου, θα πη-
τε. Και θάνατι ο καλύτερος
για σας.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμ-
βρίου — 1 Ιανουαρίου): Αν
τιμετάπιζετε εύκολα τις ά-
ναποδιές. Και η χαρά που
είναι:

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Ια-
νουαρίου): Ταξίδι κοντινό
μα γεμάτο χαράς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Ια-
νουαρίου): Δεν σας ευνόει
ο άστερισμός του Αιγόκερω,
μα δεν σας συμβαίνει τίπο-
τα το δυσάρεστο.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Ια-
νουαρίου): Μέσα στο σπίτι
σας κάτι κρυφοβράζει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανου-
αρίου — 9 Φεβρουαρίου): Δεν
καταρβώνετε αυτό που επι-
διώκετε. Χρειάζεσθε μεγαλύ-
τερη προσπάθεια.

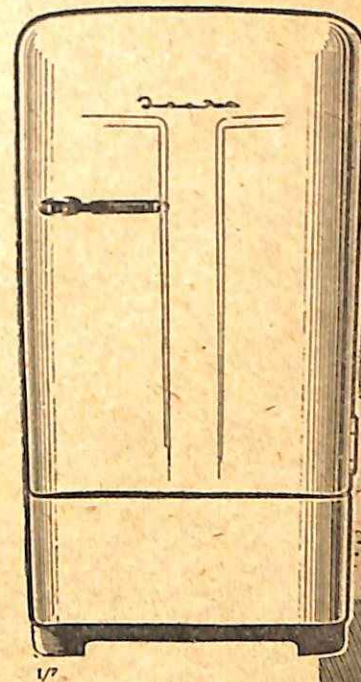
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 20 Φε-
βρουαρίου): Ούτε ένα σύν-
νεφο, ούτε ένας μαύρος κα-
πνός στον αέρα.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 29 Φε-
βρουαρίου): Σεφάντωστε λι-
γο. Έχετε ανάγκη από κέφι
για να βγείτε από το αδιέ-
ξοδο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10
Μαρτίου): Συλλαμβάνετε επί-
τέλους το νόημα των πραγμά-
των.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20
Μαρτίου): Βάζετε τις βάσεις
για μια σταθερή ευτυχία.
ΣΙΒΥΛΛΑ

ΜΙΝΩΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ ΤΗΣ ΙΖΟΛΑ

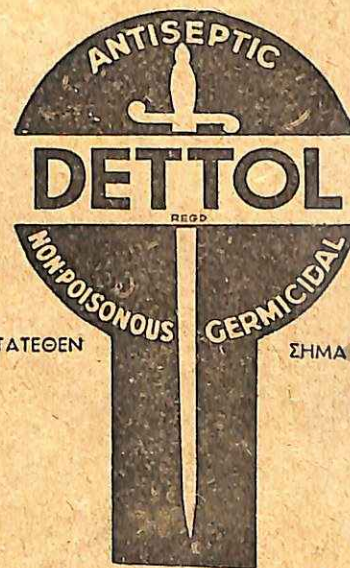
Και τον χειμώνα ακόμη εί-
ναι αδύνατον να διατηρη-
θούν τα τρόφιμά σας, χω-
ρίς επικίνδυνες αλλοιώ-
σεις για την υγεία σας. Το
ηλεκτρικό ψυγείο ΜΙΝΩΑ
της ΙΖΟΛΑ διατηρεί τα τρό-
φιμά σας, χειμώνα - καλο-
καίρι. Επίσης χειμώνα-κα-
λοκαίρι, θα σας προσφέρει
αφθονο κρύο νερό, γιατί η
δίψα δεν γνωρίζει εποχή.

ΜΙΝΩΑ: Μία επιτυχία της Έλληνικής βιομηχανίας

ΙΖΟΛΑ
Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΝΤΕΤΤΟΛ "ΑΘΗΝΑ"
Αντισηπτικόν & Μικροβιοκτόνον

Χρησιμοποιείται εύρυτα εις την
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΝ Κ.Λ.Π.
ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΙΑΤΡΟΥΣ ΤΗ ΑΙΤΗΣΕΙ ΤΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

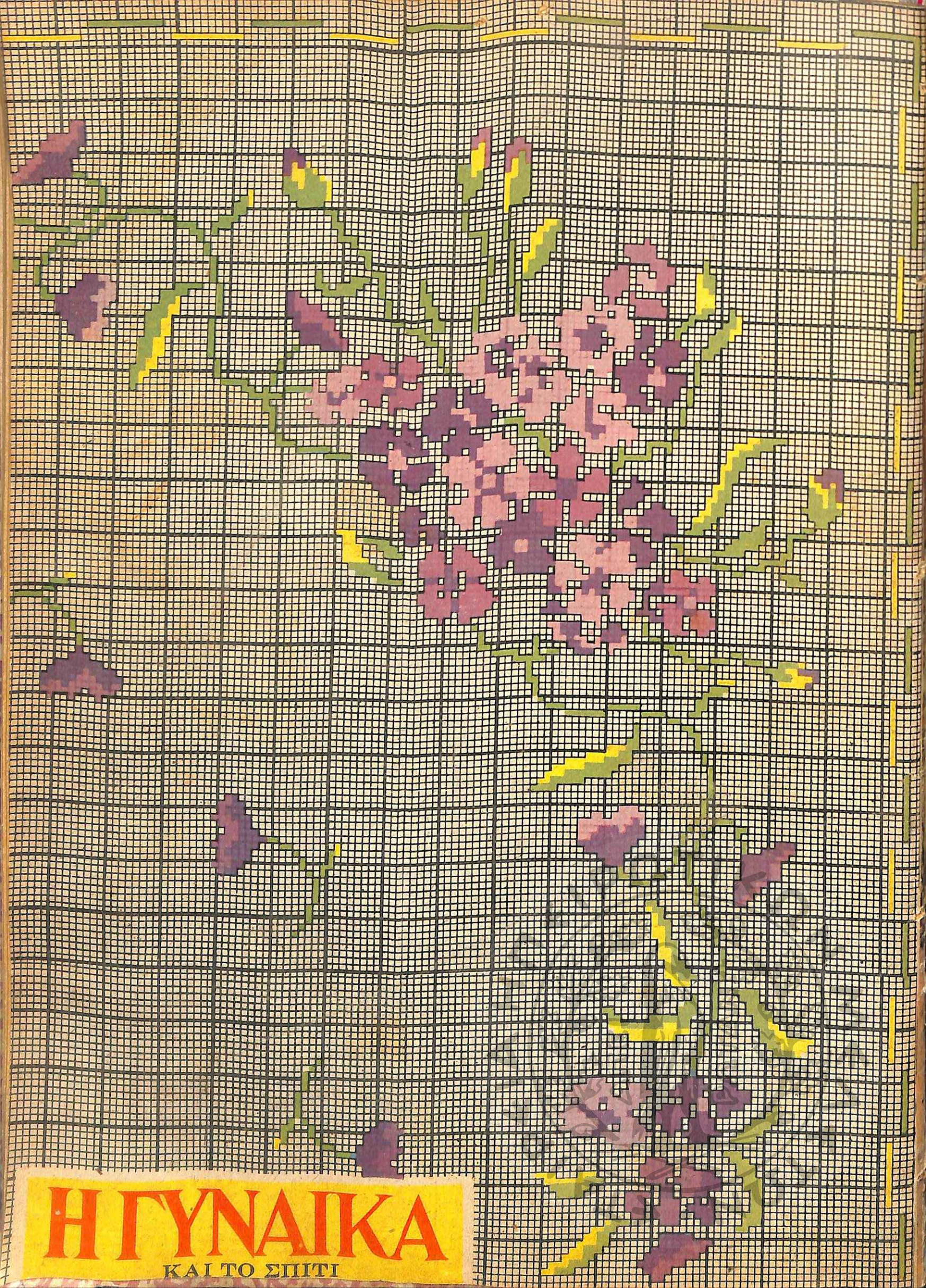
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
• ΑΝ. ΕΤ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΝΤΕΣΤΡΕ (ΕΛΛΑΣ) •
ΕΥΒΟΙΑΣ 17 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 462.618
ΕΓΚ. ΑΝ. ΥΓ. ΣΥΜ. Ε.Β.5159/Η-5-54

ΑΘΗΝΑ
ΝΙΚΗ το θαπουνί...
της νοικοκυράς

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ
για κάθε χρήση
* ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΚΑΙ ΣΕΙΣ

ΠΡΟΙΟΝ ΣΑΠΟΝΟΠΟΙΙΑΣ
ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΧΑΝΙΩΤΗ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΜΕΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 2Α (ΣΤΑΣΙΣ ΚΑΜΠΑ)
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 95 • ΤΗΛ. 21.015

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ